

Giới thiệu Trách Ra Hồn Đản Tứ Bào Thai

Edit + Beta: Po (Nguyễn Hy)

Nguồn convert: Wattpad

Thể loại: Ngôn tình hiện đại, NP, Siêu sắc, Sủng

Nữ chính: Tiểu Mỹ

Nam chính: Diêm Khiếu Khuê, Diêm Khiếu Mẫn, Diêm Khiếu Liệt, Diêm Khiếu Liên

Số chương: 55 chương và 3 ngoại truyện

Giới Thiệu:

Đúng lúc nàng bị người ta kẻ đơn bạo ngược thì anh hùng xuất hiện, cư nhiên không chỉ một mà còn là bốn. Tưởng đâu được giải cứu thì lại bị chính bốn anh hùng hạ xuống. Thật là trách vô dựa gặp vô dựa mà. Nhưng mà sao 4 vị anh hùng này lại gương mặt giống y như nhau vậy, phải chăng là do nàng hoa mắt đi. Một hồi tỉnh một hồi mê, tuyệt nhiên nhớ lại đây chính là 4 tiểu ác ma ngày xưa, không phải là nàng đã chạy trốn rồi sao, thế nhưng tại sao lại còn tìm đến nàng, quá đáng hơn nữa lại còn bắt nàng dây dưa, cả tinh thần lẫn thể xác. Bốn bào thai khôn nạn, mau chóng cách xa ta ra.

Bạn đang đọc truyện *Trách Ra Hồn Đản Tứ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Gặp lại Tứ bào thai

Ban đêm trường học có vẻ tuyệt đối tĩnh lặng, gió đêm thổi nhẹ xuyên qua vài phiến lá cây. Lúc này, dường như bầu trời chỉ mới hừng sáng một vài chỗ, trừ bỏ nguyên tòa nhà phía bên ngoài thì bốn phương đều bị bóng tối bao trùm. Đứng ở hành lang nhìn xuống phía sân bóng rổ, dường như truyền đến âm thanh của vài nam tử. khung cảnh chuyển gần lại, sân bóng rổ rộng lớn mờ mờ có thể thấy bóng dáng của mấy thiếu niên, bọn họ gần như đứng thành một vòng tròn, trên mặt đều hiện lên một tia hưng phấn và kèm theo đó là nụ cười tà nịnh.

Ở chính giữa bọn họ là một nữ sinh dung mạo xinh đẹp đang ngồi chồm hổm, mái tóc dài cuộn song xoắn trên tấm lưng trần trắng nõn, toàn thân đều không một mảnh vải che thân, hai mắt sưng mù nhìn chung quan, thoát nhìn có vẻ như thần trí cô ấy không được ổn định.

Bỗng chốc, một thiếu niên cuối người xuống, bàn tay bắt lấy khuôn mặt cô gái hướng về phía mình rồi hung hăng hôn xuống, mãi cho đến khi cô gái ấy khóc lóc giãy dụa mới nguyện ý buông ra. Hắn chậm rãi đứng lên, dùng ngón tay lau khóe miệng, theo ngón tay đưa xuống là một đường tơ máu. Cô gái sợ hãi nhìn hắn, môi nàng cũng bị cắn, miệng vết thương rỉ ra một chút máu.

“Nữ nhân to gan, dường như xem chúng ta đều đã chết, thế nhưng dám công nhiên cùng với nam nhân khác chơi trò ước hẹn” Âm thanh là từ phía một thiếu niên tóc vàng vang lên, hắn vừa nhìn nữ sinh phía dưới, vừa nghiêng rang nghiêng lợi. Nhưng lời nói này phát ra, lại làm cho cô gái không thể hiểu được, nàng cùng bạn trai ước hẹn thì có gì là sai? Nếu như sai thì chính là sai ở chỗ nàng có mắt như mù, lại đồng ý quen với một tên thiếu gia, bên ngoài nạm vàng nạm ngọc nhưng bên trong lại thói rửa hạ lưu, khiến nàng bị kẻ đơn, thiếu chút nữa đã không biết bị bao nhiêu cái nam nhân bạo ngược.

“xem ra ngươi vẫn chưa biết lỗi lầm của mình” Lại một thiếu niên khác đem mắt kính tháo xuống, cười như không cười hướng nàng mở miệng

“Nhanh chút hướng ta cũng các ca ca xin lỗi” Lại thêm một đầu tóc đen thiếu niên cuối xuống, giống như làm nũng, hướng về phía cổ gái nói.

Ngon đèn mờ ảo làm người ta không thể nào thấy rõ dung mạo của 4 nam sinh, chỉ có thể thấy được từ 4 người họ đều xuất ra khí chất cao quý bất phàm, hẳn là thiếu gia công tử của một gia đình giàu có.

Cổ gái nhũn nhũn nhìn chằm chằm thiếu niên tuấn tú trước mặt, đột nhiên một cái hành động, liền hướng về phía lỗ tai thiếu niên cắn một cái.

“Nữ nhân, đủ rồi!” thiếu niên tóc vàng dùng một tay ngăn chặn cằm của cô gái, một tay lại dùng sức đem lỗ tai đệ đệ đang bị cắn chặt tách ra.

“Tiểu Mỹ, ngươi như thế nào lại dùng sức cắn Liên ca ca...” Nam hài tỏ vẻ thương tâm, một tay nắm lấy lỗ tai, một tay đặt lên ngực, ánh mắt bi thương hướng về phía cô gái lên án.

Liên ca ca? Hình như tên này rất quen?

Tiểu Mỹ ngồi dưới đất, hơi hơi vận vẹo thân mình trắng nõn, đôi tuyết lê tùy ý lại đóng đưa theo, làm cho 4 thiếu niên càng nhìn càng hít thở không thông.

“Nàng hình như không nhớ chúng ta là ai”

“Đáng chết, nữ nhân này, nếu không đem nàng giáo huấn thì ta sẽ bị nàng làm tức chết”

Nhóm thiếu niên dường như đối với chuyện cô gái bị kẻ đơn thì không quá quan tâm, quan trọng hơn cả là nàng thể nhưng đối với bọn họ đều quên không nhớ một chút gì.

Một đám nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm cô gái, như đã thú bất kì thời điểm nào cũng có thể nhào lên cắn xé con mồi.

Đột nhiên, Tiểu Mỹ ôm ngực kêu lên một tiếng thông khô, cái miệng nhỏ nhắn từng mở ra khép vào từng ngậm từng ngậm không khí, khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt trở nên đỏ ửng.

“Nóng quá...” đôi mắt ướt át đầy sương mù nhìn về phía bốn thiếu niên, đôi môi đỏ mọng kiêu mị hé mở, phát ra âm thanh vô cùng dụ hoặc.

“A, xem ra được hiệu đã phát tác”

“Có thể được rồi” Đối với chuyện bị lãng quên, Liên phi thường giận dữ, trước đây là hấn như thế nào bảo hộ nàng khi nàng bị ba ca ca khi dễ, vậy mà hiện tại, kết quả lại là người ta đã đem mình quên hết.

“Cứu ta, nóng quá...” Tiểu Mỹ, ánh mắt đảo qua nhóm thiếu niên, cuối cùng hướng đến thiếu niên gần nhất, tay nhỏ bé nắm lấy ống quần thiếu niên thấp xọng cầu xin. Thế nhưng nàng lại phát hiện, gương mặt nam hài này cùng người lúc nãy bị nàng cắn giống nhau như đúc.

“Đáng giận, như thế nào lại chỉ cầu xin đại ca” thiếu niên tên Liệt bước hai bước về phía trước. Từ ánh sang mập mờ phát ra từ ngọn đèn, Tiểu Mỹ thấy rõ gương mặt thiếu niên tóc vàng, thế nhưng cũng với gương mặt kia lại giống y đúc người bị nàng cắn

“Đáng chết! tự nhiên lại có thể mang bộ dáng ấy đi đến trước mặt nam nhân” Mẫn đứng phía sau cô gái, lúc nàng bò đã vừa vặn vịn đem tiểu huyết cũng với cặp móng nhọn nhìn đến rõ ràng. Vật trong đũng quần cũng vì thế nhanh chóng đứng lên, làm cho dính quần nhô ra.

Lại thêm một gương mặt nữa giống nhau, tay nhỏ bé thoáng buông ra, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trừ sợ hãi vẫn là sợ hãi

Từ, Từ bào thai! Tiểu Mỹ bỗng nhiên nhớ tới một nhà hàng xóm sát vách của nàng.

“Xem ra, người nhớ lại chúng ta đúng không” Khuê từ trên cao nhìn xuống cô gái, âm trầm lên tiếng.

“Đáng tiếc đã quá muộn, cho dù đại ca đối với người tha thứ nhưng ba chúng ta thì sẽ không”

Trong tâm trí Tiểu Mỹ dần nhớ lại hình ảnh của bốn ác ma luôn tùy lúc đều khi dễ nàng, hình ảnh lướt chậm nhưng những việc làm ngày ấy lại rõ mồn một, nàng sợ hãi hét lên “A, các người không cần lại đây”

“Hừ, thật không cần sao, đợi một lúc nữa thì đừng hướng phía chúng ta cầu xin”

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Bị đùa bốn

Thân thể nóng quá, đầu óc còn thật choáng váng...

Tiếng cười từ nhóm thiếu niên liên tiếp truyền vào tai, truyền thẳng vào tận xương tủy, ý thức được nguy hiểm ngày càng cao, Tiểu Mỹ chống đỡ thân mình, khó khăn đứng lên. Thật nóng quá, nóng đến mức có cảm giác như đầu óc đều sắp nổ tung...

Hơi thở của bốn thiếu niên phả ra từ bên tai, khiến trái tim Tiểu Mỹ nhanh chóng đập bình bịch, gian nan bước đi hai bước, cuối cùng vẫn là không chịu được liền mềm nhũn thân mình ngã xuống.

Mẫn thân thủ nhanh nhẹn, nhanh chóng đem thiên hạ trong lòng tiếp được, khoe miệng mang nét vui ôn nhu, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc xõa tung mềm mại của nàng.

“A...” Tiểu Mỹ trừng mắt, nhìn bóng dáng của nhóm thiếu niên, tay nhỏ bé liền đưa lên che lại bộ ngực.

“A, a... Ta không cần...”

Tiểu Mỹ tựa lưng vào bờ ngực rắn chắc của Mẫn, hai cánh tay lại bị thiếu niên giơ lên cao không thể nhúc nhích, môi cũng bị đối phương hung hăng cắn nuốt, Mẫn cạy mở hàm rang trắng bóng, bắt đầu lưỡi của nàng nhận sự tiến công của nam nhân. Thiếu niên kỹ thuật hôn cao siêu làm cho nàng khát vọng liền đem đầu lưỡi cùng đối phương dây dưa, từ khe miệng, nước bọt tràn ra.

Ánh mắt mang nét cười, Khuê nhìn tiểu mỹ nhân đang vô lực chống cự, liền quỳ một gối xuống, cánh tay rắn chắc đem hai chân của nàng mở ra. Tiểu Mỹ gãy dựa, miệng vang lên vài tiếng kháng nghị liền bị Mẫn nuốt vào.

Hoa huyết phần hồng non mướt do hai chân bị mở ra liền ẩn hiện một khe hở, tiểu hạt đậu nháy mắt đỏ lên. Một bộ dáng mảnh mai yếu đuối nhưng lại kích thích tình dục của cả bốn thiếu niên.

Khuê dùng ngón tay ma sát lên tiểu huyết, liền ngay lập tức một lượng chất lỏng tràn ra khiến tay hắn trở nên ẩm ướt. Hắn đưa ngón tay dính chất lỏng lên đầu lưỡi, nhắm mắt lại cẩn thận nhắm nháp.

“Cảm giác thật là giống nhau” Khuê khuôn mặt tươi cười, Hai ngón tay lại đem hai cánh hoa tách ra lớn nhất, đầu lưỡi linh hoạt liền trực tiếp công kích tiểu hoa huyết nhỏ bé.

“A,a...” Môi bị nam nhân hút vào, tiếng rên rỉ trở nên mơ hồ không nghe rõ, tiểu Mỹ xoay người về phía sau, tạm thời tránh được nụ hôn của thiếu niên, nhưng vô tình lại kích thích lên dục vọng của thiếu niên đang quỳ ở dưới.

Cảm giác mỹ nhân trong lòng tránh thoát, Mẫn rống lên một tiếng, đem vật nằm dưới một lớp vải cọ sát vào rãnh giữa hai mông trắng mịn.

“Ngô...” Mông trước sau đều bị kích thích khiến cho Tiểu Mỹ xấu hổ đỏ mặt.

“Thực thích đúng không, bảo bối” Ngón trỏ của Khuê đặt tại cửa huyết đem tiểu đầu đỏ ma sát qua lại. cùng lúc đó, Mẫn phối hợp đem đỉnh vật ấn vào, chỗ mẫn cảm bị kích thích, trực tiếp đem hai cánh hoa chuyển động kịch liệt, từ tiểu huyết liền chảy ra một lượng lớn mật dịch, nhỏ trên mặt đất.

“A,a...” Nhóm thiếu niên nhìn chằm chằm nơi đó của nàng, làm Tiểu Mỹ thét một tiếng chói tai, thân hình mảnh liệt gãy dựa, từ phía hạ thể không chịu nổi kích thích liền run rẩy. Ngón tay thiếu niên nhanh chóng đâm vào rút ra như thế nào lại khiến nàng cảm thật sảng khoái. Tiểu huyết bỗng nhiên bị nhấn một cái, cảm giác vừa thoải mái vừa kích thích truyền thẳng đến hệ thần kinh, sau đó chậm rãi lan truyền ra toàn thân. Tiểu Mỹ cả người run rẩy, ở phía dưới, một dòng thủy dịch chậm rãi từ địa phương tu nhân chảy ra “A nha...” (tu nhân theo mình là nơi dễ sinh bảo bối, mà cảm thấy edit lại thì có vẻ không hay, nên quyết giữ nguyên bản gốc)

Cô gái then thùng nhưng lại không thể nào không chế được biểu tình dâm lãng trên mặt, liền đem hai thiếu niên một trận kích tình.

“Xem ra chúng ta chỉ có thể làm ở đây” Liệt cùng Liền mỗi người một bên đứng cạnh cô gái, bàn tay to lớn ra sức vuốt ve đôi tuyết lê.

“A a a...” Nụ hôn cuối cùng cũng chấm dứt, tiếng rên rỉ trước bị đàn áp liền truyền ra rõ ràng.

Âm thanh mỉa hoặc kiều diễm trực tiếp xông thẳng lên não của nhóm thiếu niên, khiến cho động tác của họ càng mạnh bạo. Liệt nâng một bên phong nhũ, miệng đem đỉnh nhũ kịch liệt cắn mút, rất nhanh, một bên nhũ hoa đã trở nên cứng rắn. Liền cũng không tỏ ra yếu thế, vươn đầu lưỡi liếm một vòng quanh bầu ngực, sau đó ở nhũ hoa đảo một cái rồi trực tiếp tiến đến đầu nhũ ma sát, một lúc lại nhẹ nhàng như gãi ngứa, một lúc lại kịch liệt hấp mút.

Thân thể bị bốn nam nhân tùy ý đùa bỡn, đôi môi nhỏ bé hé ra lập tức thở hổn hển, giữa hai chân, tiểu huyết non mềm ửng đỏ sưng tấy, tràn ra mật dịch theo đuôi chảy xuống dưới.

Khuê dùng sức nhấn thêm một cái ở hoa huyết, cô gái hét lên một tiếng, thân mình co rút vài giây, một lượng mật dịch theo nội huyết bắn ra, sau đó dường như bị rút đi tất sức lực, thân mình mềm oặt ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tự mình cao trào

Tiểu Mỹ khụy xuống đất, sắc mặt ửng hồng khó khăn hô hấp.

“Ngô a...” Nghi ngời vài giây, lửa nóng trong cơ thể lại bắt đầu dâng trào.

“Thật là khó chịu...Giúp giúp ta” Hai chân nàng ma sát lẫn nhau, bàn tay ra sức vuốt ve bộ ngực, ánh mắt ướt át khát vọng nhìn nhóm thiếu niên.

Một bộ dáng diễm đam đáng yêu khiến bốn thiếu niên cảm thấy đau lòng, làm như không nghe thấy lời nói của nàng, về mặt thờ ơ lạnh nhạt, mặc dù tiểu đệ đệ bên dưới đã trưởng đau đến sắp nổ.

“Mau tự an ủi chính mình, làm cho ta cùng các ca ca xem thử bộ dáng dâm lăng kia là rốt cục muốn nhiều nam nhân cùng tiến vào hay không” Gương mặt như thiên sứ, nhưng mỗi lời nói thoát ra từ Liên lại chẳng khác gì âm thanh của ác ma.

“Không, ta không cần...” Thân mình lạnh run, ánh mắt của nhóm thiếu niên thẳng tắp bắn về phía nàng khiến cho Tiểu Mỹ sợ hãi cuộn mình đứng dậy, khóe mắt rung rung khẽ lắc đầu.

“Lại định đi đâu, ta cùng các ca ca vừa mới miễn phí giúp ngươi thư hoãn được tính, ngươi lại ích kỉ không chịu báo đáp chúng ta hay sao. Chờ một chút nữa được liệu phát tác mạnh hơn, không chừng trên đường bắt gặp một tên nam nhân rồi cầu xin hẳn muốn ngươi đâu” Liên mỉm cười đứng trước mặt Tiểu Mỹ, hai tay cắm vào túi quần, vẻ mặt đầy ưu thương mà nói.

“Ta không cần...” Lời nói của Liên làm cho Tiểu Mỹ sợ đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn đều trắng bệch, nàng tuyệt đối không muốn một tên nam nhân xa lạ chạm vào người.

“Ngoan ngoãn nghe lời ta nói, vẫn là nên đi tìm một cái nam nhân xa lạ, để hắn giúp ngươi đi” Bốn huynh đệ âm thầm trao đổi ánh mắt với nhau.

“Sao lại như thế...” Hiểu được chính mình không có sự lựa chọn, Tiểu Mỹ nhắm hai mắt lại, khuôn mặt tràn ngập bi thương, mồ hôi thấm đầy trên trán “Sẽ có người...”

“Như vậy không phải rất tốt hay sao, bộ dáng dâm mỹ hiện tại của ngươi, càng nhiều nam nhân càng khiến ngươi thoải mái” Khuê cười khê, tuyệt đối không có khả năng một người nào có thể tiến vào, nếu thực sự có, bọn họ chắc chắn cũng sẽ làm cho hắn biến mất hoàn toàn ở cõi đời này, nữ nhân của họ, bất luận là kẻ nào cũng không được chạm đến.

“Đừng để người khác nhìn thấy...” Tiểu Mỹ úy khuất cắn cắn môi dưới, nước mắt nóng hổi từ gò má duyên dáng nhỏ xuống.

“Đem chân mở ra” Liệt lạnh giọng ra lệnh.

Tiểu Mỹ bị buộc đem chân mở ra. Hoa huyết mềm mại ướt sung xuất hiện trước mặt thiếu niên, bọn họ đồng thời nắm chặt nắm đấm, nghiêng rang ken két.

“Nói cho chúng ta biết, thời điểm trước đây, ngươi tự sờ chính bản thân mình như thế nào?”

“Ân...” Ánh mắt đầy dục vọng của nhóm thiếu niên đã khiến cho Tiểu Mỹ khoái cảm bị kích thích tột độ, nhiệt độ cơ thể phút chốc lại tăng lên, nhanh chóng cương cứng, đầu nhũ hoa găng gượng run rẩy “Ta, ta không biết...”

“Bảo bối thật đáng thương, nhưng không sao, chúng ta sẽ hướng dẫn cho ngươi biết” Liệt nở nụ cười tà, hạ lệnh “Đem tay đưa vào, dùng sức niết lấy âm hạch bên ngoài”

Tiểu Mỹ ánh mắt đỏ hoe đem hai tay nhỏ bé thâm nhập vào giữa hai chân, ngón tay mới chạm vào tiểu huyết, một trận khoái cảm liền ập tới, xông đến tận não. Nàng nhũn lại đôi mi dài như cánh quạt, cổ găng ma sát hoa huyết bên dưới “A, a ....”

“Liệt, ngươi hướng dẫn cho nàng, thế nhưng vẫn chưa đủ nha” Mẫn như trước vẫn đứng phía sau nàng, có chút khản cập, cướp lấy quyền khống chế, hạ lệnh “Đem móng nâng lên, lấy tay tách tiểu huyết ra, ta muốn nhìn xem bên trong có ẩm ướt hay không” (Biến thái! Quá biến thái >.<)

Thân mình run rẩy chống đỡ, đôi mắt tràn ngập sương mù, mồ hôi cùng mật dịch trộn chung một chỗ tẩm ướt cả bờ móng mịn màng. Tiểu Mỹ nâng móng lên, một tay đặt lên đem khe hở giữa hai móng tách ra, tay còn lại từ phía trước đâm vào huyết nội, đem hai cánh hoa mở ra. Thiếu hai mảnh thịt che chắn, từ cửa huyết, lượng chất lỏng màu trắng liền theo đó chảy ra.

“A a a...” Ở trước mặt người khác phái, nơi bài tiết lại chảy ra dịch, chuyện trước đây chưa từng xảy ra, khiến tâm lý Tiểu Mỹ bị đã kích nặng nề. Nước mắt từng hạt từng hạt, nóng hổi rơi xuống, phần huyết cũng bị mất khống chế, co rút lại làm chất lỏng càng chảy ra nhiều hơn.

“Liên ca ca là người hiểu rõ bảo bối nhất, Tiểu Mỹ yên tâm, Liên ca ca sẽ không giống như bọn họ quá đáng, Tiểu Mỹ chỉ cần làm cho Liên ca ca xem ngươi như thế nào đạt đến cao trào là được rồi”

Lời nói của Liên khiến cho các ca ca của hắn bật cười, tiểu tử này, bề ngoài giống hệt thiên sứ nhưng tâm địa bên trong ngay cả ác ma cũng không bằng. Nói là yêu cầu không quá đáng, thế nhưng lại càng thâm sâu.

“Tiểu Mỹ không thể chọc giận Liên ca ca nha” Gương mặt trẻ con tươi cười, nhưng trong mắt lại là trắng trợn uy hiếp bắn về phía cô gái.

Trong lòng Tiểu Mỹ biết rõ, đắc tội với bọn họ đều sẽ không có một kết quả tốt, nàng nhẩn mây, biểu cảm lại lạnh như băng đem đuôi mờ ra, trước mặt thiếu niên đem hoa huyết một lần nữa tách ra, ngón tay châm rãi đâm vào nội huyết, thủy dịch từ phía trong bắn ra tung tóe, lỏng lách nước bạc chảy đến tiểu cục hoa.

“Làm sao đây, ca ca thế nhưng lại không xem rõ” liên châm rãi đi đến trước mặt, dùng tay đẩy bả vai Tiểu Mỹ.

Bị đẩy ngã trên mặt đất, Tiểu Mỹ ngược lại đem tâm tình thả lỏng, nàng tự an ủi chính bản thân mình, đem lửa nóng dục vọng đẩy lùi, trước mặt thiếu niên nhiệt tình biểu diễn.

“A a a...” cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, tiếng rên không ngừng, kích thích từng trận đánh úp, ngón tay áp vào âm hạch ra sức ma sát, sau đó liền

chuyển đến tiểu huyết đâm vào rút ra.” Nha a...” Tiểu Mỹ nghiêng đầu khiến cho nước bọt từ khóe miệng tràn ra, nước mắt cũng thuận lợi chảy xuống, mắt anh đảo nhăm lại.

“Chưa thấy qua nữ nhân nào lại nhiều mật dịch như vậy, thật là một bảo bối trời sinh” Khuê cười khê.

“Nàng chính là nữ nhân của chúng ta, đương nhiên phải thực đặc biệt” Liệt cũng thần nhiên trả lời.

“Được rồi, ba người các người đứng đây tiếp tục xem hay là động thủ?” Mẫn cười hỏi

“Ta muốn là người đầu tiên làm nàng” Nữ nhân này chính là hấn phát hiện đầu tiên, ba vị ca ca thể nhưng ăn bám lại muốn hấn là người làm cuối cùng. Không có cửa đâu.

“Đừng tự quyết định, như vậy đi, người nào khiến nàng mở miệng đầu tiên thì người đó làm trước” Khuê nhú mày nhìn lại Liên.

“Có cái gì khó khăn” Liên một bộ dáng tự tin mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Kịch tình trong đêm

“A, đau quá...” Tóc bị kéo, Tiểu Mỹ quỳ trên mặt đất, miệng bị nhục bồng thô cứng của nam nhân bịt chặt. Nam nhân khăn cấp đem lửa nóng rút ra lại đâm vào, sau đó dùng tay một trước một sau chế trụ nàng, bức nàng đem tiểu đệ nuốt vào càng sâu.

Miệng nhỏ nhắn đem nam căn thô to nhanh chóng ướt đầm, lúc nam căn rút ra, mơ hồ có thể thấy chỉ bạc nuốt bọt khiến nó trở nên lỏng lẻo, cảnh tượng càng dâm mỹ. Miệng Tiểu Mỹ lại không thể khép lại, bị bắt mở to để nam nhân tiến vào, từ khóe miệng, dịch nước theo đó tràn ra, lại chiềccầm một mảnh lấy lợi.

Bàn tay nhỏ bé cấp tốc đem cự căn thiếu niên hãm lại, sợ rằng nếu như cứ tiếp tục xâm nhập như vậy, nàng sẽ sớm chết mất.

“Đại ca khôn nạn, người thật là ti bi” Liên về mặt oán hận trừng mắt nhìn Khuê.

Liệt bước đến, cúi người vỗ nhẹ lên mông cô gái “Đem chân mở ra”

Khue cười tà thả chậm động tác ra vào của tiểu đệ đệ, nhìn Liệt đem chân cô gái mở ra, sau đó đem đầu lưỡi chạm vào hoa huyết của nàng, hai tay kéo mông sát đến mặt mình.

“Ngô a a...” Miệng hàm trụ đều là năm căn, tiếng rên rỉ chỉ có thể ngậm trong miệng. Kỹ thuật liếm cao siêu của Liệt khiến Tiểu Mỹ không khỏi xoay tròn cái mông, hít thở hương thụ.

Khue cực kì bất mãn, nữ nhân này lại bỏ hấn qua một bên, một mình hưởng thụ. Tay hấn bắt lấy đầu Tiểu Mỹ, dùng sức đem đầu nàng tiến sát vào hạ thân hấn hơn nữa.

“A...” Đôi mắt hẹp dài mở lớn ra, vì thiếu niên thâm nhập quá sâu làm cho cổ họng co rút lại, nhục bồng nằm trong đó cũng bị co rút theo, ngoài sức tưởng tượng làm cho Khuê suýt chút nữa đã bắn ra tinh dịch.

Khue trừng mắt nhìn, cường chế dục vọng muốn bắn đang truyền khắp cơ thể, liền rút cự long ra khỏi cái miệng phẫn nộ.

“Ngô a a...” Phía sau mật dịch dường như bị nam nhân một tắc đều hút sạch, tình dục mãnh liệt xâm chiếm, lại thêm cự long đã rút ra khỏi, âm thanh rên rỉ vang lên dồn dập, làm nam nhân nào đó vừa rút ra cự long thân hình lại cương cứng nghĩ muốn một lần nữa tiến vào.

Khue dùng sức miết lấy nụ hoa cô gái, “A đau quá, bỏ tay ra...” Đau đớn làm cô gái có chút thanh tỉnh, nàng mở đôi mắt ngây thơ vô tội nhìn Khuê, như nai con không hiểu mình đã làm sai điều gì.

Hành động đó lại làm nam nhân dục vọng dâng trào, không nói gì liền đem tiểu đệ đệ nhanh chóng tiến công.

Liên cùng Mẫn kéo lấy hai tay của nàng đem cự căn bọn họ đặt vào đó, mỗi người một bên. Tay di chuyển lên xuống, nam căn được xoa bóp càng thêm nở to, đỉnh đầu thâm tím dường như còn rỉ ra một ít dịch trắng.

Liệt phía sau dường như đã thỏa mãn liếm hút, liền tập trung đem ngón tay đâm vào hoa huyết, tách hai cánh hoa ra, mật dịch lại lần nữa bắn ra tung tóe.

Không đợi lâu, nam nhân liền áp sát vào huyết khẩu, đem chất lỏng đang cuộn cuộn không ngừng phun ra, đều hút vào trong miệng.

Tiểu huyết bị nút phát ra âm thanh dâm mỹ, tiếng vang truyền thẳng đến lỗ tai của cả năm người, như chất xúc tác hóa học, đem kịch liệt hoan ái đẩy lên đến đỉnh điểm.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chọn ai?

“Ha a a a...Ta không chịu được....” Tiểu Mỹ thối lui thất lưng, bụng một trận co rút đem thanh âm rên rỉ không thể kiềm chế được phóng ra “A a a... a a a...”

Ngay sau đó, mật dịch như suối bắn ra, đem khuôn mặt thiếu niên đều ướt đầm.

Liệt nhếch mép, đầu lưỡi hồng hào nhắm ngay chỗ có mật dịch mà ra sức liếm láp.

Rất ngứa....Rất muốn.....

Tiểu Mỹ tâm trí trống rỗng, mắt to không hồn nhìn Khuê.

Khuê cười nhẹ, biết rằng tiểu nhân nhi chính là đã không thể nhịn được “Có thoải mái hay không?”

Đột nhiên, Tiểu Mỹ giống như không thể kiềm chế bản thân, liền đem nhục bồng thiếu niên ra sức ma sát, đầu lưỡi còn đánh liên tục vào đầu năm căn, về mặt vô cùng hài lòng, thân trí của nàng bây giờ đã bị xuân được khống chế.

Nước bọt tiết ra càng nhiều, nàng một tay đem nhục bồng nhấc ra khỏi miệng, một tay lại đem phần phía dưới nâng lên, dùng sức nút vào.

Khuê thoải mái nhìn, dường như mọi chuyện không ảnh hưởng đến hắn, chỉ là lúc hơi thở nữ nhân thổi qua chỗ mẫn cảm thì hơi hơi nhú chân mày.

Đám thiếu niên còn lại trông thấy tình cảnh đang diễn ra, ai cũng đỏ mặt oán hận, ước gì đem cô gái bắt về, để chính nàng giúp mình vượt ve tiểu đệ đệ,

“Ân ân...” Hương vị nam tính tràn ngập ở xoang mũi, Tiểu Mỹ khép mi tự do phóng dăng trước mặt nam nhân, Thời điểm nàng thanh tỉnh, nhớ lại chừng đó động tác, có khi lại chết vì xấu hổ cũng nên,

“Nói ta nghe xem, bảo bối muốn cái gì?” Khuê âm thanh khan khan hỏi

“Nhục bồng... Ta muốn nhục bồng.” Nhìn nam căn của thiếu niên vờn trước mặt, nàng theo bản năng trả lời.

Khuê nét mặt thập phần đắc ý, nhìn ba đệ đệ cười cười

“Đáng giận, nàng là nói muốn mà thôi, còn chưa có nói muốn của ai đâu” Liên cảm giận trừng mắt nhìn Tiểu Mỹ, đem nàng áp chế trên mặt đất, một điểm cũng không thương tiếc bắt lấy chân nàng kéo đến, toàn bộ cặp mông trắng mịn đều triển lộ trước mặt mọi người.

Tiểu huyết đổi tư thế, khiến mật dịch đảo ngược hướng bụng chảy xuống.

Liên ngấm nhìn bờ mông căng tròn, mật nước dưới ánh sáng càng lấp lánh, càng xem lại càng mê mẩn, tầm mắt chậm rãi quét một vòng, nhìn đến địa phương mật dịch tràn ra nhiều nhất cười tà “Bảo bối thật mẫn cảm, âm hạch đều trưởng to như thế” Sau đó hắn ngón tay thon dài đến chỗ mật huyết, lưỡi cũng không an nhàn đem âm hạch đẩy lên đẩy xuống, một hồi ma sát.

“A a ha ....” Khoái cảm đánh úp khiến Tiểu Mỹ không khỏi lắc lắc cái mông, làm cho hai tiểu bánh bao no tròn cũng đong đưa theo, hai khóa nữ trở nên cương cứng, kịch liệt run rẩy.

Liệt cùng Mẫn bắt đắc dĩ nhìn Liên trêu chọc cô gái.

Đại ca bá đạo, Liên tùy hứng, liền tự ý quyết định để bọn họ đứng sau chờ. Dù sao, tiểu nha đầu kia cuối cùng vẫn là chia đều cho cả bốn người, làm trước hay làm sau đều không quan trọng.

Khuê lạnh lùng nhìn đệ đệ đang ra sức dụ dỗ cô gái, trực tiếp rút năm căn thâm tím ra khỏi miệng nàng, đem đầu khác đồ thăm ở khóe môi nàng mà nhẹ nhàng ma sát như chuồn chuồn lướt nước.

“Muốn Liên hay là Khuê” Khuê biết rõ Tiểu Mỹ bây giờ căn bản không có khả năng suy nghĩ trả lời, chỉ có thể vô ý thức đem lời nói người khác lặp lại, lão cáo già giào hoạt đem tên mình đặt phía sau.

“Khuê...” Hô hấp thập phần khó khăn, Tiểu Mỹ mờ to mắt, ní non cầu xin “Khuê..”

“Chết tiệt!” Liên đem hai ngón tay đâm vào hoa huyết, mạnh mẽ chà đạp.

“Đại ca, người thế nhưng thật quý quyết” Liên giống như tiểu hải đồng bị đánh bại, không cam lòng buông ra cô gái, đứng lên.

“Liên, người đem bảo bối ôm đến đây”

Liên nhún mi, ý tứ của đại ca hẳn đã hiểu, vui vẻ ôm thiên hạ vào lòng, trông thấy cánh môi phồng lên, yêu thương hung hăng hôn xuống.

Tại Tiểu Mỹ đỏ rực, chạm đến ánh mắt lang sói của đám thiếu niên càng ra sức vùng vẫy muốn trốn.

“Tiểu bảo bối có phải muốn đi tè hay không” Liên tà ác kích thích cô gái, răng cắn vào vành tai nàng, thổi khí “Nhưng mà không sao, Liên ca ca thích nhất là bộ dáng lúc đi tè của bảo bối”

“Không được, không được nói...” Lời nói của Liên làm Tiểu Mỹ trong lòng dậy sóng, nộn huyết giữa hai chân co rút nhanh chóng, nhũ hoa cũng đứng thẳng lên như muốn hướng đối phương phát chiến thư.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đản Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lần đầu đạt cao trào

“Vì cái gì không được nói, người ở trước mặt chúng ta không phải chưa từng làm chuyện đó, hay là số lần nhiều quá khiến người không thể đếm hết” Khuê cười quỷ dị.”

“Ồ... không cần... đừng tra tấn ta nữa, ta không dám... tha ta đi” Cuối cùng nàng đã hiểu ra, nhóm thiếu niên trước mắt chính là muốn trừng phạt nàng, vì thế khóc lóc cầu xin tha thứ.

“Làm chuyện sai thì phải nhận phạt, như vậy mới là bé ngoan”

Giọng của Liên trầm trầm vang lên làm Tiểu Mỹ sợ đến mức mở to hai mắt, cả người không lực ngã ngồi trên mặt đất. Nhìn Khuê đang từ từ bước đến, Tiểu Mỹ thân mình run rẩy muốn trốn về phía sau.

“Không... ta không muốn” Âm thanh kháng nghị nhỏ bé chỉ dám để ở miệng. Khuê một tay bắt lấy nàng ôm lên, đem nhục bồng đâm vào hạ thể, một cổ áp lực đánh úp, đôi mắt Tiểu Mỹ mở lớn, nước mắt từng giọt rơi xuống như mưa, nàng hét lên “Đau quá...a...a”

Khue giữ hông nàng không cho chuyển động, dùng sức, chậm rãi đem nam căn đâm vào sâu hơn nữa.

“A...không...”

Liên cùng nhanh chóng gia nhập, đem tay ôm lấy nửa người trên của Tiểu Mỹ.

Cơ thể như bị xé rách, đau đớn làm Tiểu Mỹ vừa giãy dụa vừa khóc. Liên thấy thể liền nhấn mặt, trừng mắt nhìn Khuê, ý bảo hẳn nhẹ nhàng một chút.

“Ngao nào bảo bối, thả lỏng cơ thể nào” Khuê hạ mi nhìn Tiểu Mỹ, hoãn lại động tác của cự long phía dưới “Bảo bối nói cho ta biết, cái gì đang ở trong cơ thể của em”

Tiểu Mỹ thút thít, mi mắt vẫn nhắm chặt, miệng nhỏ nhắn nhấp nháy “ Là nhục bồng, nhục bồng đang tiến vào...”

Khue hài lòng xoa nắn cặp mông trắng nõn, từ từ rút nam căn của mình ra khỏi hoa huyết, một đường tơ máu cũng theo đó chảy ra, một ít còn dính trên cự long.

“Tiểu bảo bối, em thật đúng là biết cách lấy lòng chúng ta” Khuê tâm tình rất tốt, động tác cũng trở nên mềm nhẹ hơn, không nói nhiều liền đem nhục bồng đâm vào rồi rút ra.

“A..a” Tiểu Mỹ cả cơ thể căng cứng, máu cơ hồ đều không thể lưu thông, mọi cảm giác đều đổ dồn về phía hạ thể, nơi đang bị thiếu niên ra sức sáp nhập.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cảm giác đau đớn nhanh chóng biến mất, thay vào đó, lửa nóng từng hồi từng hồi truyền qua các xung thần kinh, chạy thẳng lên não.

Nhận thấy thiên hạ dưới thân đã thả lỏng cơ thể, Khuê thở hắt ra, điều chỉnh tư thế một lần nữa, đem cự căn ra vào mãnh liệt hơn.

“A...a...” Hai chân của Tiểu Mỹ ôm lấy thắt lưng của Khuê, eo bị tay hắn giữ chặt bắt buộc chào đón nam căn luật động bên dưới. Mỗi một lần nhúc nhích chạm đến miệng tử cung, nàng liền mất không chế, run rẩy ưỡn người lên tận hưởng.

Liên ôm hai tiểu bánh bao đang đong đưa theo nhịp, vuốt ve xoa nắn, hơi dùng khí lực làm đôi tuyết lê in hình dấu tay của hắn. Nhục bông không chịu nổi tiếng rên của cô gái, từ đỉnh đầu đã rỉ ra một ít chất lỏng.

Khuê nhíu mày nhìn, đâm thêm vài cái nữa thì rút nam căn của hắn ra, lấy hai tay đỡ lưng của Tiểu Mỹ, giúp nàng ngồi dậy. Liên thấy thế thì đứng lên ôm lấy thân thể mềm oặt của nàng, đem hai chân dặng ra ngồi tên bụng Khuê, hoa khẩu nhắm đến đỉnh đầu nam căn, liền dùng sức nhấn nàng ngồi xuống.

Đôi mắt long lanh nước chạm phải gương mặt đang mỉm cười của Khuê, Tiểu Mỹ vừa xấu hổ lại vừa sợ hãi, muốn đứng lên chạy trốn, nhưng áp lực từ hai bên vai khiến nàng không thể động dậy, trở mắt nhìn thấy hoa huyết chính mình đem nhục bông nuốt vào. “A a... nóng quá, trưởng quá... Thật lớn...”

Khuê đưa mắt nhìn chăm chăm vào cự long của mình đang bị tiểu huyết ngâm vào rồi phun ra, cơ thể chậm rãi nằm xuống, đem hai tay gối đầu, dùng lại tất cả mọi hoạt động. Cả sân bóng phút chốc bỗng trở nên im ắng, chỉ nghe thấy tiếng hít thở đều đều của mỗi người.

Đợi một lúc lâu vẫn không thấy hành động của nam căn bên dưới, cuối cùng Tiểu Mỹ vẫn là không nhịn nổi, mắt vô tội hết nhìn Liên rồi lại nhìn Khuê, khuôn mặt đỏ hồng, trông đợi.

Làm sao đây...rất muốn...

Tiểu Mỹ cắn môi, khó chịu muốn khóc, hạ thể đang ôm thấy nam căn liền co rút mãnh liệt.

Khuê ánh mắt ngưng trọng, hờn giận nhìn cô gái đang ngồi trên bụng mình, liền ưỡn mông đem nam căn nhắm ngay đỉnh tử cung mà tiến tới.

“A...a” Khoái cảm bất ngờ làm cho Tiểu Mỹ nhìn không được, phối hợp cùng với Khuê, lấy mông nâng lên rồi hạ xuống “A...a... sâu quá...” Thân thể lại vô lực như muốn ngã xuống, hai tay nhỏ bé chống lấy vòm ngực to lớn của thiếu niên.

Nam căn vẫn còn chôn chặt trong tiểu huyết.

Tiểu Mỹ lấy tay làm trụ, dùng sức xoay tròn mông, khiến cho nhục bông bên trong như mất phương hướng, chuyển động hỗn loạn hết đâm trái rồi lại đâm phải, đem từng thớ thịt cảm giác như sắp bị chọc thủng.

“A...a...thật thoải mái...” Nàng ngửa đầu rên rỉ, mắt hoa đảo rung rung, khóe miệng nước bọt cũng chảy xuống, nhỏ lên ngực nam nhân.

Cười trong chốc lát, giữa hai chân của cả hai đều một mảng ướt nhoẹt, tiếng va chạm giữa hai bộ phận cũng vang lên “lạch bạch..lạch bạch..” Bỗng dưng Tiểu Mỹ dừng động tác, thờ dốc nhìn Khuê, miệng mếu máo như sắp khóc.

“Xảy ra chuyện gì” Khuê sùng nịch hỏi

“Mau...sắp cao trào...” Đôi mắt ngập tràn ủy khuất, nước mắt cũng nhẹ nhàng theo hốc mắt chảy xuống.

“Vậy thì cao trào.....” Bộ dáng mảnh mai e thẹn của Tiểu Mỹ làm trái tim Khuê như ngừng đập, hắn cười đem quyền chủ động đoạt lại, thẳng lưng ra sức đâm vào, làm cô gái trên bụng hắn phát ra tiếng kêu dâm mỹ.

“A...a...Không được rồi...ta muốn...a...” Âm thanh tình tế từ miệng ngọc vang lên, ma sát khiến tiểu huyết nóng như lửa, khoái cảm tăng lên cực điểm, làm Tiểu Mỹ ngửa đầu thét chói tai. Hoa huyết theo đó ồ ạt phun ra mặt dịch, tất cả đều tràn lên đỉnh đầu nam căn, thịt huyết co rút gât gao đem nhục bông nuốt chặt không cho nó rời khỏi cơ thể.

Khuê cắn răng, cố gắng kiềm chế cảm giác muốn bắn tinh, cho đến khi thân mình của Tiểu Mỹ mềm nhũn ngã vào lòng ngực của hắn. Nhìn không được cảm giác yêu thương, hắn vươn tay vuốt tóc của nàng, khóe môi ôn nhu hôn lên trán, trong mắt ngập tràn niềm vui sướng và thỏa mãn.

Nam căn theo đó cũng trưởng to lên.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bảo bối của ác ma

Liên quỳ gối ở phía sau đem mông Tiểu Mỹ nâng lên, lộ ra địa phương mà tiểu huyết cùng nam căn đang ân ái, mặt dịch theo thân cự căn chảy ra. Liên với tay đem mặt dịch bôi lên nhục bông của chính mình, xoa nắn một hồi.

“A.. người muốn làm cái gì...” Vô lực giãy dụa cùng lời nói căn bản không hề có giá trị. Khuê nhếch mép, nắm chặt lấy cặp mông của nàng, phối hợp với

động tác tiếp theo của đệ đệ hân.

Liên một tay vạch ra cúc hoa của nàng, một tay đem nhục bông đã chuẩn bị tốt tư thế nhắm ngay tiểu cúc mà đâm vào.

“A...a ... không được.....nơi đó...” Tiểu cúc hoa bị xâm phạm khiến nàng đau đến tê tâm liệt phế, cảm giác so với khi bị Khuê đâm vào tiểu huyết còn muốn kinh khủng hơn. Tiểu Mỹ liều mình gầy dựa, nhưng cả người đều bị Khuê ôm chặt vào ngực. Tiểu cúc hoa chỉ mới chứa đỉnh đầu của nhục bông đã khiến nàng như chết đi, vậy đến lúc cả cây gậy đó đâm xuyên vào, chắc hẳn cả người nàng cùng nứt ra làm đôi, Tiểu Mỹ nghĩ đến đó hoảng sợ khóc to.

Liên lúc này đã bị vây trong khoái cảm, không để ý đến biểu tình của thiên hạ phía dưới, không chút lưu tình nhân nam cắn thật sâu vào tuyết đồn. Tiểu Mỹ khóc liên thanh

“Đau quá....đau chết mất...ngươi...”

Trong mắt Liên, dục vọng bây giờ đã lấn chiếm tất cả, cơ hồ tiếng kêu của nàng hân đều bỏ ngoài tai, ra sức đem nam căn rút ra rồi lại chọc vào. Một bước nông, hai bước sâu.

Mông bị áp sát, cả hai nam căn cùng lúc rút ra, cùng lúc tiến vào.

Liên bị cảnh tượng dâm mỹ mê hoặc, cúc huyết cắn nuốt tiểu đệ đệ của hân, đem nhục bông to lớn ngậm vào rồi nhả ra, kích thích truyền xuống khiến cơ căn đã lớn càng nở to hơn nữa.

Mỗi lần nhục bông ra vào đều có độ mạnh yếu khác nhau, như thế lặp lại vài lần, hai cái huyết khẩu một trước một sau bị tra tấn khiến mật dịch chảy ra ròng ròng, nhầy nhụa.

“Nhanh quá..... chậm...” Cả hai cái cự long đều trưởng lớn, huyết khẩu nhỏ bé mơ hồ đã không thể chống cự được nữa.

“a...a...” Tiểu Mỹ đã cạn kiệt sức lực, cơ thể vô lực nằm trên ngực Khuê, miệng anh đào không thể khép lại, chậm rãi chảy ra từng sợi chỉ bạc trong suốt.

“Hai tiểu huyết trước sau đều bị nhục bông làm tắc nghẽn, thật đẹp” Mẫn mở miệng cảm thán, nâng mi mắt nhìn chăm vào mật dịch đang ồ ạt chảy ra từ hai tiểu huyết. Hai tay ở phía dưới ra sức xóc nảy.

“Bảo bối thật dâm đẳng, thế nào lại nhiều nước đến như vậy” Liệt với tay đem mật dịch chảy ra từ chỗ ba người, đồ lên cự long của bản thân, ra sức vuốt ve

“A...a...” Nước mắt nóng hổi từng giọt rơi xuống, miệng phấn nộn nhấp nháy, tiếng nữ nhân rên rỉ làm bùng tình không gian tịch mịch của sân bóng. Xúc cảm vừa đau đớn vừa thống khoái chiếm cứ toàn bộ tri giác của Tiểu Mỹ.

Đột nhiên, Liên dùng sức đem cự căn đảo một vòng, làm Tiểu Mỹ thét chói tai “A....ngươi...”

Liên nhếch mép cười, cắn răng nhắm ngay thịt huyết lúc này nam căn chạm vào, dùng sức đâm vào một cái, sau đó lại điều chỉnh tốc độ đâm vào rút ra.

Khuê nghiêng răng, hai nhục bông bây giờ chỉ cách một tầng thịt mỏng, Liên cứ kịch liệt luật động như vậy cũng làm cho Khuê kích thích mãnh liệt.

Tiểu Mỹ âm thanh nỉ non chỉ ngậm trong miệng, đến bây giờ khí lực của nàng toàn bộ đã mất hết, đôi mắt vô thần mặc kệ nam nhân đang ra sức trên cơ thể mình.

Nhục bông bị chôn quá chặt, Liên cắn răng cố nhấp thêm vài cái nữa, khoái cảm trào dâng làm hân rống to một tiếng, tinh dịch mãnh liệt phun trào trong cúc huyết.

Đồng thời, Khuê cũng không thể kiềm chế được, cự long vừa to vừa thô giật giật mấy cái cũng ồ ạt phun ra dòng tinh ấm nóng vào bên trong hoa huyết.

Tiểu Mỹ cố gắng há miệng để hít không khí, thịt huyết trước sau co bóp mãnh liệt đem bạch dịch của hai cự căn rút sạch.

Sau khi đã phóng xuất hoàn toàn, Liên nhẹ nhàng đem nam căn rút ra. Cúc huyết nhất thời không thể khép lại, bạch dịch bên trong ỉn lập tức trào ra, nhỏ lên mặt đất.

Mẫn ôn nhu ôm cô gái đã mất hết khí lực và lòng. Hành động đó làm nam căn của Khuê cũng tuột ra khỏi hoa huyết, bạch dịch cũng ào ạt theo đuôi nàng chảy xuống.

Mẫn khẽ vuốt gương mặt Tiểu Mỹ, chạm đến lông mi dài như cánh quạt, chạm đến cánh mũi nhỏ nhắn ửng đỏ, rồi chạm qua khóe môi đã khép lại, sung tấy. Phát hiện bảo bối đã bị hai huynh đệ của hân tra tấn khiến mất đi ý thức ngất xỉu, trong mắt ngập tràn yêu thương và đau lòng. Bạch dịch từ tiểu huyết của nàng vẫn nhỏ trên đùi của hân..

Khuê cũng ngược mắt nhìn, biết Tiểu Mỹ đã hôn mê, vẻ mặt vô cùng hối hận.

“Mẫn, bảo bối có thể chịu được hai chúng ta nữa hay không” Liệt cười khổ.

“Người có thể nhịn được hay không?” Mẫn thân nhiên nhíu mày hỏi lại.

Liệt nhún nhún vai, nhìn đến vật gì đó càng lúc càng thô to, gân xanh tím cơ hồ đều nổi rõ, thầm nghĩ như thế này thì làm sao mà chịu nổi. Hắn bắt đầu nhìn Mẫn “Đệ cũng không muốn chạm vào nữ nhân khác ngoài bảo bối”

“Ta cũng nghĩ như vậy” Mẫn hôn lên má Tiểu Mỹ, trầm giọng nói “Nhưng mà chúng ta tiếp tục muốn, bảo bối sẽ chịu không nổi, nhờ đâu làm bị thương vật nhỏ thì sao” Mẫn nhẹ nhàng tách hai chân Tiểu Mỹ ra, kiểm tra cẩn thận nơi tư mật của nàng.

“Đành chịu ừ khuất lần này vậy” Liệt kêu lên một tiếng, nhanh chóng chạy đến, đem cự căn đặt trong lòng bàn tay Tiểu Mỹ, tay của hắn bao phía ngoài tay nàng, liên tục xóc, cảm giác từ bàn tay bé nhỏ truyền khiến nam căn của hắn càng thô to hơn, cơ hồ như muốn nứt ra.

Mẫn nhìn thấy, liền thở dài, đem nam căn nóng như lửa đốt tại tiểu huyết của nàng, nhẹ nhàng đâm vào, cảm giác thiên hạ trong lòng co rúm, hắn ôn nhu hôn lên môi nàng, chậm rãi tiến tới làm cho tiểu huyền hoàn toàn nuốt chửng tiểu đệ đệ.

“Sớm hay muộn cũng sẽ bị bảo bối bức đến chết” Liệt đem toàn bộ lửa nóng trong nam căn phóng ra, trừng mắt nhìn cô gái mình yêu khuôn mặt tái nhợt, lời nói trách cứ nhưng mắt lại tràn ngập thương yêu.

Mẫn cũng kêu ra một tiếng, lập tức phóng xuất, đem dịch nóng phun vào sâu trong tiểu huyết.

Rút nam căn ra khỏi cơ thể Tiểu Mỹ, Mẫn nhìn dòng bạch dịch lần nữa trào ra, lại nhìn bảo bối trong lòng, không khỏi mỉm cười âu yếm. Môi của hắn nhẹ nhàng thổi khí vào tai của Tiểu Mỹ, không cần biết nàng có thể nghe hay không, thấp giọng nói “ lần này ta cùng Liệt cho bảo bối khát nọc, đợi đến lần sau, chúng ta sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời, bảo bối phải chuẩn bị thật tốt đấy...”

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Tỉnh dậy

Mệt chết.....

Trong lúc ngủ mơ màng, Tiểu Mỹ cảm thấy bản thân như bị một đoàn xe tải cán qua người, đau đớn dữ dội. Giật mình, đôi mi dài khẽ mở, mắt nhắm nước cũng theo đó mở ra, mờ mịt đánh giá cảnh vật xung quanh.

Tiểu Mỹ chống tay ngồi dậy, từ hạ thân truyền đến cảm giác đau đến tê tâm liệt phế, miệng anh đào không kiềm chế bất giác kêu lên, thân mình cứng ngắc không dám lộn xộn. Cô nhớ đến chuyện gì đó, đôi mắt bỗng nhiên mở to, sợ hãi.

Ác mộng...đó là ác mộng....

Tiểu Mỹ cắn răng, không cần nhìn xuống thì cô cũng chắc chắn lúc này thân thể mình lúc này khẳng định là không một mảnh vải che thân.

Mọi chuyện tại vì sao lại trở nên như vậy...

Đầu đau như búa bổ, mỗi cơ quan trên cơ thể tưởng chừng như bị cắt ra, thần trí đến bây giờ vẫn còn bị vây trong trạng thái mơ màng. Cố gắng suy nghĩ, rốt cục, cô nên làm cái gì mới đúng đây?

“Đã tỉnh? Ngoan nào, bảo bối nên ăn một chút mới có thể mau khỏe” Mẫn nhả nhận đem cánh cửa to lớn đẩy ra, giống như đã sớm biết được người ở bên trong đã thức giấc, hắn để khay đựng thức ăn lên bàn. Không để ý đến gương mặt đỏ ửng của Tiểu Mỹ, cước bộ nhẹ nhàng tiến đến, đem cô ôm vào trong lòng, bàn tay thon dài đặt nhẹ lên trán.

“Tốt lắm, cũng không có phát sốt”

Tiểu Mỹ không dám dùng sức, tốt nhất đừng khơi dậy lửa giận của vị đại gia này. Cô nhẹ nhàng đem tay Mẫn lấy ra, ôm chặt chần, bên tai đã một mảng hồng hồng.

“Trước hết em nên ăn một chút điểm tâm đi” Biết là cô đang thẹn thùng nhưng Mẫn vẫn quyết không buông tha cho người trong lòng, đem khay thức ăn bụng đến.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 9: Ghen

Tiểu Mỹ đưa mắt liếc nhìn xung quanh, làm như ăn trộm thấp tha thấp thỏm, hiển nhiên đầu óc bây giờ chính là đang tính toán làm thế nào để tẩu thoát. Suy nghĩ xuất thần đến mức đồ ăn được để trước mặt, cô cũng không hề hay biết.

Mắt nhìn bộ dáng như mèo con trộm cá của Tiểu Mỹ, khóe môi không tự giác nhếch lên, giọng nói ôn nhu nhắc nhở “Nếu muốn trốn đi thì cũng phải ăn hết từng này thức ăn. Đây là tôi đều vì em mà đặc biệt chuẩn bị”

Tiểu Mỹ giật mình, mắt nhìn thấy người nào đó đang cười vô cùng sung sướng liền tức giận, trừng mắt nhìn đồng đồ ăn được bày ra.

Bây giờ cô đang hận chết bản thân mình, nếu có thể thì đập đầu vào tường một cái chết đi cũng còn thoải mái hơn. Bị bốn thiếu niên ác ma này đùa giỡn, có bao nhiêu kinh khủng, cô cũng không phải là chưa từng nếm trải, vất vả bỏ trốn một thời gian, tại sao bây giờ lại bị bọn họ bắt về??

Gương mặt đau khổ đem bữa sáng nhét vào miệng, còn chưa kịp nuốt thì sữa cũng hút vào, chất lỏng cùng thức ăn trộn một chỗ làm miệng của Tiểu Mỹ phồng to lên như một cái bánh bao. Mắt nhắm nghiền, nhìn bộ dáng của Tiểu Mỹ khi ăn khiến hắn âm thầm hoài nghi, nếu trước đây không phải đã từng quen biết, có khi nào vật nhỏ trong lòng hắn chính là lớn lên từ núi rừng. Vậy mà tiểu nhân nhi kia còn ngại chưa đủ, vuron móng vuốt bắt lấy một khối bánh mì, cúi đầu cắn tốc nhai nuốt.

Mắt bắt cười nhìn người trên giường đang liêu mạng chiến đấu, hai tay còn ôm lấy ngực không biết có phải ăn đến nổi mắc nghẹn hay không.

Định bước đến giúp nàng vỗ lưng nhưng hắn lại xấu xa cười, muốn xem thử mèo con của hắn có phải hay không dùng đồ ăn để tự sát.

“Ta ăn không nổi...” Tiểu Mỹ ngược mặt lên, âm thanh run rẩy, mi mắt khép chặt như là đang chờ đợi sự trừng phạt của thiếu niên. Đợi một lúc lâu vẫn không thấy động tĩnh, Tiểu Mỹ hé mắt nhìn nam nhân trước mặt.

Mắt không nói gì, nâng cốc sữa trên tay uống một ngụm lớn, không để ý đối phương đang cất lực giãy dụa, một tay to giữ eo Tiểu Mỹ kéo vào ngực, tay còn lại giữ lấy đầu, trực tiếp đem môi hắn áp sát môi cô. Dùng lưỡi đẩy chất lỏng trong miệng sang miệng đối phương, cho đến khi cốc sữa mau chóng thấy đáy.

Mắt Tiểu Mỹ ửng hồng, môi nhấp nháy cố hít không khí, trừng mắt nhìn Mẫn thu dọn mọi thứ rồi đi. Không đợi cô thở phào một hơi thì cửa lớn lại bị đẩy ra, một cái đầu nữa thò vào, nhìn cô cười sung sướng, lon ton chạy vào.

“Cuối cùng cũng tỉnh, Tiểu Mỹ ngủ thật lâu, Liên ca ca đợi Tiểu Mỹ thức dậy cũng rất nhàm chán”

Liên cầm trên tay một lọ thuốc gì đó, vừa chạy vào liền hung hăng bỏ nhào vào người đang ngồi trên giường, yêu thương ôm lấy Tiểu Mỹ vào lòng, mạnh mẽ chiếm đoạt lấy môi cô.

Tiểu Mỹ thân mình cứng đờ, hơi dùng sức đem Liên đẩy ra, muốn vuron bàn tay bé nhỏ lau đi nước miếng trên môi, nhưng tay chưa kịp chạm đến đã bị thiếu niên bắt được.

Mặt không chút biểu tình, Liên đưa mắt nhìn chằm chằm Tiểu Mỹ, lực trên tay mắt không chế càng thêm mạnh, siết lấy cổ tay cô như muốn nghiền nát.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Mỹ trắng bệch như tờ giấy, sợ hãi ngập tràn, đôi mắt sưng mù nhìn Liên, muốn thoát đi cảm giác đau đớn nhưng vẫn không dám manh động.

Đột nhiên, Liên buông cổ tay cô ra, ánh mắt lại trở nên ôn nhu, khóe môi mỉm cười, bày ra bộ dáng của một thiên sứ vô hại.

“Đem chân mở ra, để cho Liên ca ca xem ngày hôm qua giúp bảo bối tôi thuốc này có tác dụng hay không?”

Liên rõ ràng là đang cười, cười đến mị hoặc nhưng Tiểu Mỹ chỉ cảm thấy toàn thân rét lạnh, bất giác rùng mình một cái. Không đợi Tiểu Mỹ có phản ứng, Liên đã vuron hai tay kéo tấm chăn vứt xuống đất, tiếp đó kéo hai chân cô ra, làm cho cảnh xuân của thiếu nữ hoàn toàn phơi bày trước mặt hắn.

“Buông ra...” gương mặt Tiểu Mỹ lại ửng đỏ, hai chân khua loạn nhưng vẫn không thể thoát khỏi lực cường đại của thiếu niên, đành phải chấp nhận ngưng ngừng quay mặt đi nơi khác.

Liên hung dữ đem ngón tay hướng đến hoa huyết tách hai cánh hoa ra, lật tới lật lui một hồi, như muốn nhìn vào bên trong xem thử nội huyết có bị thương hay không

Mặt Tiểu Mỹ càng lúc càng đỏ, xấu hổ muốn chết nhưng lại không dám động đậy, cơ hồ lấy tất cả dũng khí, vuron bàn tay nhỏ bé chụp lấy móng vuốt của Liên, âm thanh nhỏ nhẹ cầu xin “Tôi không sao....”

“Buông tay...”

“Thật xin lỗi, tôi không dám...” Tuy rằng không biết bản thân mình đã làm sai chuyện gì, nhưng Tiểu Mỹ vẫn nức nở xin lỗi thiếu niên trước mặt.

“Thời điểm tôi không có ở đây, không cho phép em đến gần các anh trai tôi, có nhớ hay không?” Liên nhớ lại khoảnh khắc trước đó, lúc Tiểu Mỹ được Mẫn mớm sữa cho, gương mặt hồng hồng như búp bê có biết bao mê người, đôi môi hồng nhuận phàn nộn chu lên khiến hần không nhịn được muốn hung hăng trừng phạt. Thế nên mới dẫn tới hành động, hần vừa bước vào cửa đã nhanh chóng muốn cắn nuốt đôi môi anh đào đó.

Hần là đang ghen, nhưng sợ nói ra, đối phương lại không tin.

“Quên đi, cũng không thể trách em được” Liên nản chí ngã vào giường, đầu gối lên cánh tay, thất thần nhìn trần nhà.

Hần rất muốn độc chiếm cô gái này, muốn cô thời thời khắc khắc đều ở bên cạnh hần, tốt nhất vẫn là đem cô giấu đi, không để bất cứ ai trông thấy được, chỉ có một mình hần được yêu cô, được hôn lên đôi môi mềm mại động lòng người kia. Nhưng hần biết, ba anh trai cũng không phải là người dễ lừa gạt, nếu biết hần có suy nghĩ như thế này, có khi cả ba người sẽ hợp lực đem Tiểu Mỹ đến một nơi nào đó, không cho cô xuất hiện trước mặt hần nữa. “Tiểu Mỹ, anh phải làm như thế nào đây” Liên thở dài trong lòng.

“Tôi..muốn mặc quần áo...”Âm thanh nhỏ nhẹ vang lên, bàn tay bé nhỏ đẩy đẩy cánh tay thiếu niên “có được hay không...”

Liên vội vàng xoay người đứng lên, vòng tay đem Tiểu Mỹ bế lên, mặt tiểu nhân đắc ý cười tươi, tiến đến một phòng khác.

Hóa ra là phòng để quần áo. Liên đặt Tiểu Mỹ xuống sàn nhà, sau đó tự mình lượn lờ khắp các giá để quần áo, ngấm trái rồi lại ngấm phải, cẩn thận lựa chọn từng bộ, Tiểu Mỹ trừng mắt, bộ dáng của Liên lúc này cô mới thấy lần đầu, thật sự quá kinh ngạc.

“Chọn cái này đi”

Nam nhân vui vẻ tha trở về một chiếc đầm không tay trắng tinh, còn cẩn thận chọn cho cô một bộ nội y màu trắng. Tiểu Mỹ đau khổ cảm lấy đồ, không dám yêu cầu vị ôn thần này quay đi chỗ khác, đành phải xoay lưng, dùng tốc độ ánh sáng đem tất cả mặc vào.

Tiểu Mỹ bước đến gương lớn trước mặt, cẩn thận nhìn hình dáng của mình lúc này, cảm thấy có gì đó là lạ. Một đầu tóc xoắn màu nâu quăn rũ, móng tay sơn màu đỏ, trên đùi còn có một hình xăm giả. Thế nhưng lại khoác lên người bộ váy trắng như thiên sứ, đối lập hoàn toàn khiến cô rất muốn cười.

“Tôi biết cái váy này rất hợp với em mà” Liên nhanh nhẹn bước đến sau lưng cô, nhìn bảo bối trong lòng từ trên xuống dưới, vòng tay ôm lấy eo, đặt cằm vào hõm vai của cô, mỉm cười nói “Nhưng mà nên xử lý mái tóc một chút” Hần vươn tay nhẹ nhàng cầm một lọn tóc để lên mũi người.

Tiểu Mỹ hạ mi mắt, thấp giọng trả lời “Nhưng mà tôi đã để nó thật lâu”

“Không thích hợp với em” Liên lạnh giọng cự tuyệt “Đi thôi, dưới lầu sẽ có chuyên gia giúp em”

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Thỏa Hiệp

Bị lôi ra khỏi phòng, còn chưa kịp mở miệng khen căn phòng hoa lệ, Tiểu Mỹ liền nhìn thấy ba bóng dáng giống nhau như đúc từ phía xa bước đến.

“Khó coi” Khuê không khách khí phê bình “Nhìn chiếc váy còn có thể chấp nhận được”

Còn Liệt thoáng nhú mày, không nói một lời trực tiếp đem Tiểu Mỹ kéo lại, vươn tay vò tóc của cô thành một khối bụi nhùi. Một hồi sau mới mở miệng “Tóc của bảo bối giao cho ta, cam đoan sẽ biến vật nhỏ trở thành một tiểu thiên sứ đáng yêu!”

“Thuận tiện đem những thứ chướng mắt này vứt hết đi!” Mẫn nhăn mặt, liếc nhìn đến móng tay sơn màu đỏ và hình xăm giả trên đùi của Tiểu Mỹ.

Tiểu Mỹ từ đầu đến chân bị nhóm thiếu niên soi mói một hồi, vậy mà kết luận lại là "trông chả ra sao". Thiếu nữ nào đó bị chê, ai oán cúi đầu, bĩu môi.

Còn bốn anh em Diêm gia thì xem cô gái bên cạnh như không khí, bưng bưng hưng phấn thảo luận nên biến bảo bối thành hình dáng như thế nào, không thêm quan tâm đến chủ nhân thân thể có đồng ý hay không.

“Được rồi, quyết định như vậy đi” Bốn âm thanh đồng thời vang lên.

Tiểu Mỹ sợ hãi ngẩng đầu, phát hiện cả bốn người họ đều chăm chú nhìn mình thì hoảng hốt, tiếp tục cúi đầu.

Vốn tưởng rằng bốn ác ma sẽ đưa cô ra ngoài, như thế thì sẽ có cơ hội tẩu thoát, nhưng vẫn không thể tin được là ngay trong tòa nhà này lại có một phòng làm đẹp, bên trong đó còn có các chuyên gia tùy lúc nào cũng có sai khiến.

Càng đáng sợ hơn, bốn thiếu niên hoàn toàn không để người khác tùy tiện chạm vào cơ thể cô, mỗi người đều vô cùng hưng trí, xấn tay áo tự mình động thủ.

Khuôn mặt Tiểu Mỹ ngập tràn lo lắng, ánh mắt không dám tùy tiện ngắm nhìn xung quanh, thân hình cứng ngắt, ra sức trấn an bản thân.

Bốn nam sinh cứ vài phút lại miết lấy cảm cô gái, rồi lại vuron móng vuốt néo néo hai má phẩn nộ, buông tha trong chốc lát lại cầm lấy ngón tay cô, như cún con, liếm mút không ngừng.

Cũng may mắn là quá trình sửa sang không một chút khó chịu, da đầu được mát xa thậm chí còn rất thoải mái. Tâm tình thả lỏng làm Tiểu Mỹ rất muốn ngủ, đôi mắt to tròn nhẹ nhàng nhắm lại, vài phút sau đã hoàn toàn rơi vào trạng thái vô thức.

“Được rồi!” Dem một đồng hồ ô uế từ người Tiểu Mỹ lấy ra, Liệt vô cùng hài lòng. Muốn kéo bảo bối trong lòng đứng lên để cô tự ngắm nhìn thì phát hiện tiểu nhân nhi thể nhưng đã ngủ từ bao giờ. Mặc dù thân hình hơi xiêu vẹo nhưng vẫn cố gắng thẳng lưng không dám động đậy.

Bốn anh em thấy cảnh tượng như thế này, trong lòng đều dâng lên một loại cảm xúc khó tả, đồng thời nghĩ rằng” quả nhiên chỉ có cô mới có thể khiến cho bọn họ thả lỏng tâm tình, mới làm cho bọn họ có cảm giác mình làm một người bình thường, biết yêu và biết giận.

Nhẹ nhàng đem đầu Tiểu Mỹ đặt lên vai, cánh tay trắng kiện của nam nhân không sử dụng một chút sức lực đã bế thốc cô gái lên.

Động tác của Liệt nhẹ nhàng như nâng niu trân bảo quý hiếm của Thế gian, ánh mắt sùng nịch nhìn bảo bối đã ngủ say trong lòng mình, cái miệng nhỏ nhắn hồng hào còn đang nhấp nháy như một tiểu oa nhi. Không kiềm chế được, Liệt liền cúi người đem môi hân áp vào đóa hoa mềm mại ngọt ngào động lòng người kia, nét mặt vô cùng hạnh phúc.

Dung nhan ngọt ngào lúc ngủ của cô gái làm bốn nam sinh trong lòng tràn ngập yêu thương, khóe miệng không tự chủ khẽ nhếch lên cười, trong mắt tràn đầy nhu tình và sùng nịch.

“Chúng ta tựa hồ không khác gì người điên, chỉ cần nhìn bảo bối cũng đủ để bản thân vui vẻ. Vậy mà vật nhỏ cái gì cũng không thèm quan tâm, chỉ vùi đầu vào ngủ” Mẫn cảm khái.

“Làm sao đây? Em lại muốn...” Bản thân Liên cũng không thể giải thích được tại sao khi nhìn thấy Tiểu Mỹ, nhục bồng cứ thể ngẩng cao đầu, một chút cũng không chịu yếu thế.

“Ai lại không muốn, bất quá lần sau đến lượt của anh và Liệt, cậu muốn phản kháng?” Mẫn mất lạnh liếc nhìn em trai, quăng cho hân một câu cảnh cáo.

“Không...” Gương mặt thiên sứ của Liên nhần thành một đoàn, tựa hồ rất bất mãn với yêu cầu của anh trai nhưng lại không dám mở miệng phản đối. Càng ngày lại càng nhiều người đến đòi chia sẻ bảo bối, ghen tị năn vặt bùng nổ đã sớm cắn nuốt tâm trí của hân. Sớm biết có ngày hôm nay, đáng lẽ ra hân không nên để Tiểu Mỹ xuất hiện trước mặt anh trai, phải đem nàng giấu đi, đến một địa phương mà các anh không tìm thấy, một nơi chỉ có hân cùng Tiểu Mỹ.

“Liên, cậu là em út trong nhà, từ trước đến nay mọi chuyện các anh đều cố gắng nhường nhịn cho em. Riêng chuyện này thì không thể được” Ra dáng anh cả, Khuê vô cùng khó chịu trước biểu cảm của Liên, vì thế lại một lần nữa giải thích cho tên nhóc này hiểu. “Tình yêu không phải ai đến trước đều chiếm được, và lại, nam nhân trong tộc của chúng ta, cả đời chỉ yêu duy nhất một người. Cậu thật nhẫn tâm để ba người bọn anh quăng đời này phải sống trong cô độc?”

Liên nghiêng răng, trông mặt có chút phiếm hồng, con ngươi đen nhánh gắt gao nhìn về thiên hạ đang ngủ trong lòng của Liệt. “Em đã biết...”

Nếu chỉ có cách này mới có thể ở bên cạnh của Tiểu Mỹ, Liên đành phải nhịn xuống ghen tị và bức bối. Bản thân hân cũng biết rằng, nếu cả bốn anh em đều cố gắng tranh đoạt, độc chiếm bảo bối, kết quả chính là không thể tránh khỏi thương vong, lông tóc không hao tổn gì.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Gặp lại bạn trai cũ

huyền gì đang xảy ra....

Tiểu Mỹ lại một lần nữa mở mắt, phát hiện căn phòng mình đang nằm hoàn toàn khác với địa phương ngày hôm qua.

“ Tỉnh rồi sao?”

Tiểu Mỹ ngoái đầu nhìn về phía nơi phát ra tiếng nói, hóa ra là Họa Linh, bạn cùng phòng ở kí túc xá ngay từ đầu năm học. Nhưng mà tại sao Họa Linh

lại ở đây, chẳng lẽ bốn tên ác ma kia lại bắt cô ấy về, Tiểu Mỹ nghi hoặc nhìn cô gái trước mặt, giọng điệu theo thói quen có phần ác liệt “Tại sao tớ lại ở đây?”

“Không biết! Lúc tớ trở về đã thấy cậu nằm trên giường rồi!” Linh lạnh lùng trả lời, tay với lấy cái túi xách bên cạnh, dường như chuẩn bị ra ngoài.

“Cậu đi đâu?” Tiểu Mỹ hỏi

“Đi học” Họa Linh ném lại một câu, mang vào đôi giày bầy phân rồi mở cửa bước ra ngoài, đầu cũng không ngoảnh lại.

Bỗng chốc, căn phòng trở nên yên tĩnh lạ thường. Tiểu Mỹ dựa lưng vào bức tường lạnh ngắt phía sau, hai tay vòng lại ôm đầu gối, không biết đang suy nghĩ đến chuyện gì, chỉ thấy đôi bờ vai rung rung, chốc chốc lại nghe thấy tiếng nấc nghẹn ngào vang lên.

Đột nhiên, cô gái đang ngồi trên giường đứng bật dậy, lao nhanh vào phòng tắm.

“A!”.

Tóc! Tiểu Mỹ trừng mắt nhìn chăm chăm vào cô gái đang đứng trong gương, một đầu tóc đen mềm mại uốn cong phần đuôi xõa nhẹ, trông bồng bênh như những áng mây vác hồ trên đỉnh núi buổi bình minh. “Không thể nào! Mái tóc xoăn màu nâu đỏ đi đâu rồi!” Rồi như chợt nhớ đến điều gì, Tiểu Mỹ vội vàng cởi quần áo trên người ra, cô gái trong gương bây giờ cả người trần truồng, trên làn da trắng nõn mịn màng hiện lên chi chít những dấu xanh tím trải đều từ cổ cho đến đùi.

“Đó là sự thật, đó không phải là giấc mộng, đó là sự thật....!” Tiểu Mỹ gần như tuyệt vọng khi thấy bản thân mình đều hiện ra dấu vết của cuộc hoan ái với bốn nam nhân kia. Cho dù có tự lừa dối bản thân thì những dấu hôn kia vẫn còn hiện hữu ở đó, nó chứng minh cho việc cô đã thất thân, đã bị người ta đè dưới thân mà hung hăng chiếm đoạt.

“Không được, không thể tiếp tục ở đây, bốn tên ác ma kia chắc chắn sẽ đến, phải đi thôi!” Tiểu Mỹ thầm nghĩ, rồi nhanh chóng chạy ra khỏi phòng tắm, chụp đại một bộ quần áo khoác lên người, sau đó đem hết đồ đạc nhét vào trong va li, thân hình nhỏ bé lao đảo chạy ra phòng.

Đi ra khỏi cửa kí túc xá, tâm trí bây giờ của cô rất hoảng loạn, không còn để ý đến bất cứ điều gì xung quanh, trong đầu chỉ tồn tại duy nhất một ý nghĩ: bỏ trốn khỏi nơi này. Vì thế vẫn không phát hiện có hai bóng đen vẫn âm thầm đứng ở phía sau góc tường, nhìn thấy bóng dáng nhỏ nhắn đang cố gắng bỏ chạy, khước môi khẽ nhếch lên nở nụ cười mê hoặc lòng người.

Tiểu Mỹ dùng hết sức lực, đầu vẫn không có ngừng lên, cắm cúi chạy về phía trước, mãi cho đến khi có người đem cô chặn lại. Tiểu Mỹ ngẩng đầu, nhìn tên con trai đang đứng trước mặt, mắt đảo liên hồi, hét lên:

“Cút ngay! Chưa nghe thấy câu chó ngoan thì không cần đường à!”

Phát hiện người trước mắt chính là bạn trai cũ, Tiểu Mỹ không khách khí, trực tiếp mở miệng mắng.

Tên nam sinh mặt mũi bầm dập, chỗ xanh chỗ đỏ trông thật khủng khiếp, hai con mắt của hắn cũng trở nên đỏ ngầu, mơ hồ có thể nhìn thấy những tia máu hằn lên trong đó, rất giống như một con thú hoang đói khát tùy lúc đều có thể nhảy vào cắn người. Khoác lên người hắn vẫn là một bộ trang phục hàng hiệu, nhưng giờ đây nó đã nhàu nát, ít nơi vẫn còn vương những vệt máu khô, hoàn toàn bất đồng so với hình tượng nhã nhặn quý phái trước kia. Hắn nghe cô gái mở miệng chửi, mặt vốn đã dữ tợn lại càng thêm ghê người, lên tiếng quát:

“Cô đúng là đồ tiện nhân! Thiếu gia ta đến tìm cô cũng vì một chút bộ dáng xinh đẹp, thế nhưng lại không biết điều, thân phận của cô là gì mà dám lớn tiếng trước mặt ta!”

Tiểu Mỹ không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn hắn chăm chăm. Tên nam nhân mới một giây trước hùng hùng hổ hổ rống lên thì giờ phút này bị ánh mắt của cô bắn lại, da đầu liền run lên, trong lòng vô cùng sợ hãi.

“Cô nhìn cái gì? May mắn được tôi nhìn trúng, tốt nhất cô nên vui vẻ mà hướng trời cảm ơn đi!”

“Nhìn trúng ta?” nghe xong lời nói của hắn, Tiểu Mỹ nở nụ cười trào phúng “Sau đó lại tiếp tục kê đơn, đem đàn ông đến mua vui trên cơ thể của ta, có phải hay không?”

“Cô, cô nói cái gì!” Nam nhân giọng điệu có điểm chột dạ.

“Tôi nói cái gì tốt nhất anh tự hiểu! Có phải điều anh muốn chính là đem thân thể tôi đi bán cho những tên đàn ông xấu xa, sau đó lại cầm những đồng tiền dơ bẩn đó về đưa cho anh, có đúng không?” Tiểu Mỹ thật sự không thể tin nổi, tại sao lúc trước mình lại có mắt như mù, có thể đồng ý quen với một tên lòng lang dạ sói, bị ối đến mức bán thân như thế này được.

“Cô chẳng qua chỉ là một con điểm mà thôi, đêm hôm trước bị bốn nam nhân đè dưới thân đùa bỡn, cảm thấy thật vui vẻ phải không? Cô nghĩ xem nếu cả trường đều biết chuyện này thì như thế nào, hay là tôi hảo tâm giúp cô kể chuyện này cho tất cả các bạn nghe, có được không Tiểu Mỹ?” Nam nhân bị nói trúng tim đen, ánh mắt hạ lưu của hắn quét một vòng trên người Tiểu Mỹ, phun ra những lời nói đáng khinh.

Tiểu Mỹ hoảng loạn, tim trong lồng ngực như ngừng đập, run run hỏi “Anh nghĩ có thể uy hiếp được tôi?”

“Chỉ cần cô chịu đi bồi những người đó một buổi tối, tôi cam đoan sẽ không đem những chuyện này nói cho người khác!” Hắn cười dâm tà, vuron ngón

tay nâng cằm của Tiểu Mỹ lên.

“Mẹ ta đã từng dạy, lời nói của một tên căn bã còn không đáng giá bằng tiếng sủa của một con chó. Vừa hay anh chính là một tên căn bã của xã hội!” Tiểu Mỹ vươn tay hất đi ngón tay đã ngả ngón của hắn, nở nụ cười khinh bỉ “Anh nghĩ là tôi quan tâm đến chuyện người khác có biết hay không à! Còn nữa, chó ngoan không cắn đường, biết điều thì tránh ra một bên!”

Tiểu Mỹ cuối cùng đã tin tưởng, trên Thế giới này rốt cục vẫn tồn tại một loại người có thể nói là ngu ngốc đến tột cùng. Chẳng lẽ mắt hắn không nhìn thấy trên tay cô đang cầm theo cái gì sao? Một người đã cố gắng đi khỏi nơi này thì có tâm tình để quan đến chuyện người khác bàn tán hay nghị luận chuyện gì sao?

“Con điểm thối tha! Mày đừng tưởng có thể bỏ đi ư!” Nam nhân nghe thấy Tiểu Mỹ muốn đi, liền gấp đến độ văng lời nói tục, tay hắn đưa ra muốn giật lấy va li của cô. “Mày đi rồi thì ai sẽ trả nợ cho tao, bọn nó sẽ giết tao, mày có biết hay không?” Hắn rống lên, chẳng khác gì một con heo bị chủ lò mổ chọc tiết.

“Thiếu tiền người ta lại bắt tôi trả nợ?” Tiểu Mỹ đề thấp giọng nói, rõ ràng đã giận đến cực điểm.

“Quà tặng trước đây mày nhận đều là lấy từ tiền đó ra đấy, mày nghĩ mày không có liên quan sao con điểm!” Hắn cười gằn, nụ cười khô khốc dữ tợn.

Tiểu Mỹ tự mình cười nhạo chính bản thân mình. Vươn tay muốn tháo đồng hồ hàng hiệu mà lúc trước hắn tặng thì phát hiện cổ tay trống trơn, vội vàng sờ vành tai cùng cổ thì phát hiện bông tai và dây chuyền cũng không cánh mà bay.

“Bây giờ tôi không có gì để giúp anh, những gì mà anh tặng, tôi sẽ cố gắng trả đầy đủ, coi như không ai nợ ai. Còn bây giờ thì mời anh tránh đường, tôi có việc”

Tiểu Mỹ vừa nói xong đã nhấc chân muốn rời đi, nhưng không ngờ tên nam nhân kia vẫn ngoan cố muốn ngăn lại. Cô liền không khách khi giờ chân lên tặng cho hắn một cước, trúng ngay tiểu đệ đang ngủ say của hắn.

Nam nhân bị trúng một đá, vội vàng ôm vật giữa hai chân mà lăn lộn trên mặt đất. Tiểu Mỹ thấy thế, mặt vẫn không đỏ, tặng tiếp cho hắn một đá nữa rồi mới xách va li lên bỏ chạy.

Hai bóng đen này giờ vẫn đứng ở góc tường, chứng kiến một màn cầu huyết không khỏi lắc đầu cười khở, hai tay cầm ở túi quần, vân đạm phong khinh tiến tới chỗ nam nhân đang lăn lộn trên nền đất.

“Mẫn, lần sau nhớ rõ đừng bao giờ đắc tội với tiểu nha đầu, bằng không bị đá cho một cái, liền tuyệt tử tuyệt tôn!” hai tay của Liệt vẫn cầm trong túi quần, vừa nói vừa đưa mắt nhìn về phía cô gái mới bỏ đi, vẻ mặt nuối tiếc cùng cung chiều.

“Như thế nào lại đắc tội với bảo bối, anh đây yêu cô ấy còn không hết nữa là!” Mẫn nhíu mày nhìn Liệt “Làm sao, muốn đuổi theo bảo bối phải không?”

Liệt nhếch miệng cười “Em nghĩ là anh muốn đuổi theo mới đúng!”

Mẫn chặc lưỡi, vẻ mặt ai oán “Thật sự là rất muốn, cũng tại vì chơi đoán số thua Khuê nên hiện giờ phải đứng đây!”

Nam nhân đang ôm tiểu đệ nằm trên mặt đất thấy hai thiếu niên từ phía xa tiến lại đột nhiên mở to mắt. Hắn biết hai người này, chính là hai trong bốn thiếu niên đã cùng một chỗ với Tiểu Mỹ, là người đã ra tay đánh khách hàng của hắn khiến cho gã kia giờ vẫn còn nằm trong bệnh viện. Hắn sợ đến mức tè ra quần, bất chấp đau đớn ở hạ bộ, vội vàng đứng dậy muốn chạy trốn.

Liệt thấy hắn muốn chạy liền một chân đạp cho hắn ngã sấp về phía trước, không lưu tình còn tặng thêm vài cú đá nữa vào ngực vào bụng, làm cho gã kia bán sống bán chết phun ra một ngụm máu.

“Lúc này mày nói cô ấy là dạng gì, tao đứng xa không có nghe rõ, mày mắng lại một lần nữa cho tao nghe đi” Liệt lấy ngón út ngoáy ngoáy lỗ tai, làm ra bộ dáng chưa nghe rõ, muốn đối phương nói lại, chân vẫn còn đặt lên bụng của nam nhân, không cho hắn có cơ hội ngồi dậy.

Mẫn đứng một bên, cử chỉ nhã nhặn đem kính mặt lấy xuống, lấy khăn tay chùi đi tròng kính, lạnh lùng nhìn người bị Liệt đá đang giãy dụa trên đất.

“Mày thật lớn mật, dám đánh chủ ý lên bảo bối của tao, tao có lời khen cho mày đấy, bất quá...” Liệt lấp lửng câu nói, vừa nghĩ đến những lời nói nhục mạ

Tiểu Mỹ ban nãy của tên nam nhân này, hắn hận không thể đem đôi phương cắt thành tám miếng, vứt xuống sông cho cá ăn.

Một đá rồi lại một đá rơi xuống người nam nhân trên mặt đất, khiến hắn bị đánh đến hôn mê. Mẫn này giờ đứng im không nhúc nhích thấy vậy mới mở miệng “Đi thôi, chắc là Khuê đã mang bảo bối trở về”.

Nhắc đến Tiểu Mỹ, trong mắt hai thiếu niên đều ánh lên một niềm vui rạng ngời, một nét cung chiều vô tận mà hẳn chính bọn họ cũng không biết được

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tiểu Mỹ bỏ trốn

Bây giờ nên đi đâu đây? Tốt nhất là càng xa nơi này càng tốt. Nghe bà ngoại nói thì nước Pháp là nơi xa nơi này. Bọn họ hẳn là sẽ không tìm ra nhanh như vậy đâu.

Cuối cùng Tiểu Mỹ cũng quyết định sẽ đi nước Pháp như bà nói

-"Hết vé máy bay để đi sang Pháp sao?" Tiểu Mỹ gấp gấp hỏi. "Vậy còn vé đi phụ cận sang quốc gia khác, rồi đổi xe đến Pháp không?"

Nhân viên bán vé lắc đầu, vẫn là không còn vé nữa.

-"Cô có thể giúp tôi nghĩ biện pháp nào không? Tôi thật sự rất muốn đi qua đó gấp."

Nhân viên bán vé nhìn Tiểu Mỹ đang rất lo lắng, suy nghĩ một lát rồi nói - "Như vậy đi, tôi có thể giúp tiểu thư hỏi lại một chút." Nói xong liền cầm điện thoại lên gọi, mỉm cười nói:

-"Ngày hôm qua còn có 1 vé được đặt trước, nhưng mà vừa mới đặt không lâu thì bị huỷ bỏ, nhưng bây giờ có một vị khách nói muốn mua chiếc vé này."

-"Cô có thể hay không giúp tôi nói chuyện với đối phương một chút. Tôi thật sự rất muốn tấm vé này."

-"Không bằng như vậy đi, tiểu thư người có trông thấy vị tiên sinh kia không? người cùng anh ta thương lượng đi, tôi cảm thấy có lẽ là được."

-"Được rồi! Cảm ơn cô"

Tiểu Mỹ xoay người đi về phía nhân viên bán vé chỉ. Cô thật muốn hối hận mình chưa có tới sân bay.

-"Muốn đi du lịch?" Khuê ngồi ở bàn công tác trước mặt, đôi chân thon dài gác trên mặt bàn, trên tay cầm bút máy xoay xoay.

Cổ họng cô như bị đồ vật chặn ngang, căn bản không thể phát ra tiếng thậm chí ngay cả hô hấp cũng có chút khó khăn. Tiểu Mỹ trốn tránh tầm mắt của Khuê, đứng im tại chỗ lấy tay áp trước ngực thở nhẹ..

-"Lại đây." Khuê đứng lên, tay ngoắc ngoắc về phía Tiểu Mỹ.

Tiểu Mỹ lùi lại mấy bước, ánh mắt nhìn Khuê đầy phòng bị. Nàng cúi thấp đầu cho nên không nhìn thấy nam nhân trước mặt nháy mắt đã trở nên tàn nhẫn.

-"Người cùng hắn có quan hệ gì." Khuê mỉm cười nhẹ, gân xanh trên trán đã bắt đầu nổi lên

Hắn có ý gì? Tiểu Mỹ trầm tư suy nghĩ, quyết định không đề ý tới nữa.

-"Khả? Là gì của người?." Khuê cười, chậm rãi bước về phía Tiểu Mỹ. Bọn họ đau lòng vì nàng, muốn cho nàng nghỉ ngơi ai ngờ bốn người bọn họ vừa mới rời đi không lâu đã không thấy nàng đâu nữa.

Bọn họ nghĩ nàng sẽ không có khả năng tự mình bỏ đi, lo lắng, bất an sợ nàng bị kẻ thù của họ bắt đi, gấp gấp đến độ sắp nổi điên, lúc tra ra nàng đang ở đâu liền lập tức đi tìm, nhưng lại không thể tưởng tượng nổi bọn họ lại bị nàng hung hăng lừa giỡn một phen.

Khả là ai? Tiểu Mỹ lại lùi dần về phía sau, đằng sau nàng bây giờ đã là ván cửa không còn đường để lui nữa.

Không biết hiện tại cô kêu cứu có thể có người đến cứu không?

Một lần nữa Khuê không nghe thấy được Tiểu Mỹ trả lời mình.

-"Người còn dám không trả lời sao?." Tiểu Mỹ nghe trong giọng điệu của hắn chứa đầy tức giận, đành liều mạng xoay người định chạy trốn nhưng lại bị Khuê giữ chặt lấy tay kéo lại.

-"Người biết rõ ràng bọn ta yêu người bao nhiêu, tại sao người lại có thể nhẫn tâm như thế?." Khuê cười đầy tàn nhẫn, bước gần về phía Tiểu Mỹ hơn, hai mắt đỏ rực, bi thương nói

-"Người yêu hắn sao? Hắn nói người yêu hắn."

Sau đó bất ngờ có một lực mạnh mẽ kéo Tiểu Mỹ từ phía trước về đằng sau - " Không cần a."

Khuê nổi giận hai mắt đỏ ngầu, lửa giận trong lòng bùng bùng, hấn áp sát Tiểu Mỹ đem nàng gắt gao cố định trên tường. Một cổ ghen tuông, đố kị nổi lên, hấn tàn bạo như muốn xé rách Tiểu Mỹ

- " Yên tâm đi, ngươi sẽ không chết bởi vì tròng phạt còn chưa bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đản Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Huynh đệ xô xát

Khuê cùng Liên ở trong đại sảnh đánh nhau, cả hai đều hận không thể đem đối phương xé rách, hai mắt đỏ rực như lửa không lưu tình mà hung hăng giáng những cú đấm về phía đối phương.

Tiểu Mỹ đầy sợ hãi, ôm lấy mình lui về phía ghế sa lông, cả người yếu mềm như tơ liễu, trên cái cổ mảnh khảnh kia còn in nhọt dấu vân tay trên đó mơ hồ có thể thấy được.

Bọn họ đánh nhau xong, sẽ cùng nhau giáo huấn nàng sao? Hấn là vậy đi.

Nghĩ đến đây, toàn thân Tiểu Mỹ lạnh toát, người không ngừng run nhẹ, hàm răng cắn chặt lấy môi, khuôn mặt nhỏ nhắn do sợ hãi mà xanh mép, bàn tay nhỏ bé gắt gao ôm chặt lấy chính mình như muốn cái rét lạnh kia tiêu tan đi.

- " Ta là bị điên rồi mới có thể để các ngươi đồng thời có được nàng." Liên cuồng nộ vung tay không lưu tình chút nào mà đánh vào huynh trưởng có khuôn mặt giống mình như đúc.

Khuê muốn xin lỗi Liên, coi như hấn bị thương do đã nhường nàng cùng bọn họ. Nhưng Liên lại vừa nói những lời này càng làm Khuê phần nộ, vung quyền lên đánh trả, bắt lấy cánh cánh của Liên giữ chặt.

- " Ngươi đừng nghĩ đem nàng mang đi, nếu không, cho dù ngươi là đệ đệ của ta, ta cũng sẽ không bỏ qua."

Liên hai mắt đỏ ngầu như sắp nứt ra, trừng mắt nhìn huynh trưởng, hàm răng nghiến chặt giống như con sói đang gắt gao nhìn con mồi của mình chỉ cần có cơ hội sẽ xông lên phía trước cắn cổ đối phương cho đến chết.

Khuê trên mặt đồng cảm, ăn năn đều bị tiêu tan hết thay vào đó là sự tàn nhẫn cùng sát ý lạnh băng

Hai người cùng toả ra sát ý cuồng loạn. Liệt và Mẫn ở xa thấy có người đánh nhau nhìn rất giống đại huynh và Liên liền chạy tới. Quả nhiên là Khuê và Liên. Vội vàng xông vào tách hai người kia ra. Mẫn và Liệt mỗi người giữ lấy một người, dùng hết lời lẽ để khuyên giải, an ủi.

- "Liên, ngươi làm loạn đủ chưa, Khuê dù sao cũng là đại ca, ngươi cũng nên có giới hạn." Liệt giữ chặt Liên không cho hấn xông lên phía trước.

- " Hấn là đại ca của ta nên ta mới không giết hấn." Liên vùng vẫy thoát ra cánh tay đang giữ chặt mình, lạnh lùng nhìn

- " Ngươi đây là đang nói cái gì? Chúng ta là huynh đệ còn có cái gì không thể giải quyết mà phải dùng tới vũ lực." Mẫn nghe xong Liên nói, nhú nhú mi đầu lòng hỏi han

Liên thanh âm lạnh lùng, khuôn mặt vốn hờn nhiên thiên sứ bây giờ lại giống như ác ma chuyển thể hung ác nói. - " Ngươi hỏi hấn xem? Hỏi hấn đã làm cái gì?"

Mẫn và Liệt nhú mày nhìn bộ dáng đau lòng của Khuê.

Khuê nhắm mắt lại, chậm rãi ngồi xuống sàn nhà, hai tay ôm đầu thống khổ. - " Đúng! là ta sai nhưng vô luận như thế nào Liên, ngươi không thể đem nàng đi! Đó là lời nói xuất phát từ tận đáy lòng Khuê, mà yêu cầu nghe lại giống như lời thỉnh cầu.

Mẫn và Liệt nghe đại ca của mình nói, hai người không khỏi nhìn nhau, Khuê là đang yếu thế sao? Tuy là huynh đệ một nhà nhưng Khuê tính tình kiêu ngạo, không yếu thế trước mặt kẻ nào cho dù là quan hệ huyết thống.

Liệt liếc mắt nhìn đầu sỏ gây ra chuyện này một cái, cười lạnh nói. - " Ngươi thật cao hứng khi nhìn Liên và Khuê đánh nhau."

Trên ghế sa lông Tiểu Mỹ người co rúm lại, đầu ngón tay trở lên trắng bệch gắt gao ôm lấy chính mình, vùi đầu vào hai cánh tay làm bộ như không nghe thấy gì.

Liệt nổi giận xoay người bắt lấy tay nàng muốn đem nàng kéo nhấc lên. Mẫn nhìn thấy vậy liền sừng sốt, đem Tiểu Mỹ từ trong tay Liệt kéo về phía mình,

ôm nàng vào trong ngực.

"Liệt, người đừng đổ thêm dầu vào lửa nữa." Mẫn biểu tình nghiêm túc nhìn Liệt cảnh cáo.

Diễn đàn Lê Quý Đôn

Liệt nguyên bản tính đã tàn bạo, nhưng bây giờ trước mặt các huynh đệ lại càng tàn bạo gấp đôi. Thấy Khuê cùng Liên vì một nữ nhân mà huynh đệ không tiếc đánh nhau, lửa giận trong lòng lại bùng lên muốn dơ tay tát vào mặt nữ nhân kia.

"Chết tiệt, chỉ vì một nữ nhân." Liệt vò vò tóc bước về phía Mẫn.

"Đề ta về nhà." Tiểu Mỹ tránh thoát khỏi cái ôm của Mẫn, thản nhiên nói.

Bốn đạo ánh mắt sắc bén cùng đồng thời phóng về phía Tiểu Mỹ.

"Các người có nghe hay không ta, muốn, về, nhà.!" Thấy bốn huynh đệ bộ họ không nói mà chỉ gắt gao nhìn chăm chăm vào nàng, Tiểu Mỹ siết chặt nắm tay, rống bọn họ hét lên

"Câm miệng." Liên phản ứng nhanh nhất liền hung hăng nắm chặt cánh tay Tiểu Mỹ, nghiêng răng nghiêng lợi mà phun ra hai chữ.

"Người câm miệng."

Thoát không khỏi bàn tay của Liên, nàng không giãy dụa nữa. Mà điên cuồng cười, nước mắt từng giọt chảy tràn trên mặt - "Bằng cái gì? Bằng cái gì. Các người muốn cái gì từ ta chứ? " Vừa nói, Tiểu Mỹ vừa vung tay loạn xạ không cho bọn họ tiến lại gần. Bộ dạng điên cuồng của nàng khiến cho bốn người họ bị dọa sợ, bọn họ cẩn thận bảo hộ nàng, sợ nàng nhất thời nghĩ quẩn trong lòng mà làm ra những hành động điên cuồng.

"Thực nực cười! Tại sao các người cứ như quỷ bám theo ta vậy?, ta thiếu nợ các người sao?" Tiểu Mỹ lao đảo, ngã ngồi trên ghế sa lông thì thào nói "Ta muốn một cuộc sống bình thường a, bình thường có bạn trai, bình thường gả đi, bình thường nuôi dạy con cái."

Mẫn thờ dài một hơi, chậm rãi quỳ xuống cạnh Tiểu Mỹ, áp tay của mình lên má chậm rãi lau nước mắt cho nàng.

"Bạn trai sao? Chúng ta cũng có thể làm bạn trai của người a, sau đó thì kết hôn chúng ta sẽ là vợ chồng của người." Nói tới đây khuôn mặt Mẫn có chút nhăn nhó. "Còn đứa nhỏ nếu người muốn sinh có thể sinh, chúng ta tuyệt đối sẽ không ép buộc." Mẫn nói hàm chứa đầy tình ý, cơ hồ Tiểu Mỹ sẽ đồng ý.

"Ta không cần bốn."

Một câu nói của nàng thiếu chút nữa khiến cho bốn người bọn họ phát hoả, hận không thể đem căn phòng này phá tan tành.

"Như vậy đi." Mẫn lấy lui làm tiến. "Cho chúng ta một cơ hội, nếu lúc đó cảm thấy vẫn không được thì chúng ta nhất định sẽ rời xa người không đến quấy rầy nữa."

Tiểu Mỹ biết bọn họ đã nhẫn nhịn, bao nhiêu nhân nhượng cho mình. Nàng có chút chuyển biến tốt lên, đến lúc đó nàng sẽ tìm cơ hội đem bốn người bọn họ đuổi ra khỏi cuộc đời mình.

Thật vất vả lắm Tiểu Mỹ mới gạt đầu. Khiến cho bốn người họ đều thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Kế hoạch theo đuổi

Toà biệt thự hoa lệ to lớn xung quanh đèn đuốc sáng trưng, nhìn từ bên ngoài vào trong sẽ thấy giống như là đang tổ chức tiệc tùng, nhưng ở bên trong thì lại khác, một người cũng không có.

Bốn huynh đệ nhà Diêm gia cực không thích người ngoài ra vào hay ở đây vậy nên biệt thự tuy to nhưng lại không có lấy một người hầu.

Ở sau chiếc bình hoa to, sột soạt truyền ra những âm thanh kỳ quái giống như có người đang cố đè nén âm thanh của mình để nói chuyện, nhưng từ đại sảnh nhìn vào lại không thấy ai.

"Chúng ta nên thay đổi sách lược, không thể bức nàng nữa." Mẫn ngồi xồm trên mặt đất, đẩy gọng kính, đối diện với ba người còn lại nói.

"Chúng ta nên làm sao đây? không cần bức nàng, nếu không nàng nhất định sẽ bỏ đi." Liên phụ trách canh chừng phía lầu hai, nhìn không được nói.

Người canh chừng người cho bọn ta thì hãy nghiêm túc mà canh. Liệt rất muốn nói nhưng lại thôi, vẫn là đem tâm tư để giải quyết vấn đề lớn này đã.

Liệt gãi gãi đầu " Các người, ai đối với nữ nhân có hiểu biết không?". Sau đó nhìn ba người " Hiện tại không phải là thời điểm nên khiêm tốn, ai tương đối hiểu biết về nữ nhân."

Vài đạo ánh mắt liền bắn về phía Khuê.

Khuê nhưống mảy, sửa sang lại cổ tay áo, thân nhiên nói - " Các người cứ yên tâm đem nàng giao cho ta." Thành công đem hi vọng của ba người kia dập tắt.

- "Rốt cuộc là muốn lo liệu sao đây?". Liệt bắt đầu phàn nàn.

- " Không bằng chúng ta trước tiên từng người cùng nàng bồi dưỡng tình cảm, chờ nàng có thói quen không thể ly khai khỏi chúng ta, lúc đó nàng không tiếp nhận cũng không được. Liên nhử mồi, cổ họng phát ra âm thanh nhỏ thăm dò.

Mặt khác ba người còn lại như được cảnh tỉnh, hai mắt sáng ngời, đập tay, phương pháp kia quả rất khả thi.

- "Kế tiếp chúng ta tách ra làm việc." Mẫn nhìn ba người hỏi.

- " Chính xác."

- "Không được, chúng ta trước hết phải lập ra quy định, chính là phải được những người khác đồng ý nếu không, không thể động nàng, nhắc tay nhắc chân với nàng."

Liệt nhìn quanh ba người một vòng - " Được, vậy thông qua."

Bốn người bàn xong, liền muốn đứng lên nhưng lại cảm thấy đùi có chút đau.

- " Các người đứng là ngu ngốc, có ghế sofa không ngồi, lại ngồi xổm dưới đất thảo luận." Liệt nhẹ nhàng trợn mắt đặt mông ngồi lên ghế. Lúc ngẩng đầu lên mới phát hiện ba người bọn họ đang chăm chú nhìn mình, lúc này mới nghĩ tới đề nghị ngồi dưới đất là do chính mình đề ra.

- " Ha..a..ta là không muốn cho bảo bối phát hiện ra mà."

Diễn đàn Lê Quý Đôn

Cả buổi tối hôm qua thảo luận cuối cùng thì cũng có kết quả, bốn huynh đệ bọn họ quyết định người nào làm việc của người đó, liền tạo ra kết quả của ngày hôm nay.

Khi sắp đi học, Liệt tắt ống nghe điện thoại trên hành lang, đi đi lại lại, đột nhiên nhìn thấy một nữ sinh tóc dài, hần lập tức chạy đuổi theo ngăn lại - " Đây, ta nên đưa cái gì cho người, người mới thấy vui vẻ, nữ nhân thì thích tặng cái gì?"

Liệt hỏi dồn dập làm cho khuôn mặt nữ sinh đó không tránh khỏi đỏ ửng, ấp úng nói không ra lời.

Trong thư viện, Mẫn chọn quyển sách từ điển gì đó rất dày, lật từng trang ra xem, được một lát, hần cầm quyển sách đó mang ra ngoài, trên khuôn mặt tuần tử đã đổi sắc, chân mày cau lại, đi lại chỗ trống gần nữ sinh bên cạnh Liệt. - " Xin hỏi, nếu nhận được thư tình người sẽ vui vẻ?" Quyển sách dày đó được Mẫn cầm trên tay, ở góc viết "Thư tình bách khoa toàn thư " to đùng

Về mặt Mẫn tao nhã, nghiêm túc hỏi làm cho nữ sinh kia cúi thấp đầu, mặt lại càng đỏ ửng hơn nữa

- " Nữ nhân thích cái gì?" Khuê bộ dáng lạnh băng, nhìn nữ sinh đang đứng trước mặt mình hỏi.

- " Các người muốn theo đuổi ta thì cứ nói thẳng là được rồi." Nữ sinh giọng nói nhẹ nhàng ngọt ngào, mấp máy đôi môi đỏ " Nữ nhân ưa bá đạo, thích nam nhân ga lăng, trực tiếp thể hiện."

Diễn đàn Lê Quý Đôn

- " Con bà nó, người lúc trước như thế nào để nàng làm bạn gái người.?" Liên rống lớn, tại sao bảo bối lại chịu đồng ý làm bạn gái hần chứ.

Nam nhân kia chạy trốn chết, một bên cầu xin tha thứ, một bên dùng tay ngăn cản những cú đấm giáng xuống như mưa của Liên.

- " Cứu mạng a, ta từ lâu đã không có đi tìm nàng."

- " Ai hỏi người cái này, nói mau, người làm sao để nàng chịu làm bạn gái người." Liên đem nam nhân kia quật ngã xuống đất, hung hăng dẫm lên mặt hần.

Hắn cho rằng Liên tới trả thù, kêu la như heo chọc tiết." Ta...ta...mỗi ngày đều đứng trước kí túc xá của nàng, rồi tặng cho nàng nhiều hàng hiệu."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

"Đây là cái gì?" Tiểu Mỹ hai mắt mờ mịt nhìn những thứ được xếp thành núi lớn núi nhỏ trên bàn.

"Quà tặng." Liệt đem đồ vật mà mình lựa được lôi ra - "Người xem có thích hay không."

Tiểu Mỹ tiếp nhận món quà mà Liệt đưa, mở ra "Một bộ trang sức sao...cảm ơn!."

Liệt mi tâm nhăn lại, thấy nàng không thực thích món quà của mình mà đem đặt sang một bên.

"Còn ta." Liên đem ra một đồng gói lớn, gói nhỏ toàn là trang sức, nhét vào trong ngực Tiểu Mỹ.

"Quần áo..." Hai mắt Tiểu Mỹ nhìn đám đồ vật được lôi từ trong túi ra "cảm ơn!."

Không đợi Liên kịp phản ứng, Mẫn đã đem hân duyên ra, mỉm cười nhẹ, lấy từ trong túi ra một phong thư, cử chỉ tao nhã đem thư mở ra, thanh âm nhẹ nhàng "Gửi nữ nhân ta yêu mến nhất - bảo bối của ta, ta nghĩ đối với nàng mà nói, nàng thật sự rất ngọt....."

"Khoan, có thể dừng." Tiểu Mỹ hai cánh tay đã nổi đầy da gà, ớn lạnh "Cảm ơn!."

"Tuần sau nghỉ phép đi du lịch cùng ta." Khuê bá đạo tuyên bố. "Người không thể cự tuyệt."

Tiểu Mỹ không có hảo cảm với nam nhân bá đạo này, nàng đem gói ôm bỏ xuống, chạy lên lầu hai.

"Không hiệu quả."

"Ai nói cho người cái phương pháp gì mà vụng về như thế."

"Người còn giám nói, người tưởng đưa cho nàng cái gì nàng liền thích."

"Tốt lắm, không âm ỉ nữa."

Không biết bọn họ đang suy nghĩ cái gì mà lại cho cô nghỉ phép đi du lịch, nhìn bề ngoài có vẻ như quan tâm mình, nhưng thực tế có phải hay không bọn họ là đang suy tính gì.

Dùng cơm chiều xong, bọn họ không có lấy một ai lưu lại, Tiểu Mỹ không khỏi thở phào nhẹ nhõm, một mình đi tản bộ xung quanh biệt thự rộng lớn.

Đột nhiên Tiểu Mỹ nghe thấy trong dãy phòng gần đó có tiếng động lạ, là gan nàng thật lớn liền tiến lại gần, kia, tiếng là phát ra trong gian phòng đó.

Cửa phòng mở, có ai trong đó sao?

Nàng tò mò lại gần, cẩn thận kéo cánh cửa đang được khép hờ ra, lách vào bên trong. Đập vào mắt nàng, trên chiếc giường lớn có người nằm.

Tiểu Mỹ nhìn kĩ người đang nằm trên giường, thở phào một hơi.

"Là người sao. Người sao trở về sớm vậy?" Tiểu Mỹ nhìn Khuê đang ôm lấy thân mình, vui người trên giường, nàng chậm rãi đi tới "Người không phải cùng bọn họ ra ngoài?."

Không phải là hắn đang ngủ đi.

Thật là, như vậy liền ngủ, ngay cả chân cũng không đắp, nếu bị cảm lạnh thì sao đây?. Đúng là tiểu hài tử mà.

Tiểu Mỹ kéo chăn lên vừa định đắp cho hắn.

"Đi ra ngoài." Giọng Khuê khàn khàn, thanh âm giống như bị đồ vật nào đó chặn lại, không thoát ra ngoài được.

Động tác của nàng dừng lại một chút - "Người cảm thấy không thoải mái ở đâu?". Nàng buông góc chăn xuống, vươn tay hướng trán của hắn.

- "Ta kêu người đi ra ngoài!"

Cánh tay của Tiểu Mỹ bị Khuê đẩy ra, trên mặt hồng nhợt, lại đem mặt vùi vào trong chăn. Khuê toàn thân kịch liệt run rẩy, tuy rằng được che dấu khá tốt, tuy nhiên vẫn bị Tiểu Mỹ nhìn ra.

- "Người xảy ra chuyện gì vậy?" Người cảm! "Bất chấp đôi phương có bao nhiêu tảo bạo, Tiểu Mỹ giữ lấy bờ vai hắn, lo lắng hỏi.

Là bị ảo giác sao? Khuê giống như run lên khi bị nàng động vào người.

- "Đi ra ngoài..." Khuê cố gắng nói ra ba chữ, như chứa đầy cầu xin

- "Trước hết người phải để cho ta xem người có bị sao không." Trên tay truyền đến nhiệt độ nóng hổi, khiến Tiểu Mỹ có chút lo lắng. "Bị cảm! Ta đưa người đi bệnh viện."

Dung nhan tuấn mỹ chậm rãi nâng lên nhìn Tiểu Mỹ, hai mắt đỏ rực như dã thú, trên trán lấm tấm mồ hôi, môi mỏng khẽ nhếch, nặng nề thờ dõc.

Tiểu Mỹ nhìn Khuê đầy cảnh giác, thu cách tay lại, lui về phía sau hai bước.

Khuê hơi thở dồn dập đầy hỗn loạn, chăm chú nhìn Tiểu Mỹ giống như dã thú nhìn con mồi của mình, trong ngực kịch liệt hô hấp.

- "Đi, đi mau, rời khỏi đây." Khuê cắn chặt môi, mồ hôi nhỏ từng giọt chảy xuống dưới cằm, hướng Tiểu Mỹ gầm nhẹ.

- "Khuê..." Tiểu Mỹ biết nàng bây giờ lên rời khỏi đây, nhưng trên mặt hắn bây giờ bị dị ứng đỏ hồng, khiến cho nàng có chút không an tâm.

- "Ta nói người có nghe hay không!" Khuê run rẩy toàn thân, áo sơ mi bị mồ hôi làm ướt dính sát vào người.

Nóng quá...

Khuê đem áo sơ mi xé rách, lộ ra bộ ngực rắn chắc.

Không được vẫn là rất nóng.

Hai mắt Tiểu Mỹ vẫn gián chặt vào nam nhân trên giường

- "Người rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Nàng nói vừa xong, liền thấy Khuê hướng mình xông tới, tay không ngừng xé đi quần áo trên người.

- "Khuê..." Tiểu Mỹ ngây ngốc tại chỗ, nhìn sắc mặt dữ tợn của nam nhân trước mặt, không kịp phản ứng.

Khoé môi mỏng khẽ cau lên, cười tà mị, tiến về phía nàng, hai mắt đã trở lên đỏ đậm, chứa đầy tình dục, muốn đem nữ nhân trước mắt hung hăng mà sấp.

Hắn tiến lên một bước, Tiểu Mỹ lại lùi về phía sau một bước cho đến khi không còn đường lui, phía sau đã là cửa phòng, dưới chân bị vấp phải vật gì đó, té ngã ngồi trên mặt đất, không đợi nàng đứng lên, mắt cá chân đã bị nam nhân trước mặt bắt lấy, hướng nàng đến

- "Không cần, buông." Tiểu Mỹ liều mạng đá chân, cuối cùng cũng thoát ra được khỏi nam nhân đó, nàng dồn hết lực chạy ra ngoài hành lang, nhưng mới chạy được hai bước liền bị đè ngã xuống đất.

Khuê đem Tiểu Mỹ đặt trên ván cửa phòng trên hành lang, hai mắt nhìn Tiểu Mỹ như đói khát, xé đi quần áo trên người nàng lộ ra cặp nhũ hoa căng tròn, đầy sức sống.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Khuê đặt hai tay giữ lấy bờ vai Tiểu Mỹ, đôi môi nóng bỏng tiến lại nhũ hoa phía trước một ngum ngâm lấy, hơi thở lạnh lẽo làm cho đỉnh đầu nhũ hoa không khỏi căng cứng, chiếc lưỡi ướt át của hắn ra sức bú mút đánh qua đánh lại hai quả hồng mềm, hắn còn ác độc mà cắn bộ ngực nàng đến đỏ bưng. Cuối cùng còn hung hăng cắn hạt đậu nhỏ do bị kích thích mà vẩy lên.

- "Aha..." Tay của nàng giữ chặt lấy hắn, móng tay bám vào da thịt Khuê, nàng bị liếm đến nhũn ra, vô lực tựa vào hắn, căn bản là không còn sức để chống cự nữa.

- "Khuê, không cần, buông ra." Nhiệt khí nóng bỏng chậm rãi hướng bụng nàng tụ lại, giữa hai chân dần dần chảy ra mật dịch ẩm ướt, Tiểu Mỹ cắn môi,

đá chân lung tung, đầu không ngừng lắc trái phải kháng cự, toàn thân nảy lên vì sung sướng.

Khuê giờ phút này đã hoàn toàn mất đi lí trí, Tiểu Mỹ giãy dụa, ma sát làm cho côn thịt của hắn căng cứng, hai mắt phiếm hồng mang theo một chút nghi hoặc, yên lặng nhìn nữ nhân bị đặt dưới đất.

Khuôn mặt nhỏ nhắn kia sao thấy rất quen thuộc, Khuê nhủ mày, trong mắt đầy nghi hoặc nhưng nhanh chóng bị tiêu tan đi, chỉ còn lại dục vọng, trên mặt thần sắc hiện ra một mảnh thô bạo.

Khuê chậm rãi tiến đến cái cổ mảnh khảnh của Tiểu Mỹ ngửi ngửi, đột nhiên há mồm hung hăng mà cắn xuống.

- "A, đau quá!" Tiểu Mỹ bất ngờ bị đau, khóc nức nở, liều lĩnh giãy giụa, nằng bắm chặt lấy bả vai hắn, muốn đẩy hắn ra.

Khuê nhả cổ nàng ra, thấy nàng ra sức giãy giụa chống cự, một tay kéo mái tóc dài của nàng, đem nàng áp dưới sàn nhà, tay kia đem quần áo trên người nàng xé rách hết.

- "Aa..." Tiểu Mỹ nhắm chặt hai mắt, sợ hãi thét chói tai, nước mắt từng giọt từ khoé mắt chảy ra. Cảm giác giữa hai chân mình có một cỗ khí lực cường đại, nằng vùng vẫy đem hai chân mình khép lại, nhưng lại bị nam nhân kia kéo đang ra.

- "Không cần." Nàng tuyệt vọng mà thét lên, khuôn mặt nhỏ nhắn do sợ hãi mà trắng bệch

Đôi chân thon dài ở mạn sườn phía trong đùi bị cánh tay rắn chắc dùng sức gắt gao tách ra, Khuê ghé sát vào giữa hai chân Tiểu Mỹ, hai mắt bị dục vọng thiêu đốt đỏ rực nhìn chăm chăm vào hai cánh hoa đang mở ra khép vào.

- "Không muốn, không muốn, buông!" Tiểu Mỹ nắm chặt tay, trên mặt xấu hổ kèm theo giận dữ.

Trên hành lang im ắng đột nhiên vang lên hỗn độn tiếng bước chân.

Tiểu Mỹ định thần lại, cố gắng ngẩng đầu lên, nhìn theo hướng âm thanh truyền đến. Phát hiện người tới trước mặt không ai khác là ba người bọn họ. Tiểu Mỹ xấu hổ hận không thể có cái lỗ nào mà chui xuống.

- "Khuê, không cần, mau đứng lên, bọn họ về rồi." Tiểu Mỹ chống hai tay xuống sàn nhà, nức nở cầu xin, mông cùng thân mình dần dần lui về phía sau, muốn chạy trốn nam nhân đang kiểm chế mình.

Bất đắc dĩ, Khuê hoàn toàn không nhìn thấy hay nghe thấy những âm thanh gì.

- "Các người đang làm gì?."

Nghe thấy thanh âm của Mẫn, Tiểu Mỹ xấu hổ quay đầu đi, không dám nhìn về phía trước.

- "Vật nhỏ dám dâng, một ngày không có nam nhân không chịu được a." Liên cười tà, trên tay cầm bộ DV đi tới, lạnh lùng chăm chú nhìn Tiểu Mỹ nằm trên sàn nhà.

Liệt sắc mặt không đổi, day day trán như đang phiền não.

- "Không phải, không phải." Bọn họ nói ra những lẽ khiến Tiểu Mỹ khó chịu cực kì, lắc lắc đầu, giải thích "Khuê không biết xảy ra chuyện gì, hắn..."

Không biết nên giải thích thế nào nữa, Tiểu Mỹ hai mắt mờ to, nước mắt chảy tràn xuống từng giọt, nhìn Mẫn cầu xin hắn nói giúp mình.

Mẫn quay mặt sang một bên, không dám nhìn nàng, trên mặt mang theo một chút chột dạ, đáng tiếc Tiểu Mỹ bị áp trên mặt đất nhưng không thấy.

Bọn họ nhìn vài lần liền hiểu được Khuê bị làm sao, nhưng lại giả trang không biết, khó trách có chút chột dạ, bất quá vì có thể cùng có được người mình yêu, quyết định không để ý tới nàng hai mắt đã nhắm lại.

- "Người tiểu dams này, có phải hay không muốn ta cùng các ca ca đồng thời cắm vào tiểu huyết của người mà lòng." Liên ngồi xổm xuống cạnh Tiểu Mỹ, đem ngón tay thon dài đâm vào trong miệng nàng, ngôn ngữ dâm loạn.

Bị hai ngón tay đút vào trong miệng, Tiểu Mỹ không phát ra được âm thanh, hai mắt hồng hồng dâm lệ phát ra những âm thanh Ô ô tỏ vẻ kháng cự.

- "Không phải." Liên nguy hiểm nheo đôi mắt lại, nở nụ cười. "Hai cái không đủ, còn muốn thêm sao.?"

Thấy ý tứ bị xuyên tạc, Tiểu Mỹ gấp đến độ khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng lên, mang theo hi vọng nhìn Liệt, mong hắn có thể cứu mình.

- "Hai cái không đủ, vậy bốn cái chắc sẽ đủ."

Tiểu Mỹ không thể tưởng tượng được, Liệt lại đồng ý với Liên, thoát đi quần áo trên người, bên kia Mẫn cũng thế.

- "Nói như vậy, kia đệ đệ vì các ca ca hảo hảo ghi lại khoảnh khắc này." Liên một tay đút vào miệng Tiểu Mỹ, tay kia dơ DV bắt đầu quay phim.

- "Không, không cần..." Trong đầu tia hi vọng nhỏ nhoi đã bị chặt đứt, Tiểu Mỹ khóc không ra âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

- "Không cần...buông" Tiểu Mỹ sợ hãi che kín đôi mắt, vô lực chống cự, tùy theo ý bọn họ mà đem cô đè dưới sàn nhà, hai chân được nâng lên cao, úp sấp người cô xuống để cô quỳ trên sàn nhà, mà mẫn mê cặp mông trắng nõn.

- "Đến, quay phía trước." Liên như rồng mây hưng phấn nhìn Tiểu Mỹ cười tà, thân hình trắng nõn của cô được máy quay ghi lại, hai ngón tay Liên tách tiểu huyết mềm mại lộ ra hai cánh hoa, bên trong là hạt đậu nhỏ, hai tay anh không ngừng day nhẹ, đảo quanh..

- "Đem cái này chụp lại để lần sau có thể lấy ra nhìn mà tự an ủi."

Mẫn im lặng vài giây, không biết từ nơi nào lấy ra một cây gậy xoa bóp cỡ to cùng một lọ thuốc mỡ, đem thuốc bôi lên hoa huyết của Tiểu Mỹ. "Trước hết dùng cái này đi vào."

Liên tà ác mỉm cười. "Động tác dứt vào phải chậm một chút."

Mẫn hiểu ý gật gù đầu, vỗ cái mông trắng nõn của Tiểu Mỹ "Mông nâng cao lên một chút."

- "Ngô ngô...." Cằm và gáy cô bị giữ chặt, miệng bị côn thịt lấp đầy, Khuê liên tục ra vào làm cho Tiểu Mỹ ngay cả rên rỉ đều không phát ra được, chỉ có thể cố há miệng phun ra nuốt vào nhục bông, nước bọt kèm theo cả tinh dịch không ngừng trào ra khỏi miệng, làm ẩm ướt toàn bộ cằm.

Liệt bắt lấy tay phải của Tiểu Mỹ, ép cô cầm lấy côn thịt của mình mà xoa bóp, hai mắt anh nhắm chặt đầy hưởng thụ, hít từng ngụm khí lạnh..

Tiểu Mỹ hơi nâng người lên lại bị hấn phát đỏ mông.

Mẫn cầm cây gậy mát xoa, đem vật thô cứng đó để ở bên ngoài hoa huyết của cô, chậm rãi đẩy vào trong.

Tiểu huyết non mịn bị căng ra đến cực hạn, tùy ý để cây gậy mát xoa tiến sâu vào.

- "Ngô ngô ngô..." Mật huyết khô khốc bị dị vật mạnh mẽ tiến vào, cả người cô như bị xé rách làm đôi, cái miệng nhỏ nhắn tham lam mà hút lấy nhục bông của nam nhân.

- "Ha...Hút mạnh nữa lên.." Thất lưng Tiểu Mỹ bị giữ đến tê liệt, Khuê đẩy mạnh vật nam tính của mình vào miệng cô gặm nhẹ, mãnh liệt giật giật vài cái, cổ họng Tiểu Mỹ lúc này chứa đầy tinh dịch của Khuê, ứ chặt lấy cổ..

Tiểu Mỹ thất thần đem chất lỏng mà Khuê bắn ra nuốt xuống, khiến tất cả bọn họ đều được một trận cười.

- "Tiểu dâm oa, đang khát khao sao?.." Mẫn dùng sức giữ chặt lấy cái mông của Tiểu Mỹ, âm thanh va chạm 'ba ba' một tiếng vang lên trong không gian

- "Ồ ô..." Tiểu Mỹ nghẹn ngào quỳ rạp trên mặt đất, nước mắt từng giọt nhỏ xuống sàn nhà.

- "Trời, có vậy đã ướt a.." Hân kinh ngạc hô lên một tiếng, làm cho Tiểu Mỹ xấu hổ đến mặt đỏ tía tai.

- "A, chỉ là bị đồ vật sáp thôi, mà đã ướt đầm, chắc chắn...Quả thật là tiểu dâm đẳng a.." Liên làm bộ lắc lắc đầu thờ dài, trên tay máy quay ngấm ngay tiểu huyết. đem tiểu huyết mỗi lần co rút quay lại.

Quả đúng là tiểu huyết đã ẩm ướt, Mẫn đem cây gậy máy xoa hơi rút ra.

Tiểu Mỹ ưm nhẹ một tiếng, hoa huyết co rút lại, đem dị vật gắt gao hút vào.

Nhìn tiểu huyết đang hút dị vật, nhục bông của bọn họ chớp cái đã đứng lên, hung hăng hóp lấy một ngụm khí.

- "Ngô...rất ngứa a." Tiểu Mỹ khép hai chân lại, kẹp chặt lấy cây gậy xoa bóp đang lộng hành trong tiểu huyết mình. Khuôn mặt nhỏ nhắn do kích thích đã ửng đỏ, nhìn rất mê người.

- "Thuốc này vát và lăm mới làm ra được, đừng lãng phí" Mẫn đầy tà mị, vừa lòng nhìn người con gái đang bị được tính tra tấn đến bộ dáng dâm đẳng.

- "Ngô...như thế nào rất ngứa." Tiểu Mỹ trăn mình, cố gắng áp chế cơn dục vọng đang lộng hành trong người.

Liệt ngồi xồm xuồng, nhìn Tiểu Mỹ đang nức nở vịn vẹo thân hình." Có giải được a..em có muốn không?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo hi vọng nâng lên, chống đỡ thân mình, chân tay vô lực nhũn ra, môi mòng khề mấp máy, nỉ non

"- Liệt ca ca không có lừa gạt Tiểu Mỹ đúng không."

Trên mặt hồng nhuộm mang theo nghi ngờ, ngờ ngạc gật gật đầu.

Liệt thấy Tiểu Mỹ đã trở lên nhu thuận, ngoan ngoãn, trong lòng biết được tính đã phát huy tác dụng, hần cười nhạt "Bất quá, giải được không thể tùy tiện cho em được, không Liệt ca ca sẽ bị mắng."

Hai mắt Tiểu Mỹ mở to, như không hiểu rõ ý tứ của hần, hai chân kẹp chặt không ngừng ma sát vào nhau, mặt dịch chảy ra thấm ướt hai chân.

"-Tiểu Mỹ sẽ ngoan ngoãn nghe lời, đem tất cả cùng vui vẻ, để lấy thuốc giải." Đôi mắt to tròn ngập sương, nghi hoặc nhìn, trên mặt lộ vẻ quỵn rũ lại hồn nhiên.

"- Vật nhỏ đáng thương.."

"- Chuyện này, liền xem bảo bối động tình với ai." Mẫn thân nhiên nói.

Thuốc này là do bốn người bọn hần đặc chế từ nơi đó mà ra, đối với thân thể dùng không có hại, hơn nữa uống vào sẽ làm cho cả người phấn khởi.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18-1

Tiểu Mỹ hai mắt ngập nước, nức nở nhìn về phía Liên, bàn tay nhỏ bé trắng nõn nắm lấy ống quần hần, cái miệng nhỏ nhắn mở ra lại ngậm vào như muốn nói với Liên gì đó nhưng không thốt ra lời.

Liên đột ngột bị kéo ống quần, hơi sừng sốt một chút, máy quay trên tay hơi lung lay, thiếu chút nữa rơi xuống đất. Anh hơi định thần, hướng ba người còn lại đặc ý mỉm cười, anh ngồi xồm xuồng, nâng cầm Tiểu Mỹ lên tỉ mỉ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng của cô.

"- Bảo bối, tiểu huyết ướt át của em có phải hay không muốn nhục bồng, là muốn ai đi vào a." Liên tà tứ câu khoe môi, dâm đẳng nói.

Tiểu Mỹ gương mặt mịn màng, nghe Liên nói lại đỏ bừng hơn, đôi mắt uy khuất nhìn Liên vô tội cực kỳ.

Thấy người trong lòng, nước mắt sắp rơi xuống đến nơi, Liên nhíu mày, bàn tay thon dài tàn nhẫn xiết chặt cầm Tiểu Mỹ, đem nước mắt của cô bức trở về.

"- Ôô..." Tiểu Mỹ vịn vẹo thân mình, đưa tay xuống tiểu huyết của mình mà ma sát nhẹ, động tác dần dần dồn dập hơn

Liệt thấy thế, bắt lấy Tiểu Mỹ dùng sức vuốt ve cái mông phẩn hồng của cô, đem toàn bộ mông cùng hai cánh hoa vuốt đến đỏ bừng, nam căn để giữa hai chân cô ma sát nhẹ, động thân đem côn thịt bị mặt dịch của cô làm ướt, đút vào kéo ra nhấp nhẹ nhàng bên ngoài cửa huyết.

Liệt dùng sức, đầu ngón tay liền bị chặt tiểu huyết cả phía trước và phía sau.

"- Aa...không cần...không nên đụng nơi đó."

Tiểu Mỹ hét lên, miệng không ngừng kêu. Liệt như không để ý tới Tiểu Mỹ, ngón tay bị cục huyết (hậu môn -.-") co rút mạnh mẽ. Cửa huyết mở to hướng ngón tay anh hút vào.

Ngón tay thon dài đặt ở miệng cục huyết non mịn thoát ần thoát hiện. Đầu ngón tay cảm giác cục huyết của cô không giống như vừa rồi nữa mà như đang hút vào rồi lại đẩy ra. Liệt đem hai ngón tay nữa, không chút thương tiếc nào mà đút vào cục huyết cô.

"- Không cần sáp nơi đó a...Ha..a.." Tiểu Mỹ quỳ rạp trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ nhắn dán trên mặt sàn, một tay giữ lấy cây gậy đang ma sát nơi hoa huyết, tay kia hướng cục huyết muốn ngăn cản hành động can rở của nam nhân kia.

Liên biến thái, cầm lấy máy quay đem hành động này giờ của Liệt và Tiểu Mỹ suốt quá trình ghi lại.

Tay bắt không được nam nhân kia, hoa huyết lại truyền đến khoái cảm, làm Tiểu Mỹ không thể buông cây gậy mát xoa ra, chỉ có thể tùy ý khoái cảm, thẹn thùng bị gió thổi bay.

Liệt không hài lòng thấy phản ứng của Tiểu Mỹ, hần liền rút ngón tay ra chọc mạnh hơn vào cục huyết bị sáp đến rung động mãnh liệt.

Tiểu Mỹ ngâm lên một tiếng, mông không ngừng điên cuồng nhích lên trên.

Liên chặc chặc vài tiếng, tầm mắt chăm chú không bỏ sót cảnh đẹp trước mắt.

Hai người bọn họ nhìn người con gái trước mặt bị dị vật không ngừng chà sát tiểu huyết.

Liệt đem lọ thuốc mỡ dưới đất nhặt lên, đem thuốc mỡ dính mặt dịch đào qua đào lại trên mông cô, ngón tay thon dài đem dịch mỡ đưa vào trong cục huyết.

- "Haa...lạnh a..Aa...không cần...không cần chơi mông "

- "Tiểu dams đáng, không cần chơi mông mà còn lắc lư mãnh liệt như thế." Liệt tách hai bờ mông phần nộn của cô ra, dùng sức sáp mạnh vào.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18-2

Tiểu Mỹ lắc lắc đầu, cắn chặt lấy cánh môi, cô thấy thật thẹn khi chính mình phát ra những âm thanh rên rỉ, cô không muốn bọn họ trào phúng, không muốn bọn họ khinh thường mình.

Liệt thấy bộ dáng quật cường của Tiểu Mỹ, lửa trong trong đột ngột bùng phát, bàn tay kia nắm lấy thắt lưng cô, đem Tiểu Mỹ kéo đến trước mặt, dùng sức đem cây gậy mát xa đang nằm trong tiểu huyết của cô rút ra, huyết khẩu hồng nhuộm sưng tấy, không còn bị dị vật bịt kín, mặt dịch theo sau liên trào ra, đem khu vực toàn bộ giữa hai chân dính đầy ẩm ướt, tràn cả xuống sàn nhà.

- "Không kêu lên vậy bốn thiếu đây sẽ làm cho em đến thét cũng không thét lên được." Liệt giữ chặt lấy Tiểu Mỹ, bàn tay to tách đôi chân trắng nõn của Tiểu Mỹ, lộ ra tiểu huyết ẩm ướt.

Nam căn thô to dữ tợn đặt ở trước cửa tiểu huyết chà sát nhẹ, hai cánh hoa hồng nhạt nở to, co rút lại như muốn hút vật nam tính vào trong, mặt dịch không ngừng chảy ra ngoài.

Côn thịt bị mặt dịch làm ướt, trương to càng cương cứng hơn, và lại còn hơi run run.

Liệt lửa tình trong người đã thức tỉnh, đem côn thịt lại một lần nữa quét qua quét lại trước cửa hoa huyết, tại hạt đậu hồng nhạt hung hăng ma sát xuống.

Tiểu Mỹ cả người như nhũn ra, bộ ngực càng săn chắc, cương cứng.

- "Ấn..." Cô cắn cánh môi mình đến chảy máu, tiểu huyết bị vật nóng hổi thô to toàn bộ bị lấp đầy, anh còn cố ý mà va chạm vào chỗ mẫn cảm nhất của cô. Khoái cảm làm cho được tỉnh trong người càng phát huy tác dụng mãnh liệt, mặt dịch theo hướng huyết khẩu mà đi ra.

- "Hãy từ từ cảm thụ vật này làm sao mà cảm vào em hung hăng làm em ra nước a." Nam căn vừa rút ra khỏi tiểu huyết lại bị mãnh liệt cảm vào.

Cửa huyết bị căng ra đến tột cùng, theo phản xạ mà co thắt lại, như muốn đẩy dị vật ra ngoài mà co rút lại hai cái, nam nhân bị kích thích thiếu chút nữa bắn ra.

Liệt bắt lấy cánh tay phải của Tiểu Mỹ, tay kia giữ lấy mông cô, côn thịt cao ngất dựng thẳng dần dút vào tiểu huyết, mỗi lần ra vào đều mang theo mặt dịch đi ra, hai người giao hợp tại địa phương kia khít khao đến phát cuồng.

- "Ách ần...ừ..." Tiểu Mỹ dùng tay kia bám nứ lên tường, bộ ngực theo từng cú va chạm mạnh của nam nhân kia không ngừng lắc lư, hạ thân phát ra âm thanh 'ba ba' làm cho cô xấu hổ đỏ mặt, hần ra vào càng lúc càng nhanh, tiếng da thịt va chạm vào nhau lại càng to, rõ rệt khiến cho Tiểu Mỹ cảm e lệ, tiểu huyết không ngừng truyền đến khoái cảm.

Nếu anh ta có thể xoa nắn nụ hoa phía trước, nói những lời lẽ dams đáng thì sẽ càng kích thích, sung sướng, khoái cảm hơn. Ý nghĩ dams dục ấy làm cho cô nhất thời cảm thấy mình thật là một a lẳng lơ, thật mất thể diện, phía dưới tiểu huyết lại càng bót chặt lấy côn thịt.

- "A...hào chặt..Tiểu dams oa..Mau để anh rút ra nào."

Tiểu huyết xinh đẹp lại hút chặt nam căn hơn, thiếu chút nữa lại làm Liệt xuất ra, hần vỗ vỗ lấy mông Tiểu Mỹ như đang trừng phạt, một lần nữa điều chỉnh côn thịt, rất nhanh đem tiểu huyết mẫn cảm ma sát đến rung động.

- "A a a...Không cần...Mạnh a..." Tiểu Mỹ rút cuộc cũng chịu không nổi, hần mỗi lần dút côn thịt vào là một lần chạm đến cổ tử cung, khoái cảm làm

cho cô phát ra những tiếng rên rỉ lớn, thân hình kịch liệt vận vẹo.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18-3

- "A a...hào to a."

- "Tiểu dâm oa, rất thích có phải hay không?"

- "Không...A...Aha...Cho em. Chịu không nổi. Ừ..Mau."

- "Nói cho Liệt ca ca, có phải hay không ca ca làm em tại địa phương kia hảo sung sướng."

- "Ahaha...Không cần. Không nên nói cái này."

- "Em không nói, vậy anh dừng lại a."

- "Liệt, liệt ca ca...Đừng có ngừng...Cho em"

- "Trả lời ca ca, có phải địa phương kia bị làm đến sung sướng."

- "Ồ ô...Có...A a."

- "Có cái gì? Em không nói rõ ràng, anh không hiểu."

- "Aha...Có..Địa phương kia rất thoải mái...Ồ..Liệt ca ca..van cầu anh không phải như vậy."

Liệt hít một ngụm khí, cười tà nhìn Tiểu Mỹ đang bắt đầu phối hợp vận vẹo thân thể, hiện tại hẳn không cần dùng lực Tiểu Mỹ cũng sẽ chính mình chào đón, cơn thịt lạnh lẽo chui vào huyết khẩu phía trên. Động tác dứt khoát không báo trước mà sắp nhanh. Tiểu Mỹ thét chói tai, âm thanh kinh hô nước nỏ

- "Aha Aha...Không cần a...A a...Muốn tới. Ừ."

- "Tiểu dâm đảng, thật muốn như này với em cả đời..A a...Nói, để Liệt ca ca phá hư được không."

- "Ồ a..Ân..Chậm một chút..A a..Cầu..Cầu anh."

Do quá mức kích thích, khoái cảm nơi huyết khẩu bắt đầu run lên, hồng đén nhìn không ra dáng, huyết khẩu phía trên hạt đậu cũng đã sưng tấy, dâm thủy bắt đầu ồ ạt rỉ ra nơi hai người giao hợp, tích tụ lại chảy xuống mặt đất.

Liệt dùng đầu ngón tay đưa bốn huyết khẩu chỗ hai người giao hợp khít khao, vuốt ve mân mê hai cánh hoa, Tiểu Mỹ mờ hồ đắm đuối, từng đợt sóng khoái cảm kéo tới nhanh chóng. Hai người kịch liệt giao hoan.

Liên đứng ở một bên nhìn Liệt cùng Tiểu Mỹ quấn lấy nhau, ra sức ưỡn người cho cơn thịt lấp sâu hơn.

- "Liệt, ngươi muốn bắn ở phía trong sao?." Mẫn chà sát nam căn, thanh đậm hỏi.

- "Ân" Liệt giọng khàn khàn, ngấm đầy tình dục nói.

- "Tốt lắm, chờ một chút." Liên tà mị cười xấu xa.

Liệt hưng hăng đập mạnh vào hoa huyết, Tiểu Mỹ cắn chặt lấy cánh môi dưới, cổ họng phát ra âm thanh hừ hừ, cả người bắt đầu nhũn ra như sắp khụy xuống. Liệt đem cơ thể cô giữ lại, thúc mạnh vào hạ huyết cô, đem tinh dịch bắn vào trong.

- "Muốn rút ra."

Liên đem màn ảnh dơ đến gần, quay lại nắm căn của Liệt đang cương to lút cán trong tiểu huyết hồng phấn, huyết khẩu lại lập tức tiết ra một cổ mật dịch trắng, hỗn hợp cùng tinh dịch của nam nhân

- "Cái này, sau này nhìn lại nhất định sẽ thú vị a." Liên cười xấu xa

Cao trào qua đi, Tiểu Mỹ mơ màng lâm vào hôn mê, mơ hồ cảm giác bị người ta ôm bỏ vào một cổ ấm áp.

Mẫn đem Tiểu Mỹ nhét vào trong ngực Khuê, Khuê điều chỉnh tư thế ngồi, đem côn thịt đâm vào hoa huyết của cô tận tình mà phóng thích dục hoả

Mẫn vừa hôn vừa ngọam cắn Tiểu Mỹ, đem cô hôn đến tỉnh, anh cầm lấy đồ vật cứng rắn nhét vào giữa đôi môi anh đào chậm rãi đưa đẩy.

Tiểu Mỹ toàn bộ cơ thể đều bị xoa nắn, kích thích. Hai mắt cô mở to vô tội nhìn Mẫn.

Mẫn nhìn người con gái mình yêu bị côn thịt hung hăng đâm rất kích thích, nhắm khuôn mặt xinh đẹp hôn xuống, hơi thở mùi dâm hương phả vào mặt cô.

- "Ngô ngô"

Hoàn toàn không cho cô phát ra tiếng, bốn nam nhân mãnh liệt làm cô. Tiểu Mỹ do bị sức ép mà ngất xỉu đi nhưng lại bị khoái cảm làm cho tỉnh. Cho đến khi bọn họ thoả mãn mới buông tha cho cô. Làm cô ngủ đến hai ngày mới tỉnh lại.

Cô vừa mở mắt ra, liền nhìn thấy bốn người bọn họ như là đang ăn vụng cười đến thoả mãn.

Tiểu Mỹ nằm trên giường, tay cô nâng lên đánh vào mặt Liên, tuy hai ngày mê man, lực đạo đánh ra như đuổi muỗi, mặc dù như thế sắc mặt Liên cũng đã xám lại.

Bọn họ luôn có lòng tự trọng rất cao, cho dù là người mình yêu cũng không ngoại lệ, huống chi Liên lại giống như ác ma, tính tình kiêu ngạo

Ba người còn lại, nhìn Liên bị bạt tai, thần sắc cũng có chút khó coi.

Đứng trước mặt mấy ca ca, cư nhiên lại bị một cái tát, Liên cảm thấy lòng tự trọng của mình bị đá động, mắt mặt, một tay bắt lấy Tiểu Mỹ đang nằm trên giường xách lên.

- "Cho tới bây giờ không ai dám đánh tôi ngay cả ba mẹ đều không, em tưởng tôi không giám động em."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Chủ nghĩa đại nam nhân

Tiểu Mỹ sợ hãi đến phát run, người nam nhân này lại biến trở về bộ dáng mà cô đã từng quen thuộc trước đây sao, mặt cô trở lên tái nhợt, cái miệng nhỏ mắt mày cuối cùng cũng nói ra được một câu. - "Anh có thể đem tôi đánh chết, cũng tốt."

Liên dừng tay lại, Tiểu Mỹ lại một lần nữa lui trở về giường, cô đem chăn kéo lên che khuất khuôn mặt mình chỉ để lộ ra đôi mắt, ánh mắt cô chứa đầy ai oán như đang chờ đợi một điều gì đó.

- "Em đừng nói như vậy." Khuê đem Liên đang đứng như pho tượng đẩy sang một bên, sau đó anh ngồi xuống cạnh giường, bàn tay to nhẹ nhàng vuốt ve sợi tóc của Tiểu Mỹ. - "Em cứ coi hần như thân kinh đột nhiên bị chập dây, phát bệnh đi."

Khuê muốn đem người trong lòng mình chọc cười nhưng Tiểu Mỹ vẫn bộ dáng ủ rũ, đôi mắt nhìn không ra thần thái.

- "Bảo bối nên ăn một chút gì đi, anh sẽ xuống lấy cho em." Mẫn thờ dài nói, xoay người rời đi.

Liệt thấy Liên vẫn còn thất thần đứng đó, liền lời hần - "Đi ra ngoài nói chuyện."

Liên nôn nóng đứng bất động tại chỗ hồi lâu mới phần nộ rời đi, lúc đi còn hung hăng trừng mắt nhìn hai người một cái.

- "Hắc..Tiểu nha đầu, phải giữ vững tinh thần a." Khuê cúi đầu, nhẹ nhàng gõ vào trán cô. - "Em thích Liên!."

Tiểu Mỹ nghe Khuê nói trong lòng hiện lên một tia thần thái, nhưng ngay lập tức tiêu tan

- "Em biết không. Tôi thực đồ kị với Liên đó." Khuê cười nhẹ nói. "Rõ ràng chúng ta đều giống nhau như đúc, tại sao em lại đối với hần đặc biệt vậy?'"

Tiểu Mỹ nằm trên giường, thân thể hơi rụt lại.

- "Có đôi khi anh nghĩ nếu không có Liên, em có hay không sẽ trở lên thích anh! Khuê như đang lăm bầm 1 mình. "Em nói cho tôi biết, nếu không có Liên em sẽ yêu tôi sao?"

Tiểu Mỹ chăm chú nhìn Khuê, trong con ngươi đen láy có thêm mấy phần kiên định, tim cô đập rất nhanh, vừa lắc đầu vừa như gật đầu.

- "Em sợ tôi tôi tổn thương hân." Khuê nở nụ cười " Em thật hiểu tôi, quả thật chỉ cần nghĩ tới em tôi liền nghĩ tới các phương pháp để loại bỏ hân."

Tiểu Mỹ giữ chặt lấy chân, hai tay bắt đầu phát run, trong lòng một trận khủng hoảng.

- "Tôi xem hân đối với em không được tốt lắm, không bằng hai chúng ta để hân biến mất đi, được không?."

Khuê đầy hi vọng nhìn Tiểu Mỹ chăm chú, trong mắt khát vọng sáng rực làm cô không khỏi rùng mình một cái, cô vội vàng lắc đầu, chỉ cảm thấy người nam nhân này nói là sẽ thực hiện, nếu cô gật đầu đồng ý Liên thực sự sẽ biến mất sao?

Hi vọng trong mắt Khuê đều bị dập tan hết, trầm thấp nói " Xem ra tôi đánh giá hân trong lòng em còn quá thấp." Bàn tay to thon dài che khuất đi khuôn mặt nhỏ nhắn, nhẹ nhàng chạm vào

- "Đang lo lắng sao?. Em thích hân, tôi hiện tại càng muốn hân biến mất."

- "Đừng...Khuê ca ca, em, em cũng thích anh."

- "Phải không?...Bảo bối em cảm thấy Khuê ca ca là một người ngu ngốc sao?."

Tiểu Mỹ lắc lắc đầu

- "Àn, em cảm thấy lời nói dối kia có nên tin hay không?."

Tiểu Mỹ lại một lần nữa chán nản lắc đầu.

Khuê thật sự cảm thấy thà bị người ta hung hăng đâm mình một dao, cũng còn hơn nhìn cô lắc đầu.

- "Chúng ta làm giao dịch đi, dùng Liên để đổi lấy em cam tâm tình nguyện thích tôi, nếu em làm không như lời nói vậy thì Liên sẽ lập tức biến mất, chỉ cần em thích Liên như nào em thích tôi như vậy là được."

- "Tôi..."

- "Em nên nói rõ ràng"

- "Tôi đáp ứng anh, không cần phải làm như vậy."

Liệt cùng Liên đứng thẳng tắp, hai mắt phần hân cảm tức nhìn nhau.

- "Ngươi sao lại làm vậy." Liệt nhăn mày hỏi

- "Ta sao lại vậy a.! Bảo bối chính là do ta phát hiện, là các ngươi muốn cùng nhau chia sẻ." Liên hai mắt đỏ ngầu, gắt gao trừng mắt nhìn Liệt.

Liệt lảng tránh tầm mắt của Liên - " Liên ngươi thanh tĩnh một chút, xuống đi, không chúng ta sẽ không có kết quả tốt đâu."

- "Ta còn chưa đủ thanh tĩnh sao? Các ngươi rõ ràng biết bảo bối đối với chúng ta không động tình."

Liên trên mặt vụn vụn, xanh trắng vì phẫn nộ.

- "Chúng ta thảo luận rất nhiều lần rồi không phải sao? Muốn đồng thời bảo vệ em ấy, gia tộc thế lực cường đại sở dĩ là dựa vào sự đồng lòng, chẳng nhẽ ngươi muốn vì chuyện này mà đem toàn bộ gia tộc huỷ sao."

- "Ta không quan tâm." Liên nắm chặt tay rống lên.

- "Ta cũng không quan tâm, chỉ là khi nghĩ đến bảo bối vì chúng ta mà liên lụy trở thành bia ngắm, ta thật không thể nào tha thứ cho mình."

- "Ta chỉ là yêu em ấy, tại sao em ấy lại muốn động tình cùng các ngươi. Em ấy rõ ràng chỉ nên thích một mình ta."

Liệt nghe liên bốc đồng nói như thế, con tức giận đột ngột bùng phát, nhắm thẳng mặt Liên mà hạ xuống một quyền.

- "Chúng ta bốn người, ngươi có tư cách gì nói bọn ta chỉ thích thân thể em ấy."

Liệt đi rồi, Liên đem khoé miệng dính máu lau đi, cẩn thận suy nghĩ lại lời Liệt vừa nói.

Hân rõ ràng, chỉ thích duy nhất thân thể của Tiểu Mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đán Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20-0

- "Tiểu Mỹ, thật xin lỗi, là Liên ca ca sai, em không cần tức giận với Liên ca ca được không?" Liên gắt gao ôm lấy Tiểu Mỹ, sống chết muốn cô tha thứ cho mình.

Tiểu Mỹ ngồi trên ghế sa lông, liếc mắt nhìn Khuê đang xem báo một cái, không dám nói lời nào.

Liên thấy Tiểu Mỹ không để ý tới mình, chết cũng không chịu buông tay, khuôn mặt thiên sứ đầy đau khổ mà nhăn nhúm lại.

- "Đừng để ý tới hần, mau ăn bữa sáng đi, ăn xong chúng ta cùng đến trường." Mẫn tao nhã cười nói, bộ dáng nhã nhặn vô hại, rất giống ông cụ non.

- "Liên, người buông bảo bối ra đi, cho em ấy thay quần áo rồi ôm sau." Liệt từ trên lầu đi xuống, hai tay đút trong túi quần.

Liên không cam tâm buông Tiểu Mỹ ra, hôn lên mặt cô đến ẩm ướt mới chịu bỏ qua.

- "Ta cũng muốn đi." Liên hai tay khoanh trước ngực, lớn tiếng tuyên cáo

- "Người đương nhiên phải đi, hơn nữa là toàn bộ chúng ta, thủ tục chuyển trường đã làm tốt rồi." Khuê bỏ tờ báo xuống, thản nhiên nói

Mặt Liên như xì xuống, hài, vẫn là Khuê làm việc cẩn thận, những việc nhỏ không đáng kể đều làm tốt.

Nghe xong Khuê nói, Tiểu Mỹ cúi đầu, cái đĩa trên tay không ngừng chọt mạnh vào đĩa Sandwich lạnh lạnh - "Tôi không muốn về trường học."

Ngữ khí phát ra mềm mại khiến lực chú ý của mấy nam nhân đều chuyển lên người cô.

- "Tôi muốn tạm nghỉ học."

Tiểu Mỹ nói tạm nghỉ học chỉ là bề ngoài để che dấu, chứ thực ra cô rất muốn nghỉ học luôn, bằng không mấy người kia nhất định sẽ bức cô đến trường. Nhưng cũng không thể tưởng tượng được, bọn họ chỉ thản nhiên a một tiếng, cũng không hỏi lý do.

Tiểu Mỹ đứng trong đại sảnh, đầu cô tựa vào cửa sổ, từ từ ngồi xuống sàn nhà bằng thủy tinh, có chút khát vọng chăm chú nhìn ra bên ngoài.

Bên hông cô đột nhiên có một bàn tay chụp lấy. Mẫn ôm lấy Tiểu Mỹ, cảm anh tựa trên đỉnh đầu cô, không để ý tới Tiểu Mỹ trong khoảnh khắc ấy thân thể đã trở lên cứng ngắc.

- "Sao vậy? Muốn đi ra ngoài một chút?" Ôm cô trong lòng, nhẹ nhàng lay động thân mình. Mẫn cảm thấy giờ phút này thực hạnh phúc.

Tiểu Mỹ do dự hồi lâu, gật gật đầu.

- "Em có thích tôi hay không?" Mẫn đột nhiên chuyển đề tài, nếu đáp án làm anh hài lòng, nói không chừng bọn họ có thể tùy ý đi phơi nắng phơi mưa, còn có thể thuận tiện đi dạo phố nữa. Con gái không phải đều thích dạo phố sao!

- "Thích." Đáp án nghe thực máy móc

Mẫn cả người cứng lại một chút, vừa cười vừa nhẹ nhàng đem Tiểu Mỹ nhu thuận trong ngực, ôm tới ghế sa lông, để cô ngồi trong lòng mình.

- "Biết anh đang nghĩ làm gì không?" Mẫn cười khê hời, Tiểu Mỹ run rẩy như chiếc lá khô lay rụng trong gió, cứng ngắc gật đầu.

Mẫn thần sắc thoát nhìn có chút tức giận, một tay giữ lấy Tiểu Mỹ, xé rách váy trên người cô xuống, dùng những mảnh vải đó, đem hai tay cô trói ghì ra sau lưng. Anh giữ chặt lấy chiếc cổ mảnh khảnh làm cho cô nằm úp sấp quỳ gối trên ghế sa lông.

Thân hình nhỏ nhắn đáng yêu giờ chỉ còn lại áo ngực và chiếc quần lót ren.

- "Ngó ngó..." Tiểu Mỹ trực giác cảm thấy nam nhân này đang tức giận, nhưng không biết tại sao, hần hỏi có thích hần hay không, cô rõ ràng trả lời thích, tại sao hần còn tức giận như vậy với cô.

- "Đừng sợ, anh sẽ làm cho em thực thoải mái." Âm thanh Mẫn chứa đầy tình dục, trở lên khàn khàn.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đản Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21-1

- "Thật đáng yêu, Tiểu Mỹ thật đáng yêu." Mẫn vươn tay ra nhẹ nhàng đặt trước tiểu huyết cô, hai ngón tay thuận đặt ở phía sau đem vải dẹt áp vào tiểu huyết ma sát, mặt vải lập tức bị loang lổ hiện ra một chút dịch nhầy.

- "Đã ẩm ướt." Mẫn dán sát vào bên tai Tiểu Mỹ nói, hai ngón tay anh rút ra kéo theo một đạo mặt dịch trong suốt.

Mẫn vươn nhẹ đầu lưỡi liếm, rồi sau đó lại đem ngón tay chứa đầy mặt dịch mạnh mẽ nhét vào miệng tiểu nữ nhân - "Đây là hương vị của em a..rất ngọt, em cũng thử xem."

Hai ngón tay đem miệng cô nhồi vào, khoang miệng chứa đầy mùi đàn hương bị áp chặt, ngón tay không ngừng treu đùa chiếc lưỡi phấn nộn của cô.

Tiểu Mỹ lắc đầu kháng cự nhưng lại bị ép tới gất gao không động đậy được. Tiểu Mỹ miệng phát ra âm thanh ngô ngô phản kháng, cô giãy dụa mạnh, thân thể dùng sức không ngừng đong đưa.

Mẫn bị cô hung hăng giãy dụa ma sát khiến tình dục trong người anh bị kích thích mạnh, anh ngưng thần, đem cô ôm vào trong ngực, hai tay khoá chặt lấy cô, để cô ngồi trên đùi mình.

Mẫn vươn tay từ phía sau, nắm chặt lấy nhũ hoa cô, dùng hai ngón trỏ đồng thời nắm lấy hai khối phần hồng, giẫy vò.

- "A a...Đau.." Đau đớn khiến khoái cảm càng trở lên rõ ràng, Tiểu Mỹ không ngừng thở dốc, miệng khẽ phát ra những âm thanh yêu kiều mê hồn, khuôn mặt nhỏ nhắn giờ đây đã đỏ ửng.

- "Rất thích phải không? Em kêu lên nghe thật êm tai nha." Mẫn cười tà, nhìn Tiểu Mỹ vặn vẹo khiến anh thật khó nhịn, cơn thịnh đã cương to như muốn thoát ra khỏi quần.

Hai nhũ hoa bị nắm đến đỏ bừng, đỉnh nhũ hoa cũng bị vờn vờ, kích thích mãnh liệt mà đứng thẳng lên, người nam nhân dùng ngón tay không ngừng xoay quanh nhũ hoa, bóp nhẹ. Tiểu Mỹ lại càng thở gấp gấp, hai tay bị trói trụ ra sau, liều mạng muốn thoát ra.

Đột nhiên, Mẫn nắm lấy hai nhũ hoa cô, dùng móng tay nhẹ nhàng mà xoa nắn hai hạt đậu đó.

- "A ha ha...Không cần a..A a.." kích thích cùng khoái cảm thẳng tắp kéo lên đầu, Tiểu Mỹ cắn chặt lấy cánh môi, eo nhỏ bị khống chế giữ chặt, không thoát ra được, hai chân trắng nõn muốn khép vào nhưng lại bị nam nhân kia ngăn cản

- "Vật nhỏ dâm dăng, dâm thủy đều chảy ra đùi anh này." Mẫn liếm hai đầu vai cô, ghé sát vào tai cô tà khí nói nhỏ.

- "A a..không phải..! Nghe những lời Mẫn vừa nói ra, Tiểu Mỹ thất lung không ngừng co rút kịch liệt, một đợt sóng mặt dịch từ trong tiểu huyết không ngừng lênh láng phun ra, khiến hai chân dính đầy dịch trắng, ướt sang cả quần dài của Mẫn - "Ồ ô..em tè ra quần a..thật bùm...buông.."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21-2

Tiểu Mỹ run rẩy mà vặn vẹo thân thể mình giống như đang tra tấn cơn thịnh của anh vậy. Mẫn gập chân cô lại để mông cô nhô lên cao.

Anh gất gao kiểm trụ lấy hông Tiểu Mỹ, hôn lên khắp nơi trên thân thể cô, rồi hung hăng hôn cái miệng nhỏ nhắn yêu kiều thờ dốc kia. - "Một chút cũng không bần, em thật đáng yêu a."

Cái miệng nhỏ của cô bị anh hôn đến sưng tấy, Tiểu Mỹ bộ dáng như muốn phát khóc

- "Kia là cửa a, nếu có người trở về thì sao?.." Nếu bất chợt có người nhìn thấy cô va anh.

Tiểu Mỹ không biết là do hưng phấn hay xấu hổ ngay cả ngón chân đều cuộn lên, trong mắt đồng thời có chút sợ hãi, thân mình hơi run rẩy.

- "Mẫn ca ca, chúng ta đổi nơi khác được không." Nếu bây giờ người làm mở cửa vào..Tiểu Mỹ sợ đến muốn phát khóc.

- "Em có thích anh hay không? Mẫn dùng ngón tay đặt lên môi Tiểu Mỹ, ngăn cản lời cô sắp nói ra. "Hãy suy nghĩ thật kĩ."

- "...Thích." Tiểu Mỹ ấp úng trả lời

- "Em không trả lời thật lòng." Mẫn chưa sót cười, đem hai chân cô mở rộng, hai ngón tay trái tách huyết thịt hồng nộn ra, tay phải ngón giữa cùng ngón

áp út banh ra hoa huyết đang phập phồng, đặt ở nơi cánh hoa mềm mại hung hăng kẹp một cái.

"Ngô ngô...." Tiểu Mỹ toàn thân run lên bần bật. Hoa huyết kịch liệt mà co rút lại, cả người mềm mại vô lực ngồi trên đùi Mẫn.

"Chỗ này của em thật sự rất mềm cảm, mới kẹp nhẹ một cái đã ra nước a." Mẫn lại dùng tay ấn xuống tiểu huyết thịt đáng thương, hung hăng mà ép chặt hạt đậu nhỏ, đem tiểu huyết ma sát đến nở to, đỏ ửng, cửa huyết không ngừng chảy ra mật dịch làm ướt đầm tay anh.

Mẫn đem ngón tay để vào miệng hoa huyết đang rỉ nước, đầu ngón tay cố ý ma sát nhẹ phía bên trong tiểu huyết.

"A...Không cần...Không cần cảm nơi đó.."

Tiểu Mỹ ngồi trên đùi anh vận vẹo muốn tránh đi ngón tay đang làm loạn phía dưới, nhưng lại bị anh ma sát đến mảnh liệt hơn.

Tiểu Mỹ nâng mông lên, né tránh ngón tay anh, lại bị anh gắt gao giữ chặt, nhịp độ ra vào càng nhanh hơn, đem tiểu huyết tràn đầy dịch trắng bài trừ.

"Aa...Em...chịu không nổi..Aha ha Hảo ca ca...Mau...A..cho em.."

Linh hồn cô như đang bay bổng trên không trung, Tiểu Mỹ hai mắt ngập nước, bên tai tràn đầy thanh âm chớp chớp của mật dịch đang chảy ra do bị ngón tay ma sát, cơ thể cô như trống rỗng khát vọng vật gì đó thô to hung hăng mà chà sát dứt vào.

Mẫn muốn đem Tiểu Mỹ trước hết một hồi sung sướng, thỏa mãn, sau đó sẽ thật hảo hảo mà trừng trị cô.

Đem quần lót trên người Tiểu Mỹ xé rách, côn thịt cứng ngắc trướng to quần anh lòi ra, nâng mông cô lên cao. Mẫn rút ngón tay ra một chút, mam cần dài, gân guốc dữ tợn hung hăng nhồi vào tiểu huyết cô.

"Aha ha. ..A..Cắm...Thật thích a...Mau..Mau.."

Tiểu Mỹ bám níu lấy cánh tay Mẫn, bản thân mất khống chế, theo bản năng con người cô đầy dâm dăng mà rên rỉ khóc nhỏ.

Mẫn rên lên đầy khoái cảm, trên mông cô không ngừng đập mạnh xuống, ngón tay phối hợp cùng tiến vào tiểu huyết mà lỏng, đem cô xụi lơ trong lòng anh, ngâm nga rên rỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Đoản H

Mẫn xuất ra trong người Tiểu Mỹ một lần, tuy nhiên dục vọng vẫn chưa thỏa mãn, ngược lại càng điên cuồng trướng to. Mẫn đem côn thịt từ tiểu huyết cô rút ra, quần anh dưới đáy đã ướt sũng một mảng.

Anh người mùi vị hoan ái phát ra từ người Tiểu Mỹ tà tà nói-"Không phải vừa rồi em nói đổi nơi khác sao. Khó có được em yêu cầu, chúng ta liền đổi địa phương."

Tiểu Mỹ bị Mẫn ôm ra phía bên ngoài đại sảnh chính, hai tay cô bị buộc chặt, Mẫn cố ý để cô đứng giữa đại sảnh to lớn đó.

"Em không có ý như vậy, buông ra." Tiểu Mỹ quay đầu hướng phía Mẫn hô.

"Tiểu bảo bối, đây là thuận theo ý em muốn đổi nơi khác a." Mẫn dán chặt vào người cô, bàn tay luôn về phía nhũ hoa dùng sức đảo quanh, vuốt ve..

"A..Không nên ở nơi này." Ở đây rất dễ bị phát hiện ra, Tiểu Mỹ sống chết giây dựa muốn thoát đi, không để ý tới những cử chỉ âu yếm của nam nhân kia.

Mẫn nhũ mảy không vui, mẩn mê hai cánh môi mình. Anh ngồi xổm xuống giữa hai chân Tiểu Mỹ, dùng ngón tay giữa thô to, như trừng phạt cô hung hăng mà đẩy sâu vào trong tiểu huyết cô.

Hoa huyết vừa mới bị làm đến cao trào, bây giờ vẫn còn ẩm ướt, so với thường ngày càng mềm cảm hơn, Mẫn dùng ngón tay mình búng nhẹ vào hạt đậu nhỏ. Tiểu Mỹ cắn chặt lấy cánh môi mình rên rỉ.

Nam nhân không ngừng xoa nắn toàn bộ nơi phần huyết đỏ hồng của cô, nam căn áp ngay trước huyết thịt trước sau xoay tròn mà nhấp.

Tiểu Mỹ ngay cả khi cắn môi đều không thể ngăn cản được tiếng rên rỉ phát ra. Hai mắt cô ngập sương, toàn thân đỏ ửng, khuôn mặt nhỏ nhắn kích tình nhìn rất phong chùng mê người.

- " Ân a...a.."

Mẫn chơi thoả mãn, ngược lại một tay dùng mỗ chi(*) xóc quần lên cao, tay kia ngón giữa trực tiếp đút vào sâu làm thủy dịch tuôn ra ào ạt.

Động tác của Mẫn làm cả hoa huyết Tiểu Mỹ đều bại lộ trong tầm mắt mình. Mẫn nhìn chăm chú nơi mềm mại sau lớp lông đen mượt kia, đã sung tấy, hai cánh hoa cùng hạt đậu vẫn còn cương cứng, từ trong lỗ nhỏ rỉ ra một chút nước, hai cánh hoa hơi hơi mở ra.

Giữa hai chân cảm giác vật đang ra vào truyền đến, hạ thể loà lổ trước mặt nam nhân kia, làm Tiểu Mỹ xấu hổ đỏ mặt, tại hạ thể cảm giác ra vào càng rõ ràng.

- " Ừ a..A..ngô.." Hai mắt Tiểu Mỹ mơ hồ, than nhẹ một tiếng, hai tay bị trói chặt phía sau.

Ngón tay ra vào lại càng lúc càng nhanh hơn, thịt huyết bị sáp đến phát ra âm thanh to nhỏ.

Nam nhân nghe Tiểu Mỹ rên nhẹ than thở, trên tay động tác gia tăng gấp đôi.

Huyết thịt bị sáp đến thủy dịch phun ra tung toé, ken két rung động. Tiểu Mỹ lù mông về phía sau, cả người không ngừng phát run, mi tâm nhắm lại, đầu ngửa về phía sau tí tê.

- " Aha...Ngô ư.." Đột nhiên Tiểu Mỹ cả người xụi lơ, cắn chặt lấy môi mình rên rỉ, đầu gối cong lên, hai chân cô cuộn lại. Một cổ mật dịch phun ra giữa hai chân cô, Mẫn đem ngón tay mình rút ra, đem thủy dịch trắng của cô hứng trọn trong lòng bàn tay, bàn tay khác không quên đặt ở thịt nha của Tiểu Mỹ hung hăng ra vào, dùng móng tay không ngừng gầy nhẹ hạt đậu nhỏ đỏ hồng.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23-1

Cao trào lại một lần nữa đoạt được. Tiểu Mỹ toàn thân vô lực tựa vào người Mẫn. Mẫn đứng ở phía sau Tiểu Mỹ, anh đem chất lỏng trắng ở tay tất cả đều xoa vào cục huyết của cô.

- " Có thể hay không. Không cần làm nơi đó." Tiểu Mỹ hồn hển thờ, hai mắt long lanh nước, đầy uỷ khuất, nũng nịu cầu xin.

- " Toàn thân em trên dưới, chỉ có nơi này mẫn cảm nhất a." Mẫn cười tà, đưa ngón tay rút ra, bàn tay to nâng mông cô lên, nam căn đỏ ửng dờn tợn để trước cục huyết cô đẩy mạnh.

- " A a.." Huyết khẩu bị dị vật sáp mạnh nhét vào trong, Tiểu Mỹ toàn thân run rẩy đau đớn, miệng không ngừng ni non cầu xin tha thứ. - " Đau quá...Không cần làm nữa được không?"

- " Như vậy liền cầu xin tha thứ." Mẫn giữ lấy eo Tiểu Mỹ, không để ý tới lời cầu xin của cô mà ra sức đập mạnh, ra vào cục huyết.

- " Mẫn ca ca...Đau quá...Làm ơn buông.." Tiểu Mỹ đau đến chảy nước mắt, ngay cả sức lực giãy dụa đều không có.

Nam nhân mất điếc tai ngơ, làm đến khi xuất ra trong người cô mới buông tha.

Mẫn thân nhiên mà chỉnh sửa lại mình một chút, đem Tiểu Mỹ khoé mi còn dính lại chút nước mắt té xiu vì đau, ôm lấy cô. Mẫn cúi đầu hung hăng hôn lên môi Tiểu Mỹ.

Tiểu bảo bối, vô luận tại thời điểm nào, hôn em đều rất ngọt nha..

Mối quan hệ ấy dường như không tài nào thoát khỏi được, Tiểu Mỹ mơ mơ màng màng, trong đầu nhớ tới trước đây..

Kia, lúc năm cô sáu tuổi, sát vách nhà có một hộ gia đình mới chuyển tới, nghe cha nói sẽ có bốn đứa nhỏ cùng mình từ mai có thể chơi đùa.

Cô thật cao hứng, dù sao cô cũng vẫn là trẻ con, cũng hy vọng có bạn mới cùng chơi.

Ngày hôm đó, cha nói muốn sang chào hỏi nhà hàng xóm mới, cô đặc biệt để cha giúp mình mặc bộ váy màu trắng được mẹ mang về từ Nhật Bản. Nhìn cô bây giờ rất giống một con búp bê xinh xắn, đáng yêu.

Lần đầu tiên nhìn thấy bọn họ, cô rất ngạc nhiên mà trừng to mắt nhìn, bạn mới của cô dĩ nhiên là bốn người cùng có bộ dạng giống nhau như đúc.

Nghe lời cha nói, cô lễ phép đến trước mặt bọn họ tự giới thiệu về mình, rồi đem hộp bánh bích quy ra cho, muốn lấy lòng bốn anh em họ.

Về mặt Tiểu Mỹ chờ mong nhìn bọn họ đến lấy bánh, cô thật nhanh sẽ có rất nhiều bạn mới.

Bốn tiểu ca ca cầm bánh bích quy ăn, còn hỏi cô có ăn hay không, sau đó bọn họ khen bánh ăn rất ngon, làm Tiểu Mỹ thật cao hứng.

Về sau, cô liền cùng bọn họ trở thành bạn tốt, thường xuyên tìm đến bọn họ chơi.

Kia, bốn tiểu ca ca thường mang cô đi chơi, nhưng không có chơi nhưng trò chơi mới. Tỳ như trèo tường, trèo cây linh tinh, mỗi lần chỉ có mình cô bị ngã, sau đó oa oa khóc lớn. Bốn tiểu ca ca sẽ đứng ở một bên cười trộm nói ai lại ngốc nghếch như em chứ!

Bất quá, lúc đó cha tự nhiên ở đâu chạy tới, bất thành linh bốn tiểu ca ca lại đột nhiên so với cô còn khóc lớn hơn. Cha ôm lấy cô đau lòng, hỏi cô bị té có đau chỗ nào không. Cô đau đến nỗi chỉ biết khóc, căn bản ngay cả câu nói đều không hoàn chỉnh. Bốn tiểu ca ca sẽ hão hão giúp cô giải thích với cha, nhưng không biết bọn họ nói gì, ngược lại cô còn bị phạt quỳ trước mặt tổ tiên một giờ đồng hồ.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23-2

Khi còn bé cô thật sự rất ngốc, những chuyện thường phát sinh có lúc bị ngã chầy tay, cũng có lúc bị chầy chân, hơn nữa thường sẽ rất đau, còn bị trách phạt nữa.

Cha thường nhìn cô thờ dài, đúng là đứa nhỏ không hiểu chuyện, một điểm của con gái đều không có.

Khi đó cô còn quá nhỏ, căn bản là không biết nên vì chính mình mà giải thích, vẫn thích đi sang nhà cách vách chơi, dần dà, cô đối với nhà cách vách muốn đi nhưng lại sợ.

Cho đến một lần, cô bị ngã làm hỏng bình hoa nhà cách vách, tuy rằng cô không có chạm vào nhưng bốn tiểu ca ca nói tận mắt nhìn thấy cô ngã làm vỡ, kia là không phải, có thể là cô không lưu ý đụng phải, chính mình cũng không biết rõ, lại đem cái bình làm nát tính.

Phát sinh ra chuyện như vậy, cô cũng không dám nói cho cha, vốn muốn đem tiền trong con heo đất mà cô tích góp mấy năm nay vụng trộm mua một cái bình khác về. Nhưng bốn tiểu ca ca lại nói cái bình hoa đó là đồ cổ, thật quý giá, cô sẽ không đền nổi. Làm cô bị dọa đến xanh mặt, lần này sẽ bị cha phạt không biết sẽ trở thành bộ dạng gì, nhưng bốn tiểu ca ca lại nói chỉ cần cô sau này ngoan ngoãn nghe lời, liền không đem chuyện này nói cho cha biết.

Cô gật đầu đồng ý, đơn giản như thế nhưng cô lại không biết cô đã đem chính mình bán đi.

Bốn người tò mò nhìn bé con sẽ như thế nào sợ sâu lông, bọn họ ép cô đứng vững không cho phép nhúc nhích.

Sau đó ở trên bả vai cô thả sâu lông xuống, không cho cô phản kháng hay động đậy. Con sâu lông kia chui vào trong quần áo cô, đem cô châm đến đau đớn, cô nhìn không được kêu to, cha liền chạy tới, ôm cô vào lòng phát nhẹ, nói cô như thế nào để phỏng da, không một thời điểm nào chịu yên ổn, cô khóc như mưa. Miệng vết thương vừa ngứa vừa đau bởi vì không phải chỉ bị một con sâu lông chích.

Từ đó về sau cô trở lên rất sợ sâu lông, dù chỉ nghe thấy tên thôi mặt cô đã biến sắc, vừa nhìn thấy sâu liền nổi da gà.

Kia, bốn tiểu ca ca sau này còn mời cô đến nhà chơi, bọn họ nói là rất áy náy, muốn bồi tội, thỉnh cô đến nhà ăn bữa cơm, cô rất muốn cự tuyệt, nhưng lại không dám, sau đó thì vẫn phải đi.

Nhìn bốn người kia bộ dạng rất bình thường, không giống như muốn giờ trò.

Cô ngoan ngoãn ngồi chờ cơm, ăn xong nhanh một chút, mới có thể chạy lấy người.

Cuối cùng cơm nước cũng xong, điểm tâm là một cốc nước đường, cô cảm thấy có chút kì quái, bất quá dưới sự thúc dục của bọn họ cô liền uống một ngụm.

Không biết vì cái gì, cô cảm thấy bốn người kia biểu tình thực rất hưng phấn. Chờ cô uống hơn một nửa mới nhìn thấy trong cốc có chứa thứ gì đó. Cô vừa nhìn thấy liền ối ra, bọn họ còn chạy lại bên cạnh cô giải thích, mấy con sâu này là nguyên liệu nấu ăn không dễ dàng gì mới tìm được.

Mọi chuyện cứ như vậy tiếp diễn trong nhiều năm, cuối cùng cô cũng nhận rõ một chuyện.

Bọn họ là bốn hồn dân, là ác ma, tuyệt nhiên so với ác ma còn đáng sợ hơn. Cuối cùng cô cũng rút ra kết luận từ nay về sau chỉ cần nhìn thấy bốn bọn họ sẽ sợ phát run.

Cô vẫn bị ức hiếp nhiều năm như vậy, đủ loại diễu cợt, trêu đùa rơi xuống người mình. Cuối cùng năm cô 11 tuổi, gia đình cô muốn chuyển nhà, cô thật

vui vẻ sắp xếp đồ đạc, thuận lợi đi ngày đó.

Cô còn oa oa ở trong phòng mới nức nở khóc to, cuối cùng cô cũng thoát li được con ác mộng đó, hơn nữa cả đời này hẳn là sẽ không gặp lại bọn họ nữa, cuối cùng cô cũng hào hào làm một cô gái bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Giác ngộ tình yêu (Mẫn)

Cha của bốn tiểu ca ca rất thương yêu mẹ bọn họ, không đành lòng thấy bà do sinh sản mà phải chịu đau đớn, cho nên việc sinh con nối dõi tông đường là một áp lực đối với cả gia tộc. Nhưng cha bọn họ vẫn quyết định không cho bà thụ thai.

Đáng tiếc mẹ của bọn họ lại là một người phụ nữ tính tình bướng bỉnh, cho rằng một tình yêu hoàn mỹ thì nên vì người mình yêu mà sinh con đường cái, hơn nữa cũng không phải không thể sinh.

Thế là liền có bốn bọn họ.

Nhưng cha không thích bọn họ, nói bọn họ đã đem người con gái mà hắn yêu đoạt đi.

Cho đến một lần, thừa dịp một ngày trời trong nắng ấm liền đem mẹ của bọn họ đi chu du thế giới, đem bọn họ mới vừa tập tễnh đi học ném cho các trường bồi trong gia tộc, từ nay về sau sẽ không "Quản" bọn họ sống chết ra sao.

Cũng may bốn huynh đệ bọn họ lại là người không tìm không phôi, qua vài ngày vẫn không khóc không nháo tìm mẹ, ngược lại còn hưởng thụ cuộc sống không có cha cái gì cũng đều do mình tự làm, kể cả sinh hoạt hàng ngày. Bởi vì các trường bồi xác định huyết mạch của cả gia tộc chỉ có bốn bọn họ, cho nên đối với bọn họ có thể nói là che chở cùng cưng chiều tới cực điểm, bọn họ nghiễm nhiên trong gia tộc giống như một tiểu hoàng đế.

Nhàm chán, cuộc sống càng ngày càng thực nhàm chán, cho nên bốn người bọn họ quyết định chạy ra bên ngoài chơi. Các trường bồi ai cũng lo lắng, nên chỉ định vài người chú bác ở lại cùng, bọn họ cho rằng mình cùng mấy người kia cũng chẳng có quan hệ, chính là vẫn nên đi tới chỗ ở mới vui đùa một chút, cũng không phải muốn ở luôn đó.

Ngôi nhà bọn họ mới mua thực rất mới lạ, bất quá không tới hai ngày lại khiến cho bốn người cảm thấy phiền chán, ngay tại khi bọn họ vừa mới chuẩn bị rời đi về nhà cũ, thì lại xảy ra một việc nhỏ.

Liên nói hắn tìm được một món đồ chơi thật dễ thương. Cái kia vật nhỏ mà Liên nói tại thời điểm bọn họ nhìn đến là một viên trắng trắng mềm mềm, thoạt nhìn bộ dáng thực rất đáng yêu.

Liên bên ngoài luôn bảo vệ món đồ chơi đó, dù thấy hắn đối với vật nhỏ kia thích tới trình độ nào. Khó thấy được Liên đối với món đồ chơi hứng thú đến loại trình độ này, mặt khác ba người đều rất ngạc nhiên. Kia, rốt cuộc món đồ chơi đó hình dạng như thế nào?. Khiến bọn họ đồng dạng không khỏi tò mò.

Có một ngày, Liên hưng trí bừng bừng mà nói với ba ca ca của mình nói hắn thực rất thích cái món đồ chơi kia, nhất định phải có bằng được, ai cũng không thể cùng hắn tranh đoạt, bởi vì món đồ chơi đó chỉ có một.

Tuy nhiên, ba người cũng không có đáp ứng hắn, bởi vì sinh đôi bốn tâm linh luôn tương thông, chỉ cần trong số đó có một người thích dạng đồ vật gì, những người khác cũng sẽ có cảm giác giống nhau.

Cách một ngày, món đồ chơi nhỏ đó cũng tự động đưa tới cửa. Liên cười rất vui vẻ, còn ba người khác thì chỉ có chút ngây ngốc mà nhìn cái vật đáng yêu giống hệt như một con heo con, tìm bọn họ tránh không khỏi đập nhanh. Nguyên lai món đồ chơi nhỏ lại là một cô bé hai tay hai chân mập mập ngắn tũn. Bốn người lần đầu tiên gặp gỡ vật nhỏ như thế lại đã cảm thấy thực thích, tất cả bọn họ đều không muốn buông tha vật nhỏ.

Trừ bốn bọn họ ra, món đồ chơi nhỏ đối bất luận kẻ nào khác cười, bọn họ đều sẽ không vui, cho nên bọn họ đã giữ chút thủ đoạn, hào hào mà giáo huấn bé con không được tùy tiện đối người khác cười. Mà vật nhỏ cũng thuận theo bọn họ để bọn họ vui vẻ, thích mình mà ôm mình chơi đùa.

Thẳng đến khi món đồ chơi nhỏ đã có kinh nghiệm, trở nên thực biết nghe lời, kêu làm cái gì vật nhỏ cũng không chịu phản kháng, ngoan ngoãn nghe theo, ngược lại làm cho bốn bọn họ cảm thấy không chơi vui nữa, mà nào món đồ chơi nhỏ cho khá lên chút, cho nên bọn họ bắt đầu triển khai biện pháp khi dễ bé con, bức cô cùng bọn họ đồng thời cùng tắm rửa, lệnh cho vật nhỏ cởi bỏ quần áo ra cho bọn họ nhìn, muốn vật nhỏ trước mặt bọn họ mà đi nhà cầu, thậm chí có thời điểm bọn họ bắt đầu khát vọng nữ nhân, cũng là ép vật nhỏ giải quyết.

Bốn huynh đệ bọn họ ở lại ngôi nhà buồn tẻ này nhiều năm nhưng lại không cảm thấy nhàm chán, bốn người đều thấy đây là chuyện rất kỳ quái, ngay cả chính bọn họ cũng không biết tại sao lại có thể ở đây lâu như thế. Tuy rằng luôn thực sợ hãi món đồ chơi nhỏ sẽ càng ngày càng phiền toái, nhưng bốn người vẫn là không có chút tư tưởng rời đi, ngay cả lão thái gia mở miệng cũng không có thể làm cho bọn họ nghe lời mà đi làm chuyện mình nên làm.

Bọn họ cứ tưởng rằng ngày ngày ở lại đây lâu hơn sẽ thấy nhàm chán, chỉ cần bọn họ không ly khai, hết thấy cũng sẽ không thay đổi. Lại không nghĩ rằng, món đồ chơi nhỏ lại lặng lẽ rời nhà đi, ngay cả đến một số đồ vật cũng không mang theo. Bọn họ tìm hiểu tin tức về vật nhỏ mới biết cha cô tại thời điểm đó bị điều động đi công tác xa nên không thể không dọn.

Do thời gian rất gấp, không kịp nói chia tay, đó là sự thật đương nhiên. Nhưng bốn bọn họ lại đem việc này đổ hết lên đầu vật nhỏ, nhận định là cô không giữ lời hứa, mà lẩn trốn. Bốn người đều hai mắt hồng nhuộm lập lời thề son sắt nói muốn đem cô bắt trở về, biện pháp xử lý cũng thực muốn tốt, trước hết chặt đứt hai chân vật nhỏ, rồi mới lại dùng dây khoá đem vật nhỏ khoá đứng, làm cho cô cả đời này ai cũng không thể nhìn thấy, chỉ có thể sống ở bên cạnh bọn họ.

Nguyên lai, bằng tất cả thế lực của gia tộc, muốn tìm được vật nhỏ thì rất dễ dàng, nếu lão thái gia không can thiệp vào.

Có thể là bọn họ đột nhiên ngoan ngoãn không còn thô bạo cùng với những hành động kinh động như nhà cũ nữa. Những năm gần đây lão thái gia sớm đã cảm thấy mình đối với bọn họ có sùng nịch quá độ, liền lập tức đem quyền lực của mình thu hồi, người cũng bị bắt về.

Năm đó, bọn họ cuồng vọng ngay cả cha mẹ đều không để vào mắt, đối lão nhân gia thì chỉ có hận, ao ước gì đối phương chết sớm một chút. Cũng may, gừng càng già càng cay, lão Khương dùng hết ba năm thời gian đem bọn họ thuyết phục, rồi ra ước định. Dần dà về sau, lửa giận cũng chậm rãi tiêu tan đi, lại phát hiện cả bốn người đều không có biện pháp nào đối nữ nhân sinh ra cảm giác hứng thú, trong đầu chỉ có liên tưởng đến món đồ chơi nhỏ. Bốn người ngay cả quyền thừa kế cũng không chịu tiếp nhận, lão thái gia chết sống mà bức bọn họ lập gia đình.

Năm này qua năm khác, Y Sư cho bốn bọn họ hẳn cẩn thận mà kiểm tra trước, rồi đem báo cáo giao lên. Lão thái gia nhìn quanh, tự mình chọn mười mấy nữ nhân đưa các hình dạng đưa đến tận phòng bốn người, nhưng tất cả đều thờ ơ lạnh nhạt bỏ chạy ra ngoài. Lão thái gia tức đến hộc máu mà mắng to bốn đứa cháu bất hiếu, bốn người kia thần nhiên mà bỏ lại một câu 'Bột không đứng dậy thì làm, làm sao đây.'

Lão thái gia cẩn thận xem lại báo cáo về việc kiểm tra của bốn người mà mắng to rõ ràng không có vấn đề, sao lại không được, ngược lại Y Sư hoa râu bạc trắng ha hả cười nói sợ là bốn vị tiểu thiếu gia đều đã có người trong lòng đi.

Nghe lão y sư nói trong ngực bốn người đều hung hăng đập phải một chút tinh ngộ, nếu như nói mãnh liệt rung động cùng tim đập nhanh, điên cuồng chiếm hữu cùng độ kỳ, như vậy chỉ có dục vọng với một người hẳn là coi như chấm hết.

Nguyên lai bọn họ đã sớm yêu thương món đồ chơi nhỏ kia mà ngay cả chính mình cũng không biết. Mặc phục hồi lại tinh thần, thật sâu mà thở dài, cũng may Hậu lão đầu ra tay can thiệp kịp thời, nếu không kết quả ngày hôm nay chính là như thế nào đây, có lẽ hẳn là vật nhỏ bị bọn họ tàn nhẫn mà bức tử, rồi sau đó bọn họ sẽ cả đời cô đơn mà sống đến già. Nguy hiểm thật! Như vậy chả khác nào bọn họ đem chính mình nhốt vào địa ngục. Cả đời duy nhất chỉ có vật nhỏ sao, bọn họ ai cũng sẽ không buông tay, rốt cuộc nên làm sao mới là phương pháp giải quyết tốt nhất đâu, thật sự chỉ có thể cùng đồng thời có được sao?

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Tiểu Mỹ mái tóc buông xoã ngồi ở trên giường, giống một cái tiểu bà điên, đồng nhất hình dạng.

Thế nhưng cô lại mơ thấy chuyện trước đây khi còn bé, đáng giận! Nếu như trước đây, bọn họ dùng lời nói khi dễ cô khả năng cô sẽ không thể chịu đựng được. Bất quá hiện tại, nếu bốn hồn dân còn tưởng rằng cô giống như khi còn bé mà khi dễ, vậy mười phần sai.

Hai chân Tiểu Mỹ hỗn loạn mà chạy vào trong phòng tắm, rửa mặt chải đầu hoàn tất, rồi mới xò dép lê đi xuống dưới lầu, tóc vẫn còn ẩm ướt mà không chịu lau khô.

Tiểu Mỹ mở ra tủ lạnh, lấy một đồng lớn đồ ăn để trên bàn, nhìn nhìn, cảm thấy giống như thiếu cái gì. Oa, kia là bốn nam nhân đó, không còn ăn đồ ăn vặt nữa, cô nhớ không lầm thì N năm trước kia rõ ràng trong tủ lạnh đều sẽ nhồi đầy đồ ăn vặt.

Tiểu Mỹ mạnh mẽ ăn đám đồ ăn đó, trong đầu chuyển qua chuyển lại mà nghĩ biện pháp. Muốn chạy sao? Tiểu mỹ đang ăn cái gì đó động tác đột nhiên thả chậm, lần trước đã chạy hơn một lần, vô dụng. Muốn tiếp thu tất cả bọn họ? Kia bốn nam nhân nặc dù thời điểm còn nhỏ quá thật đối với cô không tốt, nhưng là từ khi bọn họ gặp cô tới nay, quả thật cũng không đem cô biến thành đứt tay đứt chân, ngược lại còn giống như bọn họ rất thích cô.

Dù sao, chạy cũng chạy không thoát, không bằng trước hết tiếp thu, rồi mới xem xem có hay không cơ hội chạy trốn? Nghe cũng không tồi lắm. Muốn hay không đánh cược một lần đây?

Tiểu Mỹ còn đang mãi mê ăn, nghĩ các biện pháp đào tẩu, đột nhiên có tiếng vang nhẹ, cô ngẩng đầu nhìn Mẫn sắc mặt xanh trắng, vẻ mặt kích động mà chạy xuống, khi thấy Tiểu Mỹ đang ngồi trước bàn ăn, giống như không thể tin được mà nhìn chăm chú cô.

Tiểu Mỹ cầm lấy cốc sữa đem đến trước mặt Mẫn, bàn tay nhỏ bé ở trước mặt hấn lắc lắc như muốn hấn tiếp nhận cốc sữa, Mẫn dùng một tay giữ chặt lấy cô. Tiểu Mỹ trong mắt hiện lên đầy sợ hãi để Mẫn một trận đau lòng, lên tiếng.

- "Anh yêu em, mặc kệ em không yêu anh đều được, anh sẽ tuyệt đối không thương tổn em, em đừng sợ có được không."

Tiểu Mỹ mặt không đổi sắc mà đem tay rút về, còn muốn chạy trốn. Mẫn lũng cuống, một phen thô lỗ giữ chặt lấy Tiểu Mỹ ôm vào trong ngực. Tiểu Mỹ trong lòng ngực Mẫn khuôn mặt nhẵn lại, chẳng qua chỉ là kéo người, có cần phải mạnh đến vậy không.

- "Em là không nguyện ý đúng không, em không cam tâm cũng không có biện pháp, em chỉ có thể ở lại bên người chúng ta, em luôn ngoan ngoãn mà, chúng ta sẽ đối tốt với em."

- "Kia nếu không ngoan? Tiểu Mỹ trừng mắt bất mãn mà nhìn Mẫn.

- "Em cũng không muốn bị xích chân lại đúng không. " Nam nhân dừng một chút, nhẹ giọng nói.

Tiểu Mỹ lúc này mới ý thức tới chính mình đã đem vấn đề trong lòng hỏi ra miệng.

- "A. . ." Tiểu Mỹ đầu óc chuyển động nhanh, này bốn nam nhân đó kỳ trầm trọng, sự chiếm hữu của cả bốn đều rất lớn, điểm ấy hẳn là có thể hảo hảo lợi dụng a.

- "Nha. sửa đồ rồi."

- "Dừng động cái kia."

- "Không được. . . Buông. . ." Bốn người một hồi đã nghĩ muốn khi dễ cô, Tiểu Mỹ ngồi ở trên đùi Mẫn lảo liên không ngừng. Cô tách cánh tay Mẫn ra nhảy xuống dưới đất, nghi hoặc nhìn bốn người, bọn họ thoát nhìn giống như bộ dáng thật cao hứng, như thế nào khi trở về nhìn thấy cô liền biến thành này bộ dạng này.

Tiểu Mỹ không rõ ràng lắm, kia bốn người đối với cô là yêu đến tận xương tủy, đối với cô biểu tình động tác nhỏ nhưng bao hàm ý tứ đều rất nhẹ nhàng. Tiểu Mỹ trong mắt nhất dạng đều không có một tia kháng cự làm cho bọn họ mừng rỡ như điên.

- "Ta muốn đi tắm rửa. " Tiểu Mỹ có chút khẩn trương nhìn bọn họ, nhanh chóng tìm cái lấy có chuồn êm.

Nghe xong lời nói của Tiểu Mỹ, Khuê mãnh liệt đứng lên, hắn tóm lấy cổ áo cùng cổ tay áo của Tiểu Mỹ.

- "Anh, anh muốn để làm gì." Tiểu Mỹ thấy hành động bất ngờ của Khuê, nuốt một ngụm nước bọt, thanh âm như nhũn ra hỏi.

Khuê đem Tiểu Mỹ ôm vào trong ngực, nhu nhu vỗ mông cô - "Ôn lại một chút mông cũ, chúng ta cùng với em đồng thời tắm."

- "Oa, em không cần." Tiểu Mỹ thẳng thắn mà từ chối, không nghĩ tới thế nhưng thật sự không tránh thoát được.

Các nam nhân mỉm cười nhìn bảo bối trong lòng bọn họ, đang hoang mang rối loạn khẩn trương mà chạy lên trên lầu, cả bốn liền đi theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đản Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Trong phòng tắm mập mờ hơi nước, truyền đến vài thanh âm nam hài thở dốc. Chỉ thấy cửa phòng tắm mở rộng, bốn tiểu hài từ bùng bùng hưng phấn đứng giữa trung tâm phòng tắm thoát đi quần trên người một cô bé, bé con hốc mắt ngấn lệ, muốn khóc nhưng không sao khóc được. Bọn họ so bé con cao hơn hai cái đầu không sai biệt lắm, hai nhóm nam hài trước sau tranh nhau xé đi quần áo trên người bé con, chỉ trong chớp lát, bé con liền trở nên toàn thân trần trụi.

Cái miệng nhỏ nhắn khéo léo, đáng yêu bị ép ngậm lấy côn thịt cương cứng của một trong bốn nam hài. Bốn nam hài đối với bé con mà nói dùng phương pháp rất thô bạo. Côn thịt thô cứng rắn nhét sâu vào trong miệng bé con, không cho nhổ ra.

Cái miệng nhỏ nhắn phấn hồng há to ngậm lấy hạ thể nam hài làm khuôn mặt trở lên hồng nhuận, tiểu nam hài đó há mồm kịch liệt thở dốc, ánh mắt nóng rực gắt gao mà nhìn chăm chú vào hạ thể của bé con, trách không tự chủ được mà hơi hướng về phía trước đâm mạnh.

Khoang miệng nhỏ nhắn ẩm áp bao bọc lấy côn thịt khiến nam hài không kìm được bao lâu liền bắn ra, hắn cố ý không đem côn thịt từ miệng bé con rút ra, mà đem toàn bộ tinh dịch của mình ép bé con uống. Bé con liền bị sặc, không ngừng ho sù sù, cuối cùng phát ra tiếng khóc.

- "Ồ ô. . .Chơi không vui, em chơi nữa. . ." Bé con thân mình lảo đảo đứng lên, cả người ngấn ngùn mập mạp cùng hai chân trắng nõn khiến người nhìn không được mà muốn hung hăng cắn xuống.

Bốn nam hài không để ý tới bé con kêu khóc, một người phát tiết qua đi, lại một người khác nhào tới, hấn đem bé con thân mình khả ái ôm vào trong ngực, vui đùa tại bộ ngực trắng nõn bằng phẳng mà liếm quanh hai hạt đậu nhỏ tinh tế. Bé con bị ngứa không ngừng cười ha ha, học theo nam hài mà ghé sát vào thân hấn liếm nhẹ. Nam hài từ như bị điện giật toàn thân run rẩy, bắt lấy cánh tay mập mạp của bé con trực tiếp thẳng tắp hướng về phía côn thịt đang dựng đứng của mình áp lên, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng ma sát quanh côn thịt. Không được bao lâu thì tiểu nam hài cũng rên rĩ ra tiếng, tinh dịch bắn đầy vào tay bé con.

-" Bần...ô uế... " Bé con không ngừng giãy dụa trượt xuống giữa hai chân nam hài, bàn chân nhỏ bé đứng ở giữa sàn nhà lạnh muốn chạy về phía bồn tắm đem tay của mình rửa sạch.

Nhưng còn chưa tới đạt mục đích thì đã bị một cái nam hài khác giữ lại. Hấn đem hai tay mình đặt dưới nách bé con ôm lấy cô nâng lên, sau đó đặt ở trên trên bồn rửa mặt. Tiếp theo trực tiếp đem hai chân phần nộn của bé con mở ra, ánh mắt chất chứa đầy khát vọng chăm chú nhìn vào nơi hạ huyết mới bắt đầu phát dục. Nam hài ánh mắt không rời, mà buộc chặt vào tiểu huyết nhĩ, một bàn tay tò mò phủ kín cả tiểu huyết, tay kia nắm chặt lấy hạ thân mình hoạt động, chỉ không trong chốc lát hai mắt nam hài cũng nhắm lại mất, thất lưng ưỡn thẳng bắn ra.

Cuối cùng còn một cái nam hài thoát nhìn giống như cũng sắp không nhịn được, hấn đem bé con ôm lại, làm cho bé con nằm trên mặt đất, tách hai chân nhỏ của bé con ra, đem côn thịt thô to đặt giữa hai cánh mông phần nộn. Bất chợt động tác giao hợp không ngừng rút ra chọc vào. Bé con thân mình bị côn thịt trườn sấp theo tần suất nhanh, cái miệng nhỏ nhắn phát ra âm thanh ngô ngô khó chịu. Nam hài hai mắt đỏ hồng, tốc độ ra vào ngày càng lớn, rất nhanh liền bắn ra, tinh dịch văng lên khắp người bé con....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Tiểu Mỹ ghen

Tiểu Mỹ ngồi trong phòng học cạnh cái bàn gần cửa sổ, tay chống cằm đắm chiều nhìn ra bên ngoài ngắm người, tâm tư phiêu dạt bay bổng. Cô có phải hay không bị cảm tù, ngay cả khi ở trường học.

Hết tiết học, Tiểu Mỹ lấy cái bút trên bàn cầm lên xoay nhẹ, khuỷu tay đặt ở mặt bàn nằm dài người xuống, tư thế không mấy đẹp cho lắm. Bên cạnh mấy bạn học cãi nhau âm ỉ, Tiểu Mỹ nhìn không được hoài nghi chính mình có phải người bình thường hay không, sao ai cũng đều có bạn bè, mà cô lại không có lấy một người.

Tiểu Mỹ thờ dài, ánh mắt nhìn ra cửa lớn thì dừng lại trên người một cô gái mỹ lệ đang đứng trước cửa. Tiểu Mỹ đem đầu nâng lên, cô gái kia mỉm cười ánh mắt lướt qua mọi người một vòng, cuối cùng tầm mắt dừng lại trên người cô, hơn nữa trong ánh mắt còn có chút rực sáng. Tiểu Mỹ ngờ ngác mà nhìn cô gái đó đi lên bục giảng, chuông vào học lại một lần nữa vang lên, cô gái đó cúi đầu chào bọn họ, sau đó giới thiệu về mình, nguyên lai cô họ Lý, là giáo viên mới, dạy môn Lịch Sử.

Tiểu Mỹ trong lòng không hiểu, cô cảm thấy giáo viên Lịch Sử mới tới này luôn luôn nhìn chăm chú vào mình. Chính là, thời điểm lúc cô quay đầu lại, nhưng lại giống như không có chuyện gì xảy ra. Thật vất vả chịu đựng, cuối cùng cũng hết giờ, Tiểu Mỹ có chút hoảng hốt thu thập đồ đạc dường như trốn chạy ra khỏi phòng học.

Không xa liền thấy được Liệt hướng cô đi tới, Tiểu Mỹ chạy chậm lại nhào vào trong ngực anh, không hiểu tại sao cô lại cảm thấy hoảng hốt. Nếu như bình thường, nam nhân này đã sớm thuận thể đem cô ôm chặt, nhưng hôm nay Liệt thể nhưng thật lâu đều không có ôm lại cô, Tiểu Mỹ cảm thấy kỳ quái mà ngẩng đầu nhìn hấn một cái, phát hiện hấn đang ngờ ngác, tầm mắt thẳng tắp mà nhìn chăm chú về phía trước. Tiểu Mỹ nhìn theo ánh mắt hấn, phát hiện hấn người hấn đang nhìn không ai khác chính là cô giáo Lý, tâm Tiểu Mỹ không khỏi run lên một hồi.

Liệt dường như bước chân có chút vương vẩn, ấp úng mà hướng người con gái đó.

-" Từ Nguyệt, chị sao lại ở nơi này?"

Lý Từ Nguyệt tươi cười hướng bọn họ đi tới, hứng thú đánh giá Tiểu Mỹ một lượt, rồi mới trả lời Liệt

-" Chị đến dạy học."

Tiểu Mỹ thấy Liệt bộ dáng giống như rất vui vẻ, trong lòng không biết tại sao lại có chút mất mát.

-" Thật tốt quá, lần này chị phải ở lại đây lâu một chút đi, em gọi điện thoại cho bọn hấn, đêm nay an bài một chút, chúng ta cùng nói chuyện" Liệt hứng trí bừng bừng mà nói.

Lý Từ Nguyệt không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng.

-" Em đã đói bụng." Tiểu Mỹ đột nhiên nhìn chăm chú vào Liệt nói.

Liệt thấy Tiểu Mỹ hơi nhú mi, nhìn hấn, trong lòng vui mừng, nhéo nhéo hai má của cô, sủng nịch..-" Được, hiện tại liền mang em trở về ăn."

Tiểu Mỹ tưởng rằng rồi đi thì tốt rồi, không thể tưởng được Liệt thể nhưng không thèm giải thích cô mà kéo tay Lý Tử Nguyệt lên xe, nhiệt tình mà mời về nhà cùng dùng cơm. Lý Tử Nguyệt cũng không nói cái gì, mỉm cười nói chuyện linh tinh với Liệt, Liệt nghe xong ngược lại cười đến vui vẻ, giống như một đứa nhỏ bú đống bình.

Trở lại nhà, Tiểu Mỹ phát hiện mình hoàn toàn bị xem nhẹ, ba người kia nghe điện thoại của Liệt, sớm đã đứng ở trước cửa chờ, vừa thấy Lý Tử Nguyệt liền vui vẻ mà vây quanh, bọn họ lớn tiếng nói chuyện phiếm, Liệt vừa rồi lên lút nói với Tiểu Mỹ, làm cho Tiểu Mỹ nhẩn nại trong chốc lát, chờ chút mọi người cùng đi ra ăn cơm, nhưng chờ lại đợi, mấy người kia vẫn còn tán gẫu không xong.

Tiểu Mỹ yên lặng đứng dậy, không rõ chính cô cũng có tay có chân, lại muốn chờ bọn họ để làm gì. Tiểu Mỹ mở tủ lạnh, cảm nguyên liệu nấu ăn đơn giản mang ra, cô vừa mới vừa tính toán động thủ, Liệt liền theo sau tiến vào. Hắn ôm lấy hông cô, thanh âm mềm nhẹ mà nói.

- "Thật đói bụng đến mức này?"

Thấy Tiểu Mỹ không trả lời, hắn lại nói tiếp - "Không bằng đi ra ngoài ăn, nhiều người nấu sẽ không đủ."

Tiểu Mỹ thần nhiên mà a một tiếng, lại mở ra tủ lạnh lấy ra một ít đồ vật, Liệt ở một bên hỏi cô có cần phụ giúp hay không, Tiểu Mỹ lắc đầu. Liệt khẽ thở dài một tiếng, dặn dò cô phải cẩn thận một chút xong liền đi ra ngoài.

Tiểu Mỹ mặt không đổi sắc mà đem đám đồ vật đó nấu chín, cầm vài cái bát to mức bụng đi ra ngoài, đặt trên bàn ăn. Cũng không chịu gọi bọn họ, chính là lấp đầy cái miệng nhỏ của mình trước đã.

Mấy người kia xông tới, hóp thử vài hóp. Khuê buông cái bát xuống, đối với Lý Tử Nguyệt nói - "Tử Nguyệt, chúng ta vẫn là nên đi ra ngoài ăn đi."

Lý Tử Nguyệt cười lắc đầu - "Như vậy rất phiền toái, mà canh này nấu như vậy cũng tốt rồi."

- "So với chị nấu em ấy thế nhưng còn kém xa, có rảnh chị chỉ cho em ấy hai chiêu đi." Liên vươn tay xoa xoa đầu Tiểu Mỹ, cười nói.

Tiểu Mỹ nghe bọn họ nói vậy tư vị ăn uống đều mất hết, đem tay Liên đẩy ra, không nhìn mặt Liên lấy một lần nào nữa, không biết hắn lại sẽ diễn thành cái dạng gì. Lý Tử Nguyệt cười, ý vị thâm trường đối với Tiểu Mỹ nói, "Chị sau này sẽ thường xuyên lại đây."

Tiểu Mỹ cũng nhìn Lý Tử Nguyệt cười nhẹ, sao cô lại có cảm giác Lý Tử Nguyệt là lạ.

Vào lúc ban đêm, Lý Tử Nguyệt ngủ lại đây. Tiểu Mỹ tắm rửa xong, liền leo lên giường nằm, có chút trần trọc, khó có thể ngủ say. Cô mở to mắt, rõ ràng không thể ngủ được, cũng không biết mấy người kia hiện tại tại đang làm cái gì. Cô đã thích ứng với nơi đây thật nhanh. Tiểu Mỹ hồi tưởng lại khi mới bắt đầu cô cũng không tưởng mình sẽ ở nơi này, càng không thích mấy nam nhân mỗi đêm đều dính lấy mình không kể tình cảnh, cho đến hiện tại không có bốn người kia ngược lại sẽ ngủ không ngon giấc, nhìn không được trong lòng có chút khó chịu, xóc lên chán muốn đi xem bọn họ hiện tại đang làm gì.

Cuối cùng tìm được thư phòng, nhưng cánh cửa lại bị khoá trái từ bên trong. Tiểu Mỹ trong lòng buồn bực, bọn họ muốn nhốt tại mình bên trong phòng làm gì, mà cô quản bọn họ làm gì chứ. Nghĩ vậy trong lòng cũng dễ chịu rất nhiều, lại nhìn không được an ủi chính mình bọn họ là đang bàn chuyện bí mật với nhau..

Ngay tại thời điểm Tiểu Mỹ tính toán rồi đi... lổ tai đột nhiên nghe thấy tiếng rên rỉ. Cước bộ hơi dừng lại, xoay người bước nhanh chạy về phòng đồ, cầm một chuỗi cái chìa khóa trở lại thư phòng. Trong lòng đinh linh có lẽ là cô nghe lầm, nhiều nhất thì bị mấy người kia giáo huấn một trận, Tiểu Mỹ dừng lại trước cửa còn chưa tính mở, thì cửa lại đột ngột mở ra, Tiểu Mỹ sững sờ nhìn chằm chằm vào bốn người quần áo hỗn độn cùng Lý Tử Nguyệt ở một chỗ. Khuê còn thật đang được Lý Tử Nguyệt ngậm lấy, hốc mắt Tiểu Mỹ lập tức liền đỏ.

Khuê trước hết kịp phản ứng khuôn mặt đỏ lên, thẹn quá thành hoá giận mà hướng Tiểu Mỹ gào thét.

- "Đi ra ngoài!" Giống như bùng tình, Tiểu Mỹ run rẩy, xoay người bước đi. Cửa mạnh mẽ bị đóng lại vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Giải thích

Tiểu Mỹ cảm thấy chính mình rất kỳ quái như vậy còn có thể bình tĩnh mà trở về phòng. Cô đem cửa phòng khoá trái, bò lên trên giường kéo chăn phủ kín người, hai mắt mở to mơ màng nhìn trần nhà, lại cảm giác trong lòng rất khó chịu dường như còn chưa đủ, Tiểu Mỹ lại đem chăn kéo lên trùm kín đầu. Cô cảm thấy hai mắt mù mịt, trong lòng có chút heo hút vắng vẻ, cả người đều bị chặn bồng bao lấy nhưng lại không thấy ấm áp chút nào.

---Ràmm..Cửa phòng bị phá tan, bốn người lo lắng vọt tới bên giường, thấy Tiểu Mỹ đang co rúc cả người trong chăn, bọn họ đều nhẹ nhàng thở ra.

Liệt vươn tay tóm lấy góc chăn mạnh mẽ kéo ra, Tiểu Mỹ chậm rãi mở mắt, giống như bộ dáng thực không tỉnh nguyện. Hắn buông lỏng góc chăn ra, mồm môi khẽ nhúc nhích, giống như muốn nói cái gì đó.

"Có chuyện gì?" Tiểu Mỹ mí mắt khẽ nâng lên, lạnh lùng hỏi.

Kìa giọng điệu của Tiểu Mỹ giống như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh qua, bọn họ bắt quá làm ầm ỹ nhưng cô vẫn ngủ như bình thường. Cả bốn người sắc mặt đều thay đổi.

"Tiểu Mỹ, nghe Liên ca ca giải thích đi." Liên chịu không nổi người mình yêu thương như vậy đối với hắn lạnh lùng, khuôn mặt tái nhợt khẽ úp sấp lên giường sát mặt Tiểu Mỹ. "Tứ Nguyệt chị ấy chính là..."

"Anh có thể đứng lên một chút không, tôi muốn đi toilet" Liên vừa rồi nhích lại gần, Tiểu Mỹ liền ngửi thấy nồng nặc mùi nước hoa, trong đó còn hỗn hợp mùi tình dục, cổ họng có chút đau xót, ngừng thở, không đợi Liên nói xong, liền lập tức đánh gãy lời hắn.

Liên hơi động thân, Tiểu Mỹ liền nhảy xuống giường vọt vào trong phòng tắm cúi đầu vào bồn cầu ói ra, cô không ngừng mà nôn khan, nôn đến nước mắt đều ứa ra.

Thật vất vả lắm mới ngừng lại, xoay người nhìn thấy bốn người bọn họ đứng ở cửa phòng tắm nhìn mình, lập tức cúi đầu, vịn vòi nước ở bồn rửa tay, dùng hết sức hướng mặt vô lên.

Mẫn vươn cánh tay ngăn cô lại, Tiểu Mỹ thờ ơ, nhẹ giọng nói "Có thể là buổi tối ăn phải đồ vật không sạch sẽ mới như vậy."

Khuê thấy Tiểu Mỹ lao đảo đứng lên bộ dáng không được vững vàng, vươn tay ôm cô, thế nhưng Tiểu Mỹ lại kháng kháng kháng cự, làm Khuê trong lòng không khỏi tức giận, đau lòng, cuối cùng táo bạo mà rống lên.

"Có cái gì muốn nói đã nói, em lại bộ dáng muốn sống muốn chết là sao?"

Tiểu Mỹ toàn thân chấn động, gất gao nhìn chăm chú trứ hấn.

"Tốt lắm, tôi buổi tối hôm nay không nghĩ muốn nhìn đến các người nữa, đều cút hết ra ngoài!" Không để ý các nam nhân có phải hay không sẽ tức giận, cũng không thèm nghĩ đến hậu quả, Tiểu Mỹ dường như phát điên hét chói tai đem bọn họ đuổi ra phòng, bốn người kia không biết có phải là đang chột dạ, thế nhưng cũng không nói gì, tất cả đều bị Tiểu Mỹ đẩy đánh ra ngoài.

Tiểu Mỹ đứng trước mặt bọn họ dùng sức đóng sầm cửa phòng, hai mắt hồng hồng tựa lưng sau cánh cửa..

Lý Tứ Nguyệt đứng trước cửa phòng không chỗ ngã rề, nhìn đến kia bốn nam nhân bị đuổi, cô cười trứ lắc lắc đầu, hướng bốn người kia đi đến." Thật có lỗi, chị không biết chuyện sẽ như vậy." Lý Tứ Nguyệt hai tay ôm trước ngực, có chút vô tội đối với bọn họ nói.

"Tứ Nguyệt, chị đi ngủ trước đi." Khuê nhìn chăm chú cửa phòng cũng không thèm liếc mắt nhìn Lý Tứ Nguyệt một cái, thần nhiên mà trả lời.

Lý Tứ Nguyệt nhú mày, nhưng vẫn tươi cười." Phòng tùy tiện do chị chọn sao?"

Nam nhân không yên lòng mà gật đầu.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tiểu Mỹ rửa mặt chải đầu xong, nhìn mình trong gương, hai mắt khốc đến sưng đỏ, có chút thấy bức mình. Cô liền chạy trở về phòng, lấy cái kính ra đeo, xách túi xách lên, mở cửa phòng.

Mẫn mỉm cười đứng ở giữa cửa phòng, quần áo chỉnh tề, nhưng tóc thì rời rạc tán loạn, một bộ dáng ở nhà.

"Anh vừa định gõ cửa, bữa sáng đã chuẩn bị tốt, thời gian còn rất sớm, em ăn một chút đi."

Tiểu Mỹ nhìn bộ dáng cầu xin của hắn, muốn mở miệng cự tuyệt, cuối cùng vẫn là không đành lòng mà gật đầu. Cô ngồi trước bàn ăn, hoàn toàn như không nhìn thấy mấy người kia, cúi đầu hóp vài miếng canh, liền đặt đĩa xuống, muốn đi.

"Đề anh đưa em đến trường." Liệt kéo tay Tiểu Mỹ lại. Nhưng lại bị Tiểu Mỹ gạt ra.

"Em đi xe bus."

Liệt thấy Tiểu Mỹ thẳng thừng từ chối, cường ngạnh kéo cô nhét vào trong xe, mạnh mẽ nhấn ga lao đi.

Liên chán nản nhìn chăm chú vào nơi chiếc xe vừa đậu, thì thảo nói, "Ca, giờ nên lo liệu sao? Em ấy tính toán không muốn chúng ta nữa."

Khuê nhíu chặt mi nói, "Tình tình em ấy như một đứa trẻ con, sẽ nhanh hết giận thôi, chuyện này cũng không phải là to tát gì."

"Tối hôm qua chúng ta cũng không có cùng chị Tứ Nguyệt phát sinh quan hệ." Liệt tay cầm bánh lái, giải thích.

- "Như vậy, còn có thể không phát sinh quan hệ?" Tiểu Mỹ không tin mà hỏi lại.

- "Từ Nguyệt cùng những cô gái khác không giống nhau. Chị ấy nhìn bọn anh lớn lên giống như trưởng bối vậy, cuộc sống hàng ngày mọi chuyện của bọn anh đều do chị chiều cổ , tuy rằng Từ Nguyệt so với bọn anh có phần lớn tuổi hơn."

Tiểu Mỹ mắt lạnh tanh nhìn Liệt.

- "Kỳ thật, tối hôm qua không có xảy ra chuyện gì, tại từ khi còn là một tiểu hài tử bọn anh thường cùng Từ Nguyệt sinh hoạt, sinh hoạt là dựa yêu cầu đều sẽ giúp bọn anh giải quyết, nó đã trở thành một loại thói quen, Từ Nguyệt cũng là trưởng bối mà bọn anh kính trọng nhất, bọn anh sẽ không cùng chị ấy phát sinh quan hệ."Liệt thở dài, kỳ thật muốn phát sinh quan hệ cũng không được, thân thể của bọn họ chỉ cần dán vào hạ huyết của nữ nhân khác, nói sẽ tự động mềm xuống.

- "Chuyện tối hôm qua, tình yêu nam nữ đều không quan hệ, Từ Nguyệt chỉ là giúp bọn anh bắn ra, bọn anh cũng không phát sinh chuyện gì khác."

Tiểu Mỹ nhớ tới tối hôm qua, Lý Từ Nguyệt đúng là quần áo chỉnh tề ."Các người trước kia thường xuyên như vậy sao?"

Liệt nhú mày, hẳn tất cả đều đã đem sự tình giải thích một lần, Tiểu Mỹ tại sao lại còn không buông tha chứ, không kiên nhẫn mà nói tiếp. " Chính là giải quyết theo yêu cầu, tựa như hầu hạ bọn anh ăn no ngủ say tất cả đều phải bình thường, nếu không phải hai năm trước Từ Nguyệt ra nước ngoài, bây giờ có lẽ sẽ còn đi theo bên người bọn anh, cho nên chuyện em ghen là không cần thiết."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đĩa ghi hình CD - Nghi ngờ

- "Thật sự không cần thiết.!" Tiểu Mỹ vẫn cảm thấy có chút không thoải mái quay lại hỏi Liệt thêm một lần nữa, xong xuôi liền mở cửa bước xuống xe.

Nhìn Liệt đem xe lái đi, Tiểu Mỹ hai bả vai rũ xuống, bước chân chậm rãi vô hồn.Trong lòng nghĩ đến Lý Từ Nguyệt, cô ấy trước đây cùng bọn họ ở chung một chỗ sao, lại nói Lý Từ Nguyệt cũng không phải vợ của bọn họ, ngay cả bạn gái cũng đều không, đối với bọn họ là không có quan hệ đi.

Tiểu Mỹ về mặt hoảng hốt phản chiếu xuống mặt đất, cả ngày hôm nay cô không làm được việc gì, ngay cả cơm trưa cũng không ăn, tan học liền đứng ở ngoài hành lang phòng học chờ bọn họ. Bọn họ mỗi ngày khi cõn học đều lập tức tới đón. Tiểu Mỹ đợi một hồi lâu vẫn không thấy ai, liền tức giận nắm lấy túi sách chạy ra đi.

Ánh mắt cô có chút mờ mịt đứng ở cổng trường học, lướt quanh một loạt người cũng không thấy bọn họ, liền xoay người đi về hướng ký túc xá đi.

Cái chìa khóa không biết bị ném đi đâu nữa, cô đành đứng trước cửa đợi bạn ở chung phòng về, Linh cũng không hỏi cô chuyện gì liền mở cửa.

Ăn mì ăn liền xong, Tiểu Mỹ liền tắm rửa giặt giũ sạch sẽ, tuy rằng Linh không nói gì, nhưng Tiểu Mỹ vẫn có thể cảm giác được thiện ý của Linh, nhẹ nhàng nói lời cảm ơn với Linh, rồi lại bò lên trên giường, cô rời khỏi nơi này đi cũng không phải lâu lắm, nhưng chắc đều có người giúp cô sắp xếp gọn gàng, trong lòng cảm thấy ấm áp, rất nhanh liền đi vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau đến trường, mọi người xung quanh ai cũng đều nhìn cô chỉ chỏ, Tiểu Mỹ nhẩn mày đi vào phòng học, không khí hôm nay có phần quái dị, cho đến tiết thứ hai, có người trong ban lãnh đạo nhà trường cho gọi cô xuống phòng hội đồng một chuyện.

Tiểu Mỹ đầy nghi hoặc đứng trong phòng hội đồng, nhìn ban lãnh đạo, cùng hiệu trưởng mà cô đã gặp qua trong lễ khai giảng đầu năm học. Bọn họ an vị ngồi trước mặt Tiểu Mỹ, hàng loạt chiếc bàn được xếp ngay ngắn phía trước, ánh mắt đầy miệt thị nhìn Tiểu Mỹ ý bảo cô ngồi xuống.

- "Học sinh Tiểu Mỹ, hôm nay mời em đến là bởi vì trong trường học có lời đồn đãi em hành vi làm trái với nội quy trường học, đối với chuyện này em có lời giải thích gì hay không."

- "Em không hiểu ý thầy cho lắm, lão sư, em không biết mọi người đang nói cái gì." Tiểu Mỹ trên mặt phủ kín một tầng nghi hoặc.

- " Có người nói, em đã từng trong vườn trường làm giao dịch, cùng với bốn nam nhân làm tình. Thỉnh em giải thích một chút về chuyện này."

Tiểu Mỹ đứng lên, nhắm mắt lại bình tĩnh một chút rồi mới mở miệng nói, “ Em cũng không có làm việc này, tuyệt đối do người khác bịa đặt, em không biết có người lại vu khống cho em, em cũng không tính từ bỏ chuyện này, em khẳng định mình đã thực hiện đúng nội quy, còn chuyện này, em huy vọng ban lãnh đạo nhà trường điều tra rõ ràng ”.

- "Nhà trường thu được một phong thư nặc danh, bên trong có một đoạn ghi hình ngắn, đầy đủ những vấn đề trên, nếu em không tin, đây là bản sao, em có thể mang đi xem, để tránh lời đồn truyền ra, ảnh hưởng đến nhà trường, chúng tôi quyết định trước hết để cho em tạm nghỉ học, còn đối với chuyện này chúng tôi sẽ đưa ra phương pháp xử lý, và sẽ thông tin với em sau."

Tiểu Mỹ vẽ mặt chết lạng trên tay cầm đĩa CD. Đột nhiên, chuông vào học vang lên làm Tiểu Mỹ bừng tỉnh, cô hướng ký túc xá chạy đi, đem đĩa CD nhét vào máy tính. Đó là một đoạn ghi hình được cắt nối biên tập ra, trọng điểm hạ bộ cùng với khuôn mặt của mấy nam nhân kia đều bị che đi, duy nhất chỉ có mặt của cô là rõ ràng. Tiểu Mỹ nhận ra đoạn ghi hình chính là ảnh chụp từ máy quay của Liên, cô không nghĩ rằng mấy nam nhân kia sẽ hào phóng mà đem những đoạn ghi hình này phát cho người khác xem, liền là vì tối hôm qua cô không trở về sao.

Nhưng chuyện này tuyệt đối cùng bọn họ không có quan hệ, đoạn ghi hình là do bọn họ quay lại. Tiểu Mỹ lao đảo chạy trở về phòng học, đem túi sách cầm lên, lấy điện thoại ra gọi vài cú điện thoại, hoàn toàn đều không liên lạc được, rơi vào đường cùng Tiểu Mỹ đành phải gọi về chỗ ở của bọn họ.

Điện thoại phát ra âm thanh, là thanh âm của Mẫn.

- "Tại sao đều tắt máy?"

Mẫn nghe ra thanh âm của Tiểu Mỹ có chút khàn khàn. "Có cái bạn bè tới chơi, nói bọn anh đều tắt máy, hảo hảo tâm sự, em có phải hay không đang ở trường ký túc xá? Thân thể thoải mái chỗ nào sao. Nghe thanh âm của em có điểm gì lạ."

- "Anh sao biết em đang ở ký túc xá?"

- "Em tưởng yên lặng là bọn anh không biết sao, biết em an toàn nên có không đi tìm, muốn trở về chưa? Anh tới đón."

- "Nhanh lên." Tiểu Mỹ hai tay run rẩy khép di động lại, đứng ở cổng trường học đợi, trong chớp lát liền nhìn thấy Mẫn lái xe lại, Tiểu Mỹ ngồi xuống, Mẫn thấy sắc mặt cô tái nhợt, giống như rất bất an. Hắn xoa nhẹ tóc của cô, nhẹ giọng hỏi đã xảy ra chuyện gì. Tiểu Mỹ lắc đầu, nói muốn nhanh trở về nhà.

Về tới chỗ ở của mấy nam nhân kia. Tiểu Mỹ thẳng tắp mà chạy đến trước mặt Liên. "Anh có phải hay không đem đoạn băng ghi hình cho người khác xem?"

- "Em đang nói gì thế, ngốc à, không có khả năng, đó là vì anh muốn lưu lại về sau còn dùng." Hai tay Liên ôm lấy cổ Tiểu Mỹ, trên mặt cô nhẹ nhàng đặt xuống một nụ hôn.

- "Xảy ra chuyện gì sao?" Mẫn cảm thấy có chút không đúng lắm, nâng mi hỏi.

- "Hôm nay, bọn họ nói thu được một đoạn băng ghi hình, bảo em tạm nghỉ học, đều tại các người không tốt." Tiểu Mỹ cả người suy sụp trong ngực Liên hét lên.

Khuê thấy thế, liền lấy di động đến bên cửa sổ gọi điện thoại.

Liệt biểu tình âm hiểm "Mấy lão già kia có phải hay không chán sống rồi."

Khuê đi trở về, "Không biết người nào đang giờ trò quý, trừ bỏ chúng ta ra không có khả năng có người lấy được đoạn ghi hình đó."

Vài người đồng loạt nghĩ tới một người có khả năng lấy cắp được nhưng lại lập tức phủ nhận. "Sao lại có thể là chị ấy được." Liên cũng không tin.

- "Các người nói rất đúng là Lý Tử Nguyệt?" Tiểu Mỹ giọng điệu lạnh băng, cũng nghĩ tới là cô ta.

- "Không có khả năng, chị Tử Nguyệt sẽ không làm ra loại sự tình này." Khuê cúi đầu suy tư, sau đó lại ngẩng đầu dùng ánh mắt nghiêm túc mà nhìn chăm chú vào Tiểu Mỹ,

- "Có phải hay không chính em tự mang ra." Vài người khác cũng lập tức liền tin tưởng cái này khả năng này, đối bọn họ mà nói, cũng không chút hoài nghi Lý Tử Nguyệt, mà còn không tin tưởng Tiểu Mỹ vì không muốn bọn họ gặp Lý Tử Nguyệt nên đã dùng chút thủ đoạn nhỏ này.

Nhìn ánh mắt hoài nghi mà bọn họ nhìn mình, Tiểu Mỹ trước mắt mờ mịt đứng không vững, cô đau lòng mà nhìn bọn họ.

- "Kỳ thật trong lòng các anh đã nhận định chuyện này là do em làm không phải sao."

- "Tiểu Mỹ, anh không phải đã giải thích với em sự việc ngày đó rồi sao, em sao vẫn còn để trong lòng, mà làm loại sự tình này, không phải lại tìm việc cho mình chứ?"

- "Em không có!" Tiểu Mỹ hung hăng đẩy tay nam nhân ra, lùi lại phía sau vài bước, oán hận trừng mắt nhìn bọn họ, rồi sau đó xoay người chạy đến trên lầu.

Ban đêm, Tiểu Mỹ nằm ở trên giường, ngay cả cơm chiều cũng không chịu xuống ăn. Nằm được thêm lát, Liên mở cửa phòng đi đến, trên tay bưng chén đĩa đặt ở tủ đầu giường. Liên xốc lên chăn từ phía sau ôm lấy Tiểu Mỹ, cầm tựa trên đỉnh đầu cô.

- "Ngoan, trước ăn một chút, đem chuyện ở trường học liền quên đi, bọn anh sẽ xử lý tốt. Em không thích Tử Nguyệt, sau này bọn anh sẽ ít đi gặp chị ấy, loại sự này cam đoan sẽ không phát sinh nữa."

Tiểu Mỹ xoay người cúi đầu vào trong ngực Liên, không tiếng động mà rơi lệ.

Đột nhiên, cô vươn tay bắt đầu cùi quần áo Liên.

Liên bắt lấy tay Tiểu Mỹ." Xảy ra chuyện gì?"

-" Em nghĩ muốn."Tiểu Mỹ bước bình, cứng rắn thoát đi quần áo trên người Liên.

-"Trước ăn cái gì đi đã."

-"Không ăn, em muốn làm, em muốn làm."

-" Em đợi lát, đừng khóc. "

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

-" Này, anh đừng động dục." Tiểu Mỹ xoay người liền bị Liên khóa chặt dưới thân ép sát cô xuống giường, hai tay Tiểu Mỹ bám chặt lấy đầu gối anh. Vài sợi tóc mềm mại do cử động mạnh mà xoà xuống khuôn mặt thiên sứ của Liên, hai người hơi thở càng lúc càng gấp gáp, không khí có chút ái muội.

Liên nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn hồng nhuận của Tiểu Mỹ, đôi mắt ngập sương có chút đáng thương lại thực đáng yêu nhìn hấn, Liên đột nhiên có chút không biết làm sao, tim đập nhanh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, mặt cũng nhanh chóng bị nhiễm hồng.

-" Ngoan, loại sự tình này, giao cho anh là được." Liên lấp bắp nói, người trong lòng ánh mắt kiên định để hấn có chút chờ mong lại có điểm nôn nóng.

-" Anh không nên cử động." Tiểu Mỹ mặt mày ửng đỏ, phần môi khẽ nhếch, có chút cầu xin lại có điểm khát vọng mà nhìn Liên xem xét động tĩnh.

Tim không khỏi đập thình thịch, nhảy loạn, hấn khó khăn mà nuốt một ngụm nước bọt, trong đầu tư tưởng không ngừng đấu tranh. Tiểu Mỹ thấy ánh mắt Liên có chút hoang mang không biết làm sao, liền thừa cơ cúi đầu hôn hấn. Chỉ thấy đôi môi phần nộn trong chốc lát lại khẽ cắn nhẹ lên hai cánh môi mỏng, đầu lưỡi ngọt ngào bước bình tham lam tiến vào miệng nam nhân không ngừng khiêu khích, cuối cùng hai người môi lưỡi cũng triền miên dây dưa với nhau một chỗ, nước bọt theo từng cái xoắn lưỡi chảy ra khoe miệng, làm ẩm ướt cả cằm của hai người.

Cả hai say sưa hôn nhau, Tiểu Mỹ nhẹ nhàng cùi đi chiếc quần ngoài của Liên, bàn tay nhỏ bé thẳng tắp hướng tới quần trong đem côn thịt đang ở trong trạng thái cương cứng lấy ra. Tiểu Mỹ ngồi thẳng người, ánh mắt ngập sương nhìn côn thịt nắm trong lòng bàn tay. Cô thờ dốc cúi đầu xuống, vươn đầu lưỡi khẽ liếm đỉnh đầu côn thịt, đầu lưỡi đảo quanh liếm một lần, lại dùng tay đặt trên đỉnh côn thịt mở miệng, đem nam căn đang rỉ dịch trắng nhu hoà ngâm lấy.

-"Không thể động a."Liên trên trán đổ mồ hôi, mạnh mẽ nuốt nước miếng, trái tim cùng đầu óc mạnh mẽ chấn động nhìn hành động đột ngột của Tiểu Mỹ, cảm giác côn thịt được bao bọc bởi khoang miệng nhỏ nhắn ấm áp, thật là chặt. Liên ngồi dậy, nhìn Tiểu Mỹ đem côn thịt áp chặt về phía trước, đầu lưỡi hồng nộn liều mạng hướng nam căn thô to mà liếm. Tiểu mỹ thấy côn thịt thấp đến không sai biệt lắm, hô hấp dồn dập, vươn tay đem quần lót sớm đã trở nên ẩm ướt đẩy ra.

Liên nhìn người trong lòng mì hoặc bộ dáng như hút hồn, hơn nữa Tiểu Mỹ bởi vì nằm úp sấp mà nam căn càng tiến vào sâu hơn, côn thịt thẳng tắp hướng về phía trước đã động vài lần, đảo quanh cổ họng một vòng, cổ họng cứng rắn áp chặt làm Liên có chút đau, thật muốn đem nữ nhân áp đảo, hung hăng mà yêu cô một hồi.

-" Không nên cử động a." Nhìn Liên hơi rục rịch người, Tiểu Mỹ cái miệng nhỏ nhắn hé mở, nhẹ nhàng dặn dò. Cô đem côn thịt chằng chịt gân xanh để tại miệng phần huyết, Tiểu Mỹ hít một hơi thật sâu, mượn lực chậm rãi đem miệng áp xuống .

-" Ân. . ."

-" Aha. . ."

Âm thanh thờ dốc cùng tiếng rên rỉ đồng thời vang lên. Hai người nhìn chăm chú nơi côn thịt xâm nhập tiểu huyết. Côn thịt thô to mỗi một giây lại chen vào một tấc, từng đợt sóng mặt dịch chậm rãi chảy ra ngoài huyết khẩu, thuận tiện cho côn thịt đi vào, đem hạ thể hai người dính chặt lấy nhau. Côn thịt toàn bộ sáp nhập vào bên trong, hai người đều nhẹ nhàng thở ra.

Tiểu Mỹ ngồi xồm ngồi ở trên người Liên, hai tay đặt trên bụng hấn, thân thể hơi phát run, tiểu huyết có chút bủn rủn bao vây lấy côn thịt, không ngừng co rút hút chặt lấy nam căn thô to.

Liên nhắm mắt lại, giống như cổ kìm nén. Tiểu Mỹ hơi dừng động tác, dùng tay để trên bụng rắn chắc của Liên chống đỡ thân mình, miệng dùng sức mà nâng lên hạ xuống.

- "Hô. . . Hô. . . Ân a. . ."

Bên trong gian phòng đồng thời phát ra tiếng rên rỉ thờ dốc của nam nhân cùng nữ nhân. Côn thịt tùy ý nữ nhân cắm vào rút ra mà đảo lộng lấy hoa huyết phần nộn, trừu sáp hơn mười lần, tiểu huyết không ngừng co rút nhanh, mật dịch theo côn thịt chảy ra ngoài, dính lên bụng nam nhân, nữ nhân hai đùi cùng cái mông trắng hồng cũng đều là mật dịch. Tiểu Mỹ trong lòng biết sắp tới cao trào, cô hơi nhích bụng dưới, đẩy nhanh tốc độ ra vào. Bên trong vang lên âm thanh va chạm nơi hạ bộ khít khao.

- "A. . . Em. . . Em muốn cao trào. . . Aha. . ." Tiểu Mỹ ngửa đầu rên rỉ, bụng dưới kịch liệt co rút lại vài cái. Động tác ra vào chậm lại, cô đột nhiên khóc hô một tiếng. Nơi sâu nhất bí côn thịt cắm không ngừng phun ra một tầng sóng mật dịch, thủy dịch bị côn thịt bài trừ ra ngoài cửa huyết, phun tung toé lên cả bụng dưới nam nhân.

Cao trào qua đi, Tiểu Mỹ cả người vẫn có chút run rẩy, toàn thân vô lực mà ngồi ở trên người Liên, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, nhẹ nhàng thờ dốc.

- "Em, em ra." Tiểu Mỹ nhìn Liên, khuôn mặt đỏ hồng, bộ dáng như con mèo nhỏ làm sai chuyện.

- "Ân, em cái tiểu quý này." Liên trong lòng tràn đầy cảm giác ấm áp, thân mình liền ngồi thẳng dậy, đem mông Tiểu Mỹ nâng lên, nảy sinh ác độc mà hướng côn thịt đẩy mạnh lên trên, hai tay kết hợp cùng hành động đem mông Tiểu Mỹ áp xuống.

- "A a Aha. . . A a. . ."

Tiểu Mỹ thân mình vô lực bị đẩy lên lại chớp nhoáng hạ xuống, cô vội vàng ôm lấy cổ Liên. Nữ nhân cao trào vừa mới qua đi, mật dịch còn dính trên côn thịt cho nên động tác không cần lao lực, Liên luân phiên đẩy mạnh ra vào hoa huyết, huyết khẩu bị ma sáp mạnh khiến mật dịch thi nhau ồ ạt rỉ ra. Nộn huyết sung đỏ, hai cánh hoa đỏ ửng bị bôi thật thô to hướng hai bên tách ra, tiểu hạt đậu bị kích thích cứng rắn đỏ lên.

Đột nhiên, Liên nín thở dường như phát cuồng mà chọc mạnh, Tiểu Mỹ liên tục bị đánh úp, khoái cảm cùng kích thích làm Tiểu Mỹ không ngừng nỉ non khóc rên rỉ

- "A a. . . Ha. . . A. . ."

Một lực mãnh liệt sáp nhập mạnh vào trong, đỉnh côn thịt bắn ra một cổ tinh dịch nóng, thẳng tắp bắn sâu vào trong hoa huyết, huyết nội cũng trào ra một đợt sóng thủy dịch. Liên cùng Tiểu Mỹ đồng thời mềm nhũn, cả hai ôm lấy nhau thờ dốc, lẳng lặng chờ đợi nhịp tim bình ổn, thân thể hồi phục chút khí lực, Tiểu Mỹ nâng mông lên, từ trên người Liên đứng lên. Côn thịt vừa được rút ra khỏi hoa huyết, tinh dịch hoà cùng mật dịch bị bế tắc liền chảy ra từ huyết khẩu rớt xuống giường...

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tiểu Mỹ bỏ đi - Sự thật

Năm giờ rạng sáng hôm sau, thời điểm tất cả mọi người vẫn còn đang ngủ say, Tiểu Mỹ lén lút từ trên giường đi xuống sờ soạn mặc quần áo, cô lấy đi động trong túi áo Liên ra, đem số điện thoại Lý Tử Nguyệt ghi nhớ.

Tiểu Mỹ cầm lấy túi đồ đã sớm chuẩn bị từ trước, chỉ đơn giản là một chiếc túi xách nhỏ. Đi đến trước cửa vừa định giơ tay mở nhưng ngay sau đó lại rút tay về, từ trong túi tiền rút ra một trăm đồng tiền mặt đặt ở đầu giường, rồi mới xoay người rời đi cũng không có quay đầu lại lấy một lần.

Này, bốn người đàn ông trong lòng cô, một lần của Liên ngay cả một trăm đồng cũng không đáng. Nếu Lý Tử Nguyệt có thể cùng bọn họ làm, tại sao cô không thể chứ. Cô không phải thánh nhân, sao lại không oán hận, không tức giận, không ghen ghét chứ. Khi còn bé có thể coi như không hiểu chuyện, nhưng đã nhiều năm trôi qua, quên cũng nên quên.

Nhưng mà hiện tại, nếu đã tìm đến cô, nếu đều luôn mồm nói yêu cô, tại sao tất cả lại dễ dàng bị thần phục dưới tay người phụ nữ kia, tại sao không cần suy nghĩ mà liền nhận định do cô dớ dột đoạn đùa giỡn.

Loại đàn ông như vậy, Tiểu Mỹ cô không cần.

Thật sự, cho rằng bọn họ thật tâm, hơn nữa cô cũng không để tâm việc bọn họ trước kia sinh hoạt cùng người con gái khác...

Tiểu Mỹ đem lực chú ý nhớ tới vòng bảo vệ phía ngoài biệt thự, chỗ cô đang ngồi này độc lập với mặt ngoài của vòng, hoàn toàn nhìn, đoán không ra nó có trang bị hệ thống phòng chống trộm, nhưng Tiểu Mỹ biết nó là phòng chống trộm an toàn cấp cao, bởi vì nó không chỉ có để phòng cướp, mà còn để phòng cô chạy trốn, nếu không có chuẩn bị trước, cô căn bản không có khả năng thoát đi.

Tiểu Mỹ nhớ tới kia mấy người đàn ông luôn rất sùng nịch mà cho cô thoải mái đi lại bất cứ nơi nào trong biệt thự, bọn họ nhất định đoán không ra tại phòng hệ thống chống trộm đã bị cô làm hỏng một góc. Tiểu Mỹ hướng thư phòng đi đến, cười khổ, nếu không phải cô thích nghiên cứu súng ống cùng hệ thống bảo vệ an toàn, có lẽ cô thật sự chỉ có thể sống ở chỗ này đến lúc chết già.

Đứng ở cửa thư phòng, Tiểu Mỹ thẳng tắp mà đi đến giá sách phía trước, lấy đồ vật lót chân, tìm nguyên lí sắp xếp sách trên giá, không sai biệt lắm mang một nửa chồng rút ra. Trước mắt xuất hiện một cái chốt mở, Tiểu Mỹ nhẹ nhàng mà đem chốt mở tắt đi, rồi mới rón rén đi ra cửa lớn. Cô đi ra khỏi biệt thự một đoạn không xa, quẹo vào phía sau khách sạn dựa theo lời nói, liền nhờ xe tải của hai vợ chồng kia hướng mục đích mà đi.

Lúc này đây, cô tuyệt đối sẽ đi một nơi thật xa không cho bọn họ tìm được.

Tiểu Mỹ vừa đi, Liên liền mở mắt, bắt đắc dĩ thở dài, cầm lấy một trăm đồng ở đầu giường hướng phía dưới lầu đi xuống, dưới lầu đèn đuốc sáng trưng, Liên nhìn ba người còn lại đã ở đó.

"Vật nhỏ chuyện gì đều không nhẫn được, sớm hay muộn sẽ thiệt thòi lớn."

Mẫn tựa người vào cánh cửa, thất thần nhìn ra cổng. "Lần này chỉ sợ bảo bối sẽ không dễ dàng tha thứ chúng ta."

Liệt vô lực ngã ngồi tại trên ghế sa lông. "Rất nhanh liền kết thúc, đến lúc đó chúng ta sẽ chịu đòn nhận tội, muốn đánh muốn giết đều tùy bảo bối, chỉ cần bảo bối không tức giận."

Khuê khuôn mặt nhợt nhạt, bàn tay gắt gao nắm chặt.

"Xác định sẽ không bị nghe lén chứ? Người phải đi âm thầm bảo hộ bảo bối có đuổi kịp không?" Liên gấp gấp hỏi.

"Cả tòa biệt thự khắp nơi đều được lục soát, máy nghe lén đều đã được Liệt dỡ bỏ, người phải đi âm thầm bảo hộ bảo bối cũng đã đuổi kịp, ta bên kia sẽ tăng số người thân thủ tốt đi qua bảo hộ, nếu thấy không thích hợp sẽ đem bảo bối mang về, mục tiêu của đối phương là chúng ta, vật nhỏ sẽ không có việc gì." Khuê chậm rãi nói, tựa như đang bội phục chính mình.

"Nhưng mà bảo bối thoát nhìn bộ dáng rất đau lòng, có phải bảo bối tức giận sau này cũng không muốn gặp chúng ta không?"

Liên lo lắng mà nhăn mày, "Thế nhưng bảo bối còn đem ta đương nhiên như vũ nam, chỉ chừa lại một trăm đồng." Nhưng trong lòng lại cảm thấy rất dễ chịu.

"Chúng ta muốn cùng bảo bối phiêu, mà bảo bối cũng không chịu đồng ý, người còn oán giận cái rắm." Mẫn chưa xót nói.

"Cái tên Lý Tử Nguyệt biến thái, dám đề ra cái loại chủ ý này cho chúng ta, ta không đem hán chinh đến khóc cha kêu mẹ, ta liền không phải Diêm Khiếu Liệt." Liệt hung tợn mà nói, nếu đối phương hiện tại ở đây liền không biết hẳn có biến thành một cái bánh bao thịt hay không.

"Tính ta một phần." Ba đạo thanh âm đồng thời vang lên...

"Tốt lắm, bây giờ chúng ta nên thảo luận trận đánh kế tiếp với đối phương."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Cuộc sống mới của Tiểu Mỹ

Đã quên bao nhiêu!

Tiểu Mỹ ngồi xe đi tới địa phương mà ngay cả chính mình cũng không biết. Cô xách túi hành lý nhỏ, nhìn tảng đá lớn trước mặt được đặt ngay ngắn bên cạnh ruộng lúa. Ánh sáng gay gắt của buổi trưa làm Tiểu Mỹ cảm thấy hơi chói mắt chỉ có thể híp lại, hơi đánh giá một chút, phát hiện phía bên kia đường có một thanh gỗ lớn treo ngang viết "Thôn Trần".

Trong lòng Tiểu Mỹ có chút buồn bực, không phải nói có biến sao, mà ngay cả cái hình dạng biến như nào còn không có thấy đâu. Tiểu Mỹ đứng yên tại chỗ do dự rồi cuộc cô nên đi ở lại đây, dù sao cũng chỉ tìm một địa phương nhỏ để trốn không muốn ai tìm thấy, như vậy mới có thể yên tâm. Tiểu Mỹ trong lòng oán hận, kỳ thật ở chỗ nào cũng đều như nhau cả.

Tiểu Mỹ đến gần mới phát hiện ra chỗ này là một làng chài nhỏ, trong gió phảng phất đâu đây hương vị riêng biệt của biển, xa xa cũng có thể nghe được những tán lá lay động trong gió phát ra âm thanh rất nhỏ. Cô đột nhiên cảm thấy thật thỏa mãn, muốn tìm cái chết cái sống khi mất đi ái tình, thậm chí trong lòng còn tràn ngập oán giận, trách móc. Nếu biết là sai, cứ như vậy chấm dứt không phải càng tốt sao. Từ ngày gặp lại bọn họ cho đến hiện tại, kỳ thật sinh hoạt chẳng qua chỉ là thêm một cái bát mà thôi, hết thấy đều không có thay đổi, chỉ là cô không cẩn thận lại đem "Tâm" đặt lên người bọn họ mất rồi.

Nhẹ lác đầu, Tiểu Mỹ hít lấy một hơi thật sâu, không muốn sự tình không vui mà ảnh hưởng tới chính mình.

Bởi vì cô sẽ sống ở đây lâu dài, cho nên Tiểu Mỹ trực tiếp đi thuê một căn phòng nhỏ ven biển, chủ cho thuê nhà là một bà lão rất phúc hậu, con cái của

bà đều sinh sống tại nơi khác. Vậy nên bà đã cho Tiểu Mỹ thuê không lấy tiền, phòng rất nhỏ, chỉ kê được một cái giường, một cái bàn cùng một cái tủ quần áo, bất quá cô cũng rất thích, nhất là có thể nhìn ra ngoài biển nơi có những rặng dừa trải dài.

Ở được vài ngày, Tiểu Mỹ thấy những người ngư dân trong thôn đều rất chất phác, họ đều rất nhiệt tình hiếu khách, làm cho người khác cảm thấy rất vui vẻ khi ở nơi đây.

Hiện tại mỗi ngày cô đều rời giường từ sớm, rồi đi phụ giúp nhà bác gái cách vách bán bữa sáng, tiền công cô dành dụm được liền mua một chiếc xe đạp đi dạo khắp nơi một chút hoặc sẽ đi đọc sách, có đôi khi cô cũng cùng những đứa trẻ con đùa giỡn một trận, thời điểm chạng vạng tối cô sẽ chạy tới bờ biển xem mặt trời lặn.

Trừ bỏ xem mặt trời lặn cùng mỗi ngày đều ngủ say miên man suy nghĩ, cô cũng thường xuyên nhìn về phương xa ngẩn người thật lâu nước mắt cũng theo đó lặng lẽ rơi. Nếu vẫn luôn ở lại đây, cô hẳn là sẽ rất nhanh có thể trở về bộ dạng trước kia.

Số đi động của Lý Tử Nguyệt cô vẫn luôn giữ bên mình, nhưng cô không gọi, tưởng rằng ít nhất cô cũng phải biết rõ sự tình, về sau cô lại nghĩ lại, nếu muốn đoạn tuyệt, không bằng liền đoạn từ bây giờ. Chủ yếu cô không muốn gặp lại bọn họ, cùng bọn họ có liên quan đến nhau nữa, nếu đã không còn quan hệ, chuyện là do ai làm ngược lại cũng không còn ý nghĩa.

Bờ biển ngư dân vốn phơi nắng hàng ngày, cô ở đây không sai biệt lắm cũng đã hơn nửa tháng, Tiểu Mỹ phát hiện mình so với trước đen hơn một ít, một bộ dáng trắng nõn gầy yếu bây giờ thoát nhìn khỏe mạnh nhiều. Tiểu Mỹ sờ mái tóc ngắn của mình, là lần trước cô theo thôn dân đi cắt tóc. Thủy bé con hôm nay lại theo người nhà sang đây chơi, cô đùa giỡn vui vẻ với bé con một lát, bé con cũng học theo bộ dáng của cô mà giỡn lại với. Thật đáng yêu!

Không tiếp xúc với bên ngoài, cuộc sống như thế này thật thỏa mãn, hy vọng có thể vẫn luôn như thế vô ưu vô lự mà qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33-1

"Tra xét lâu như thế, cũng chỉ biết được người công kích chúng ta là một tên ở hắc hỏa bang hội." Khuê nhăn mày, về mặt ngưng trọng nói, "Còn nguyên nhân công kích không rõ."

Những người khác nghe xong, về mặt cũng trở nên càng thêm nghiêm túc, nếu ngay cả mạng lưới tình báo đều không thể tra ra chi tiết của đối phương, kia chỉ có thể nói, bọn họ lần này phải đối mặt với hạng người cũng không phải vừa, trước ám sát người của bốn bọn họ, ngay cả một cái cảnh cáo cũng không có.

"Ta nghe qua hắc hỏa là một bang hội, thật ra nó cũng chỉ là một cái bang hội nhỏ, nhưng sau đó đột nhiên trong thời gian ngắn ngủi chỉ trong vài năm liền phát triển mạnh, hiện tại đã là một đại bang hội không thể khinh thường, bất quá người thực sự cầm đầu là ai cũng không ai biết, ngay cả gặp qua cũng chưa." Liệt biểu tình như phát hiện ra món đồ chơi mới, hai mắt sáng lên, ý chí chiến đấu mãnh liệt.

"Xem ra sẽ phi thường thú vị nha, chúng ta gần đây cũng không cùng công ty nào xung đột lớn, ta thật tình cũng nhàm chán sắp chết rồi, đối phương không chỉ nhắm vào chúng ta, ngay cả gia tộc cũng không buông tha." Mẫn đẩy kính, nheo mắt thần nhiên nói.

"Đối phương lại có người dám chọn chúng ta, vậy chúng ta cũng không thể để hấn thất vọng." Liền khát máu nói, trong mắt có thể thấy được rõ ràng sát ý.

Đột nhiên, trong phòng vốn chỉ có bốn người đàn ông với nhau, lại bất ngờ vang lên thanh âm của một người đàn ông nữa. "Nhất định là các ngươi bốn đồ vật không hiểu chuyện, lại đi gây chuyện với người ta, xứng đáng a, ha ha."

Lý Tử Nguyệt trên người mặc váy dài, thật men (chuẩn men) mà nhảy lên quầy bar ngồi, trong tay cầm cái ly hồng bên trong là thứ gì đó màu đen.

Bốn người kia sớm đã thành thói quen, hẳn thường xuất hiện như quý, thoát ần thoát hiện, bốn người đều lười liếc mắt nhìn hấn.

"Ngươi liệu mà chạy nhanh một chút, một bộ dạng thật đàn bà, ngươi lại muốn chen ép âm thanh sao ngươi cũng không thật lòng với thân thể mình rồi" Khuê ác độc nói, xem như đối với Lý Tử Nguyệt trả thù một chút.

"Ồi. . ." Lý Tử Nguyệt nghe hấn nói mình như thế cũng không tức giận, ngược lại còn cố ý dùng thanh âm nũng nịu mà nhảy xuống áp lên bờ vai Khuê, bộ dạng yêu nữ rúc vào trong ngực hấn.

"Ngươi đáng ghét, mấy hôm trước mới cùng người ta ân ái ái, hiện tại liền trở mặt!"

Khue hai má co rúm lại, cuối cùng cũng không thể nhịn được nữa mà vươn tay, hung hăng mà cho Lý Tử Nguyệt một cú đù nặng vào bả vai hấn.

"Mẹ nó, nhẹ tay một chút ngươi sẽ chết sao, ta chỉ biết các ngươi bốn cái mũi nhỏ mắt nhỏ ghi hận dai." Lý Tử Nguyệt chặt vật từ sàn nhà đứng lên, vỗ

vỗ quần áo " Ta lúc trước đề nghị làm cho em ấy tức giận bỏ đi, các người cũng không phản đối nha, bây giờ là như thế nào? Đều trên người ta trút giận, mà các các người cũng thật kì quái nha, ừm vẫn các người kỳ quái từ trước rồi, ta làm biện pháp trị liệu bệnh dương héo cho các người, các người cũng nói gì, bây giờ lại đổ cho ta là có ý ?"

"-Người nói lại lần nữa xem ai dương héo, ta cam đoan người đời này cũng sẽ không dùng được." Mẫn tức giận nói.

"-Người đừng xăng bậy, ôi, ta không lừa các người, ta cũng sẽ không trị dương. . . cái kia rồi." Lý Tử Nguyệt chu miệng, lăm lăm giải thích, " Thuốc đó uống có thể cho con người tinh thần thả lỏng, phương tiện ta sẽ thoải mái, thuận tiện châm mấy cái châm mà thôi, nói thực ra, số lần nhiều sẽ trở nên không được, ta ngày đó là tình thế bất buộc, ha ha, đừng nhìn ta ai cho các người không giờ."

"-Người nói lại lần nữa không giờ thử xem." Liên cười lạnh nhìn Lý Tử Nguyệt,

"-Lý Tử Nguyệt a Lý Tử Nguyệt, nhận thức lâu như thế, ta còn không biết người là gián điệp của gia tộc, sao vậy, muốn hay không ta đến trước mặt trưởng lão giúp người thăng tiến một chút, cho người đổi công tác."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33-2

Lý Tử Nguyệt sắc mặt trắng bệch, sờ đi hần làm gián điệp chỉ là muốn lấy cảnh nóng của bọn họ, hưởng gì hần nam hoá trang thành nữ, kia hần còn dấu điểm ông già đó cảnh hot, khả năng ông ta buông tha cho hần là con số 0, hần dám chắc ông ta sẽ làm thịt hần, không cần đầu.

"-Chuyện gì cũng từ từ a, Liên lão đại, ta không phải đã bảo hiểm, che chắn cho thân thể của các người sao, thuận tiện mà cắt nối biên tập một chút, ta cũng đã chuẩn bị tốt, chẳng qua chỉ là thuận tiện phát lên, mặt khác cũng không có làm cái gì nữa". Lý Tử Nguyệt oa oa khóc lớn.

"-Lý Tử Nguyệt a Lý Tử Nguyệt, chỉ cần một cái liếc mắt liền đủ để cho người chết một trăm lần, mà người lại còn thuận tay hỗ trợ cắt nối biên tập." Liệt đứng lên, bẻ ngón tay kêu 'răng rắc', chậm rãi đi đến trước mặt Lý Tử Nguyệt.

"-Ôi, ta không nhìn được cái gì a, cái gì cũng chưa có thấy qua, hưởng gì chỉ là thân thể con người, ở trong mắt ta liền cùng y học nhân thể cũng không khác biệt lắm, ta nhìn bất quá là vì giúp các người chẩn đoán căn bệnh nhiều năm không tiện nói ra mà thôi, xem ra các người không phải không giờ, mà là không gặp được đối tượng."

Liệt một quyền đánh vào bụng Lý Tử Nguyệt, " Cái đồ lang băm nhà người cũng không bằng một nửa của bác sĩ, như vậy mà cũng nói được sao?"

Lý Tử Nguyệt đau đến nhe răng trợn mắt, ngồi xồm trên mặt đất, lòng tự trọng của hần có một chút bị thương, bình thường bên ngoài không biết có bao nhiêu người nguyện ý dâng hiến cả gia sản cầu hần đi xem bệnh, kết quả bốn tên kia được hần nhìn khám bệnh cho thể nhưng lại kêu hần là đồ lang băm.

"-Đừng cho là già chết." Liên đá đá Lý Tử Nguyệt, "Ồ trường học có manh mối gì không?"

"-Có cái rầm manh mối." Lý Tử Nguyệt khuôn mặt khải ái xinh đẹp không ngừng vận vẹo, ôm lấy bụng ngả nhào xuống ghế sofa.

"-Người đều đã đi, có đánh ta cũng không ra được manh mối." Lý Tử Nguyệt mới nói xong, phát hiện Mẫn dường như cũng chịu không nổi nhấc chân đá hần, hần nhanh chóng lật người, trong lòng run sợ nhìn dấu ấn thật sâu trên ghế sofa, nuốt một ngụm nước bọt, một cước này nếu đá vào ngực hần, tám phần sẽ học máu.

"-Ta không tra ra được người muốn hại các người, bất quá ta phát hiện được bạn trai trước kia của Tiểu Mỹ có vấn đề." Để tránh bị đánh, Lý Tử Nguyệt nhanh chóng nói.

Bốn người còn lại hai mặt nhìn nhau, tất cả đều nhìn chăm chú Lý Tử Nguyệt.

"-Kỳ thật tiểu tử kia trừ bỏ là một tên cận bã, còn lại một chút cũng không có vấn đề." Lý Tử Nguyệt khoát tay áo, một bộ dáng không có chuyện gì, vừa giương mắt lên nhìn lại thấy bốn người kia đang chuẩn bị động thủ, nhanh chóng nói, " Có vấn đề chính là hần vay nặng lại của bọn xã hội đen nhưng là cho không."

"-Nghĩ lại xem, nào có xã hội đen lại đi cho không người khác, hơn nữa nhà của tiểu tử kia cũng không phải hiểm hách gì, không ai chống lưng, thế nhưng cũng không bị người ta truy tìm, ta đã đi tìm tiểu tử kia, a, hần thật ra chẳng có cái gì đáng giá để lợi dụng, chẳng qua chỉ là một cái mạng chó, tiền cũng không đáng. Vậy bọn xã hội đen kia là bởi vì muốn người sao?"

Lý Tử Nguyệt hần hần vỗ ngực một hơi nói xong.

"-Nếu như bọn hần muốn người, như vậy mà nói, chỉ còn một khả năng mục tiêu của bọn chúng chính là vật nhỏ." Khuê lên tiếng, khuôn mặt lạnh lùng nháy mắt đã bị dọa trở lên trắng xanh.

Lý Tử Nguyệt tròn tròn mắt nhìn, hần nhận thấy bốn tên kia đang sợ hãi, từ nhỏ đến lớn hần cũng chưa từng nhìn thấy bọn họ vì cái gì mà sợ hãi bao giờ. Lại không thể tưởng tượng được chỉ vì một cái suy đoán, có thể làm cho bọn họ sợ thành như vậy, kia bốn bọn họ biểu tình thật giống nhau như đúc, Lý Tử Nguyệt hần nhìn mà lòng thật sự quá sung sướng.

"Ta muốn đi mang bảo bối trở về." Liệt.bối rối nói, trong đầu trống rỗng, chỉ còn lại duy nhất một ý tưởng, đó chính là an toàn đem Tiểu Mỹ mang về.

"Không nên xúc động, người cứ như vậy chạy đi, ta cam đoan với người ngay cả mặt Tiểu Mỹ người cũng thấy được." Lý Tử Nguyệt ngăn cản Liệt, không cho hần đi ra ngoài cửa.

Liệt lạnh nhạt nhìn Lý Tử Nguyệt "Tránh ra."

"Trước hết để cho lão thái gia nghĩ biện pháp đem đối phương dụ đi, rồi mới mau chóng chế trụ lực lượng của bọn chúng, chúng ta sẽ lập tức đi tìm vật nhỏ." Khuê nhanh chóng đưa phương án.

"Chết cũng không chịu suy nghĩ, ta nói các người không giống nhau mà, ta đi điều vài cái tiểu đội về đây đã" Lý Tử Nguyệt thấy bọn họ không nói gì, liền đi ra ngoài điều mấy đội phụ trách bảo vệ an toàn nơi đây cùng những nhân viên hỗ trợ, những nhân viên đó mỗi một người đều từ trung tâm đặc biệt huấn luyện ra một thân kỹ năng, có bọn họ ở đây, mọi phương diện sẽ đều được bảo vệ an toàn.

Bất quá Lý Tử Nguyệt thâm nghĩ, cho dù bốn người bọn họ đều đi, đối phương có chịu trở về hay không cũng không dám chắc.....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Thời điểm Tiểu Mỹ đạp xe đạp đi mua đồ ăn trở về, phát hiện ở làng chài thế nhưng lại có thêm vài chiếc xe hơi, hơn nữa mấy chiếc xe đó giống như đều đứng ở gần phòng trọ nơi cô đang ở.

Tiểu Mỹ nhăn mi, dắt xe đi vào trong sân.

"A bà, con đã trở về." Cát kỹ xe, Tiểu Mỹ một tay xách túi đồ ăn vừa mua từ ngoài chợ về. Người còn chưa đi vào cửa, đã bị ai đó vọt tới hung hăng ôm chặt lấy cổ.

Tiểu Mỹ thiếu chút nữa bị đánh ngã, nếu không phải người vừa mới lao tới kia đem cô ôm lấy, đem Tiểu Mỹ vưng dậy thì có lẽ cô đã có một màn hôn đất đẹp mắt.

Chờ nhìn thấy rõ người đang ôm mình, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của cô mặt một mảng lạnh tanh. Tiểu Mỹ lạnh lùng đẩy người đàn ông kia ra, ánh mắt sắc bén mang theo tức giận cùng chán ghét liếc mắt nhìn anh ta một cái, rồi mới vào nhà.

Liên còn không kịp nói chuyện đã bị ánh mắt chán ghét của cô làm bị thương, toàn thân rét run,瑟瑟 ở tại chỗ.

Thấy Tiểu Mỹ đi vào trong phòng, một hồi anh mới tỉnh táo lại, theo đuôi vào trong.

Tận lực xem nhẹ ba người đàn ông ngồi ở trong phòng. Tiểu Mỹ đem đồ ăn cất đi, thẳng tắp ngồi đối diện với bọn họ.

Không khí xung quanh có phần ngột ngạt, ai cũng không nói chuyện, cuối cùng vẫn là Tiểu Mỹ mở miệng trước.

"Có việc?"

Giống như không muốn cùng bọn họ nói nhiều, Tiểu Mỹ lạnh lùng phun ra hai chữ.

Khuê thần sắc bất an, có chút hoảng hốt đứng lên, một hồi lâu cũng không biết phải mở miệng ra sao, bọn họ nhìn ra được, Tiểu Mỹ tựa hồ không nghĩ muốn cùng bọn họ có bất luận điều gì liên quan, cho nên ngữ điệu lạnh lùng làm người khác phải rét run.

Khuê nghĩ nếu dùng lời lẽ mà muốn Tiểu Mỹ trở về, khả năng cô sẽ không chịu, chẳng bằng trực tiếp bắt người cho nhanh, trong lòng anh âm thầm quyết định, trên mặt lộ ra nụ cười tự tin.

"Em lại một mình dám bỏ đi, hại chúng ta bị chê cười, để tránh người ta nói chúng ta ngay cả người phụ nữ của mình cũng quản không được, em tốt nhất vẫn nên theo anh trở về, không được trách anh ác."

Khuê hành động lại không làm theo ý nghĩ. Những người còn lại cũng ăn ý mà cùng phụ hoạ.

" Em cho rằng trốn ở cái địa phương nhỏ này liệu không ai tìm ra em, ngại thơ." Liệt hai tay ung dung dứt túi quần nói

Tiểu Mỹ thẳng tắp đứng lên, khuôn mặt tức giận đến đỏ bừng, lúc sau lại tái nhợt, nước mắt theo khoé mi chậm rãi rơi xuống.

Bốn người đều âm thầm nhìn phản ứng của Tiểu Mỹ, thật ra bọn họ muốn đá kích cô để cô có thể mang những tức giận phát ra ngoài, cho dù cô có đem dao ra chém bọn họ cũng không hề gì, chỉ cần cô hết giận. Nhưng lại không thể tưởng tượng được, cô không hề tức giận, ngược lại còn bị bọn họ làm cho khóc.

Nhìn người trong lòng ủy khuất mà khóc, bốn người cảm thấy như bị dao cắt.

" Bảo bối, thực xin lỗi, đừng khóc đừng khóc a, bọn họ là cố ý đùa em, bởi vì em đột nhiên không nói một tiếng liền bỏ đi, bọn họ mới tức giận."

Mẫn vươn tay muốn ôm lấy Tiểu Mỹ, lại sợ cô sẽ tức giận, thế là anh đành ngồi xổm xuống cùng cô mặt đối mặt.

" Tôi không nghĩ muốn làm món đồ chơi của người khác, nếu các anh thật sự đối tôi có một chút tình cảm như lời nói, kính nhờ các anh, không cần tới tìm tôi nữa, coi như buông tha đi, tôi sẽ thực cảm kích." Tiểu Mỹ nói xong, lui lại phía sau một bước, làm động tác khom người về phía bọn họ.

" Anh không cho em như vậy, em không được như vậy." Liên khóc tiến lên ôm chặt lấy Tiểu Mỹ.

" Em đừng đối với bọn anh như vậy, ô ô, là anh không tốt, em đánh anh, đánh anh cho người giận, như thế nào đều được, chỉ là em không được không cần anh nữa."

Liên cầm tay Tiểu Mỹ hướng chính khuôn mặt mình đánh lên, Tiểu Mỹ bất động nhìn Liên. Liên rút cuộc cũng chịu không nổi ánh mắt lạnh lùng kia, liền gắt gao ôm lấy cô cầu xin, nhưng lại không dám nhìn ánh mắt của cô.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34-2

" Thực xin lỗi, anh thừa nhận anh hơi quá, thực xin lỗi, nhưng mà em không thể không muốn bọn anh, bọn anh chỉ có mình em thôi."

Khuê thanh âm run rẩy lên tiếng. " Sỡ dĩ đó là kế hoạch, đều chỉ vì có thể ở cùng một chỗ với em mà thôi, nếu không có em, anh thật sự cái gì cũng đều không có ."

" Bảo bối, từ khi sinh ra đến nay anh không hề để ý bất cứ chuyện gì, cả đời này anh cũng chỉ cùng người khác tranh giành một lần, là cùng anh em ruột thịt, nhưng mà, anh cảm thấy thực giá trị. Anh thật sự rất yêu em, nếu em không cần anh, không bằng đem anh giết chết." Mẫn bộ dáng không còn nhả như trước kia, mà thấp giọng cầu xin.

" Anh không biết nói sao em mới bằng lòng tha thứ, cả đời này anh chỉ cần một mình em, lần đầu tiên anh nhìn thấy em, anh liền yêu em mất rồi!, em khả năng sẽ cảm thấy anh biến thái, cảm thấy anh nghiện luyến đồng, chỉ là anh yêu em, muốn cùng với em ở một chỗ, nếu em muốn anh quỳ xuống mới bằng lòng tha thứ, anh sẽ quỳ. . ."

Liệt hướng về phía Tiểu Mỹ quỳ xuống, muốn cô tha thứ cho mình.

Bốn người tình ý tha thiết, Tiểu Mỹ ánh mắt lại mơ hồ mà giống như hoàn toàn không nghe được, đột nhiên, cô bật cười.

" Các người trình diễn tốt lắm, đáng tiếc, cũng đều là lời nói dối, hết lần này tới lần khác nói dối. Sao vậy sẽ chỉ có một mình em sao!.. ." Tiểu Mỹ cười thâm sắc đầu,

" Các người đi đi, đừng tới đây nữa, tôi không muốn gặp các người."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hiểu lầm

Khuê nghe xong lời nói của Tiểu Mỹ, bất động nhìn cô, trong lòng không khỏi tức giận, lạnh lùng nói.

" Hôm nay cho dù em có nguyện ý hay không nguyện ý đều phải chúng ta về."

" Anh thật sự là người đáng ghét nhất anh biết không, anh luôn không biết tôn trọng người khác, tại sao anh không nghĩ tới nguyên nhân tôi không muốn gặp các anh là vì sao? Nếu không muốn tôi hận các người, đi nhanh đi, đi càng xa càng tốt." Tiểu Mỹ tức giận thét lên.

Khuê trong lòng rất khó chịu, nhưng anh lại bất động thanh sắc, chỉ nhìn chăm chú Tiểu Mỹ, rồi mới thản nhiên liếc mắt nhìn Liệt.

Liệt cầm lấy cán dao hạ xuống trên gáy Tiểu Mỹ một cái, rồi sau đó tiến lên một bước tiếp được thân thể đang ngã xuống của cô. Nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn hơi xanh xao, Liệt thở dài, đem cô ôm lấy.

Lúc này đây bọn họ vì an toàn nên không về chỗ ở trước kia, mà là trực tiếp mang Tiểu Mỹ về nhà chính, tuy rằng nơi đó cũng bị công kích, nhưng ít nhất sẽ không dễ dàng mà lên vào.

Thời điểm Tiểu Mỹ tỉnh lại, cô chán ghét nhìn nơi mình đang nằm, vừa định đứng dậy, cổ lại truyền đến một trận đau đớn, đau đến nước mắt thiếu chút nữa liền rơi xuống. Tiểu Mỹ gắt gao cắn môi nằm trên giường, tay nhẹ nhàng xoa vào chỗ đau, dù hơi chạm một chút cũng rất đau, nhưng cô lại mượn sự đau đớn đó để áp chế ủy khuất mà muốn khóc.

" Hắc, em tỉnh, em đừng chạm vào nơi đó a, sẽ đau." Lý Tử Nguyệt cầm một cái lọ nhỏ đi ra, vừa mở nắp lọ, mùi hương của dược thảo liền toả ra khắp gian phòng.

" Dùng cái này bôi xuống cam đoan ngày mai em sẽ vô sự nha." Lý Tử Nguyệt lấy một ít thuốc vừa định bôi xuống. Tiểu Mỹ không để ý tới đau đớn mà trở mình né tránh .

" Tốt xấu gì tôi cũng là cô giáo của em nha, em cũng không chịu nể tình đi." Lý Tử Nguyệt lẩm bẩm, thấy Tiểu Mỹ vẫn không động đậy, lại nói. " Không phải tôi đoạt đàn ông của em."

" Cô muốn thì cứ lấy đi, cùng em không có quan hệ, cũng thỉnh cô đi ra ngoài giùm, đừng làm trở ngại tầm mắt của em." Tiểu Mỹ đau đến nổi trên trán đã thấm ướt mồ hôi.

" Trách không được bọn lại không giám vào gặp em." Hoá ra là sợ bị người trong lòng ghi hận, cho nên vừa thấy người trong lòng sắp tỉnh, bọn họ liền nhanh chóng chuồn êm. Lý Tử Nguyệt chịu không nổi đảo cặp mắt trắng dã nhìn.

" Tiểu mỹ nữ, em không cần lạnh lùng như thế đi, như vậy tôi sẽ có cảm giác bị đóng băng a."

Lý Tử Nguyệt nhăn mặt. " Ngày đó sự tình không phải như thế, em nghe tôi giải thích đi."

" Em nói bọn họ cùng em không có quan hệ, cô có thể đi ra ngoài hay không, vừa nhìn thấy cô liền cảm thấy phiền."

" Xem ra chỉ có thể như vậy ." Lý Tử Nguyệt lộ ra bộ dạng bất đắc dĩ.

Tiểu Mỹ cho rằng Lý Tử Nguyệt sẽ đi ra ngoài, lại không nghĩ tới, cô ta lại đột nhiên cởi quần mình ra, rồi sau đó trực tiếp đem quần lót kéo xuống.

" Aaaa....!"

Tiểu Mỹ nhìn thấy hạ thể của Lý Tử Nguyệt, sợ tới mức hồn bay khỏi xác, xoay người muốn xuống giường, kết quả không cẩn thận té sấp xuống giường, cả người mơ màng ghé vào đầu giường.

Bốn người canh giữ ngoài cửa nghe thấy tiếng thét hoảng sợ của Tiểu Mỹ. Bọn họ liền phá cửa vọt vào trong phòng, kết quả nhìn thấy Lý Tử Nguyệt hạ thể lộ ra quần rách rác trên mặt đất. Trên giường Tiểu Mỹ nằm úp sấp..

Mẫn vọt tới bên giường, bộ dáng sắp khóc, anh cẩn thận đem Tiểu Mỹ ôm vào trong ngực.

" Không có việc gì. . . Đừng sợ, bảo bối, có chúng ta ở đây rồi, không ai dám khi dễ em nữa . .." Mẫn nhẹ nhàng kiểm tra một chút, phát hiện trên trán Tiểu Mỹ sưng lên một khối, làm tâm anh rất đau.

" Lý Tử Nguyệt, người dám động vào em ấy!"

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36

Lý Tử Nguyệt nuốt một ngụm nước bọt, nhìn kia bốn người đàn ông đang trong trạng thái bốc hỏa, hai mắt đỏ rực, lửa giận ngút trời thật sự giống như ác ma chuyển thể, thoát nhìn bọn họ lý trí đã hoàn toàn mất hết. Lý Tử Nguyệt biết nếu mình không nhanh chóng giải thích, hẳn thật sự sẽ bị bốn người đàn ông kia xé nát.

- "Tôi thật sự cái cũng . . "

Lý Tử Nguyệt còn chưa kịp nói xong, đã bị một cước đá bay đến góc tường. Anh chống cự ngồi dậy, trong miệng cảm thấy có một cổ tinh ngọt, ho khan một tiếng, từng ngụm máu tươi phun ra, hai đầu tay đặt ở mạng xương sườn, hoàn hảo, chỉ gãy hai cái mà thôi.

Lại nhìn bốn người sắp đánh tới, Lý Tử Nguyệt dở khóc dở cười, bởi vì hẳn bây giờ đau đến ngay cả nói cũng nói không nên lời, chứ nói gì đến giải thích. Lần này chết chắc rồi, Lý Tử Nguyệt nghĩ thầm hẳn thật sự sẽ bị loạn quyền đánh chết sao? Không biết thời điểm bốn gia khóa kia tỉnh táo lại có cảm thấy hối hận hay không? Kỳ thật hẳn cũng rất muốn biết.

Lý Tử Nguyệt nhắm hai mắt lại, đưa tay bảo vệ đầu. Bốn người kia sắp sửa xuống tay ngay lập tức.

- "Dừng tay, không được đánh anh ấy." Tiểu Mỹ nhìn bốn người đàn ông hung ác kia, lạnh giọng quát.

Kia bốn nam nhân vừa thấy Tiểu Mỹ gãy dựa muốn đứng lên, tất cả đều vọt tới bên giường, ngồi vây quanh Tiểu Mỹ, trong mắt hồng quang chậm rãi tiêu tán.

Lý Tử Nguyệt nằm trên mặt đất, nhìn bốn người bộ dáng luống cuống nhu tình mà nhìn người trên giường, nghĩ thầm nếu bốn gia khóa kia đã thanh tỉnh, hẳn thật sự đã tìm được đường sống trong chỗ chết mà! Lý Tử Nguyệt thở phào một hơi, bỗng nhiên lại nở nụ cười, đã lâu không bị đánh đến thê thảm như thế, thật sự rất sợ hãi. Cũng may, hẳn không bị kia đám cuồng thú kia đánh chết.

-----.....-----

Tiểu Mỹ bắt đầu đi sờ lên trên cái đầu bị quán chi chít băng gạc, luân phiên thờ dài, cũng may vết bầm ở cổ có thuốc đặc chế của Lý Tử Nguyệt đã đỡ hơn phần nửa, cũng không đau nữa, cho nên cũng chỉ đơn giản dán băng giảm đau.

Thật là thực buồn bực, lại có chút khí nghẹn khó thở. Tiểu Mỹ hít lấy một hơi, Lý Tử Nguyệt là nam, lại xinh đẹp như nữ nhân, cư nhiên là nam, hơn nữa ngay cả bộ ngực cũng là hàng giả, hại cô cho rằng đối phương là nhân yêu, ảo tưởng còn chưa kịp nghĩ tới liền bị đập tắt. Ai! Đáng tiếc!

- "Đều đã thờ dài tới ba lượt rồi, đầu còn đau hay không?" Mẫn dịu dàng nhìn người trong ngực mình, đưa tay khẽ vuốt băng gạc quán trên đầu Tiểu Mỹ.

- "Chỉ là không nghĩ tới các anh sẽ thích đàn ông." Tiểu Mỹ mân mê miệng, ái muội lại mang theo điểm giễu cợt ý tứ hàm xúc nhìn chăm chú Mẫn.

Mẫn hơi nghiêng mặt, khuôn mặt nhã nhặn đẹp trai xuất hiện lên một tia tức giận, nhưng ngay lập tức lại biến mất, khiến người ta hoài nghi mình có phải hay không nhìn nhầm .

- "Em tiểu nha đầu này, lại muốn gây sự." Mẫn sùng nịch nheo nheo cái mũi Tiểu Mỹ, biết cô không dễ dàng gì tha thứ bọn họ, lại thấy Tiểu Mỹ buồn bực đem tay mình đẩy ra, Mẫn cố ý ôm chặt lấy cô nhìn đến mái tóc ngắn của Tiểu Mỹ trong lòng cực độ khó chịu

- "Đem tóc cắt đến cụt tận như thế, mất bao lâu mới dài ra như cũ đây."

" Em không thích dài, em thích tóc ngắn."

Tiểu mỹ mở to mắt, dường như khiêu khích nhìn Mẫn, không muốn làm theo ý bọn họ, tuy rằng cô cũng hiểu được chính mình thật trẻ con, bất quá nếu không xả tức giận ra ngoài trong lòng sẽ rất khó chịu.

Mẫn thân thể hơi cứng lại, ánh mắt nguy hiểm nhìn chăm chú Tiểu Mỹ, biểu tình dịu dàng cũng không còn tồn tại, rồi sau đó, Mẫn lại đột nhiên bật cười.

- "Thật muốn xả tức giận?"

- "Ai cần anh lo." Tiểu Mỹ lăm bắm một câu, cái đầu nhỏ nhấn nhẹ rúc vào trong ngực Mẫn, tìm lấy vị trí thoải mái.

- " Em muốn ngủ."

Nhìn động tác nhỏ đáng yêu của người trong lòng, Mẫn sùng nịch lại bắt đầu nở nụ cười, bàn tay ôn nhu vỗ nhẹ lên lưng cô, Tiểu Mỹ cũng dần dần chìm vào giấc ngủ.

-----.....-----

Tiểu Mỹ từ từ thức dậy, cảm thấy đầu mình bị cái gì làm cho choáng váng, bội phần khó chịu.

- " Cô cuối cùng cũng chịu tỉnh?"

Tiểu Mỹ mơ hồ nghe được phía trước truyền đến tiếng nói thanh thúy rất êm tai, nhưng thanh âm kia trong đó lại hàm chứa chán ghét cùng oán hận, làm cho Tiểu Mỹ không khỏi rung mình một cái. Vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại, Tiểu Mỹ hai mắt nhắm nghiền sưng con ngươi chỉ thấy được đối phương tựa hồ là

một cô gái.

"Hừ, xem ra cô cũng không sai đi, một lần cùng bốn nam nhân."

Cô gái kia thanh âm lạnh lùng khiến Tiểu Mỹ cảm thấy da đầu một trận run lên.

"Kế hoạch của tôi vốn là tính toán cho cô bị mấy chục người đàn ông lãng nhục đến chết, nếu mạng cô lớn không chết được, tôi không ngại tái tiền cô một đoạn đường." Ngữ điệu đột nhiên trở nên hung ác.

"Chỉ là tôi không thể tưởng được thế nhưng cô sẽ tìm được chỗ dựa vững chắc cường đại như thế, là tôi đánh giá thấp, bất quá không quan hệ, cô bây giờ còn không phải đang ở trong tay tôi sao."

Tiểu Mỹ lắc đầu, cuối cùng cảm thấy dễ chịu một chút, đầu cô thật đau! Tiểu Mỹ cố gắng mà mở to mắt, muốn nhìn rõ bộ dáng cô gái kia, nhưng sao vẫn không thấy rõ, chỉ có thể cả người vô lực nằm trên mặt đất.

Đầu óc không ngừng chuyển động, nơi này là chỗ nào, cô không phải đang ngủ sao, sao lại đã chạy đến nơi đây, hơn nữa ở đây thoạt nhìn tựa như một cái khu phế thải.

Cô gái đột nhiên đến gần, Tiểu Mỹ cuối cùng thấy rõ bộ dáng, trong lòng càng cảm thấy bất an, đối phương nếu không ngại cho cô nhìn thấy bộ dáng, xem ra cô gái đó cũng không tính toán buông tha mình. Tổng thể mà nói, cô gái kia bộ dạng thực thanh tú, thực đáng yêu, nếu không phải về mặt, lời nói hung ác, chắc hẳn sẽ thật được mọi người yêu thích, cô gái có vóc dáng cũng không cao, thậm chí còn có chút nhỏ xinh. Đánh giá hồi lâu, Tiểu Mỹ xác định chính mình chưa từng gặp qua, càng không biết làm sao mà đắc tội với người.

"Cô thấy rất kỳ quái phải không? Yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ cho cô chết rõ ràng."

Lưỡi dao sắc bén dán ở trên mặt Tiểu Mỹ không ngừng hoạt động, làm cho cô cảm thấy sợ hãi, muốn tách ra khỏi, mồ hôi lạnh ứa ra.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

"Chúng ta, có quen sao?" Tiểu Mỹ hai mắt nhắm nghiền, bình tĩnh đặt câu hỏi.

"Ha ha, cuối cùng biết sợ rồi sao?" Cô gái kia bất giác cười to, tiếng cười thực chói tai, khiến người ta cảm thấy có chút kinh khủng, tàn nhẫn mà đem dao nhỏ xoẹt qua hai má Tiểu Mỹ, lập tức, máu theo đó liền xuất hiện.

"Yên tâm đi, tôi sẽ tại nơi này rạch vài rạch nên cái miệng nhỏ của cô, cho cô chậm rãi chảy máu mà chết, nếu không đổ chút máu cô chắc sẽ không biết mình sắp chết đâu."

Cô gái kia tà ác hung phấn nói ra thủ pháp giết người tàn độc của mình, dao nhỏ trong tay vùng vẫy loạn xạ trước mặt Tiểu Mỹ.

"Cô chính là dùng khuôn mặt này hấp dẫn hắn đi. . ."

Cô gái đột nhiên cẩn thận nhìn chăm chú Tiểu Mỹ, thực nghiêm túc mà nghiên cứu mặt cô, không biết vì sao, Tiểu Mỹ lại cảm thấy cô gái đó như muốn lột da mặt của mình xuống, cảm giác sợ hãi lại một lần nữa lan toả khắp người.

"Cô đã có người đàn ông khác, tại sao còn không buông tha cho hắn chứ?" Cô gái thì thào nói nhỏ.

"Xin hỏi người cô nói là ai vậy?" Tiểu Mỹ nghĩ thầm bốn người đàn ông kia bây giờ chắc đã biết cô bị bắt cóc rồi, không biết bọn họ có thể tìm đến đây được hay không, cô gái kia thoạt nhìn tinh thần không ổn định, cô phải cẩn thận mà ứng đối mới được, ít nhất phải kéo dài thời gian lâu thêm một chút, bọn họ hẳn sẽ tìm được nơi này.

Nghe Tiểu Mỹ hỏi, cô gái nhú nhú mày, lui về phía sau một bước, không dám tin mà trừng mắt nhìn Tiểu Mỹ.

"Thì ra cô mới ở bên ngoài cùng đám đàn ông khác không lâu đã quên mất hắn, hắn tại sao lại thích loại phụ nữ như cô chứ, tại sao? ! Cô rốt cuộc có cái gì tốt, đáng giá để cho hắn yêu!"

Tiểu Mỹ nhìn cô gái đang phát cuồng dao nhỏ trong tay vùng vẫy, một lát sau lập tức xoay đầu lại gạt gao trừng mắt nhìn Tiểu Mỹ, ánh mắt kia chứa đựng đầy điên cuồng.

Tiểu Mỹ theo phản xạ muốn chạy trốn, thế nhưng một chút khí lực cũng không có, ngay cả động đậy thân mình cũng đều khó. Chẳng lẽ thật sự cô phải chết ở nơi này sao? Ít nhất trước khi chết cô cũng phải biết rõ nguyên nhân tại sao mình chết. Chỉ là đáng tiếc cô sẽ không còn được gặp lại bọn họ nữa.

- "Tôi thật sự không biết cô đang nói tới ai." Tiểu Mỹ sợ quá hoá cười đối với cô gái kia nói.

- "Nếu hần biết được, nhất định sẽ rất thương tâm. ." Cô gái hoảng hốt nói, đột nhiên bóp chặt lấy cái cổ mảnh khảnh của Tiểu Mỹ, lấy trong ví ra một tấm ảnh chụp." Nhớ ra chưa?"

Tiểu Mỹ mắt trừng lớn, không phải bởi vì cô bị bóp nghẹt không thở nổi, mà là bởi vì người trong tấm ảnh chụp kia. ..

Thiên, hoá ra cô gái này thích là người đó sao.

- "Cô hãy nghe tôi nói. . ."

Thời điểm Tiểu Mỹ sắp không thở nổi nữa, cô gái cuối cùng cũng chịu buông tay, Tiểu Mỹ gấp gấp muốn giải thích.

- "Câm miệng, mặc kệ cô có nói gì đi chăng nữa, cô đều phải chết." Cô gái đem con dao nhỏ di xuống bụng Tiểu Mỹ, mũi dao nhọn sắc bén tiếp xúc với làn da chậm rãi cửa rách một phần bụng

Đột nhiên ở cửa một tiếng vang thật lớn, một đám người theo đó xông vào, mỗi người đều mang theo vẻ lạnh lùng nhìn hai người nhìn.

Cô gái tức giận 'a' một tiếng con dao nhỏ theo đó bị đá bay, gắt gao trừng mắt nhìn bốn người đàn ông đang đi đến trước mặt mình.

- "Cô đúng thật rất to gan, dám ở địa bàn của chúng tôi động thủ." Khuê đem Tiểu Mỹ vô lực nằm trên mặt đất ôm lên, đau lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn loang đỏ máu.

- "Đem bảo bối mang về nhà." Liệt lạnh lùng hạ lệnh, âm ngoan nhìn chăm chú cô gái, cô ta dám tính toán đối phó với người con gái anh yêu sao, hừ anh sẽ thập phần vui lòng mà trả lại gấp bội cho những gì cô ta đã làm.

- "Dừng tay!"

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Thanh âm vừa vang lên một tiếng ngoài cửa liền có hàng loạt người cầm súng xông vào, đạn đã sớm nện nòng, vả lại mỗi người thoát nhìn đều là những tinh anh được huấn luyện nghiêm chỉnh.

Hai lực lượng đối nghịch cùng chĩa súng vào nhau, thực lực của cả hai cũng đều tương đương nhau.

- "Không thể nghĩ tới bang chủ hắc hỏa dĩ nhiên lại là người chỉ biết khi dễ phụ nữ." Liên trào phúng nhìn đối phương lạnh lùng nói.

Người đàn ông kia thân hình hơi cao lớn, gương mặt tà mị có sự kết hợp cả giữa phương đông và phương tây, trên người tràn ngập khí thế vương giả, ngay cả phát tay cũng đều tản ra một loại phong độ quý tộc, kia đối với đôi mắt lam lục lại tàn mát ra sự tà ác đem cả người hần bao phủ, tựa hồ hần vốn nên âm ngoan tà nịnh. Người đàn ông kia ánh mắt nhìn cô gái đang bị khẩu súng chĩa vào đầu nhưng lại còn khiêu khích nhìn hần cười, hồ hấp hơi cứng lại, ánh mắt buồn bã, sắc mặt hơi tái đi.

- "Không cần khiêu khích, tôi muốn cô ấy." Người đàn ông kia chỉ vào cô gái nói, ánh mắt kiên định.

- "Người bằng cái gì mà lại đòi người trong tay chúng ta." Khuê lãnh ý nói, ánh mắt như lưỡi dao sắc bén nhìn chăm chăm vào người đàn ông đó.

- "Phải như thế nào các người mới bằng lòng buông tha cô ấy." Nam nhân kia mặt không đổi sắc nói.

- "Người ở đây khiêu khích chúng ta, cho dù những chuyện trước kia có thể không tính, nhưng cô gái đó lại giám động vào người của chúng ta, đều phải chết." Mẫn không nhìn người đàn ông kia lạnh lùng nói.

- "Xem ra không còn lựa chọn." Người đàn ông ánh mắt chợt lóe, sát ý cuộn cuộn nổi lên.

Khuê động thân, ôm lấy Tiểu Mỹ lui về phạm vi bảo hộ. Tình huống hết sức căng thẳng, đúng lúc này Tiểu Mỹ lại mở miệng.

- "Sự việc trên chỉ là hiểu lầm mà thôi." Tiểu Mỹ cố hết sức nói, hướng phía cô gái kia hô, "Ảnh chụp đó là chú của tôi, người cô thích thân là chú tôi."

Cô gái kia dừng một chút, sắc mặt trắng bệch, "Không có khả năng. .. Cô gạt tôi .."

- " Cô không tin có thể đi tra, tuy rằng chỉ hơn tôi vài tuổi, nhưng thật sự hấn thân là chú."

Cô gái kia đột nhiên hoảng loạn, thì thào." Sao lại vậy, hấn sẽ không tha thứ cho ta . . . A!"

Cô gái hét lên, Mẫn vẫy tay một cái tất cả người vây xung quanh cô gái đều lui ra.

- " Em muốn tôi làm việc này, đều là vì người đàn ông kia?" Người đàn ông đột nhiên đi qua đi giữ chặt lấy hai cánh tay cô gái nhấc lên, ánh mắt cuồng loạn tra hỏi, cô gái kia bị kéo đứng trước mặt hấn, ngay cả bờ vai của hấn cũng chưa tới, có vẻ càng nhỏ xinh.

- " Vậy thì có sao."

Cô gái lạnh lùng đẩy hấn ra, phiền chán mà nói, căn bản một chút cũng không đem hấn để vào mắt. Người đàn ông thất bại mà gầm nhẹ một tiếng, cả người giống như dã thú bị thương.

- " Em biết rõ tôi vì em ngay cả nguyên tắc của bản thân cũng làm trái, thậm chí bị mọi người chỉ trích, chẳng lẽ em đối với tôi không có một chút cảm giác sao?"

Người đàn ông đau lòng hỏi, ánh mắt bị thương khiến người ta không đành lòng. Cô gái kia đẩy chầm chọc nhìn hấn cười.

- " Người bắt quá chỉ là dã loại do mẹ sinh ra, ta đối với người phải có cảm giác gì, 'Em trai' . "

Rõ ràng hình thể của cả hai người đều khác biệt nhau cực lớn, cô gái nhỏ xinh kia lại có thể không tốn chút sức lực có thể đem người đàn ông hô phong hoán vũ kia đánh bại.

- " Ha! Em trai. . ." Người đàn ông ánh mắt đầy đau thương, nản lòng chuyển sang phần hận cùng ghen tị, " Thì tính sao, tôi nghĩ muốn, ai cũng đều không ngăn cản được, không phải sao, chị gái."

Người đàn ông đột nhiên chuyển biến khiến cho cô gái chân tay luống cuống.

- "Cút ngay, đừng tới đây!"

Cô gái vừa nói xong đã bị người đàn ông ôm vào trong ngực chế trụ đầu hung hăng hôn xuống, cô gái quặn quai, người đàn ông kia lại làm cho cô gái càng đau hơn.

Nhìn tình huống đột phát trước mắt, Tiểu Mỹ không khỏi thờ dài, thân chị em luyến ái, nhưng là chính cô gái đó có thể chạy trốn được sao.

- " Không thể tưởng được bang chủ hắc hỏa cũng là cá tính tình trong." Khuê tà tứ cười cười. " Đi thôi, cô gái kia coi như giao cho Hắc Nham xử lý, cô ta sau này ngày nhất định sẽ sống không tốt, chuyện này liền như vậy đi."

Tiểu Mỹ cảm thấy bang chủ hắc hỏa thật sự là cá gan làm loạn, cô lại quay sang nhìn bốn người đàn ông, thờ dài, bốn người này cũng không khá hơn chút nào, nhất dạng tà ác như nhau, thế tục lễ giáo cũng không coi ra gì, căn bản không tuân theo quy củ. Tiểu Mỹ đột nhiên cảm thấy cô gái kia thực đáng thương, cô yêu người không có khả năng sẽ yêu lại cô, yêu nhưng lại không thể ở gần người ấy, rồi lại là. .

Về tới nhà, Tiểu Mỹ vẫn không thể động dậy được chỉ có thể ngồi trong lòng Khuê, vô lực để cho bọn họ tẩy trừ miệng vết thương trên mặt, bôi thuốc băng bó. Tùy ý Mẫn ôm đi tắm thay quần áo, sau đó dứt cơm cho ăn, về sau vẫn là thực bất đắc dĩ ở trong lòng bọn họ mơ mơ màng màng ngủ một giấc, sau khi tỉnh lại phát hiện trời đã tối, hơi động dậy chân tay một chút, vẫn không thể động được , chân nản ngắc đầu, nhìn bốn người đàn ông đang tiến vào, trong mắt dục vọng bùng bùng, Tiểu Mỹ hơi hốt hoảng tim đập loạn. Không thể nào, bọn họ thể nhưng vào lúc này lại động dục, mà cô căn bản không thể động dậy a. . ...

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39

Tiểu Mỹ da đầu run lên ngồi ở trong lòng ngực Mẫn, sợ hãi kèm theo run rẩy muốn đứng lên, mấy người đàn ông kia trong mắt dục tính trực tiếp bốc cháy giống như đem cả người cô thiêu đốt, Tiểu Mỹ trong lòng bất an cả người không có chút điểm khí lực nào, nhìn bọn họ đang từng bước tới gần. Hai mắt mở to hơi nước ngưng tụ trong hốc mắt bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống.

Bốn người đàn ông sự chiếm hữu tình dục cũng rất biến thái, ghê tởm hơn bọn họ trên giường còn dùng các loại thủ đoạn dâm tà bức cô làm ra đủ loại hành động xấu hổ, hơn nữa bốn người còn không biết tiết chế, đem cô gây sức ép đến chịu không nổi mà ngất xỉu mới thôi. Với tính tình của bốn người kia, Tiểu Mỹ tuyệt không hy vọng xa vời bọn họ sẽ bởi vì tạm thời cô không thể động thân mà tha cho, nói không chừng bọn họ còn sẽ bởi vì cô không thể động mà càng. .

Mạnh mẽ lắc đầu, đem ý nghĩ xấu hổ ném đi, khuôn mặt nhỏ xinh đẹp của Tiểu Mỹ hơi đỏ ửng, nhìn bốn người kia cười nhạt, cái miệng nhỏ nhắn hé mở.

"Em . . Em . . Đói bụng . ."

Tầm mắt bốn cả người đều dán chặt trên người Tiểu Mỹ, Tiểu Mỹ hơi chột dạ cúi đầu, cắn lấy cánh môi, thấp thòm bất an chờ đợi, đói bụng chỉ là lấy cớ đi, lúc này cho tới lúc ăn tối còn rất sớm, bắt quá cũng không phải không hợp với lễ thường a.

Bốn người đàn ông bị dục hóa thiêu đốt con người chuyển sang đỏ rực ánh nên ỳ cười, cô gái nhỏ này cho rằng mình có thể lừa gạt được bọn họ sao, bốn người bất giác bật cười lắc đầu.

Không nói bất cứ điều gì, Liệt xoay người đi ra khỏi phòng, lưu lại ba người ở trong phòng

"Anh vừa mới không phải cho em ăn no?"

Mẫn ngả ngón liếm lấy vành tai trắng nõn của cô, một câu nhưng lại mang theo hai ý nghĩa. Khuôn mặt Tiểu Mỹ vốn đã đỏ ửng lúc này lại càng đỏ hơn.

"Thật đáng yêu. . ."

Mẫn dùng tay nâng cằm Tiểu Mỹ lên, hung hăng hôn xuống đôi môi phấn nộn đầy hấp dẫn. Đầu lưỡi cường ngạnh mang theo hơi thở mùi đàn hương tiến vào trong khoang miệng cuốn lấy cái lưỡi thơm tho ra sức mút đi chất ngọt ngào, sau đó hai người môi lưỡi lại ở trong không khí kịch liệt dây dưa, sợi tơ trong suốt kéo dài tại nơi hai người miệng lưỡi giao nhau làm ướt đi một phần ở cằm cả hai.

Bàn tay thon dài nâng lên thân mình người con gái, đem cô đùa nghịch biến thành tư thế ái muội ngồi đối diện hai chân bị anh khoá chặt. Chiếc váy mỏng theo đó hơi co lên, Mẫn lại cố ý một tay giữ lấy thân cô lần lượt đem váy xốc lên cao, khiến nửa người dưới của cô gái nhỏ bại lộ dưới tầm mắt của hai người đàn ông khác.

"Không phải như vậy. . ."

Phía trên quần áo còn chỉnh tề mà ở hạ thân váy lại bị xốc đến mở rộng, hai chân khoanh tròn đem nơi tư mật bại lộ trước mắt ba người, Tiểu Mỹ xấu hổ có chút quần bách thấp giọng cầu xin.

Liên cùng Khuê tầm mắt thẳng tắp dừng ở nơi tư mật kia, Mẫn chui đầu vào chỗ bả vai để lộ ra ngoài của Tiểu Mỹ hôn cắn, hai tay thuận theo hông của cô chạy đến bấp đùi trắng nõn, mỗi một tác đều dùng tất cả khả năng khê vuốt ve. Mẫn cười tà ánh mắt nhìn hai người đang đứng kia, hai người như hiểu ý, cười đi lại, thân hình thẳng tắp đứng trước mặt Tiểu Mỹ, dù bận nhưng vẫn ung dung đem hai tay đút trong túi quần. Nhìn ra người trong lòng trong ánh mắt lộ ra nghi hoặc, Khuê nhếch môi cười đến tà tứ.

"Không vội, anh cùng Liên muốn xem Mẫn làm sao như vậy lộ em"

Khue nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của người trong lòng từ nghi hoặc chuyển sang kinh hãi, hơn nữa còn muốn giãy dụa nhưng vẫn không thể động, bộ dáng đáng thương để anh cảm thấy đáng yêu vô cùng, hận không thể lập tức đã đem cô gái bé bỏng kia đặt ở dưới thân hung hăng ham muốn.

"Mẫn tính tình rất dịu dàng tuyệt đối sẽ đem em hầu hạ không khác gì nữ vương"

Liên cúi người, vươn tay捏捏 khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng kia, tươi cười mang theo ác ý mà khi dễ cô. Tiểu Mỹ hai mắt ngấn lệ lắc đầu, nghĩ đến hai người đàn ông muốn đứng ở trước mặt nhìn cô cùng một nam nhân khác. . . Tiểu Mỹ xấu hổ đến muốn chết tâm. .

"Em không cần, lần sau lại làm được không, ngày mai em nhất định có thể động . . ."

Tiểu Mỹ khóc nức nở nhìn bọn họ, hi vọng bọn họ có thể buông tha cho mình, ngón tay hơi giật giật, phát hiện có điểm khí lực, phía sau bị vỗ về chơi đùa động tác càng ngày càng phiến tình, cũng làm cho tim cô đập càng lúc càng nhanh.

"Vật nhỏ, chúng ta không thể nhẫn đến ngày mai."

Liên đứng thẳng người, nghĩ thầm bọn họ vừa thấy được cô cả người đều không thể động chỉ có thể ngoan ngoãn nằm đó, buổi tối hôm nay cũng không phải không nghĩ thương cảm cho cô một chút, chỉ là nghĩ đến đây cô gái nhỏ này toàn bộ buổi tối đều không động đây mặc cho bọn họ muốn làm gì thì làm, còn bị khi dễ làm cho toàn bộ thân mình đều hồng thấu khóc cầu xin tha thứ, dục hỏa liên không thể khống chế mà thiêu đốt.

Mẫn tựa đầu chôn vào trong hõm cổ trắng nõn của người lấy mùi thơm tự nhiên của cơ thể Tiểu Mỹ, ngón tay thon dài cách lóp vài dẹt áp vào tiểu huyết, vài dẹt bị áp chặt phình ra hình dạng hoa huyết sau lớp vải, ngón tay của Mẫn còn cố ý từ quần lót bên cạnh tham nhập, đem một ít bộ lông đen mực vạch ra hai bên. Bàn tay hơi nâng cằm Tiểu Mỹ khéo léo làm cho cô nhìn tới nơi tư mật giữa hai chân mình.

"A . . Anh không nên nhìn. . ."

Tiểu Mỹ then thùng muốn quay đầu, lại thoát không khỏi sự kiềm chế của người đàn ông kia.

"Ha ha, then thùng, bởi vì Khuê cùng Liên nhìn đến bộ dáng đáng yêu của em sao?" Mẫn cố ý đem người trong lòng làm cho mất thể diện.

"Ngoan ngoan nghe lời, nhìn anh làm sao mà như vậy chơi em, không cần chọc cho chúng ta tức giận a."

Lời nói khiến cho Tiểu Mỹ xấu hổ đến mặt đỏ tai hồng, cũng không dám không nghe lời nói uy hiếp của người đàn ông này, Tiểu Mỹ sợ hãi nhắm chặt mắt, không nhìn tới động tác của anh.

Mẫn đem hai ngón tay kháp nhập huyết khẩu, từ phía dưới bò lên trên, đụng tới hạt đậu nhỏ giữa tiểu thịt nha, lại càng tà tứ nắm lấy hạt đậu xoa bóp nhẹ vài cái, thân thể không bị không chế có chút run rẩy, vài dột bị mật dịch tràn ra thấm ướt đầm.

"Cảm giác đã tới chưa? Em ở đây đã muốn ướt."

Mẫn nhìn bộ dạng như muốn van xin của Tiểu Mỹ tại bên tai cô nói nhỏ, đầu ngón tay nâng mặt cô lên, để Tiểu Mỹ thấy rõ được ngón tay anh xâm nhập tiểu huyết nhỏ nhắn kia. Mạnh mẽ lắc đầu, cự tuyệt đáp lại lời nói dâm tục của Mẫn. Mẫn sùng ái cười cười, mang theo điểm ác ý dùng sức đem ngón tay đút sâu vào trong huyết khẩu.

"A. . ."

Thình lình xảy động tác mãnh liệt khiến cho Tiểu Mỹ rên rỉ ra tiếng. Người đàn ông tại vị trí bụng dưới của cô một phen kéo lấy quần lót, vài dột mềm mại lập tức bị Mẫn thoát đi nhúc nhùng gian, bộ lông mượt mà cùng hai cánh hoa ẩn hiện rơi vào tầm mắt của bọn họ. Mẫn đem vài dột tinh tế mà nhét vào bôi thịt giữa hai cánh hoa, rồi sau đó qua lại nhẹ nhàng kéo mạnh tấm vải.

"A a. . . Ân. . ." Tiểu huyết nha bị vài dột lôi kéo ma sát kích thích khoái cảm từ tiểu huyết lan toả toàn thân, làm cho thân mình Tiểu Mỹ mềm nhũn rên rỉ.

Mẫn kéo qua vài cái, thấy vài dột đã ướt đầm, hai cánh hoa huyết thịt cũng bị ma sát đến sưng đỏ hơi run rẩy, anh một tay xé rách đi quần lót của Tiểu Mỹ, đem hai chân cô banh rộng.

Khuê cùng Liên vui vẻ nhìn cô gái nhỏ kia tiểu huyết đã ướt đầm, hai người cổ họng đều khô rát, phía dưới côn thịt đã trưởng to, thẳng tắp đem đũng quần bọn họ đội đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Mẫn lộ ra một tia tươi cười, dịu dàng mang theo một chút tà khí, anh đem bộ ngực cao ngất buông xuống, xoay người ngồi xổm trước mặt Tiểu Mỹ, chậm rãi cúi đầu vào nơi hoa huyết non mịn giữa hai chân. Đầu tiên liếm lấy phía trong đùi một lát, rồi mới tiến đến nơi hoa huyết mẫn cảm, động tác kia có bao nhiêu ôn nhu khiến cho Tiểu Mỹ không trụ nổi mà thở dốc. Cả người mềm nhũn ngồi ở trên ghế sa lông, thanh âm kiều mỵ khẽ phát ra khỏi miệng, khiến cho cả ba người tình dục bùng bùng phấn chấn.

Mẫn cẩn thận ôn nhu liếm nơi non mịn phía trong đùi, tầm mắt dừng tại hoa huyết phấn nộn, nộn huyết nhi có chút phồng hồng, hoa huyết một chút nhẹ nhàng đóng mở. Mẫn ghé sát đầu vào, vờn chiếc lưỡi ẩm ướt từ phía dưới quét qua hai ba lần, rồi mới mới đem hai cánh hoa ngậm lấy, hơi tăng thêm lực đạo liếm. Đầu lưỡi tại phía trong huyết khẩu nhẹ quét qua hai cánh hoa mềm mại. Cô gái nhỏ ngón chân cuộn tròn lên, hai mắt nhắm chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng. Hô hấp dồn dập.

"Biết không, em ở đây, xinh đẹp cực kỳ, hơn nữa lại mịn màng khiến người ta không thể chống cự lại được."

Mẫn thì thầm nói, ngón tay thon dài đặt tại huyết khẩu đang khép chặt xoay tròn một cái rồi mới chậm rãi đi lên phía trên tìm kiếm tiểu thịt nha, ngón tay trước sau nhẹ nhàng gầy, xoa nhẹ vài cái, vật nhỏ đã muốn trưởng to lên. Mẫn dùng ngón tay ấn xuống đỉnh hạt đậu đỏ, toàn bộ tiểu huyết đột nhiên kịch liệt co rút lại.

"Ngô ân. . ." Cả người Tiểu Mỹ giật nảy lên. Cái miệng nhỏ nhắn hơi hé mở lớn tiếng rên rỉ, hai mắt phủ lấy một tầng hơi nước.

Mẫn rút tay ra, nhìn tiểu huyết trước mắt hơi mở, hai cánh hoa khép kín, hạt đậu đỏ cứng rắn nổi lên. Khát khao mà nuốt nuốt một ngụm nước miếng, anh vờn đầu lưỡi đem hai cánh hoa ngậm vào trong miệng, đầu lưỡi ướt át nhẹ gầy hạt đậu cứng rắn.

"A a. . . Ân a a. . ."

Tại nơi mềm mại mẫn cảm nhất bị kích thích đến tột cùng. Tiểu Mỹ hé miệng hít lấy một ngụm khí lạnh, hô hấp có chút khó khăn, bàn tay nắm chặt, hai mắt khép hờ, nước mắt trong suốt từ khóe mi chảy xuống. Nộn huyết kịch liệt co rút lại, cuối cùng Mẫn cũng cảm thấy vừa lòng, anh dùng ngón tay tách hai cánh hoa ra, đầu lưỡi khẽ liếm tại nơi hoa huyết cùng cục huyết sát nhau, muốn đem tiểu huyết tiết ra càng nhiều mật dịch, đầu lưỡi nhẹ nhàng đậm vào nơi cửa huyết đỏ hồng. Huyết nội ướt át cùng hai bên vách tường đè ép đầu lưỡi khiến anh không khỏi nhớ tới khi cơn thị bị gấp gao kẹp chặt mang tới khoái cảm mãnh liệt. Đầu lưỡi giao động tại bên trong tiểu huyết, tiểu huyết bị kích thích đến tột cùng mật dịch chảy ra ngoài càng nhiều, không đầy một lúc đã đem hàm dưới của Mẫn làm ướt nhẹp còn thấm cả xuống ghế sa lông. Mẫn đột nhiên mút chặt lấy huyết khẩu, đem mật dịch chảy ra nuốt vào trong bụng.

Liệt bung chén đĩa tiến vào, thấy Mẫn đã đem Tiểu Mỹ biến thành xui lờ như nước. Anh đem khay thức ăn để qua một bên, nhìn hình ảnh dâm mĩ trước mắt. Nam căn đã muốn đứng từ lúc nào. Mẫn thu tay lại, Liệt cùng với hai người đi tới ngồi xuống bên cạnh Tiểu Mỹ còn đang cao trào.

- "Bảo bối, em tiết ra cũng thật nhiều." Liệt khó chịu cắn lấy cánh môi mềm mại của Tiểu Mỹ. Khuê cùng Liên liền động thủ đem quần áo trên người Tiểu Mỹ cởi xuống, chỉ để lại chiếc áo khoác trên người cô.

- "Ngực đã cương đến thật to, nhũ hoa cũng cứng rắn đến độ này."

Liên cố ý chặt lưỡi lắc đầu, hai tay áp lên bộ ngực căng tròn nảy sinh ác độc bóp chặt lấy. Khuê tiến vào hai chân của Tiểu Mỹ vurun đầu liếm, đem Tiểu Mỹ liếm đến khóc hăm. Liệt thấy thế, cũng không cam chịu đem hai ngón tay nhét vào trong miệng nhỏ nhắn đưa giỡn cái lưỡi thom tho của cô.

- "Ngô ngô ân . . Ân a . . "

Còn chưa kịp thoát ra từ đợt sóng khoái cảm trước lại bị bọn họ kéo tới một đợt sóng khoái cảm khác, Tiểu Mỹ hai mắt ngập sương mù, nhìn Liên cùng Liệt cầu xin. Giống như con mèo nhỏ lạc đường nhìn chăm chú Liên cùng Liệt, khiến cho hai người cắn chặt hàm răng nhịn xuống dục vọng đang muốn tiết ra ngoài.

Liên không biết từ chỗ nào cầm tới một cái kéo, đem cái áo trước ngực Tiểu Mỹ cắt làm hai khoanh tròn, vừa vụn lộ ra nhũ hoa hồng phấn, anh đem năm ngón tay bóp lấy ngực cô, đem một bên ngậm vào trong miệng, bên kia thì dùng ngón tay xoa nhẹ trên hạt đậu.

- "Liệt, cậu lấy tới thật đúng là toàn thức ăn ngon."

Mẫn tỉ mỉ xem xét ổ bánh mì, nước trái cây cùng các loại hoa quả, cười đến hai mắt loé sáng. Mặt khác hai người nghe nói thế, cũng nghiêng đầu nhìn, lộ ra hứng thú.

- "Chỉ là đặc biệt chuẩn bị đồ ăn thích hợp mà thôi, chắc vật nhỏ sớm đã đói bụng cũng nên cho em ấy ăn cái gì đi." Liệt vẻ mặt hưng phấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đan Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41-1

Tiểu Mỹ nhìn bọn họ bung một mâm quả tiến lại phía mình, hai chân cô để khuất sau ghế sa lông, tuy rằng không thể nhìn rõ, bắt quá ít nhất tư thế như vậy có thể che lấp thân thể lồ lộ một chút. Nhưng vui vẻ duy trì không được bao lâu, Liên lại đem hai chân cô mở rộng, để hoa huyết bại lộ trước mắt cả bốn người. Tiểu Mỹ dỗi quay đầu đi, không nhìn đến ánh mắt khiêu tình của bọn họ.

- "A, tức giận, nhất định là bởi vì đói bụng" Khuê cố ý xuyên tạc, cố ý muốn khiêu khích người trong lòng cho cô chú.

- "Này đồ vật này, nên dùng để lấp cái miệng nhỏ nhắn trên mặt hay vẫn nên lấp phía dưới đây."

Lời nói của Khuê thành công gây xích mích với Tiểu Mỹ, cô hơi nâng mi mắt nhìn qua, phát hiện Khuê đang cầm trong tay dĩ nhiên là một củ cà rốt thô dài! Hơn nữa củ cà rốt đã bị xử lý qua, phía trên củ đều đã bị tước thành từng khe.

- "Không, không cần nào loạn!"

Tiểu Mỹ sợ tới mức kêu to, lưng hơi run lên, hai má càng thêm phần hồng. Khuê dùng củ cà rốt để tại nơi huyết thịt ướt đầm xoay tròn, đem một nửa củ làm dính mật dịch, hai ngón tay tách hai bên cánh hoa ra, trên tay hơi dùng lực đem đầu củ cà rốt chen vào trong tiểu huyết. Bị dị vật xâm phạm, hoa huyết kịch liệt co rút, muốn đem vật kia bài trừ, nhưng Khuê vẫn cường ngạnh đem vật kia nhét đi vào tới hai phần ba.

- "Ừ. . ."

Ở trong cơ thể đồ vật không giống với dục vọng nóng bỏng của đàn ông, Tiểu Mỹ đã có một lần giống như vậy cảm thụ, kích thích, xấu hổ kèm giận dữ đồng thời nảy lên trong lòng, làm cho Tiểu Mỹ quật cường cắn lấy cánh môi, hai mắt nhắm chặt. Khuê không vui đem củ cà rốt đâm tới tiểu huyết, lại kẹp xong nắm, đem thịt huyết biến thành co rút, thủy dịch cuộn cuộn tiết ra. Tiểu Mỹ hô dồn dập, cuối cùng cũng chịu không nổi phải mở mắt.

- "Không cần lại néo. . . Cầu anh. . ."

Ngữ khí cầu xin mang theo một chút nức nở, cuối cùng làm cho Khuê vừa lòng.

- "Không phải nói đói bụng sao, như vậy ở đây, cũng phải giống cái miệng nhỏ nhắn phía trên nên ăn cái gì a."

Khue cười tà khê vuốt tiểu huyết sưng đỏ. Mặt khác ba người nhích lại gần, thay phiên ngồi trước mặt cô, bá đạo dùng miệng đút thức ăn cho Tiểu Mỹ.

- " Khuê, trước dùng thứ này thao một lần đi, em muốn nhìn." Liên nháy mắt, hướng Khuê nói.

Khuê nắm lấy phần đuôi cà rốt làm động tác ma sát quanh hoa huyết, sau đó hướng cửa huyết đút vào trong. Liên cắn lấy môi người trong lòng, che lại tiếng rên rỉ, thường thức bộ dáng co rút của cô gái nhỏ. Cô gái nhỏ miễn cưỡng cảm thấy thân mình phía dưới bị sáp mấy chục lượt, nước mắt theo đó tiết ra ngoài. Khuê đem đồ vật kia rút ra, cố ý đặt trước mặt Tiểu Mỹ liếm mật dính dính trên củ cà rốt.

Liệt ôm lấy Tiểu Mỹ, làm cho cô nằm úp sấp mông, cầm lấy tiểu hoàng qua dính mật dính do cô gái nhỏ này tiết ra, ngay cả động tác đạo đầu cũng không làm, trực tiếp đem tiểu hoàng qua cắm vào bịt kín cục huyết. Cô gái nhỏ ngơ ngác rên rỉ, nếu không phải Khuê nắm chặt hông của Tiểu Mỹ, làm cho cô có thể giữ nguyên tư thế quỳ úp sấp, Tiểu Mỹ căn bản cả người không có chút khí lực để chống đỡ. Liên nhìn không được cỏi quần xuống, đem nam căn thô to nhét vào trong miệng cô gái nhỏ trừu sáp. Mẫn cũng ngồi xổm người đưa bốn hai nhũ hoa đang cương cứng. Liệt dường như ngại không đủ lại cầm một quả cà tím cắm vào phía sau tiểu huyết, lúc này mới cầm tiểu hoàng qua cùng sáp nhập. Tiểu hoàng qua thượng phẩm cọ xát vào nơi vách tường non mịn miễn cưỡng, kích thích khoái cảm khiến cho Tiểu Mỹ miệng phát ra thanh âm ô ô. trước mắt một mảnh sương mù bao trùm, bốn người bọn họ động tác càng lúc càng nhanh. Tiểu Mỹ hơi cong người 'a' một tiếng đặt tới khoái cảm cực hạn, thân mình mềm nhũn bị bọn họ ôm lấy. Liên cũng gào thét một tiếng bắn tinh dịch vào trong miệng Tiểu Mỹ.

Bốn người đột nhiên tất cả đều rút tay, khiến cho Tiểu Mỹ toàn thân xụi lơ ghé người trên ghế sa lông, trên mặt cùng trên người rịn ra một tầng mồ hôi, hạ thể còn bị cầm hoàng qua cùng cà tím.

- " Đẹp quá. . ." Mẫn nhìn chăm chú người trong lòng, vô luận là lúc nhắm mắt hay mở mắt, cái miệng nhỏ nhắn hồng nộn yêu kiều hay thậm chí một ngọn tóc của Tiểu Mỹ đều để Mẫn cảm thấy đáng yêu vô cùng, mỹ đến khiến người ta hít thở không thông.

Liệt giữ lấy thắt lưng Tiểu Mỹ, làm cho phía dưới đứng lên, nói là đứng, kỳ thật bất quá cũng là do Liệt ôm lấy. Hai chân trước sau khép kín khiến tiểu huyết cảm giác càng rõ ràng, Tiểu Mỹ um một tiếng, luống cuống cắn lấy cánh môi. Mật dịch từ trên vẩy nhỏ xuống, Liệt nhắc vẩy Tiểu Mỹ lên, đem tiểu hoàng qua rút ra, cánh tay bắt lấy hai chân Tiểu Mỹ nâng lên, nam căn thô trường tiến vào nơi cục huyết bị hoàng qua trừu sáp còn chưa kịp khép lại.

- " A nha. . . Ân a. . . "

Thấy cô gái nhỏ tới đỉnh ngâm kêu lên, Mẫn không tự chủ được đem cà tím trong tiểu huyết rút ra, từ tiền phương đâm vào tiểu huyết ướt đầm. Hai người phối hợp đem hai cánh tay mảnh khảnh của Tiểu Mỹ khóa lên trên vai Mẫn, rồi mới ôm hông của cô trên dưới đồng đưa, một trước một sau trừu sáp hai tiểu huyết.

Tiểu Mỹ khóc hảm rên rỉ, hai bàn tay nắm chặt, ngón chân cuộn tròn, toàn thân phấn hồng. Bốn người đàn ông cố ý thả lỏng lực đạo trên tay, làm cho thân mình Tiểu Mỹ vô lực rơi xuống, côn thịt bất ngờ sáp nhập sâu vào phía trong.

- " A a a. . . "

Tiểu Mỹ rướn người, ngửa đầu khóc kêu. Côn thịt thô to cực đại chạm đến miệng từ cung, bị khoái cảm thôi thúc, miệng vô thức khóc hảm, bốn người đàn ông thấy thế lại càng dùng sức, ước chừng trừu sáp một lúc lâu, Tiểu Mỹ rốt cuộc cũng chịu không nổi hai mắt trắng dã, mềm nhũn ở trên thân bọn họ. Mẫn dùng sức cuồng sáp, thẳng đến miệng từ cung mới bắn ra tinh dịch rồi dừng lại, mà Liệt vẫn như cuồng sáp mãnh liệt.....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41-2

Bốn người đàn ông điên cuồng thay phiên nhau muốn Tiểu Mỹ, giống như muốn chứng minh điều gì đó, một lần so với một lần càng mãnh liệt hơn, có khi một người làm xong lại một người khác kế tiếp, có đôi khi là hai người hoặc ba người. Tiểu Mỹ đều nhớ không rõ, chỉ biết càng về sau, ý thức của cô càng mơ hồ, cuối cùng một lần tiết ra không biết đã cắn lấy cánh tay của ai khóc hảm sau đó hôn mê bất tỉnh.

Ngày hôm sau, Tiểu Mỹ hai mắt mở to nhìn trần nhà một hồi lâu, xác định mình còn ở trong căn phòng mọi ngày, cô mới thở ra một hơi, nghĩ thầm lần này thật tốt không đột nhiên tỉnh dậy trong căn nhà hoang lần trước. Hai tay chống đỡ muốn đứng dậy, phát hiện mình có thể hoạt động trở lại, hơn nữa cả người thật nhẹ nhàng khoan khoái, rõ ràng khi cô ngắt xiêu bốn bọn họ giúp cô tẩy rửa. Nhưng là cô hiện tại toàn thân bần rần muốn chết, bốn người khởi xướng việc này ngay cả bóng dáng cũng không thấy một ai làm cho Tiểu Mỹ không hiểu mà phát hỏa!

Cầm lấy quần áo đặt bên giường Tiểu Mỹ đi vào trong phòng tắm, rửa mặt chải đầu, rồi sau đó ổn định tinh thần, hít một hơi sâu, mới mở cửa đi ra ngoài. Đương nhiên, cô còn phải đi tìm bữa sáng, tuyệt đối tuyệt đối không muốn đi tìm bốn người kia.

- " Tiểu thư, cô muốn đi đâu?" Đứng ở trước cửa là hai người mặc tây trang đen vừa thấy Tiểu Mỹ liền cung kính chào hỏi Tiểu Mỹ xấu hổ cười gượng, không biết nên phản ứng như thế nào.

- " Tôi muốn đi dạo một chút. . . "

Tiểu Mỹ nghĩ thầm không nên nói là cô đi tìm đồ ăn đi, cô không nghĩ cho ai nghe thấy, nói không tốt sẽ làm người khác tưởng rằng gia đình giàu có thế này lại đi bỏ đói cô.

"Tôi không đi ra ngoài, chỉ dạo quanh nhà một chút thôi, các anh không cần đi theo."

"Thiếu gia bọn họ đã phân phó nếu tiểu thư tỉnh liền lập tức thông báo cho bọn họ, thỉnh tiểu thư đợi một lát, thiếu gia bọn họ cũng sắp đến."

Tiểu Mỹ không nghĩ muốn làm cho bọn họ khó xử, nên không đuổi hai người kia đi, tùy ý cho bọn họ đi theo phía sau. Cô cũng không muốn đứng ngốc nãy tại đó chờ bốn người kia. Thuận tiện đi quanh dãy phòng hành lang, vẫn không thấy gì, Tiểu Mỹ có chút nóng vội, nhìn hai người lạnh lùng đi theo sát phía sau mình, tuy rằng cô cảm giác bọn họ đối với mình rất cung kính, nhưng khuôn mặt luôn không đổi sắc, làm cho cô có chút không dám hỏi. Ài, vẫn là tự đi tìm là tốt nhất! Nghĩ như vậy, Tiểu Mỹ liền đi chuyển vài vòng. Cuối cùng vẫn là thất vọng đứng im tại chỗ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhiễm một chút ửng đỏ.

"Bảo bối, em sao lại chạy tới đây?"

Tiểu Mỹ quay đầu còn chưa kịp thấy rõ người tới, đã bị ôm lấy, mùi vị trên người người này, làm cho Tiểu Mỹ biết người ôm cô là Liên. Khuôn mặt nhỏ trắng nõn bất giác cười nhẹ.

Khuê lạnh lùng hướng hai người đang bị hành động dị thường của Liên làm cho sợ hãi vút cho bọn họ một ánh mắt ra hiệu, bảo họ lui xuống. Nếu không phải do vết xe đổ cũ bốn người cũng sẽ không đặc biệt phải người theo bảo hộ bảo bối.

". . ."

Tiểu Mỹ vốn định mình đói bụng, nhưng trong đầu lại đột nhiên nghĩ tới tối hôm qua, khuôn mặt đỏ bừng, nói quanh co cả buổi, cuối cùng cũng không nói được! Nói đã đói bụng cũng không được, tìm bọn họ nói càng không thể, Tiểu Mỹ phiền não không biết nên nói sao mới tốt.

Ngẩng đầu nhìn cả bốn người đang cố gắng nén cười. Tiểu Mỹ trừng mắt liếc bọn họ một cái, buồn bực xoay người bỏ đi. Chân còn chưa kịp bước được một bước đã bị Liên ôm lên.

"Thả em xuống dưới." Tiểu Mỹ đá chân giãy dụa.

"Ngoan, đi ăn một chút gì đã, đợi lát nữa chúng ta mang em đi gặp một người." Liên dụ dỗ nói, nhanh chóng bế Tiểu Mỹ đi ra ngoài.

"Ai a?" Thấy Liên cúi đầu muốn cự tuyệt, vội vàng nói thêm "Các anh không nói em không đi."

". . . Bảo bối tính tình là càng ngày hung dữ . . ." Liên nói nhỏ.

"Anh đang nói cái gì?" Tiểu Mỹ nhăn mi, cái miệng nhỏ nhắn bất mãn hướng Liên. Cô nghe được người kia giống như đang nói bậy.

"Không có nói cái gì a." Liên nói dối ngay cả mắt cũng không thèm chớp, còn cố ý hướng Tiểu Mỹ bướng bỉnh nháy mắt mấy cái.

"Anh Liên cam đoan, em ăn xong thức ăn, anh nhất định sẽ nói cho em biết."

Tiểu Mỹ hai cánh môi mím chặt, trong lòng cô biết người này tám phần lại lừa cô, cái này chỉ mang đi dụ trẻ con. Ăn xong đồ ăn phải đi gặp người nọ như Liên nói, không phải cô không có lựa chọn cự tuyệt sao.

Bị bốn người ôm đến một tầng lớn đặt ngồi trên cỏ, Tiểu Mỹ vui vẻ lập tức nhảy dựng lên, cởi đôi hài búp bê xuống, lòng bàn chân truyền đến cảm giác ngứa ngáy làm cho cô thoải mái cười ha hả, tuy rằng dẫm lên trên mặt cỏ là hành vi không tốt, bất quá nơi này lại bày ra cái bàn, không phải có thể dẫm lên sao.

"Ăn một chút gì rồi chơi sau."

Mỉm cười dịu dàng, ánh mắt nhu tình nhìn chăm chú bảo bối giống như khi còn bé. Hoá ra vàng bạc trang sức không thể đổi lấy được một nụ cười từ đáy lòng, mà chỉ cần một mảng cỏ lại có thể dễ dàng có được.

"Ồ phương diện này mà nói, bảo bối giống như không lớn lên chút nào, giống hệt như khi còn bé." Liệt làm ra vẻ thờ dài, nhưng nụ cười trên mặt lại chói mắt.

Liên cau mày nghiêm túc suy nghĩ.

"Chẳng lẽ lần sau lại tặng thảm cỏ!?"

Ba người liền quay đầu nhìn biểu tình si ngốc khiếp sợ trên mặt Liên

"Ha ha, nhanh lên ăn một chút gì đi, đợi lát nữa khi thấy ông nội, làm không tốt ngay cả ăn cũng đều ăn không vô."

Nghe Liên pha trò nói. Ba người còn lại đồng thời lộ ra biểu tình ngưng trọng.

Chương 42-1: Đi gặp ông nội

Sau khi ăn xong, Tiểu Mỹ được bọn họ dẫn đến ngôi nhà chính.

Cổng lớn mở rộng, hơn hai mươi người hầu vừa thấy bọn họ liền dừng tất cả công việc trong tay, cung kính đứng lên.

"Các thiếu gia tốt lành."

"Quản gia người thông báo với ông nội một tiếng, còn những người khác đều đi xuống đi." Mẫn đẩy gọng kính lên, ôn hòa ra lệnh.

Một lát sau, chỉ thấy quản gia trên tay đỡ một người đầu tóc bạc trắng đang chống gậy từ trên lầu đi xuống. Tiểu Mỹ khản trương đứng lên, cô không quên phép tắc phải tôn trọng người già huống chi cô thấy lão nhân gia trước mặt tóc đã trắng xóa, hành động bất tiện, nhớ đến ông nội của chính mình sự thương nhớ ông lại ủa tới, cô liền đi qua vờn tay đỡ lấy Lão thái gia, khuôn mặt ông có chút lạnh lẽo nhưng lại nhẹ nhàng vuốt tay cô, ngồi xuống đối diện với bốn đứa cháu đích tôn của mình.

Bốn người đàn ông tức giận đến bốc khói đầu, nếu không phải bị lão nhân gia này nắm thóp, còn có việc bọn hắn sẽ đáp ứng sao, liền đẩy bàn tay đang ở trên bàn tay nhỏ bé của cô, hắn cũng đừng nghĩ rằng trăm năm sau sẽ có người thân, con cháu chăm sóc hắn trước lúc lâm chung.

Liệt đem người trong lòng kéo vào trong ngực mình, ngược lại Tiểu Mỹ lại cảm thấy không có việc gì, bởi vì cô biết phần lớn người già tính tình đều cổ quái, kì thật cũng giống như tính tình trẻ con thích đùa giỡn

"Ông nội, người lại diễn trò gì đây?" Liên cột nhà hỏi, đồng thời cũng nói ra nghi hoặc của cả bốn người.

Mơ hồ có thể thấy gân xanh trên trán ông hơi giật giật.

"Các người, bốn đứa cháu bất hiếu này! Ta là bị các người làm cho tức giận tới trúng gió." Lão thái gia phẫn nộ dùng gậy gõ lên sàn nhà.

"Buổi sáng hôm nay, chúng cháu đến thấy còn thấy người còn khỏe mạnh mà.." Mẫn hướng lão thái gia cười cười - "Hơn nữa, trúng gió, có thể nói chuyện lưu loát như vậy sao?" Mẫn cố ý quay sang ánh mắt nghi hoặc nhìn mọi người.

"Cháu, cháu, tiểu tử ngu ngốc kia! Muốn muốn làm ta tức chết phải không?" Lão thái gia tức giận trừng mắt, bộ râu theo đó cũng rung lên, khuôn mặt đỏ bừng, nhìn thoáng qua chỉ thấy một bộ dáng già nua

"Cẩn thận đứt mạch máu!" Khuê một bộ dáng duy ngã độc tôn (không ai ngoài mình), thần nhiên nói, nhìn như đang nhắc nhở, kì thực là ác ý.

Lão thái gia thấy khổ nhục kế không thực hiện được mà còn bị chọc đến tức giận chết, ném cây gậy xuống, nổi giận dùng dùng đứng lên, chỉ vào mũi bọn họ nặng to: "Đứa cháu hỗn láo! Lời nói ra không phải khiến cho bỏ chạy đến không thấy cả bóng dáng, giờ người đã mang trở lại cũng giấu không cho ta nhìn thấy, tại sao lại như vậy, nghĩ lão già này là xà độc mãnh thú, sẽ nuốt mất đứa bé đó sao?"

"Không phải xà độc mãnh thú thì cũng đã thành tinh ngàn năm!" Liên nhảm chán nghiêng người, thuận theo lời của lão nhân gia nhỏ giọng nói.

"Liên tiểu tử, có phải cháu đối với ông nội người đặc biệt bất mãn không?" Lão nhân gia một phen kéo túm vạt áo Liên, ánh mắt lộ ra hung quang nói.

Liên rất phối hợp để cho đối phương túm lấy vạt áo mình, còn cố ý để lộ ra áo trong, tốt xấu gì ông nội cũng đã già, cũng không nên để ông tức chết a.

"Ông nội, người suy nghĩ quá nhiều, không phải chỉ có mấy tháng không trở về thăm ông thôi sao, lão thái gia ngài cũng thù thực dai a."

"Ngoan, còn biết kêu ta một tiếng ông nội." Lão thái gia vừa lòng mà buông tay.

"Bốn đứa đã gọi ta một tiếng ông nội thì đừng tùy tiện tìm người khác trở về báo cáo kết quả công tác cho ta."

"Ông nội, người còn nói thêm câu nữa, sau này chúng cháu sẽ không trở về nơi này." Mối mong của Khuê khê nhếch, hai mắt tỏa sáng, không lo lắng uy hiếp lão thái gia, một tay anh để trên người Tiểu Mỹ kéo cô vào trong ngực mình hôn xuống, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ cùng buồn bực nhưng không dám phát tán, thật là một bộ dạng xinh đẹp. Khuê vui vẻ tươi cười.

"Ông nội nếu không muốn tuyệt hậu, thì hãy suy nghĩ làm sao để lấy lòng cháu dâu tương lai thật tốt đi."

"...Cháu dâu?... " Lão thái gia hơi ngần ngại một lát. "Cháu là nói, đây chính là cô bé năm đó..... Không phải các cháu tùy tiện lại đi tìm một người nào đó chứ?"

- "Ông nội người đã đăng trí rồi sao?" Liên bấu môi, lão thái gia cuối cùng cũng lâm vào tình trạng của người già.

Lão thái gia hơi ngậy ngốc, vành mắt ngấn lệ chăm chú nhìn Tiểu Mỹ.

- "Đứa trẻ nhỏ, trong lòng ông nội tràn đầy mong chờ, trông mòn con mắt a, cuối cùng cũng nhìn thấy được cháu!"

Thân hình gầy gò bỏ nhào đến trước mặt Khuê, kéo cánh tay xinh đẹp của Tiểu Mỹ khóc sụt sùi, nước mắt theo từng nếp nhăn trên khuôn mặt già nua chảy xuống. Gân xanh trên trán Khuê nổi lên nắm lấy bàn tay của Tiểu Mỹ, thật vất vả mới đem tay của cô rút về.

- "Này... Đây rốt cuộc là tình huống gì!" Lúc nào thì cô đã biến thành cháu dâu tương lai rồi?! Tiểu Mỹ thật sự bị lão thái gia làm cho hồ đồ rồi.

- "Ồ ồ... Chết a.... Đứa cháu bảo bối của ta..." Nhìn khuôn mặt bất đắc dĩ của ba đứa cháu còn lại kia, ông đành quay lại ghé sa lông ngồi. Tiểu Mỹ nghi hoặc nhìn bọn họ.

- "Ông nội muốn ôm chặt đến điên rồi, không cần để ý tới ông." Liệt hướng Tiểu Mỹ tươi cười trấn an.

- "Nga!" Kia cháu dâu hần là cũng nên vì lão gia gia đáng thương quan tâm chút, không cần thật sao, Tiểu Mỹ trước nghĩ sau liền nhận định.

- "Người, ông đã nhìn thấy, nói cũng nói xong, không có việc gì chúng cháu liền trở về, ông tự chăm sóc thân thể cho tốt!" Khuê dẫn Tiểu Mỹ đi ra ngoài cửa nhà chính. Ba người khác cũng đi ra ngoài theo. Lão thái gia đột nhiên duỗi tay nắm lấy quần Mẫn, ngoắc anh lại gần.

- "Lúc nào ta mới có thể ôm thẳng cu chết?"

- "Ông nội, cái này, người đừng hỏi chúng cháu nữa, nếu vật nhỏ đã không muốn sinh, thì bốn anh em chúng cháu vẫn sẽ lấy cô ấy.".....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42-2

"Này, em rốt cuộc có yêu hay không yêu bọn họ?"

Lý Tử Nguyệt khó có được cơ hội đem nhiệm vụ bỏ xuống, để đi du lịch một chuyến, dựa theo bản thân hần nói là như thế này. Giờ phút này hai chân hần bắt chéo vào nhau không ra hình dạng gì nằm nghiêng trên ghế, giống như một tên du côn, trên tay còn cầm một ly nước màu xanh ghê tởm.

"Ha ha. . ."

Tiểu Mỹ giả ngu làm bộ nghe không hiểu, nghĩ thầm, cũng may bốn kia đã bị lão thái gia kêu đi, nếu không thấy nàng cùng người đàn ông khác nói chuyện, bọn họ chắc chắn sẽ nổi điên

"Kỳ thật lần trước bọn họ đi theo anh là muốn lấy được, thôi bỏ đi, mấy người cũng đã dùng?"

"Là được gì?" Không phải là lần nghỉ phép đó chứ. . .Tiểu Mỹ nhẹ nhún mày lại nghĩ.

"Dược kia gọi là xuân dược, bất quá là chủ ý của anh, tuyệt đối là tàng phẩm riêng, nghiên cứu đã lâu mới truyền ra, dùng vật kia, tuyệt đối sẽ động tình" Lý Tử Nguyệt đắc ý đào dật mà nói

"Cái gì mà nghiên cứu đã lâu, căn bản làm ra để hại người.. ." Tiểu Mỹ bây giờ mới biết kẻ đầu sỏ gây ra tội là Lý Tử Nguyệt

"Này, em đúng là không biết nhìn a, Lý Tử Nguyệt anh chính là lão quái tiếng tăm lừng lẫy nga" Lý Tử Nguyệt kích động đứng lên, khoa chân múa tay vui sướng nói, thấy hai mắt đối phương mở to ngập nước ngậy thơ nhìn hần, hại tâm hần nảy lên cảm giác giống như đang khi dễ trẻ nhỏ vậy

"Ài, trẻ nhỏ không hiểu chuyện, anh không so đo với em"

Tiểu Mỹ không phục vừa định mở miệng, xa xa liền truyền đến gầm gừ dữ

"Lý Tử Nguyệt, cậu đang làm cái gì?!"

Lý Tử Nguyệt vừa thấy bốn chủ tử keo kiệt nhà mình, bật người dậy bày tư thế chuẩn bị chạy nạn, lại quay đầu lại nữa nghiêm túc nữa đùa nói.

"Chủ mẫu đại nhân tương lai, nhóm chủ tử nhà ta là thật sự yêu em, em căn bản không cần phải cam cái gì mà tâm, nếu em không tin lời anh nói, thì em thử tìm người khác xem, anh không lừa em, trừ em ra, bọn họ đối với ai đều không giờ đầu dậy nổi, nhưng việc này ngàn vạn lần đừng nói là anh nói cho em biết."

Thấy bốn người đàn ông trước mặt như muốn giết mình, Lý Tử Nguyệt nhanh chóng bỏ chạy

"Tiểu tử thói này thế nhưng lại là mình mục trương đảm (*) mà xuất hiện!" Liệt nghiêng răng nghiêng lợi nói, lại bắt mắt nhìn chăm chú vào Tiểu Mỹ "Em lại nói chuyện với hắn làm gì!"

(*) Minh mục trương đảm: Gan dạ, có dũng khí, không sợ hãi, dám làm

"Tâm sự riêng mà thôi, anh cần gì phải nổi cáu" Tiểu Mỹ không thoái mái đôi tư thế nói, nghĩ lại lời nói của Lý Tử Nguyệt, không giờ nổi? Có khả năng sao?

Liệt ngẩn người, đây chính là lần đầu tiên người trong lòng đối với anh phát hỏa, lửa giận cuồng bạo nhất thời đều biến mất sạch sẽ. Bốn người dùng ánh mắt thương lượng một lát

"Đều là Tiểu Mỹ không tốt, một mình chạy loạn, còn không cho người khác theo bảo vệ, hại anh Liên lo lắng gần chết, tể bào toàn thân cũng không biết đã chết bao nhiêu, em nói, em muốn bồi thường gì cho anh Liên đây?"

Liên từ giận dữ thấy người trong lòng tả diều hữu hoảng làm nũng, sinh khí nhỏ nhỏ ai oán kia cũng bị anh làm thành giọng điệu trẻ con chọc cho cô bật cười thành tiếng, thầm nghĩ, nếu như một ngày nào đó cũng phải nói lời như vậy nữa, không biết là hoàn cảnh như thế nào đây

(*) Tả diều hữu hoảng: Trái dao động, phải lắc lư.

Xoay người, tay cầm lấy vạt áo người đàn ông nhón chân lên hôn một chút, Tiểu Mỹ cười rất vui vẻ, nói "Em mới học pha trà a, có muốn uống hay không?"

Không đợi người đàn ông trả lời liền bị cô kéo qua hôn, hạ thân liền cứng đờ, Liên hướng phòng bếp đi đến. Mặt những người khác không đổi sắc đi theo, trong lòng hồi hận khi này đẩy em trai lên, nếu là chính bọn họ tiến lên an ủi, vậy người được thân không phải là bọn họ sao, đáng tiếc. . .

"Em làm sao không chịu gả cho bọn anh!? Em tại sao không lấy chồng!"

Liệt tức giận đứng lên, ép hỏi người ngồi bên cạnh

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Mỹ nhanh chóng vui vào trong chén đĩa, nhăn mày nói

"Em còn trẻ, lấy chồng làm gì sớm" Có hoa tươi, lại có ánh nến lung linh còn có âm nhạc, hoá ra là cầu hôn, bất quá cô cũng phải ăn no để còn chống đỡ, nên để ý tới bản thân mình trước tiên.

Bốn người kia đều có cá tính riêng của mình, nếu không phải thật tâm yêu cô, thì cũng sẽ không có ý nghĩ muốn cùng cô kết hôn. Bất quá, cô một chút cũng không muốn làm cho bọn họ vui mừng quá sớm, tốt xấu gì trước tiên cũng phải đem chuyện trước kia mình bị khi dễ trả lại cho bọn họ, sau đó tìm cơ hội thăm dò.

Đáp án này khiến cho sắc mặt bốn người đàn ông vốn đã xanh mét thoáng dịu đi một chút, cũng may không giống như lần trước bởi vì không yêu bọn họ hay là quăng lại cho bọn họ một câu cô không cần bốn.

Khuê cười tà đứng lên, bản thân anh cho rằng vở hài kịch này nhất dạng đang loạn, cần hồi phục nguyên bản, tà nịnh nói "Dù sao bọn anh cũng đã cầu hôn, kế tiếp nên làm gì liền làm"

Ý tứ thực rõ ràng, chính là cự tuyệt cũng không có hiệu quả

"Cũng là vì cho em vui vẻ, bất quá cũng có chút vội vàng" Mẫn nhún nhún vai nói.

Động tác cùng lời nói của bốn người đàn ông khiến cho Tiểu Mỹ bắt mắt bĩu môi, không ngừng nhét thức ăn vào trong miệng như đang phát tiết.

"Ăn xong rồi cũng nên?"

"Cũng nên làm gì?" Tiểu Mỹ nghi hoặc nhìn Liên đang dụi dụi cầm lấy tay cô, sau đó anh để đĩa thức ăn mà cô ăn dở sang một bên, rồi mới lấy khăn lau khóe miệng cho cô

"Đồng thời tắm rửa"

". . . Không cần!"

Mới xoay người bỏ chạy được hai bước thân mình liền bị kéo vào trong lòng ngực rắn chắc của người ông

"Tiểu bảo bối, nếu em muốn ngày mai còn có khí lực để đứng lên, em vẫn là ngoan ngoãn không nên giầy dụa"

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43-45

Trong gian phòng tràn ngập bóng tối, một người đàn ông thân thể cường tráng nửa người trên để trần, đứng ở mép giường, một vài sợi tóc hỗn độn che khuất đi đôi mắt sắc bén, bàn tay to giữ chặt lấy vòng eo mảnh khảnh của cô gái, đem cô vút trở lại trên giường.

"Hắc Nham, tôi cảnh cáo cậu mau thả tôi ra, nếu không tôi sẽ cho cậu chết không được tử tế!"

Những lọn tóc tán loạn rơi trên đôi vai nhỏ bé của cô gái, hàm răng cắn chặt lấy cánh môi dưới, Mộc Tuyết phẫn nộ đến sắc mặt đỏ ửng, ánh mắt gắt gao trừng người đàn ông trước mắt, tức đến khó thở găm nhẹ.

"Chị gái, chị muốn cho người khác xông tới đây sao. Như vậy sẽ không được tốt cho lắm."

Hắc Nham cười tà nhìn cô, thấy cô bị dọa tới sắc mặt tái nhợt, đôi mắt âm trầm, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn mang theo sự phẫn lộ.

"Không được gọi tôi là chị gái!"

Mộc Tuyết tức giận hô to, hai tay hai chân lung tung đá người đàn ông phía trước, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống. Người đàn ông một phen kéo lấy tóc của cô, bức cô ngẩng đầu lên, cảnh đẹp duyên dáng trước mắt khiến hô hấp của hắn cứng lại, hung hăng cắn xuống chiếc cổ trắng nõn của cô. Người đàn ông này không ngừng tra tấn cô, trả thù cô, ý định không muốn để cho cô sống tốt, rõ ràng hắn biết cô và hắn cùng một mẹ, lại vẫn muốn cưỡng bức cô, ghê tởm hơn chính là, cô trốn không thoát trốn không được, chỉ có thể bị bắt tiếp thu.

"Nếu chị đã không thích tôi, vậy thì hận tôi cũng được."

Người đàn ông từ từ ngồi xuống trên mặt đất, trên gương tà mị khẽ nở một nụ cười đầy thâm thúy, dịu dàng chăm chú nhìn vào ánh mắt cô. Mộc Tuyết có chút thất thần nhìn vào đôi mắt yêu dị của người đàn ông, trong đôi mắt kia chất chứa thứ tình cảm phức tạp khiến cho cô sợ hãi, cô mở to hai mắt, xuất ra một tia miến cường cười.

"Ha ha, cậu rất dễ ý sao, loại quái vật giống như cậu, nhiều nhất chỉ có thể khiến cho người ta chán ghét, ai sẽ tốn tâm tư đi hận cậu."

Một câu quái vật khiến cho khuôn mặt tuấn mỹ vặn vẹo, trên mặt mỗi một tác đều co rút lại, răng nanh ma sát đến rung động, người đàn ông gào thét, bóp lấy cổ của cô, đem cơn thịnh nộ trưởng sáp nhập vào tiểu huyết còn chưa chuẩn bị tốt, một khắc cũng không lãng phí mà trừu đưa.

"A a . . . Buông. . ."

Hạ thể bị xé rách đau đớn khiến cho Mộc Tuyết há mồm khóc hảm, con ngươi long lanh ngập nước oán hận nhìn chăm chú người đàn ông đang tàn sát bừa bãi ở trên người, hai tay nắm chặt. Cả đời này, cô liền bị hủy ở trong tay của người đàn ông này.

*

"Tiểu nha đầu, nghe nói cháu không muốn cùng cháu trai của ông kết hôn, có phải có chuyện gì hay không?"

Lão thái gia vừa thu được tin tức, lập tức đem Tiểu Mỹ tìm tới. Tiểu Mỹ đặt ly trà trong tay xuống, nhìn ông nói

"Lão thái gia, cháu còn chưa tốt nghiệp đâu."

"Kêu ông nội."

Lão thái gia nghiêm túc sửa đúng, chờ Tiểu Mỹ sợ hãi mà thuận theo gọi ông nội mới nói tiếp

"Đọc sách việc này không vội, các cháu trước tiên cứ kết hôn, sau này lại đi học lại."

Tiểu Mỹ nghĩ thầm thực phải chờ tới khi đó lại đi, cô phải biến thành học sinh già sao, đến lúc đó không bị các em khoá sau cười chết mới là lạ. Cô ngây ngô cười hướng lão thái gia lắc đầu, tỏ vẻ không nguyện ý. Ông cảm tức nói

"Chẳng lẽ cháu ngại nhiều người ... đám xú tiểu tử đó không xứng với cháu?"

"Không phải không phải."

Tiểu Mỹ vội vàng lắc đầu xua tay, cô còn chưa muốn chết a, không có việc gì lại đi tìm rắc rối cho mình chứ, nếu như bị bọn họ biết, làm không tốt cô sẽ bị bắt trở về phòng thật tốt khiến cho đủ xúng, ngấm lại đều rùng mình.

"Chỉ là, bọn họ cũng nói chưa có tờ giấy kia thì chưa được. . ."

Mắt thấy lão thái gia tức giận, Tiểu Mỹ liền quyết định kéo bốn người xuống nước làm đệm lưng. Tiểu Mỹ lo lắng không đủ giọng điệu để giải thích cho lão thái gia, cũng tự động đem 'Đứa nhỏ này không nguyên ý là do tôn tử', lập tức tức giận đập bàn đứng lên.

"Bốn tử tiểu tử kia, thế nhưng muốn ăn đòn, không biết đảm đương, ông dạy bọn nó như thế nào, thật tức chết mà"

Tiểu Mỹ cúi đầu chột dạ trừng mắt nhìn.

"Tiểu nha đầu, cháu ở đó chờ, ông đi bắt bọn nó cho mỗi đứa ăn một trăm roi, sau đó chọn ngày kết hôn."

"Hai người đang nói chuyện cái gì?"

Lão thái gia vừa nghe được thanh âm của tôn tử, lập tức nổi giận đùng đùng xoay người muốn giáo huấn, kết quả lại bị bốn đạo ánh mắt lạnh như băng làm đông lạnh, cứng ngắc ngồi xuống.

"Sáng sớm, bữa sáng cũng chưa ăn liền ở đây, như thế nào chơi thật vui?"

Tiểu Mỹ bị Mẫn ôm vào trong ngực, nghe được lời nói châm chọc, chu miệng làm bộ không muốn nghe, bàn tay ôm lấy thắt lưng người đàn ông càng chặt hơn. Liệt liếc một cái trên bàn.

"Ông nội, ông không biết buổi sáng bụng rỗng uống trà đối với thân thể không tốt sao."

Ngữ khí bình thản lại mang theo áp lực lớn. Lão thái gia hơi nhíu mày

"Ông đương nhiên biết, ông cũng đã ăn qua thức ăn"

"A. . ."

Liệt làm ra bộ dáng bùng tình đại ngộ, cầm lấy ly trà của Tiểu Mỹ thưởng thức. Trên trán ông nội liền toát mồ hôi lạnh, nghĩ thầm sớm biết thế liền mang theo vài cái bánh trà lên

"Cái này, ông không biết tiểu nha đầu chưa ăn cái gì nha."

"Là em nói với ông nội đã ăn bữa sáng rồi."

Tiểu Mỹ nhỏ giọng thăm dò, tốt xấu gì ông nội đối với cô yêu thương tựa như cháu gái, cho dù không phải thế nhưng vẫn phải giúp một chút. Bốn người bởi vì cách xưng hô của cô với ông nội sắc mặt liền lộ vẻ vui mừng. Liệt đem ly trà đặt lên miêng nhấp một ngụm, hai hàng lông mày lập nhíu chặt, giống như vật kia có bao nhiêu khó uống.

"Ông nội, ông pha trà càng ngày càng khó uống."

Lão thái gia ngồi im bất động, một đạo thanh âm ngọt ngào bắt truyền đến

"Ông nội nói buổi sáng muốn dạy em pha trà, kia ly trà đó là em pha .. ."

Động tác đặt cái chén trong tay xuống bàn bất ngờ khựng lại, sau đó tay nhanh chóng giơ lên, một hơi uống cạn sạch nước trà trong chén không còn sót lại một giọt.

". . . Kỳ thật uống rất ngon . . ." Liệt uống xong, an tĩnh vài giây mới nói.

"Các cháu không phải thấy tiểu nha đầu này không có chỗ dựa vững chắc liền không muốn phụ trách?" Lão thái gia cắn chặt răng, hỏi lên.

Bốn người đàn ông hai mặt nhìn nhau.

"Hôn lễ tuần sau sẽ cử hành, ông không nắm rõ ràng tình huống lại định chạy tới phá hư." Khuê vừa nói xong, người trong lòng liền nhanh chóng hỏi.

"Cái gì hôn lễ?" Da đầu Tiểu Mỹ không khỏi tê dại.

"Em cùng bọn anh."

". . . Em sẽ cùng ai tiến vào lễ đường?" Cô trực tiếp hỏi vào trọng điểm.

"Bốn bọn anh."

". . . Như vậy thực không được, chờ một chút, em còn chưa thông báo với người thân." Cô giấy dựa.

"Chờ một chút rồi báo."

" Không được, bọn họ sẽ phản đối "

" Giao cho tụi anh là được rồi"

" Em . . "

Nói chưa xong liền bị cắt đứt.

" Em ngoan ngoãn chờ làm cô dâu đi, mặt khác giao cho tụi anh xử lý."

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

Nhàm chán, thực sự nhàm chán. Tiểu Mỹ ghé vào trên bàn, hai mắt tròn to đảo quanh, thoát nhìn không có tinh thần.

Bốn người đàn ông kia đều rất bận rộn chuẩn bị cho hôn lễ, luôn không thấy bóng dáng, lúc ăn cơm mới có thể ngẫu nhiên xuất hiện một chút, rồi vỗ vỗ đầu của cô, để cho cô một mình ngoan ngoãn ăn cơm, tiếp theo lại biến mất không thấy.

Thời điểm vào ban đêm đều chờ cô ngủ thẳng tới nửa đêm bọn họ mới nhẹ nhàng tiến vào trong chăn ôm cô ngủ, có nhiều lần cô bị đánh thức, nửa tỉnh nửa mê chờ bọn họ bắt đầu, kết quả đợi một hồi lâu mới phát hiện bọn họ thế nhưng tất cả đều đang ngủ, vừa thẹn vừa giận liền đem bọn họ đều đạp xuống giường, ôm lấy chăn một mình chiếm cả chiếc giường.

Tiểu Mỹ xoè hai bàn tay, mở từng ngón tay đếm xem đã bao nhiêu ngày trôi qua mấy người đàn ông kia vẫn không có ôm cô.

Bốn ngày, bọn họ thế nhưng bốn ngày không chạm vào cô. Tiểu Mỹ ai oán bẽ cái miệng nhỏ nhắn, lại bắt đầu miên man suy nghĩ. Bốn người kia không phải bên ngoài có người phụ nữ khác đi, nhưng nếu không phải như vậy thì tại sao lâu như thế không chạm vào cô, nếu như thế thì cô cũng thật sự bị thăm, còn không, người ta đường tình nhân đi, nếu vào cửa, còn không biết sẽ biến chính mình trở thành dạng bị thăm nào đây.

Cô miên man suy nghĩ, cuối cùng cũng xác định ý nghĩ của mình là chính xác. Như vậy phải lo liệu làm sao? Rồi nhà trốn đi không phải tốt lắm? Hai mắt tròn xoe đảo quanh trong đầy thoáng hiện lên ý tưởng.

*

" Mẹ nó, tại sao lại không thấy người?"

Vài ngày gần đây có rất nhiều công việc, mỗi ngày chỉ dám ăn một bát cơm còn bớt thời giờ để đến gặp người trong lòng, kết quả phát hiện không người đâu, đôi mắt đen của Mẫn tràn đầy lo lắng cùng tức giận, gấp đến độ xoay tròn, lý trí hoàn toàn bị đánh mất, ngay cả lời thô tục cũng đều nói ra.

" Đem cả tòa nhà kiểm tra một lần, một sợi tóc đều phải kiểm tra thật tốt cho tôi."

Bình tĩnh hạ đặt một loạt mệnh lệnh, vẻ mặt Khuê có chút táo bạo, mặc dù phái ra cả tổ ám vệ tình báo cũng đều không thu hoạch được gì, càng khiến anh giận đỏ đôi mắt, thoát nhìn có chút dữ tợn.

Liệt bút tóc, nói đều nói không nên lời, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt hay trêu chọc cùng nụ cười tươi cũng biến. Liên cử chỉ thất thường đi qua đi lại, trong miệng cần nhai " Bình tĩnh. . .Bình tĩnh. . ."

Đột nhiên, anh dừng lại, kiểm tra trong phòng cất đồ, lại phát hiện không thấy một thứ sau đó mới thờ phào nhẹ nhõm.Trách không được không có bất luận dấu vết xâm lấn.

" Cô ấy không đi một mình, ở nhà cũ." Mẫn thu hồi ôn hòa, thản nhiên nói.

" Không phải Từ Nguyệt thì chính là ông nội."

*

Trong sân nhà cũ Lý Từ Nguyệt

" Bốn vị lão Đại, lần này thật không phải do tôi, tôi bị ép buộc, hơn nữa tôi cũng giúp các cậu giữ người."

Lý Từ Nguyệt ai oán nói, sáng sớm đã bị vị chủ mẫu tương lai uy hiếp muốn hấn giúp cô rời khỏi bốn người kia, không tính là bạn tốt thì cũng là chủ tử trong tương lai, hại hấn không muốn cũng phải giúp, càng khủng bố hơn chính là nha đầu kia một tác cũng không rời hấn, hại hấn ngay cả cơ hội báo tin

đều không có, nếu không phải hấn bắt mắt, giữ được cô để chờ bốn người kia tìm đến, nói không chừng hiện tại hấn không biết đã chết ở trong bụng con cá nào.

" Hừ! Phản đồ, còn nói sẽ giúp tôi!"

Tiểu Mỹ trừng mắt nhìn Lý Tử Nguyệt. Bốn người từ khi nhìn thấy cô vẫn luôn lạnh lùng chỉ chăm chú nhìn cô, nhìn chăm chú đến nỗi da đầu cô đều run lên, cũng càng ngày càng khiến cho cô lo lắng hơn. Khuê không nói hai lời, khiêng cô lên trực tiếp rời đi.

" Buông ra!"

" Cầm miệng!"

Người đàn ông một cái liền vỗ xuống móng nhỏ của cô, thành công khiến cho cô yên tĩnh trở lại.

*

" Em phải đi?" Người đàn ông lạnh lùng lên tiếng hỏi.

Bị khiêng trở về, bốn người đàn ông kia một bộ dáng lạnh lùng ngồi ở trước mặt cô, chăm chú nhìn cô, hại cô bị nhìn tới hai chân đều nhũn ra. Người đàn ông không mang theo một chút tình cảm nào hỏi cô, khiến cho Tiểu Mỹ cảm thấy không thoải mái, khề cau mày nhẹ nhàng gật đầu.

" Em còn dám nói em phải đi, anh hỏi em, em có phải là người hay không, em rốt cuộc có tâm hay không?" Liên một bước liền vọt tới trước mặt Tiểu Mỹ, nắm chặt lấy hai vai cô không ngừng lay động.

" Được rồi!" Khuê đứng lên, cả người bị bao phủ bởi hàn băng

" Hôn lễ ba ngày sau sẽ diễn ra, để ám vệ một bước không rời khỏi cô ấy, nếu lại có một tia sai lầm, tôi sẽ để mọi người chôn cùng."

Tiểu Mỹ rung mình một cái, trong lời nói của người đàn ông lộ ra hàn ý, cô luống cuống nhìn bọn họ đứng dậy lạnh lùng xẹt qua trước mặt mình, mặt không đổi sắc rời đi, cô có chút hoảng hốt, muốn đuổi theo, lại không biết từ nơi nào nhảy ra một đám người ngăn cản cô

Bọn họ không chịu gặp cô.

Mất thấy hôn lễ càng ngày càng gần, Tiểu Mỹ bắt đầu có chút nóng nảy, mấy người đàn ông kia đem cô cầm tù, trừ ra cái sân này, chỗ nào cô cũng không thể đi, mà ngay cả lão thái gia đến đây, ám vệ cũng không dám cho đi gặp, ghê tởm hơn chính là, bọn họ không chịu gặp cô, vô luận cô có cầu xin ám vệ cho cô gặp bọn họ, bọn họ cũng vẫn không muốn gặp cô.

Thẳng đến ngày cử hành hôn lễ, Tiểu Mỹ bị một đám người vây quanh vì cô mà mặc váy cưới, ti mi trang điểm, rồi được dẫn tới một thâm cô, Tiểu Mỹ thế mới biết hôn lễ của chính mình hoá ra được tổ chức tại trong gia trạch, một mảng lớn thâm cô được bố trí hoa lệ, giống như cung điện.

Cuối cùng, cô cũng thấy được bốn người kia. Bốn người họ nhìn không vui, ngay cả cười cũng đều miễn cưỡng. Tiểu Mỹ cảm thấy tim mình có chút đau, rõ ràng hai ngày không gặp, lại cảm thấy thật lâu giống như cả đời vậy.

Người tới tham gia hôn lễ không ít, nhưng không có bạn học, bạn bè hay người thân của cô. Tiểu Mỹ không biết, bốn người kia vì không muốn cho sự tình sinh biến, quyết định càng đơn giản càng nhanh càng tốt, một đồng thiệp mời được đưa đi đều bị hủy bỏ. Hôn lễ được trang trí theo kiểu Tây Âu thế nhưng chỗ để kết hôn lại một kiểu dáng khác, Tiểu Mỹ cảm thấy có chút dở khóc dở cười, cô còn chưa thấy qua có người mặc tây trắng đi cưới vợ bao giờ, trao nhẫn cũng đã xong, buổi lễ cuối cùng cũng kết thúc.

Ngồi chờ tại phòng cưới nửa ngày đến nhàm chán, Tiểu Mỹ chạy vào phòng tắm rửa mặt chải đầu, đem một thân hoa lệ thay ra, dù sao hôn lễ coi như đã cử hành qua, tuy rằng cô thích lễ phục váy lụa trắng kia, bất quá thay ra cũng mệt chết đi được.

Ra khỏi cửa phòng, cô phát hiện mọi người đều đã rời khỏi, chỉ còn lại ám vệ, cô nhẩn mày ngồi xuống ghế sa lông tại đại sảnh, cố ý đem TV mở lớn tiếng. Hôn lễ hôm nay tựa hồ tất cả mọi người đều rất vội, cô lại nhàm chán không có việc làm. Chương trình trên TV tất cả đều thực giống nhau, nhìn thôi cũng đủ khiến cho người ta buồn ngủ, thế nhưng thực sự cô lại ngủ.....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hôn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Ngủ thẳng tới nửa ngày Tiểu Mỹ mơ mơ màng màng tỉnh lại, hai mắt ngập sương, một bộ dáng ngây thơ nhìn bốn người. Ám vệ sớm đã lui ra ngoài, bốn người đàn ông mang theo khuôn mặt lãnh khốc, đem cô ôm trở về phòng, tắm rửa, thay quần áo, xem tv, không nhìn cô lấy một cái.

Lại ngủ thẳng đến khi bị không gian quý dị làm tỉnh, cô chớp mắt ngồi ở trên giường nghịch ngón tay. Bốn người đàn ông từ trong phòng tắm đi ra, thấy người trong lòng còn ngồi đó không ngủ, tất cả dường như đều trốn tránh vọt đến một bên xem tv, chuyển kênh lung tung, rồi mới đem khuôn mặt hồ hững nhìn chăm chú, không cần biết trên tivi đang chiếu thứ gì. Cả bốn người đều nghĩ thầm, chỉ cần không cho cô có cơ hội nói phải rồi đi, cô sẽ vẫn luôn đứng ở bên người bọn họ.

Tiểu Mỹ nhăn mày, hai chân bước xuống giường, không thấy được sắc mặt trắng bệch của bốn người đàn ông cùng sự căng thẳng của bọn họ, cô lập tức đi đến trước bàn nhỏ cầm lấy gói kẹo trên bàn, sau đó quay trở lại giường. Cả bốn người thấy cô chạy trở về trên giường, âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Cô xé mở giấy gói kẹo, quyết miệng nhìn bọn họ, nãy đường đều đã ăn xong rồi, bọn họ sao vẫn không có động tĩnh. Tiểu Mỹ nhỏ giọng muốn thăm dò

"Này... Các anh... Không ngủ được sao?"

Bốn người run rẩy, phía sau lưng căng cứng nhưng vẫn không có hành động. Cô đột nhiên cảm thấy chính mình thực ỳ ạch, cũng có chút tức giận, thế là vọt tới trước TV, trực tiếp đem chột mở đề xuống. Thấy bọn họ vẫn không nhìn mình, mà chỉ lạnh băng quay đầu nhìn ra chỗ khác.

Tiểu Mỹ quyết miệng đứng tại chỗ, đột nhiên tiến lên ngồi xổm trước mặt Liệt, nắm lấy cổ áo anh

"Nhìn em, nhìn em!"

Thấy nắm lấy cổ áo anh vẫn không thể đem tầm mắt anh đặt ở trên người cô, Tiểu Mỹ luống cuống, hai bàn tay áp lấy khuôn mặt người đàn ông xoay lại phía mình, khiến anh không thể không đối mặt với cô. Liệt có chút không kiên nhẫn xoay mặt qua chỗ khác, lại đột nhiên bị một thứ mềm mại áp lên môi ngăn trở hoàn toàn động tác của anh, ngây ngốc cảm nhận đầu lưỡi muốn tiến vào trong khoang miệng anh, anh khẽ buông lỏng khớp hàm, để chiếc lưỡi mềm mại kia tiến vào.

Khuôn mặt Tiểu Mỹ khi hôn anh rất nghiêm túc, một bên hôn một bên nhắm hai mắt lại hồi tưởng phương thức khi bọn họ hôn cô, rồi mới bắt chước hôn mỗi người đàn ông.

Khoé môi Liệt nhìn không được câu lên một tia cười khê, giữ chặt lấy người trong lòng, kịch liệt mút lấy chiếc lưỡi đang thâm nhập vào trong miệng anh, rồi sau đó nhẹ nhàng cắn mút không cho lui về, tiếp theo một lần lại một lần đổi từng góc độ để có thể thật tốt chà đạp chiếc lưỡi phàn hồng, còn đem cả người cô chậm rãi đặt ở dưới thân. Liệt bắt đầu động thủ xé rách quần áo của cô.

"Chờ, chờ một chút rồi..."

Tiểu Mỹ nhẹ nhàng đẩy anh ra, ngồi dậy.

Thân thể Liệt cứng đờ, thống khổ muốn xoay người ngồi sang một bên, Tiểu Mỹ nhanh tay lẹ mắt một phen khóa ngồi trên chân anh, không cho anh trốn.

"Được rồi, em giải thích, là em không đứng, không nên khiến cho hôn lễ trở lên như vậy, thực xin lỗi."

Giọng nói mềm mại truyền vào tai bốn người đàn ông, sự lãnh khốc trên mặt bọn họ cũng giảm xuống hơn phân nửa, nhưng vẫn còn bất mãn.

"Hôn lễ trở lên như vậy cũng không còn quan trọng, quan trọng là ....". "Em không yêu chúng tôi, Liệt khiếp đảm rút lại lời nói, nhìn chăm chú khuôn mặt đầy hoang mang của người trong lòng, đem cô đặt sang một bên, đứng dậy muốn chạy trốn.

"Ồ ồ... Chi biết các anh bên ngoài có người phụ nữ khác... Trách không được lại không chạm vào em..."

Đối mặt với phụ nữ khóc, bốn người đàn ông đều cảm thấy vô lực, kia người khóc lại khiến cho bọn họ cảm thấy rối loạn, bắt quá lại khiến cho người nghe hiểu được sự ghen tuông ề ẩm trong đó, trái tim bốn người đàn ông đập rất nhanh, khát vọng nhìn chăm chú cô.

"Em chính là vì cái này mà muốn chạy trốn?"

Khuê thấp thỏm bất an hỏi, mấy ngày đó bọn họ đúng là bận chuẩn bị hôn lễ bận tới có chút sứt đầu mẻ trán, liên tiếp mấy ngày để giải nhân vắng vẻ.

"Chuyện này rất nghiêm trọng... Ô... Đáng giận... Rõ ràng có em rồi còn ở bên ngoài làm loạn, Từ Nguyệt còn nói các anh đối với những phụ nữ khác đều không được, cái gì mà không được, nhất định là các anh dạy anh ta gạt em." Đẩy cánh tay người đàn ông ra, cô tiếp tục khóc lóc kể lể "Còn nói cái gì yêu em, kết quả còn không phải khi dễ người ta khi dễ tới muốn chết, còn nói muốn kết hôn, hôn lễ đều đã cử hành lại còn đi ra bên ngoài tìm phụ nữ..."

Khoé miệng bốn người đàn ông co rút, bọn họ cực lực muốn che dấu còn không tiếc bị ông nội dùng bí mật để uy hiếp, hoá ra đã có người nói cho cô.

"Ai nói với em bọn anh ở bên ngoài có phụ nữ?"

Người đàn ông bất động thanh sắc đem người trong lòng ôm đến trên giường, bốn người phát ra khí tức nguy hiểm vây quanh người cô.

"Em cũng không phải ngu ngốc, chính mình cũng sẽ đoán ra, bình thường muốn các anh một ngày không chạm vào em đều rất khó, đột nhiên vài ngày không chạm vào em, còn liên tục nửa tháng cũng không nói một câu yêu với em, nhất định đã không còn yêu em nữa bắt đầu ở bên ngoài tìm phụ nữ..."

Bốn người đàn ông thấy khuôn mặt nhỏ nhắn khóc đến thê thảm, ngược lại cảm thấy vui sướng yêu thương, trong lòng hoa nở, có chút đắc ý có chút bá đạo tươi cười hỏi "Tại sao khi em cảm thấy tội anh không yêu em, liền rời đi?"

" Bởi vì . . ." Cô đột nhiên không nói nên lời . " Bởi vì em yêu bốn anh, chịu không nổi bốn anh đi tìm người phụ nữ khác."

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn đỏ ửng, ánh mắt né tránh không dám nhìn về phía bọn họ. Phản ứng của cô khiến cho bốn người đàn ông vui vẻ muốn thét lên, hận không thể khiến cho toàn thế giới cùng biết.

" Bảo bối, tội anh yêu em chết mất! Sớm biết như thế sẽ không cử hành hôn lễ tại nhà."

Liệt sùng nịnh ôm chặt lấy cô, nghĩ đến hôn lễ thể kỷ nhất thời bị huỷ bỏ, có chút tiếc nuối, bọn họ muốn khiến cho cô trở thành cô dâu đẹp nhất hạnh phúc nhất.

" . . . Các anh hối hận?"

Bốn người đang chìm đắm trong hạnh phúc lại đột nhiên bị câu hỏi kia làm cho hoảng sợ, cô cố ý không để cho mình thẹn thùng, vội vàng ngắt đầu hỏi.

" Không nghĩ muốn em nữa, vẫn là muốn đi tìm phụ nữ khác?"

Khuê xoa đầu cô. " Không có phụ nữ khác, chỉ có em, ngoan, bảo bối, đem lưỡi le ra. . ."

Nói chuyện đứng đắn bỗng biến thành câu nói đầy dâm mỹ,.....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

" Tại sao muốn đem em trời lại?"

Hai mắt Tiểu Mỹ ngập nước mở to nhu nhu nhìn bọn họ, chẳng lẽ mấy ngày trước kia bọn họ cố ý mua chiếc giường to như này để trời cô. Hai gò má lập tức trở nên hồng nhuận. Bốn người đàn ông cười tà nhanh chóng đem quần áo trên người cởi sạch, tất cả đều háo sắc đi về phía cô gái nhỏ nhắn bị trói trên giường, tám bàn tay hai ba lần liền đem quần áo của cô xé thành từng mảnh nhỏ. Tiểu Mỹ e lệ khép đôi chân thon dài trắng nõn lại, khuôn mặt nhỏ nhắn ngây thơ nhìn bọn họ, không tiếng động cầu xin tha thứ, lại bị bốn người đàn ông kia cho là quyến rũ.

" Bảo bối, em đây là đang cầu bốn anh làm em sao?"

Thanh âm của bốn người đàn ông khàn khàn, yết hầu lẫn lộn, cơn thịt không lồ giữa hai chân chỉ trong nháy mắt liền trưởng lớn không ít.

" . . . Buông ra."

Phản ứng của bốn người đàn ông khiến cho cô không khỏi ngượng ngùng, âm điệu mềm mại, giống như bỏ thêm vào tình dục một chút - ý vị. Thân thể của cán bốn người đều run rẩy, dục vọng bị ghen vài ngày bấy giờ giống như mãnh hổ gầm. Khuê đột nhiên đứng ở phía sau cô, thân hình cường tráng dính sát vào tấm lưng tuyết trắng của cô, hai tay từ phía sau bắt lấy tuyết nhũ mãnh liệt xoa nắn, lực đạo rất lớn khiến cho cô cảm thấy có chút đau. Người đàn ông vươn đầu lưỡi liếm tai cô, rồi mới dùng đầu lưỡi liếm quanh vành tai, một bàn tay nhẹ nhàng xoa nắn đỉnh nhũ tuyết trắng, nhưng cũng khiến cho đầu nhũ hoa đỏ bừng, tâm cô ngứa, ngược lại càng hy vọng anh có thể hung hăng kích thích đỉnh nhũ hoa thêm một chút. Thẳng đến khi thoả mãn mới chịu buông tay, trên tuyết nhũ trắng nõn bị ấn vài dấu tay đỏ hồng.

Liệt cùng Mẫn bò đi lên, há miệng đồng thời hút trụ lấy bầu ngực của cô. Hai người kia giống như muốn hút chảy ra nước, sống chết đem nhũ hoa ngâm chặt, đầu lưỡi còn cố ý không ngừng xoay tròn quanh đỉnh nhũ hoa. Nhũ hoa bị lực đạo hút quá mạnh cùng sự ma sát nhẹ nhàng xung quanh hai hạt trân châu khiến cho cô hưng phấn co thắt dữ dội, khoái cảm từ hai điểm nhạy cảm truyền khắp toàn thân, cô cắn chặt môi dưới không cho tiếng rên rỉ phát ra ngoài, sợ sau khi phát ra sẽ phải nghe những lời nói dâm loạn của bốn người kia.

Khuê liếm xung quanh vành tai cô, cảm giác mềm mại kia khiến cho cô muốn tránh né, anh lại không vui lòng, cố ý dụng lực cắn xuống vành tai cô một cái, cô không dám động, sợ người đàn ông kia sẽ thật sự cắn đau cô, chuyện trên giường, bốn người luôn luôn thích cuồng mãnh kịch liệt, cũng có khi sẽ không không chê được mà cắn đau cô, tuy rằng cũng không thật sự bị thương. Có thể do cô né tránh chọc giận Khuê, khiến cho anh phát hỏa, cánh tay rắn chắc đem chân trái của cô nâng lên, tiểu huyết nhũ xinh giữa hai chân nhất thời không được che lấp, chỉ có thể bại lộ trước mắt bốn người đàn ông.

" Tiểu dâm oa, xem ra em thực thích bị bốn anh đồng thời làm a, dâm huyết đều đã ứ đọng thành như vậy."

Không biết từ lúc nào Liên đã ghé vào giữa hai chân cô, con ngươi đen láy nhìn chăm chú nhìn hạ thể ướt át, khuôn mặt tuần tú mê người áp sát rất gần, hơi thở nóng ẩm cơ hồ phả vào trong nộn huyết.

" Mới không phải. . . Ân a. . ."

Cô mới vừa kháng nghị, lập tức bị khoái cảm phức tạp ập đến nhìn không được kêu ra tiếng, thanh âm mềm mại đậm mị kia ngay cả chính cô đều chịu không nổi, cô thậm chí còn muốn, này có phải hay không chính là do Liên cố ý làm cho cô mở miệng.

Quả nhiên mấy người đàn ông kia vừa nghe đến thanh âm kiều mị của người trong lòng, tất cả đều giống như bị kích thích, động tác càng trở lên cuồng liệt, tại trên người cô tàn sát bừa bãi. Ngón tay trở cùng ngón giữa của Liên đặt ở hai bên cánh hoa, đem tiểu nộn huyết còn đang run rẩy phanh rộng, ngón giữa của tay phải không ngừng rút ra chọc vào bên trong tiểu huyết.

"A a a . ."

Một cỗ khoái cảm thật lớn từ bên trong tiểu huyết chạy dọc theo thắt lưng đi lên, cô gái nhỏ không khống chế được cong người khóc hãm, một dòng nước ấm từ chỗ sâu nhất ủa ra. Ai ngờ người đàn ông nghe được tiếng kêu của cô ngược lại càng dùng sức liên tục đâm vào bên trong tiểu huyết nha yếu ớt. Khoái cảm bị kích thích đến tột cùng khiến trong đầu liên oanh một tiếng, xương sống giống như bị người nhéo cong lên, từ đầu đến chân căng cứng, ngón chân cuộn lại, bàn tay nhỏ bé nắm chặt lấy ga giường.

"Ừ ần . . A a . ."

Đột nhiên cơ bụng co rút kịch liệt, thân thể cô căng thẳng giống như bị khống chế, tiểu huyết phản nộn phun ra một cỗ thủy dịch. Một lát sau, thắt lưng co rúm chậm rãi dịu xuống, mật dịch tại trên đùi cô chảy xuống dưới, tiểu huyết toàn bộ bị dính lớp dịch trắng nhớp nháp, thân thể hơi run rẩy.

Bốn người đàn ông triu mến nhìn cô gái nhỏ vừa mới đạt đến tận cùng cao trào toàn thân vô lực ngay cả đứng cũng không vững, trong lòng tràn đầy nhu tình. Khuê hôn xuống khuôn mặt trắng nõn đầm nước mắt của cô cùng mí mắt sưng đỏ khép hờ, trách cứ trừng mắt liếc nhìn Liên một cái.

"Chúng ta nên tiết chế một chút, đừng chỉ có chơi đùa được một lát."

Liên cũng tự biết chính mình có chút nóng vội, con người đen mang theo sự áy náy cùng yêu thương nhìn chăm chú người trong lòng, thấy anh cả đem dây trời cởi ra, ôm lấy cô nằm xuống, anh cũng vội vàng đi theo, thương tiếc nhìn cô xụi lơ vì nết mới.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đàn Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

LIU YH+

Tiểu Mỹ chậm rãi tỉnh lại sau cơn cao trào. Cô vừa mở mắt liền nhìn thấy khuôn mặt Khuê, đôi mắt dịu dàng thâm tình, khóe môi cong lên nở một nụ cười tươi như hoa, anh cúi xuống, hé miệng cắn nát đôi môi anh đào, kịch liệt gặm liếm, từng chút đem hơi thở thơm ngát ngọt ngào trong miệng cô nuốt vào bụng.

Tiểu Mỹ cố gắng đuổi kịp đầu lưỡi của anh, cái miệng nhỏ nhắn run run, nước bọt không kịp nuốt xuống theo khóe môi tràn ra. Nụ hôn chấm dứt, đầu lưỡi quấn quít của hai người dần tách ra, bóng loáng ướt át.

"Đem chân mở ra!" Khuê ngồi dậy, lãnh khốc ra lệnh.

Tiểu Mỹ nhú mảy, nghi hoặc nhìn Khuê chăm chú, có chút bất ngờ trước lời nói lạnh lẽo của anh.

"Đừng để cho anh nói lần thứ hai!"

Tiểu Mỹ thấy vẻ tàn nhẫn trên mặt anh, nỗi sợ hãi tận trong xương tủy bắt chợt xông ra, cả người run rẩy đem hai chân giang rộng.

"Mở lớn hơn nữa!"

Bốn người nhìn bộ dáng vừa sợ hãi vừa đáng thương của Tiểu Mỹ, đáy lòng điên cuồng hò hét, phải đem cô chơi đùa, tàn sát bừa bãi thẳng đến khi cô khóc lóc cầu xin bọn họ. Tiểu Mỹ cắn môi, khuôn mặt nhỏ nóng bừng, cuối cùng vẫn nghe lời Khuê, đem chân mở to hết mức có thể, không khí lạnh thổi vào khe huyết, làm hai cánh hoa ẹp run nhẹ, miệng huyết đỏ hồng, bị phủ lên một tầng mật dịch trong suốt, óng ánh, căng mềm mại gọi người tới hái.

Bốn cặp mắt đều chăm chú nhìn cảnh tượng kiều diễm phía trước, cổ họng khô khốc, máu nóng toàn thân đều dồn về một chỗ, trướng đau, phồng lớn muốn nổ tung, họ giờ tay quệt mũi, chỉ sợ không kiềm chế được trào ra máu.

Trên chiếc giường lớn mềm mại, Tiểu Mỹ toàn thân trần trụi, hai chân mở rộng, xấu hổ quay mặt đi không dám nhìn vào đôi mắt đói khát của bốn người đàn ông.

"Đầu ngực này thật là nhạy cảm, còn chưa chạm vào đã dựng đứng rồi " Nói xong, Liệt giờ tay hung hăng nắm lấy đỉnh anh đào non nớt, hết kéo rồi dây mạnh.

" A a...đau..." Tiểu Mỹ cảm thấy vừa đau vừa tê dại, cô nắm lấy bàn tay to lớn của Liệt, muốn ngăn anh lại.

Liệt nở một nụ cười cực kỳ tà ác, cầm bàn tay xinh đẹp của Tiểu Mỹ chỉ dẫn cô nắm lấy khóa anh đào mềm mại, nói " Dùng tay nắm chặt lại, không được buông ra, nếu không anh đem đầu ngực bóp nát "

Nói xong anh còn dùng ngón tay捏 mạnh một cái lên đầu ngực cô như cánh cáo.

" A...đừng mà ..,"

Tiểu Mỹ bị Liệt uy hiếp phải cùng anh đùa bỡn ngực của mình, tuy có chút ngại ngùng, nhưng lại hết sức mới mẻ kích thích, một cổ cảm giác hưng phấn xấu xa chạy khắp mọi góc ngách trong cơ thể cô. Liệt bắt đầu nắm lấy bầu ngực tròn trịa, xoa bóp liên tục, cuối cùng dời tới đầu ngực đang bị ngón tay trắng nhỏ nắm lấy, dùng móng tay tinh tế gầy gầy lên trên.

" A a a..." Đầu vú bị kích thích truyền tới khoái cảm, Tiểu Mỹ ưỡn người, để móng tay Liệt càng ấn sâu xuống.

Mẫn và Liên mỗi người nắm lấy một bên chân trắng nõn mảnh khảnh của cô, Khuê ở giữa đưa tay vuốt ve vùng tam giác huyền bí, chỉ ma sát nhẹ vài cái tiểu huyết dưới tầm mắt của ba người phun trào mật dịch.

" Khe huyết này không những đáng yêu, mà còn rất đậm đặc, thật muốn nhìn bộ dáng trần trụi của nó, đáng tiếc mảnh lông này..." Khuê tà tà cười, nắm lấy mảnh lông xanh mượt mà kéo kéo.

" A...đừng mà...a...đừng kéo nữa "

Hai mắt Tiểu Mỹ ấn chứa hơi nước, vàng trán lấm tấm mồ hôi, cái miệng nhỏ nhắn hét lên.

" Bộ lông cũng thật mềm, bảo bối, anh giúp em cạo sạch được không, làm cho cái động nhỏ phía dưới dễ thấy hơn "

Âm thanh Khuê khàn khàn vang lên, đưa ra lời đề nghị tà ác, anh bắt lấy nhúm lông dùng ngón tay cuộn cuộn.

" A..."

Khuê lấy ra một cái hộp, bên trong chứa nhiều dụng cụ tinh xảo, anh cầm một chiếc dao cạo màu đen trong tay, nở nụ cười ma quỷ " Bắt đầu cạo lông nha "

Liệt tươi cười, ngừng lại động tác đùa bỡn, hai tay nâng đầu Tiểu Mỹ, để cô có thể xem được động tác của Khuê.

" Á...không cần...a...đừng mà...a...xin các anh ..."

Khuê nhắc mông cô lên, để hai chân mình lót phía dưới, lưỡi dao sắc lạnh lướt qua da thịt mềm mại, bộ lông từng chút một rơi xuống, có chút đau đớn, Tiểu Mỹ sợ tới mức nín thở, Liệt cũng không tiếp tục trêu đùa, mà nhẹ nhàng vỗ vỗ an ủi. Khuê từng chút một kéo lưỡi dao đi xung quang nụ hoa non nớt, đem bộ lông xanh mượt gọt rụng, anh dùng hai ngón tay tách hai bên cánh hoa hé mở, cẩn thận đem mảnh lông tinh tế cạo sạch. Cạo xong Khuê dùng khăn ướt tỉ mỉ lau dọn sạch sẽ.

Đợi cho Tiểu Mỹ xem xong toàn bộ quá trình, Liệt cúi xuống hôn cô mảnh liệt, hơi thở anh dồn dập, có phần gấp gáp cắn mút, như muốn đem cô nuốt vào bụng.

" Ừm...ừm..."

Mật dịch theo miệng huyết không ngừng chảy ra, ướt đầm, theo đường thẳng chảy qua cúc huyết rơi xuống giường. Tiểu Mỹ cảm giác mông mình cũng bị mật dịch tràn ra ướt nhẹp.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Đản Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

" Thật đáng yêu ..." Khuê dùng tay nâng cặp mông tuyết trắng của Tiểu Mỹ tiến đến sát mặt mình, môi mỏng hé mở mút lấy hai cánh hoa đỏ hồng, anh đưa đầu lưỡi vào trong khe thịt khuấy đảo, mật dịch chảy ra ngày càng nhiều, anh liên tục nuốt xuống, âm thanh " Ừc ực " không ngừng vang lên.

" A...a..." Tiểu Mỹ bị Khuê kích thích liên tục rên rỉ, hai chân tình tứ càng mở rộng, muốn đầu lưỡi anh vùi thật sâu vào bên trong.

" A...thích...rất thích..."

Khue đang hút mật dịch bỗng nhiên dừng lại, ngẩng đầu đưa mắt nhìn về phía cô, đôi môi bóng loáng ướt đẫm mật dịch mỉm cười.

" Dừng ngừng lại...a ...tiếp tục hút đi..."

Khe huyết trống rỗng thật khó chịu, Tiểu Mỹ vận vẹo cơ thể, cô đã bị dục vọng khống chế hoàn toàn, thấp giọng nức nở cầu xin bốn người đàn ông trước mặt.

" Để tui anh nhìn xem em có thể dâm dăng tới trình độ nào " Nói xong bốn người đàn ông đều buông cô ra, tà ác ngồi xem một mình cô vận vẹo trên giường, hai chân kẹp lại ma sát lẫn nhau, an ủi hoa huyết ở giữa.

" Thử cái này xem " Liên cường ngạnh đem hai chân Tiểu Mỹ tách ra, cầm một viên thuốc nhét vào khe thịt lấy lợi, tiếp đó vuron một ngón tay đẩy sâu vào bên trong.

Ít phút sau, trên trán Tiểu Mỹ bắt đầu lấm tấm mồ hôi, cảm thấy toàn thân khô nóng, nhất là hai đầu ngực và vùng kín ngứa ngáy khó nhin, ngay cả cục huyết cũng kêu gào đòi lấp đầy, mật dịch tiết ra càng nhiều, từng giọt rơi vãi xuống đệm giường.

Đầu óc Tiểu Mỹ mờ mịt, chỉ còn duy nhất một ý niệm, phải thỏa mãn cơn ham muốn đang dâng trào. Tiểu Mỹ gờ hai tay nhỏ bé nắm lấy ngực mình xoa nắn liên hồi, hế miệng rên rỉ. Bốn người đàn ông nhìn cảnh tượng dâm mỹ trước mặt hít sâu một hơi, trên trán gân xanh giật giật, giữa hai chân cự vật ngọc đầu kịch liệt run rẩy muốn xông ra.

Đầu ngực được vỗ về, giữa hai chân lại trống trải khó chịu, Tiểu Mỹ chớp đôi mắt to đen mờ sương, nhìn về phía cái gối, cô cảm lấy nhét phần cạnh vào giữa hai chân mình, nhẹ nhàng ngồi xuống, để cạnh gối đi vào sâu hơn, chậm rãi chuyển động. Khe thịt mềm mại bị chiếc gối thô ráp chà sát, phun ra mật dịch trong suốt phủ đầy lên gối.

" Đáng chết, tự chơi đùa cũng chảy nhiều nước đến như vậy " Mấy người đàn ông vừa nói vừa nghiêng răng. Mặc kệ cô giẫy dụa vẫn đem chiếc gối lấy ra, úp sấp người cô xuống dùng tay đánh lên mông cô bóp bóp coi như trừng phạt.

" A a.. ôi a hừ ..."

Khue không chút nương tay, đem cái mông trắng nõn đánh đến đỏ bưng. Tiểu Mỹ cắn ngón tay khóc lóc thảm thiết, nhưng đau đớn rất nhanh bị khát vọng trong cơ thể nhấn chìm, bụng dưới ngày càng nóng, tiểu huyết chảy càng nhiều mật dịch, cảm giác trống rỗng khó chịu, chỉ muốn được nhanh chóng được nhét đầy.

" Bé ngoan, nhìn nước của em xem, nhiều như vậy, không biết lúc lên cao trào còn phun nhiều cỡ nào "

Nói xong bốn người chia ra trên người cô, một người nắm lấy hai đầu ngực sung đỏ hung hăng nhéo nhéo, một người vuron tay xoa nắn cặp mông căng mọng của cô, một người đem ngón tay chọc vào khe thịt ẩm ướt, người còn lại cúi đầu mút lấy miệng cô.

" A a...a ...thật thích...nữa..nữa đi "

Cô há miệng thờ dốc, âm thanh đứt quãng, mông nâng cao lên để ngón tay dễ dàng chọc sâu hơn, một cảm giác sung sướng đánh úp lại, cô lên đỉnh cao trào, miệng huyết co rút run rẩy, một dòng nước theo đó trào ra ngoài, phun tung tóe,.....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: H+

Lên tới đỉnh cao trào, thân thể Tiểu Mỹ liền mềm nhũn, làn da phiếm hồng, một môi nằm trên giường, khe huyết run run co rút, đầu óc chìm đắm trong dư vị sung sướng mê mả tình dục mang lại.

Khue vẫn còn vùi đầu vào giữa hai chân Tiểu Mỹ, vuron đầu lưỡi liếm một đường dài từ hoa huyết ướt đẫm đi xuống cục huyết, rồi lại liếm vòng theo cặp mông trở lên trên.

" Vật nhỏ đáng thương, mấy ngày không được làm chắc khó chịu lắm, yên tâm, đêm nay mấy anh nhất định sẽ giúp em thỏa mãn "

Lời nói của Liên vang lên, kéo Tiểu Mỹ từ trong khoái cảm tỉnh lại, da đầu không khỏi run lên từng chập. Liên đỡ cô dựa vào lòng mình, rồi lấy ra vài vật đưa tới trước mặt cô hỏi.

" Bão bói, biết đây là vật gì không?"

Tiểu Mỹ sợ tới mức bật dậy định chạy trốn, nhưng ba người còn lại nhanh tay đè cô lại, tà ác nhìn đồ vật trên tay Liên. Hai cái kẹp tinh xảo, cùng một khối hình bầu dục, đỉnh đầu khảm viên bi tròn bằng kim loại, xung quanh là những miếng mút mềm mềm giống như đồ hút không khí, phía ngoài được tẩm nhựa trong suốt bọc lấy, cùng một cái điều khiển nhỏ. Tiểu Mỹ căn môi nhìn mấy dụng cụ trước mặt, bụng lại nóng lên, cô biết đây là do tác dụng của viên thuốc kích dục vừa rồi. Liên đem hai cái kẹp, phân ra hai bên kẹp lên đầu ngực của Tiểu Mỹ, hai đỉnh ngực mẫn cảm rất nhanh đỏ bừng đứng đứng, tiếp đó, kéo tẩm nhựa bên ngoài ra, đem khối bầu dục với đầy các miếng hút nhỏ nhỏ đẩy vào âm đạo ẩm ướt của cô, đi kèm với vật thể nhét vào tiểu huyết là tiếng kêu rên từ miệng Tiểu Mỹ tràn ra.

" Bão bói, từ từ hưởng thụ, nó sẽ làm em sướng muốn chết..."

Không biết Liên ấn vào nút gì, rất nhanh viên bi kim loại nằm sâu trong âm đạo cô bắt đầu rung động, tần suất tăng dần, mãnh liệt khuấy động, theo đó còn có rất nhiều đầu hút mềm mại tựa như thật nhiều cái miệng nhỏ mút lấy vách tường mịn màng. Tiểu Mỹ cảm thấy cả người tê dại, khao khát tình dục ngày càng nhiều hơn.

" A...a...a...a "

Tiểu Mỹ ngửa đầu rên rỉ, thắt lưng cong lên, liên tục uốn éo cơ thể, đầu ngực bị kẹp cùng âm đạo không ngừng rung lắc, hung hăng đánh úp lên thần kinh của cô, từng đợt sóng khoái cảm cực lớn xông lên, cô há mồm thở dốc, nước bọt trong suốt từ khe miệng chảy tràn ra ngoài, cặp mông trắng nõn vẩy vẹo, hai chân giăng rộng đói khát.

" A...a...a ....em ...không được....xin anh...em muốn...a...a "

Thấy Tiểu Mỹ vì bị dục vọng áp chế, ngay cả nước bọt cũng quên nuốt xuống, hai chân mở hết mức có thể, van cầu bọng họ đi vào, bốn người không hẹn, vô cùng vừa lòng đẹp ý, đem máy rung ấn tắt. Bốn người đàn ông đem quần áo cởi sạch, cơ thể trần truồng. Tiểu Mỹ nhìn thấy cự vật thô to lộ ra, miệng nuốt nước bọt, khe huyết co rút thêm thường.

" Bão bói, muốn nó nhét vào động nhỏ phía dưới của em không, nhanh nhanh lại đây liếm láp cầu xin nó đi "

Cả người Tiểu Mỹ tràn đầy ham muốn, đầu óc mơ hồ, bò dậy, há miệng ngậm ngay cự vật thô to gần nhất, mút mạnh, đầu lưỡi xoay tròn theo lỗ nhỏ trên quy đầu ẩn ẩn, đôi môi mím lại dây dưa, đẩy cự vật vùi sâu xuống tận yết hầu, cảm thấy chưa thể thỏa mãn, cô vờn hai tay nắm lấy hai cự vật hai bên, bóp chặt, liên tục chuyển động lên xuống. Cô luân phiên ngậm từng cây côn thịt, tham lam liếm mút, khe huyết đỏ ửng bên dưới càng trào ra nhiều mật dịch trong suốt.

" Như thế nào lại tham như vậy, muốn cùng lúc bốn cái nha "

Bốn người vô cùng cao hứng, giọng nói cũng dịu dàng hơn rất nhiều. Liệt ngồi xuống giường, hướng người đang há mồm cắn mút cự vật, vầy vầy.

" Lại đây ..."

Liệt để Tiểu Mỹ ngồi trong lòng mình, hai chân mở lớn hướng ra phía ngoài, khe huyết lần nữa bại lộ trước mấy người còn lại. Liệt dùng ngón tay tách ra hai cánh hoa e ấp, ở khe huyết chà sát một hồi, sau đó đưa ngón tay tiến vào bên trong u cốc chật hẹp.

" Mới vài ngày, sao lại đói khát đến tình trạng này " Liệt ngón tay bắt đầu luật động đâm vào, rút ra.

" A...a...a...a "

Tiểu Mỹ hé môi rên rỉ, cặp mông hùa theo đón lấy ngón tay, để nó vùi sâu hơn. Liệt dùng bàn tay còn lại, xoa xoa mật dịch từ khe huyết đang tuôn ra xuống phía cúc huyết, sau đó đút một ngón tay đi vào.

" Á...đừng...đừng ..."

Liệt bỏ ngoài tay lời cầu xin của cô, hai tay đồng thời chuyển động, bịt kín hai lỗ nhỏ phía dưới.

" Cúc huyết này cũng thật dâm dăng, xiết chặt muốn chết " Liệt dùng ngón từ dâm dục, kết hợp cả lời nói và hành động kích thích cô.

" A...thật thoải mái...a...a...đừng ngừng...." Tiểu Mỹ bị bốn người đàn ông đùa bỡn đến ngây ngốc, ý chí tan rã, chỉ còn duy nhất một ham muốn theo bản năng, muốn được cắm vào, được hung hăng nhồi nhét, mãnh liệt va chạm....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52

*Lưu ý: H+

"Bảo bối, gọi tên anh." Liệt liếm lấy vành tai cô, nhẹ nhàng dụ dỗ. Bàn tay không ngừng vuốt ve phía bên ngoài miệng huyết phản nộn.

"Liệt. . ."

Toàn thân Tiểu Mỹ liền trở lên mềm nhũn, tựa vào trong lòng ngực của anh giống như con mèo nhỏ rên khẽ. Người đàn ông lộ ra tươi cười, hung hăng cắn nuốt lấy đôi môi mềm mại của cô, thắt lưng khẽ dùng lực, còn thịt thô to liền tiến vào trong cơ thể cô, quy đầu đụng tới tận miệng tử cung đem miệng huyết ẩm ướt bành trướng rộng ra, sau đó lại mãnh liệt đâm vào.

"Ừ a. . . Thật thoải mái. . . Ân a. . . Quá sâu. . ."

Tư thế ngồi đang rộng hai chân dễ dàng để cho người đàn ông ra vào, toàn thân Tiểu Mỹ co rút dữ dội, bàn tay nhỏ bé gấu gao giữ chặt lấy thắt lưng của người đàn ông, muốn chống đỡ thân mình không để nam căn tiến vào quá sâu. Người đàn ông lại cố ý tăng thêm lực đạo ra vào ghì chặt lấy hông của cô đem cô nâng lên, ra vào theo tư thế đứng, cả người khom về phía trước hai tay chống đỡ lên vách tường, tư thế đứng thẳng khiến cho tiểu huyết càng chặt hơn, thịt huyết mát chặt lấy côn thịt. Người đàn ông rống lên một tiếng đầy thỏa mãn.

"Cắn thật chặt." Nói xong liền vỗ xuống mông cô một cái.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Mỹ cau lại, giận dữ kẹp chặt hai chân, muốn đem côn thịt làm đau, thật tốt mà trả thù người đàn ông đã đánh mông của cô. Liệt tê thanh hút không khí.

"Tiểu lăng huyết đảm đang này muốn đàn ông làm nó đúng không."

Côn thịt đỏ hồng nhanh chóng rút ra, gân xanh nổi lên trên thân con quái vật dữ tợn, tiểu huyết của cô gái ướt đầm dính đầy tinh dịch trắng đục. Cô hé miệng nhỏ thở gấp vừa định nói lại bị người đàn ông mãnh liệt đâm vào khiến cho cô lạc giọng rên rỉ. Người đàn ông ở phía sau cô ra sức làm, tiểu huyết không ngừng bị trừu cảm khiến cho toàn bộ miệng huyết nóng đỏ. Ra vào mấy chục cái, miệng huyết non nớt liền bị côn thịt thô to sấp tới chảy ra thủy dịch giàn giụa, liên tục co rút.

"A a Aha. . . Thật lớn. . ." Cô nâng mông, nghênh hợp người đàn ông trừu cảm.

"Bảo bối, tiểu đảm huyết của em bị côn thịt của anh làm cho kêu phốc phốc đây này, cái miệng phía sau của em cũng muốn phải không?" Ngón tay thon dài của người đàn ông bịt kín lấy tiểu cục huyết nhẹ nhàng xoa nắn toàn bộ nếp uốn phần hồng, tiểu cục huyết liền dính không ít thủy dịch, ngón tay ướt át thô to chậm rãi đi vào.

"A a. . . Không cần. . ." Lời nói đậm tục cùng cảm giác đột nhiên bị ngón tay sấp khiến cho Tiểu Mỹ hơi run run một chút, tiểu huyết theo đó tràn ra mặt dịch.

"A aa. . . Muốn đi. . . Aha ha. . . Đi. . ." Người đàn ông rút côn thịt ra khỏi tiểu huyết, để ở trước cặp mông trắng hồng, mạnh mẽ đẩy một cái sấp nhập vào bên trong.

"Aha a a. . ." Mông truyền tới cảm giác đau đớn kịch liệt khiến cho cô cao giọng rên rỉ, từng ngón tay chống đỡ trên vách tường liền trở lên trắng bệch. Người đàn ông bắt đầu chậm rãi lướt động, bàn tay đem cô kéo tới trước những người khác, cánh tay trái chống đỡ nâng chân trái của cô lên cao, đem nam căn đã nghẹn tới dữ tợn liên tục đâm vào sâu bên trong.

"Ừ a. . . A nha. . ." Tiểu Mỹ mở to mắt luống cuống nhìn, một cước liền bị người đàn ông nâng lên, một cước mũi chân liền đứng thẳng, căn bản vô pháp gắng sức, thân thể vô lực hoàn toàn dựa vào người đàn ông mặc cho anh xâm chiếm.

Trên cổ Tiểu Mỹ hiện lên từng dấu hôn đỏ hồng, tuy rằng tư thế này sẽ làm cho cô thực thoải mái, nhưng mà cô không thích bởi vì căn bản cô không có cách nào đứng thẳng, chỉ có thể bị côn thịt ra vào từ phía dưới, bị động tiếp thu, ngay cả khả năng muốn trốn cũng không có. Liên hôn cô một chút, sau đó thắt lưng khẽ động đem côn thịt tiến vào rút ra, như sắp đạt tới cực hạn.

"Nha a. . . A a a. . ."

Hai người đàn ông phối hợp kẹp chặt lấy thân thể mềm mại của cô gái, hạ thể giống như mô-tơ mãnh hướng về phía trước, đem cô gái làm cho sung sướng đến ai ai gọi dậy, thanh âm nức nở. Hạ thể của cả ba người liên tục chạm tinh dịch không ngừng trào ra, Tiểu Mỹ ôm chặt lấy Liên tựa vào lồng ngực rắn chắc của anh thừa nhận hai cây côn thịt đem miệng huyết làm cho trướng căng.

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

"A a . . . Buông tay. . . Thật là khó chịu. . ." Cô khóc kêu, thân thể kịch liệt vặn vẹo rên rỉ, móng tay bấm sâu vào vai của người đàn ông.

"Em phải nói là thực thích mới đúng chứ, Liên càng lộng em, cái miệng nhỏ của em liền cắn đến chết." Liệt cắn răng, tà khí tại bên tai cô nói.

Thấy hai người bọn họ tựa hồ sắp chịu không nổi, Liên hết sức trừu sáp vài cái, rút ra, Liệt ôm lấy thắt lưng của cô gái từ từ nằm xuống. Tiểu Mỹ nằm ở phía trên thân của người đàn ông, cục huyết còn bị chiếm cứ, bỗng nhiên Liên nắm lấy bộ ngực căng tròn của cô kẹp lấy cón thịt thô to của anh, cón thịt ẩm ướt dính đầy mật dịch, làm cho hai nhũ hoa ướt sũng, cứng rắn tại nhũ hoa rất nhanh trừu sáp, đem nhũ hoa ma sát tới đỏ ửng, hô hấp của cô dồn dập bầu ngực liên tục bị xóc nảy.

Khuê quỷ đến phía trước đầu của cô, đem cón thịt cứng rắn nóng bỏng thẳng tắp đâm vào trong miệng cô, cô ừ hai tiếng, ngậm lấy cự vật lớn, khó khăn nuốt xuống. Mẫn ngưng mắt tà khí dùng ngón tay tách hai búi thịt ẩm ướt, tầm mắt chăm chú lướt xuống phía cục huyết đang bị cón thịt trừu cắn, móng tay có ý tại nhuyễn huyết phía dưới kheu nhẹ, khiến cho tiểu huyết co rút ngay cả cục huyết cũng hút chặt lấy cón thịt.

Liệt bị tiểu huyết hút đến phát đau, kêu rên mãnh liệt hướng cô gái phía dưới luật động được một lúc liền đem tinh dịch phun vào bên trong. Tiểu Mỹ bị cảm giác nóng ẩm chạy dọc toàn thân cả người run lên một hồi. Lúc này Mẫn đem cón thịt thô to đâm vào bên trong tiểu huyết điên cuồng trừu cắn. Cả người cô co rút, cong người đón nhận từng cú thúc mạnh.

Bị ba người đàn ông làm tới run run, toàn thân trở lên vô lực. Cái miệng nhỏ nhắn bị cón thịt nhồi đầy chỉ có thể ngó ngó rên rỉ, hai mắt của cô trợn lên, hàm chứa lệ, bàn tay nhỏ bé gắt gao nắm chặt lấy cón thịt, phòng ngừa người đàn ông kia điên cuồng đem toàn bộ đều cắm vào miệng.

Miệng bị đồ vật nhét đầy cô sắp ứng phó không nổi nữa, hạ thể lại chỉ có thể tùy ý bọn họ tàn sát bừa bãi.

"Tiểu bảo bối, bị bốn người đàn ông đồng thời làm có cảm giác gì?" Khuê ngồi xổm xuống, ánh mắt đầy mỉa mai hoặc nhìn cái miệng nhỏ nhắn đang cố gắng phun ra nuốt vào cón thịt.

"Sau này mỗi ngày cách anh đều như thế làm em được không?"

Cô ngó ngó nhìn chăm chăm Khuê, bị mấy người đàn ông đồng thời phối hợp khiến cho thân thể cô không ngừng lắc lư. Nhịn vài ngày mấy người đàn ông đều không thể kiềm nén nổi, cuồng loạn đùa bỡn, trước là ở trong miệng cô gái, sau đó là trong cơ thể, tại trên người bắn tinh đi ra.

—

Bốn người đàn ông ở trên giường làm vài lần, có ý đem tinh dịch đều bắn lên trên mặt cùng trên người Tiểu Mỹ, cùng sử dụng tay đem toàn thân cô biến trở lên đỏ ửng, khắp thân thể đều là hương vị của bọn họ. Mấy người đàn ông ở trên giường chơi đủ, liền ôm cô đến trước bàn nhỏ đặt trước TV chơi tiếp. Cô bị buộc làm ra những tư thế một chân đặt trên bàn đầy dâm dăng để cho bọn họ từ phía sau sáp nhập, hai tay nắm lấy cón thịt không ngừng xoa bóp, cô có chút mệt mỏi khép hai mắt lại, tiểu huyết đã không biết đạt tới bao nhiêu lần cao trào, khiến cho miệng huyết trở lên phi thường mẫn cảm.

"A a ân. . . Em không được. . . Aha. . ." Cô mê man ắc đầu, cảm giác hạ thể cay nóng có chút hơi đau, rên rỉ cũng bắt đầu trở lên vô lực, thậm chí trong lòng còn mơ mơ màng màng nếu lại đạt tới cao trào nữa, cô có thể hay không thật sự sẽ chết. Lại bắt đầu chờ mong thời gian mau trôi qua.

"Bảo bối, nhịn một lát nữa, cũng sắp xong rồi." Mẫn đứng ở phía sau, giữ chặt lấy hông của cô cuồng dã trừu sáp. Nộn huyết bị làm đến thủy dịch phun ra tung toé.

"Vật nhỏ đáng thương, tiểu lăng huyết còn chưa thỏa mãn làm sao có thể thả em đi ngủ." Khuê nâng cô dậy, hung hăng hôn xuống đôi môi mềm mại cho đến khi khuôn mặt nhỏ nhắn nhắm lại.

"Vội nhanh lên đi, người ta còn buồn ngủ."

Ánh mắt của mấy người đàn ông liền trở lên sáng ngời, giữ chặt lấy cô gái mãnh liệt cắm vào, xoa bóp khắp thân thể cô, trong đầu không ngừng nghĩ ra những tư thế thô bạo để thử, cón thịt thô to tại hoa huyết bắn ra tinh dịch thật vất vả lắm mới đem sự dồn nén của vài ngày qua bắn ra, khiến cho cô gái rơi vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê, trên miệng và chân đều tràn ngập mùi vị của cả bốn người.

Nhìn bộ dáng yêu kiều cùng thân thể lồ lộ đầy mỉa mai hoặc của người trong lòng cổ họng của bốn người trở lên khô khốc, bị một màn dâm dăng kích thích dục vọng vừa bình ổn xuống lại bắt đầu bùng bùng phấn chấn, gân xanh nổi lên, thậm chí có thể nhìn thấy những mạch máu nhỏ phía dưới làn da,....

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53-2

Edit: Dâu Tây Nhỏ

Mơ màng mờ hai mắt nhìn biếu tình trên mặt của bốn người đàn ông, Tiểu Mỹ không khỏi giật mình, bàn tay nhỏ bé quờ quạng theo bản năng muốn chạy trốn. Đột nhiên trên giường bị một trận đè ép xuống, thắt lưng của cô bị giữ chặt lấy cả người bị kéo về phía sau thịt huyết sưng đỏ liền bị vật nóng bỏng xâm nhập, cô ô ô khóc lên tiếng, hạ thân không ngừng bị vật nóng bỏng này va chạm lay động.

"A ô... Dừng lại đến đây... Em thật sự không được..."

Cô khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn la lên, khoe miệng chảy xuống những sợi chỉ bạc trong suốt theo cảm đi xuống phía dưới. Cảm giác thân thể thật vất vả lắm mới giảm được nhiệt độ, lại bị cơn thịt nóng bỏng kia làm cho nóng lên.

"Không đủ, vật nhỏ, thật đậm đặc."

Người đàn ông dùng sức sáp nhập, đem thân thể của cô dồn về phía trước, bàn tay mềm mại vô lực cố gắng chống đỡ. Người đàn ông thả lỏng lực đạo trên lưng cô ra, giống như đóng cọc một chút một chút từ phía sau thúc mạnh, bức cô phải bò về phía trước. Bị người đàn ông đẩy vài cái, cô liền trở lên vô lực, thân thể mềm mại nằm úp sấp xuống dưới giường. Chỉ còn cái mông trắng nõn nhếch lên trên bị người đàn ông làm đến hơi run run.

Mỗi lần cao trào đều sẽ lấy đi một ít thể lực, cô sẽ trở nên mệt mỏi, cảm giác hai bên vách tường thịt huyết lại bắt đầu không khống chế được co rút lại, cảm giác kỳ dị từ dưới hạ thể xông lên, cô hoảng hốt có chút hiểu được, nếu không làm cho bốn người đàn ông này ăn no đừng nghĩ sẽ xuống được giường. Trái tim cô không ngừng đập loạn hai mắt ngập nước mờ to, khuôn mặt đỏ hồng, thuận theo cảm giác ngâm ra tiếng.

"A a... Thịt heo lớn sáp tiểu huyết thật thích a... A a..." Tiểu huyết thịt phản nộ không ngừng run rẩy co thắt, bàn tay của người đàn ông đánh xuống mông cô một cái để lại dấu tay đỏ hồng. Cơn thịt cuồng mãnh đảo đưa gia tăng tốc độ gấp đôi.

"Aha ha... a.a..."

Người đàn ông ngưng mắt cắn răng ra vào tiểu huyết, cái mông nhỏ bị làm tới ba ba rung động. Tốc độ dần yếu ớt chậm rãi, cơn thịt đẩy tiến vào thêm một chút liền bắn ra một cổ dịch thể nóng bỏng, chạy dọc theo hai vách tường thịt.

Tiểu Mỹ run run, cảm giác lần bắn tinh này của người đàn ông duy trì liên tục thật lâu, lượng dịch cũng tương đối nhiều, cô run rẩy chìm đắm trong khoái cảm của cao trào. Liệt thối lui, Liên liền ôm lấy cô nằm xuống, cơn thịt dán sát phía ngoài tiểu huyết.

"Tiểu dân phụ, nói lại những lời vừa nãy cho anh nghe một chút." Đầu gối rắn chắc tách chân trái của cô ra chen vào giữa hai chân liên tục chà sát nộ huyết thịt ẩm ướt. Miệng huyết bị đầu gối cứng rắn va chạm liên khiến cho cô một trận bần rần rên khẽ.

"Ừm. Thật khó chịu...A...Muốn bị thịt heo lớn phá hư..."

"Nắm lấy vú của chính mình, mau." Thắt lưng của Liên dùng sức đẩy một cái, cơn thịt thô to liền theo đó thẳng tắp tiến vào bên trong cửa huyết bé xíu.

"Aha... Thật mạnh a... A a a... Muốn chống đỡ không nổi..." Cô kịch liệt lay động thắt lưng, hai tay nắm lấy nhũ hoa của chính mình, dùng sức kéo hai khối nhũ hồng hồng.

"Nói, thịt heo lớn làm cho em thoải mái không?" Một tay Liên giữ chặt lấy cơ thể đang không ngừng vặn vẹo của cô, một tay duỗi ra dùng hai ngón tay kẹp chặt lấy đầu nhũ hoa.

"A a a... Thoải mái..." Trên vú truyền đến cảm giác kích thích, bụng dưới bị cơn thịt nhét đầy căng lên, hai viên tròn tròn không ngừng va chạm xuống phía ngoài tiểu huyết khiến cho bộ ngực xóc nảy.

"A a... Thật kích thích... Còn muốn..."

"Tiểu dân oa, còn muốn cái gì?" Liên tà ác hỏi, giống như đang dụ như đồ trẻ nhỏ.

"A ân nha nha... Lại dùng lực làm em... Aha... Thật thích... Phía trước cũng muốn bị thịt heo lớn làm..."

Cô dâm loạn khóc hằm, khuôn mặt nhỏ nhắn bị nước mắt làm cho ướt nhẹp, Mẫn nằm xuống trên người cô, mãnh liệt thúc cơn thịt vào bên trong tiểu huyết. Hai cây cơn thịt một trước một sau điên cuồng cùng tiến vào, động tác cố ý thông thả nhằm tra tấn cô.

"A nha... Nhanh một chút a..." Hai cây cô thịt dài to đẩy nhanh tốc độ hơn, tại phía trong cơ thể của cô càn quét, đột nhiên, nơi mẫn cảm ở cả phía trước vào sau đều bị cơn thịt đụng tới.

"A a Aha... Không cần làm nơi đó.. Ừm a..."

"Dám dâm dâm như vậy, hai cây thịt heo lớn làm em khó chịu, ân?" Liên cắn răng nói, hạ thân cùng lúc phối hợp ra vào, Mẫn tà nịnh nắm lấy hai hạt đậu nhỏ chà sáp kích thích mạnh khiến cho thủy dịch văng ra khắp nơi. Cơn thịt cỡ lớn chống tại khe hở của hai tiểu huyết kịch liệt trù sập đem miệng huyết non nớt làm tới nóng ra, mặt dịch không ngừng chảy ra ngoài đem chiếc ga giường làm ướt đầm một mảng lớn, hạ thể của cả ba người đều ướt đầm.

"A a... Thích chết... Lại dùng lực làm em. A a... Muốn ra... A.a..."

Hai cây côn thịt gia tăng tốc độ ma sát, đem những tích lũy đã lâu muốn giải tỏa đi ra. Hai người đàn ông run run tại bên trong cơ thể cô bất tỉnh. Cô bất động thân mình, khoái cảm lan tràn khắp toàn thân, cơ bụng co thắt dữ dội, mật dịch giống như một đợt sóng phun ra. Tiểu huyết chậm rãi đem nam căn đã mềm nhũn bài trừ, hai người đàn ông liền đứng dậy, cô lười biếng nằm yên đó, ý thức chậm rãi trở lên mơ hồ...Đột nhiên, mộ cổ áp lực khổng lồ áp xuống giữa hai chân của cô, cô mở mắt ra, liền nhìn thấy Khuê đã sáp nhập vào bên trong tiểu huyết còn chưa kịp khép miệng lại, anh nâng hai chân cô vòng qua thắt lưng của mình liên tục ra vào.

"A nha... Đừng..." Cô kinh hô lên tiếng, lại bị khoái cảm cực hạn đánh úp "A a... Nha a... Không cần..."

Người đàn ông mãnh lực trứu đưa, côn thịt mỗi một lần ra vào đều đụng tới chỗ sâu nhất, làm tới mấy chục cái, miệng hoa huyết dần dần thả lỏng, không còn hút chặt như trước nữa, người đàn ông mừng rỡ, cuồng trứu mãnh trứu, cú thúc cuối cùng cũng đem toàn bộ tinh dịch phun vào bên trong tiểu huyết đồ hồng.

"A a a... A nha Aha... Bông chết.. Thật thích..." Tia chớp khoái cảm đánh xuống, trước mắt bị một mảnh sương mù mờ lung bao trùm toàn bộ, cái gì cũng đều nhìn không tới, tai cũng nghe không thấy, vài giây sau, toàn thân cô bị rút hết toàn bộ khí lực, mềm nhũn ngất đi.

Hoàn chính văn

Bạn đang đọc truyện *Tránh Ra Hồn Dân Từ Bào Thai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.